WOOLS PUBLICATION

ရွှေငှက်နှစ်ကောင်စာစဉ် (၁၀)

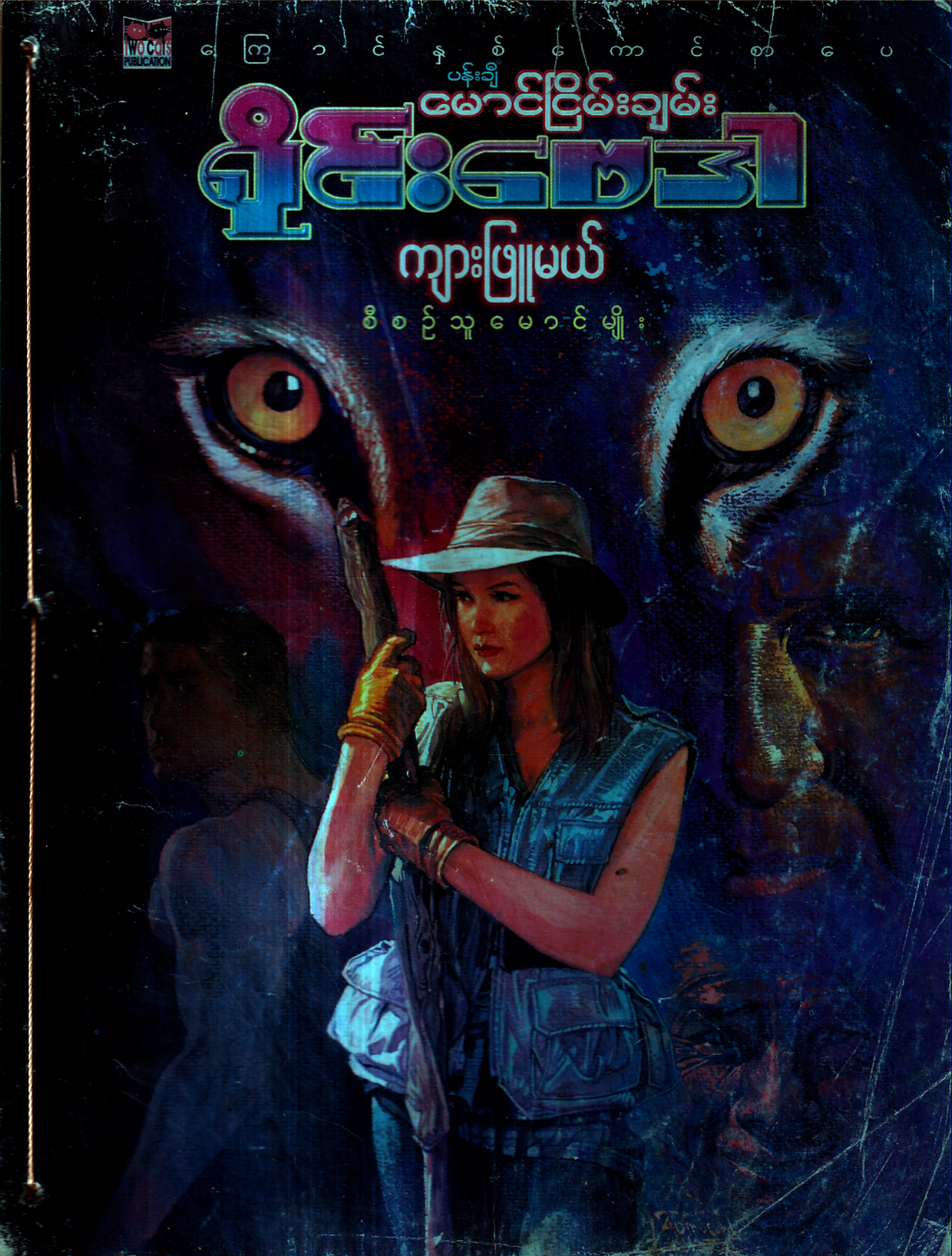
ပန်းချီ

မောင်ငြိမ်းချမ်း

ရှိုးဇာဒါ

ကျားဖြူမယ်

စီစဉ်သူ မောင်မျိုး

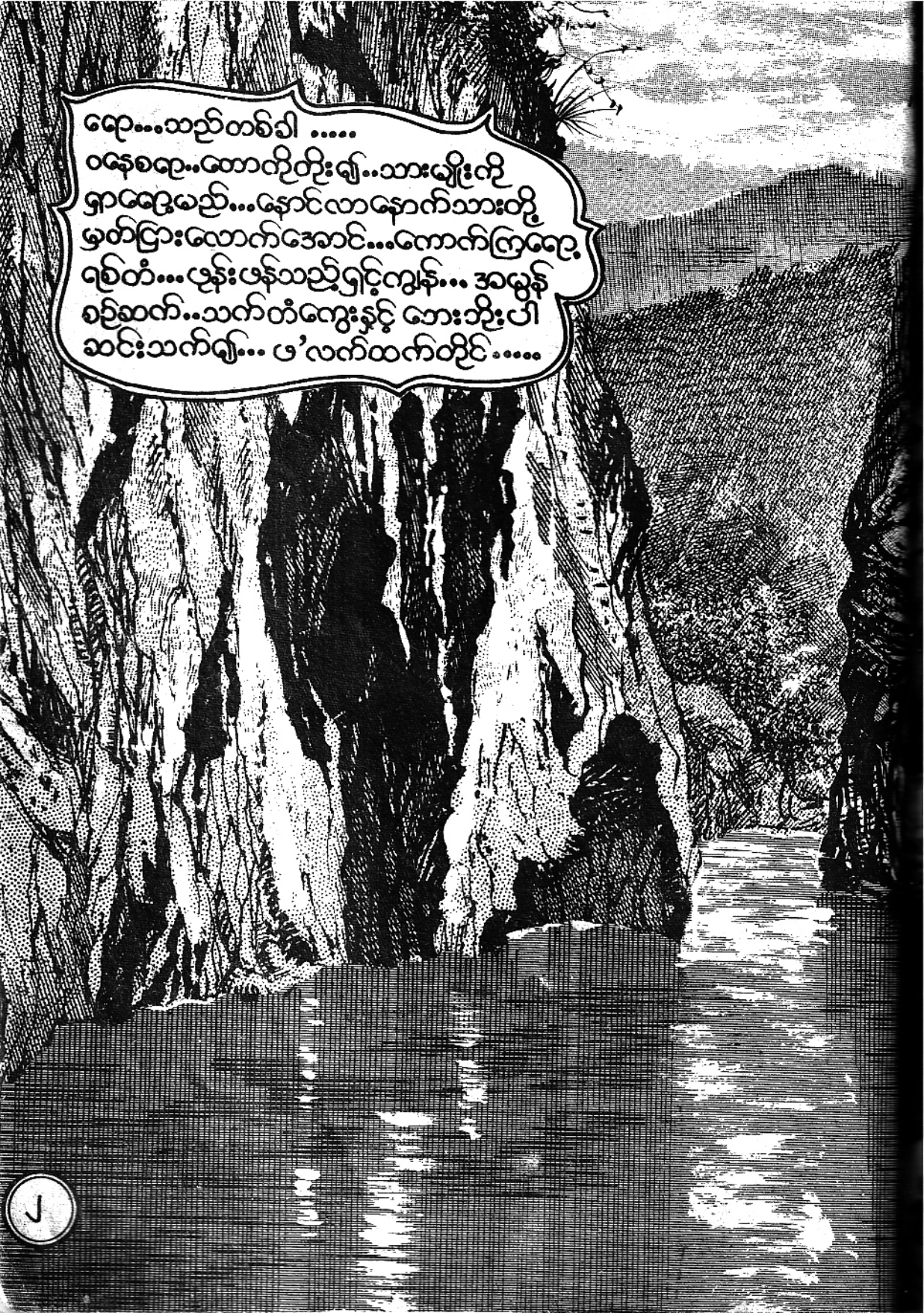

* စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် – ၃၀၆/၂၀၀၃ (၆)
* မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၁၀၉၁/၂၀၀၃ (၉)
* ထုတ်ဝေသူ
ဦးညွှန့်တင် (၃၅၆၉)
ခိုင်းဗေဒါလေဉီ

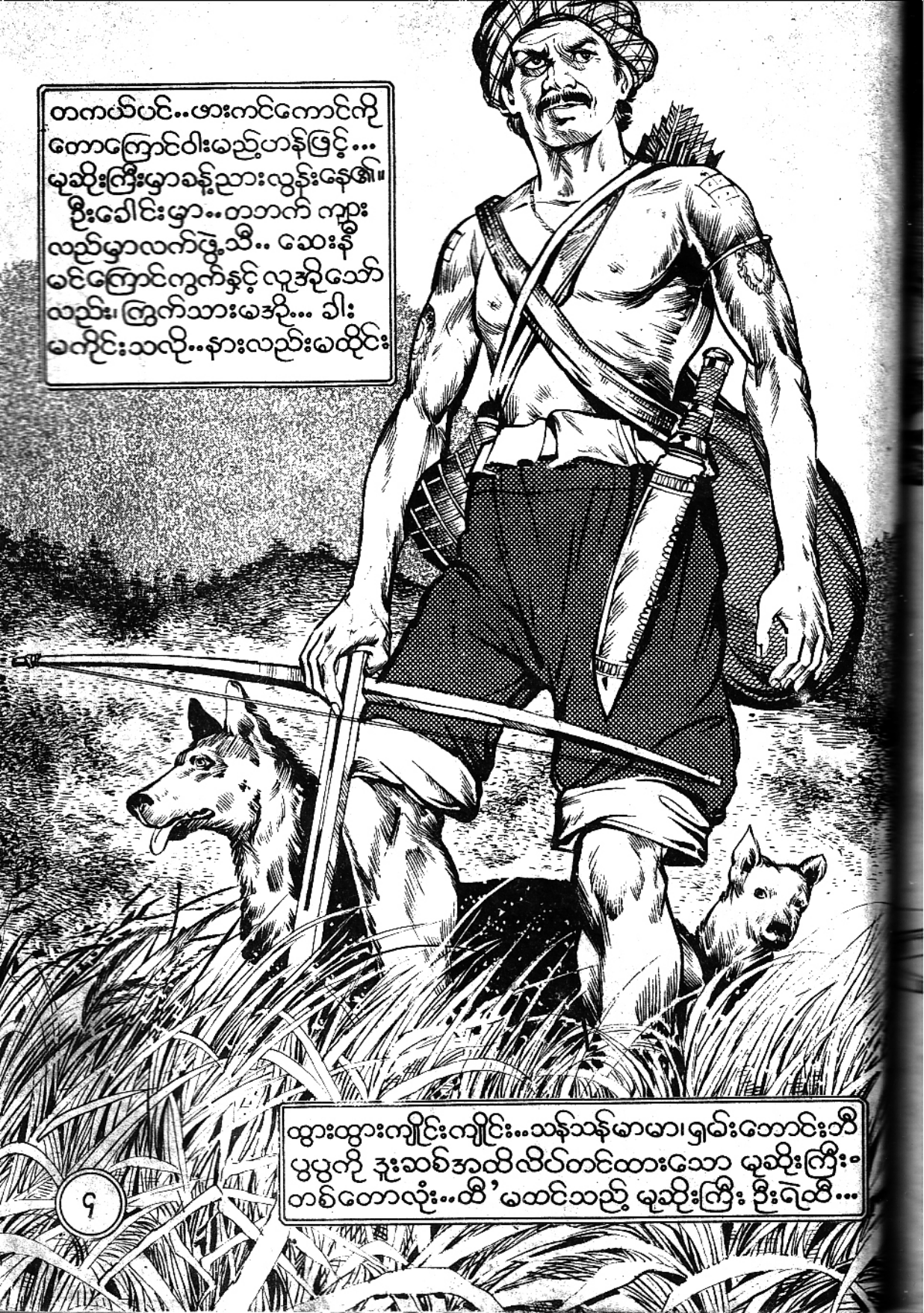
* ပုံနှိပ်သူ
ဦးမောင်မျိုး
ကြောင်နှစ်ကောင်ပုံနှိပ်တိုက်

* ၂၀၀၄ ခုနှစ် မေလ
အုပ်ရေ – ၅၀၀၊ တန်ဖိုး (၃၀) ကျပ်
--- --- --- --- --- --- --- --- ---
ဓီဓဉ်သူ
မောင်မျိုး (ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ)

ရော...သည်တစ်ခါ .....
ဝနေရော...ဟောကိုတိုး၍...သားမျိုးကို
ရှာရွေ့မည်...နောင်လာနောက်သားတို့
မှတ်ပြားလောက်အောင်...ကောက်ကြရော့
ရစ်တံ...ဗုန်းဖန်သည့်ရှင့်ကျွန်... အဓမ္မန်
စဉ်ဆက်...သက်တံကွေးနှင့် ဘေးဘိုးပါ
ဆင်းသက်၍... ဖ'လက်ထက်တိုင် .....

လေးတော်နှင့်ပွင့်လန်း...မှုတော်ကိုထမ်းခဲ့သည်...
လူတန်းစေ့ကာ...မထင်ပါနှင့်... ရန်တကာကြောင်ကြောင်
မကြောင် နှင်လား...ဗားကင်ကောင်ကို.....
တောကြောင်က ဝါးသည်နှယ်.....
၇

တကယ်ပင်..ဖားကင်ကောင်ကို
တောကြောင်ငါးမည့်ဟန်ဖြင့်...
မုဆိုးကြီးမှာခန့်ညားလွန်းနေ၏။
ဦးခေါင်းမှာ..တဘက် ကျွဲ
လည်မှာလက်ဖြန့်သို.. ဆေးနံ
မင်ကြောင်ကွက်နှင့် လူအရိုးသော်
လည်း၊ ကြွက်သားမအို... ခါး
မကိုင်းသလို..နားလည်းမထိုင်း
ထွားထွားကျိုင်းကျိုင်း...သန်သန်မာမာ၊ ရှမ်းဘောင်းဘီ
ပွပွကို ဒူးဆစ်အထိလိပ်တင်ထားသော မုဆိုးကြီး
တစ်တောလုံး..ထီ'မထင်သည့် မုဆိုးကြီး ဦးရေထီ...
၇

ခြေအချက်ကို
အသာပွတ်ပြီး
မှဆိုးလေး နိုင်းဟေဒါ
သတိဖြင့်တရွေ့ရွေ့
တိုးလာသည်။
ငါ့ခြားတွင်ဆက်ဆက်.. သားတကာခက်နေကြ.. တောဝက်
ကိုမကျောင်.. ပြောင်ပြောင်ဆင်ဆင်.. ဖြင်ဖြင်သဖြ.. မလွတ်
ဂျာ့.. မှဆိုးတကာ့ပဂေး... ငါ့လက်တွင်ပေးရမည်...
၅

မုဆိုးတကာ့ပင်ကား'ဟု ခေါ်ရတော်အောင်ပင်
ကျားကျားလျားလျား'သူ့အာသွင်နှင့်ထက်မြက်
ဟုတ်ထက်ဆောသူ့ပုန်တို့ကအထင်းသားပေါ်လွင်
နေသည်။
မုဆိုး၏
တစ်ပေါက်...
ခွေးတစ်ကောင်ပင်
ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝါရင့်
အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်
မှု... စိုးရိသောသတိ
ဖြင့် ရွှေ့လျားမှုက
ညင်သာလွန်းလှ
သည်။
မည်သို့ပင်ကျလည်းမဖြစ်ပါ...ယခု စိုင်းဇော်ဒါ'ရင်ဆိုင်ရမည့်
အန္တရာယ်ကောင်သည်၊ တောကျွဲမိုးသော...တောပျော်သော
ပဂိုယာယ်ကြွယ်ဝသော...လူငါးဦးဖြိုအသက်ကိုရော်ရော်စက်
စက်ဖြေပစ်ခဲ့ဖူးသော...ထူးခြားမှုအပေါင်းနှင့်အမည်ကျော်
သတင်းကြီးနေသည့်အန္တရာယ်ကောင်'ဖြစ်သည်။

ဒါကြောင့်
ခိုင်းဗေဒါ'သတိရှိ
ရမည်။ ဆိပ်လူးကြေား
အသင့်ရှိရမည်။ ငှေ
ဆိုင်တွေ့လျှင်လက်
ဦးမှုခြင်းပြုင်ရမည်
သတ္တိချင်းလည်း
ယှဉ်ရမည်။
ထို့ကြောင့်
တောရိပ်ရှိနေ
သဖြင့် နေမကြာင်း
သော်လည်း၊ ခိုင်း
ဗေဒါ'နဂူးတွင်
ချွေးတို့သိမ်း
နေပြီ။
တစ်ကွန်းဆင်း၊တစ်လျှိုပြတ်
တစ်ကမ်းတက်၊တစ်တောင်ကျော်
ခိုင်းဗေဒါ'မမောနိုင်သေးပါ၊ချွေး
ရည်တို့ဖြင့်ကျိန်းစပ်နေသော...
မျက်လုံးအစုံကိုပင်၊အသျှိန်ယူ
မပွတ်သပ်အား...၊ကိုင်းတောကို
လည်း ဂရုစိုက်ရသည်။ ချောက်
ကမ်းပါးကိုလည်း သတိထား
ရသည်။ စိတ်ချလောက်ပြီ
ဆိုတော့မှ... ခြေတစ်လှမ်း
တိုးရသည်။
၇

မုဆိုးအခန့်
တောလုံးပျံ့လေ့ကြိုလား၊
မုဆိုးခြေသံ..တောလုံးလျှံ
ကြိုလားမသိ..ကျေးငှက်တို့
အသံဆိတ်နေသည်...။
သားကောင်တို့အရိပ်
ကင်းနေသည်။
ဒါကို..မုဆိုးကြီးမသိမဟုတ်၊သိပါသည်။ဒါကြောင့်ပင်
မျက်စိကိုပိုဂျပ်ဖွင့်သည်။နားကိုပိုဂျစွင့်သည်။ခွေးရဲ
သံကောင်ကို ဖြေ့ကျဲမသွားစေရန်အသာဟန့်တား
လိုက်သည်။ နောက်..ညင်သာသောခြေအချဖြင့်...
ဖြေ့သို့တစ်လှမ်းချင်း၊တစ်လှမ်းချင်းတိုးဝင်လာသည်။

ကောင်စောင်း
အတိုင်းလိမ္မာကျလာ
သောခဲတစ်လုံး၊စိုင်းဗေဒါ
ပျက် ခနဲဝပ်ချလိုက်သည်
နောက်.. ခဲကျရောသို့...
ဦးလေးကိုထိုးချိန်
လိုက်သည်။
တောက်-
တောဝက်အုပ်ကြီး-
အလျင်နေ့ကသာ
ဆိုရင်ပာင်းစားတော့
ကောင်းကောင်း
ပဲ...
၉

ဝဂုန်းသုန်းကားပြေးထွက်လာသော
တောဝက်အုပ်ကြီးကိုကြည့်ပြီးစိုင်း
ဗေဒါ'မချင့်မရဲဖြစ်သွားသည်...
အသက်လုပြေးည့်နေ့မဟုတ်ပါဘဲ
သာဖန်နေ့သာဆိုလျှင်သူ့အတွက်
ပွဲကြီးပွဲကောင်း....ဝက်အုပ်ကြီး
ကျော်သွားမှ..အသာထလိုက်သည်
နောက်..
မပြတ်သော
သတိဖြင့်ရှေ့သို့
တရွေ့ရွေ့..
...
၁၀

ဘိုဘတိုး
ရှေ့သို့ခြေတစ်လှမ်း
တိုးတက် ရင်းအလေ်
သို့ ဖောက်ကြည့်မိ
သည်။
ဟေ့
ကြ..ဒီအပင်
ကောင်းတယ်...
ကောင်ကွန်းထိပ်
သည်းကျတယ်
အပင်
သည်းခြင်
တယ်
ငဖောင်ဦး..မင်း'အဖျားရောက်အောင်
တက်..ကြီးတော့..ယျက်စေ့လျင်လျင်နဲ့
သေသေချာချာကြည့်.. စိုင်းဇော်ဒါ ဆို
တဲ့ကောင်' ဒီကောထဲမှာ သေချာ
ပေါက် ရှိတယ်....

ဘိုးဘတိုး 'အဓိန့်ကြောင့်
ငဖောင်ငိုး' ခါးတောင်ကို
ခြောင်အောင်ကျိုက်ချ...
ကျွန်းပင်ကြီးကိုဖက်တက်
လိုက်သည်။
အလန့်တကြားဖြတ်ပြေးသွား
သောဂျင်္ဂကလေးကိုကြည့်ပြီ
စိုင်းပေဒါ' ခြေစုံရပ်လိုက်ပြီ
တောသတ္တဝါတို့မသည်သည်
အန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ရာနှင့်
တွေ့ကြုံသာလျှင်ထိတ်လန့်တ
ကြားအော်ဟစ်ပြေးမြဲဖြစ်
သည်။ ထို့ကြောင့်..ဂျင်္ဂယော
ကလေးဖြတ်ပြေးရာတော်ဝင်
စောင်းဆီသို့ ဂရုတစိုက်
အကဲခတ်ကြည့်လိုက်
သည်။
၁၂

အင်း... တစ်ကောင် ကောင်တော့ သေချာပြီ...
စိုင်းဇော်ဒါ' ယျက်ကွယ်ကောင်းသော သစ်ပင်ကြီးဆီသို့ ပြေးကပ်လိုက်သည်။ သည်တွင်... မထင်မှတ်သော သစ်ကိုင်းခြောက်တစ်ခုကိုနင်းမိ၍ ကြောက် ခနဲ' ကျိုးသွားဏ်။
ကိုင်းကျိုးသံနှင့်အတူ၊ တောင်စောင်းမှငိုင် ခနဲသဏ္ဌာန် တစ်ခုလည်းပေါ်လာသည်။ စိုင်းဇော်ဒါ' ရုတ်တရက် ထိုင်ချလိုက်ပြီး၊ ဆိပ်လူးမြားဖြင့် ထိုးချိန်လိုက်သည်။
ထို့အတူ တစ်ဘက်မှပော်လာသောဦး ရဲထီမှာလည်း၊ စိုင်းဇော်ဒါအား လေးဖြင့်ချိန်ရွယ်ပြီး သားပြစ်နေသည်
၁၃

ဟင့်!
ဦးကြီး...
ဦးကြီး'လျှို့အတိုင်း
တက်လာတာလား
အေးကွ
ခြေရာခြင်းက
နေ...စလိုက်လာတာပဲ
ဦးနွယ်ချောင်းရောက်
တော့ပျောက်သွား
တယ်..
ခြေရာကတော့
နည်းနည်းလွန်းလွန်း
မဟုတ်ဘူး...ဟင်း
သောက်ပန်းကန်လုံး
လောက်ကြီးကိုရှိ
တယ်...
ကျွန်တော်လည်းဦးကြီးနဲ့တိုင်ပင်ထားတဲ့...
အတိုင်း...လျှို့ထိပါကနေပိတ်လိုက်လာတာပဲ

အေး..ဒီကောင်က'တို့ထက်
တစ်ကွက်သာသွားပြီပေါ့!
ကွာ..ပေါ့ပေါ့ဆဆလုပ်
လို့တော့ မရောဘူး နော့...
စိတ်ချပါ..
ဦးကြီးတူပဲဟာ
ဒီကောင်'ကြောင့်
မလွတ်ပါဘူး..
ကျွန်တော့်
အလိုဆိုရင်ဒီနေ့
တောင်ဆက်လိုက်
လိုက်ချင်သေး
တယ်..
စိတ်မစောပါနဲ့ကွယ်..သားကောင်
ဆိုတာတောက်လျောက်ဆက်လိုက်
နေမှန်းသိသွားရင်မနှားတော့ဘူး
အတင်းပြေးရော့ကွယ့်..တောလည်း
ပြောင်းသွားတတ်တယ်...အဲဒီလို
ဖြစ်သွားရင် ဦးကြီးတို့အလိုက်ရေ
ခက်ကုန်လိမ့်မယ်.....
ဟုတ်တော့ဟုတ်ပါတယ်..
ကျွန်တော်တို့ ငှါးလာက်သားနဲ့
ဒီကောင်'ဒါလောက်သောင်း
ကျန်းနေတာမခံနိုင်လွန်းလို့ပါ

အင်း..
ဆန်းတော့အင်မတန်
ဆန်းတာပဲလူကလေး
ရဲ့ ဦးကြီး'မူဆိုးသက်
တစ်လျှောက်လုံး..မ
ပြောနဲ့..မင်းအဘိုး
ဦးဖဝေး'တစ်သက်
တောင်..ဒီအကောင်
မျိုး..မကြားဖူးဘူး
ဒါ့ကြောင့်
ရွာတွေလှန့်နေ
တာပေါ့ဦးကြီး
အင်ပင်ဖြာ'ဆို
ပြောင်းပြေး
တော့မလိုတောင်
ကြားတော်ယ..
အေး..အေး
တစ်ခါကလည်း
သိုက်စောင့်တဲ့
တောစောင့်
တဲ့...
ဘာပဲဖြစ်
ဖြစ်လေ..ကျား
ဖြူကြီးဆိုတော့
ထူးဆန်းစာ
အမှန်ပဲ..လူ
ကလေး
ကျားဖြူ..ကျားဖြူသတင်းသည် ရိုးမကြော...
တစ်လျှောက်တွင် အမှန်ပင်သတင်းကြီးနေပါသည်

ဟင်း... ဒီလောက်ကြီးတဲ့ ကြောင်ကြီးမျိုးကို ကျွန်မ ဘယ်တုန်းကမှ မမြင်ဖူးသေးဘူး...
ကောင်မလေးရဲ့ ပုခုံးကို ကိုင်ထားတဲ့ လက်ကြီးက ဘယ်သူ့လက်ကြီးလဲ

ခွစ်ယောက်သား'စကားမဆိုနိုင်ပါ
တဒဲ့တလြဖြစ်နေချိန်မှာပင်...
မြေပြင်တစ်ခုလုံးသိမ့်သိမ့်တုန်
သွားကမန်း...ဟိန်းလိုက်သော
ကျားဖြူကြီး၏အသံနှင့်အတူ...
ကောင်းကင်
တစ်ခုလုံးမည်းမှောင်
ကာ၊လျှပ်စီးများ၊မိုး
ခြိမ်းသံများ၊တဝုန်း
ဝုန်း...တဂျုန်းဂျုန်း
ပေါ်လာကြီး...
၁၈
လေရောဝိုးပါတဝေါဝေါရွာချလာသည်။ထိတ်
လန့်ကြောက်ရွံ့မှုကြောင့် လူပဲ'နှင့်သာကျော်'
ခွစ်ယောက်သား မိုးရေတောထဲတွင်ပနောင့်နှင့်
တင်ပါးတစ်သားတည်းကျအောင်ပြေးလာခဲ့ရ
သည်ဟုဆိုသည်။

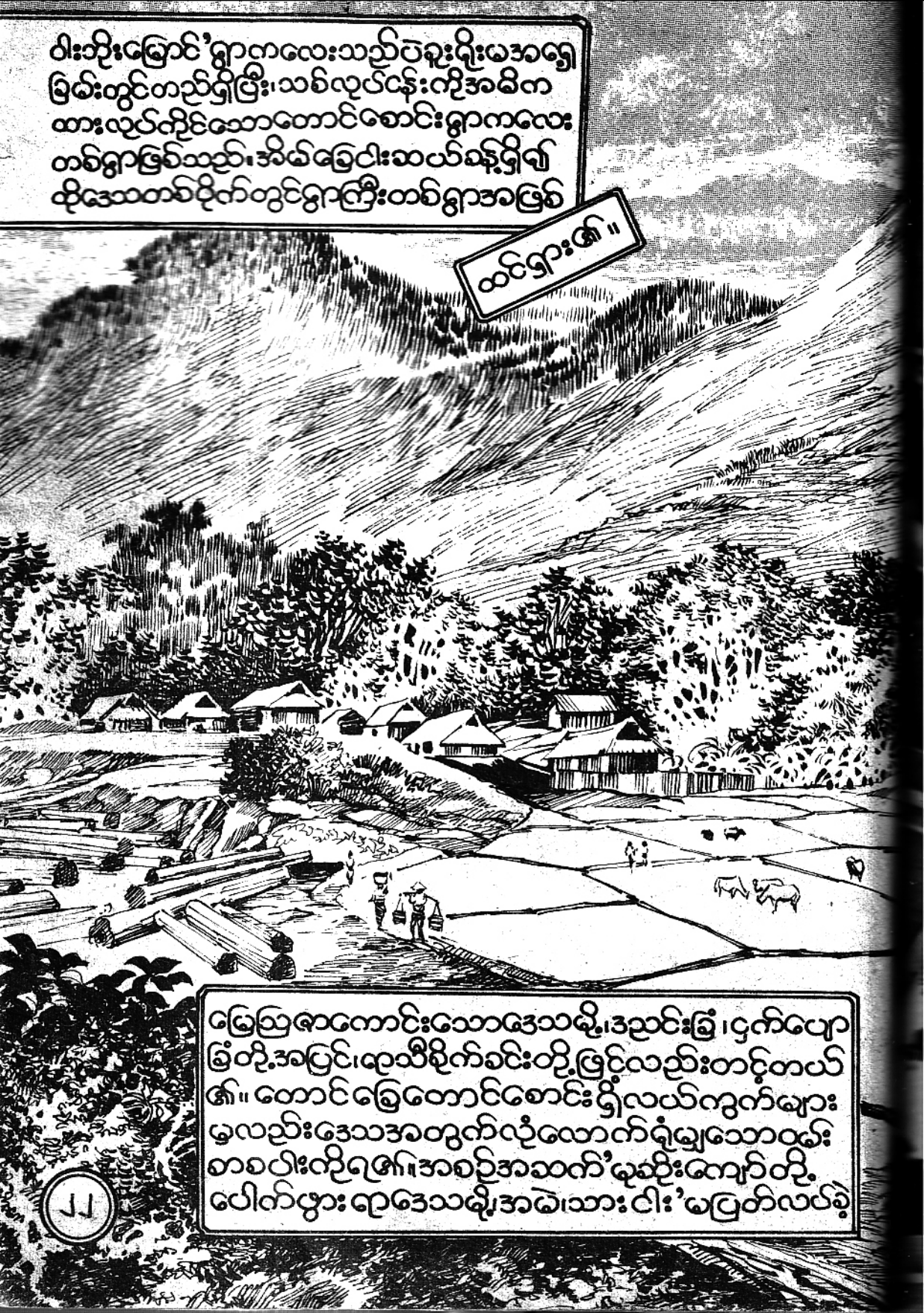

သည်မှစ၍ကျွန်ုပ်
သည် လည်းကောင်း၊
ကျွန်ုပ်နှင့်အတူတွေ့
ရသောမိန်းကလေးကို
ကျွန်ုပ်မယ်'ဟု လည်း
ကောင်း...သတင်းကြိုး
လာသည်။
ကျွန်ုပ်မှာ ကျွဲ၊နွားများသာမက၊ လူများကိုပင်အတင်
ရေစွာဆွဲယူစားသောက်လာသည်။တစ်ခါတွင်.....ထိုသို့
သောင်းကျန်းလာသောကျွန်ုပ်အားအသေသတ်မည်
ဟု၊ ကျွန်စည်းပိုးအလုံပိတ်၍လင့်စင်ထိုးဆောင့်ဆိုင်းနေ
သော ....
သမင်ချောင်ကျွန်ုပ်သူကြိုးသည်
မိုးတစ်မိုစ်မိုစ်ကျွန်နေသော
ညဉ့်သန်းခေါင်ခန့်တွင်'ကျွန်
ုပ်'လာသည်ကိုတွေ့ရသည်
ဟုဆိုသည်။နှစ်လုံးပြူးသေ
နတ်ကိုမောင်းတင်၍ပစ်ရန်
ချိန်ရွယ်လိုက်စဉ်မှာပင်..
သိမ့်သိမ့်တုန်ခနေးထွက်
ပေါ်လာသောကျွန်ုပ်သံ
နှင့်အတူ၊ကောင်းကင်တစ်
ခွင်လုံး...ဝင်းကနဲလက်သွား
ပြီး.....
၁၉

သူကြီးလင်ထိုးစောင့်နေရာဆစ်ပင်ကြီး
အားမိုးကြိုးထိမှန်ချသူကြီးမှာပွဲချင်းပြီး
သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ သူကြီးနှင့်အတူ...
အစောအပြစ်လိုက်သွားခဲ့သောဦးအောင်
မှင့်' မှာ...
ဂျိန်
အဖြစ်အပျက်
အလုံးစုံကိုပြန်ပြော
ရုံမျှပြောနိုင်ခဲ့ပြီး
နောက်တစ်နေ့တွင်
မိုးကြိုးစက်ကွင်းမ
ထားသောဒဏ်ရာ
ဖြင့်သေဆုံးသွား
လေသည်။
ထိုအချိန်မှစ၍... ကျားဖြူကြီးသတင်းသည်လည်း၊တစ်ဆင့်စကား...
တစ်ဆင့်နားဖြင့်ကျယ်ချင်သလောက်ကျယ်... ချဲ့ချင်သလောက်ချဲ့၍
ကားချင်သမျှကားလာခဲ့တော့သည်။ထိုကျားဖြူအားထူးဆန်းသော
သတ္တဝါတစ်ကောင်ထက်ပို၍မယုံကြည်သောသူနှစ်ဦးကား .....
စိုင်းဇော်ဒါ နှင့် ဦးကြီးဦးရဲထီ ...
10

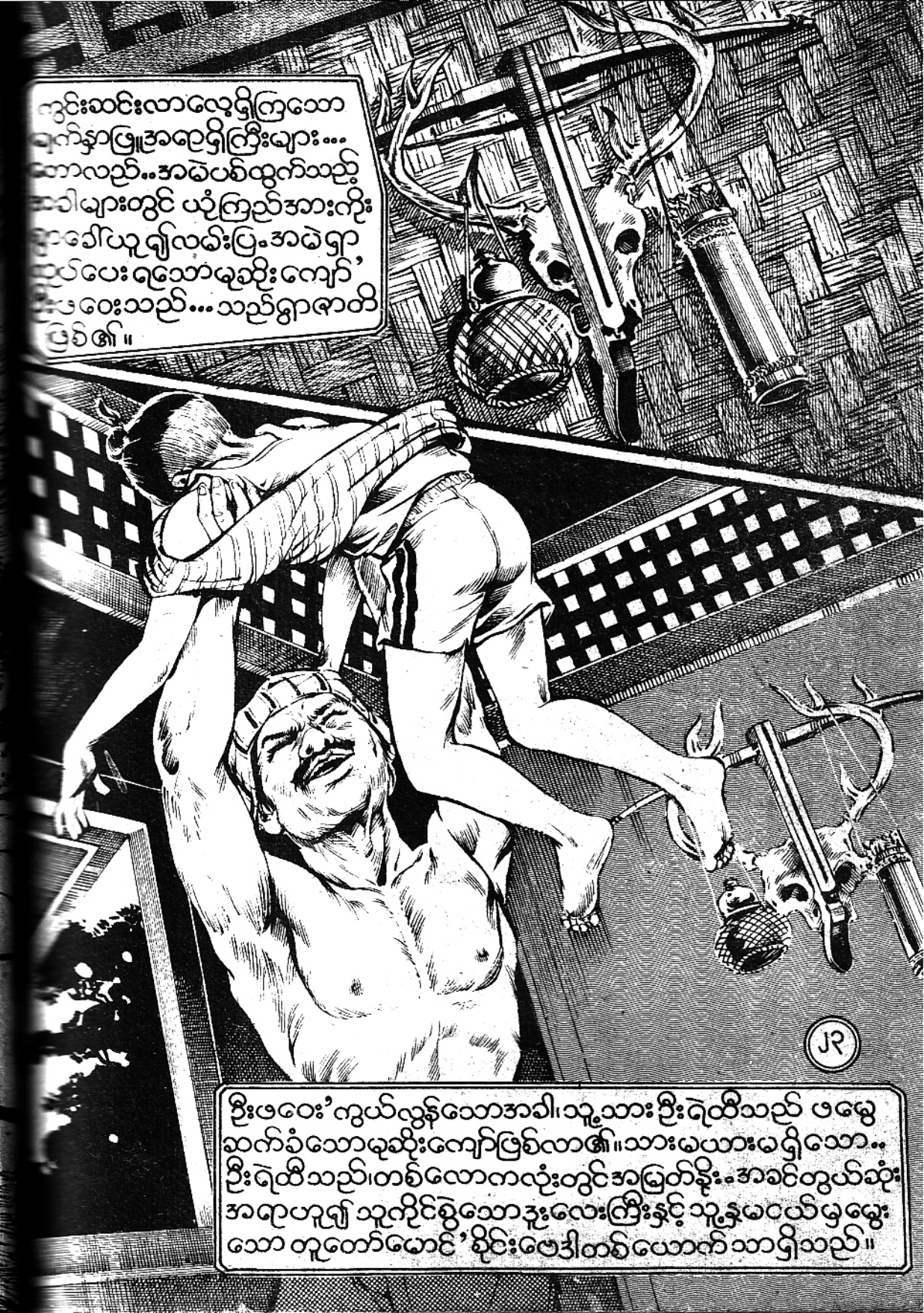

ဖ'လက်ထက်တိုင်ဖေလေး
တော်နှင့်ပွင့်လန်းဆိုသလို
အစဉ်အလာရှိထားသော
ဦးရေတိုများ၊သူ့နှယ်ထဲတွင်
သည်ကျားဌေး'သောင်းကျန်း
လာခြင်းသည်သူ၏ မွေးဖို့
သိက္ခာကိုထိပါးစော်ကား
ခြင်းဟုမှတ်ယူရ...
ယခုကဲ့သို့ တူဖြစ်သူစိုင်းဗေဒါနှင့်တောတစ်ခွင်
တောင်အနှံ့ ခြေရာကောက်ရှာဖွေနေကြခြင်း
ဖြစ်သည်။ သို့သော်..ကျားဌေးသည်ကား၊ခြေရာ
ဟောက်ရှ ဖြေလျှိုးနေဦးလား.... မိုးယံသို့တိုင်
ပျံလေဦးလား....နက်ရှိုင်းသောတောနှင့်...
မွေးရဲနှစ်ဦး ... ခွေးလေးကောင်...

ဝါးဘိုးကြောင်'ရွာကလေးသည်ပဲခူးရိုးမအရှေ့
ခြမ်းတွင်ဟည်ဂျိုကြီး၊သစ်လုပ်ငန်းကိုအဓိက
ထားလုပ်ကိုင်သောတောင်စောင်းရွာကလေး
တစ်ရွာဖြစ်သည်။အိမ်ခြေငါးဆယ်ခန့်ရှိပြီ
ထိုဒေသတစ်ဝိုက်တွင်ရွာကြီးတစ်ရွာအဖြစ်

ထင်ရှား၏။

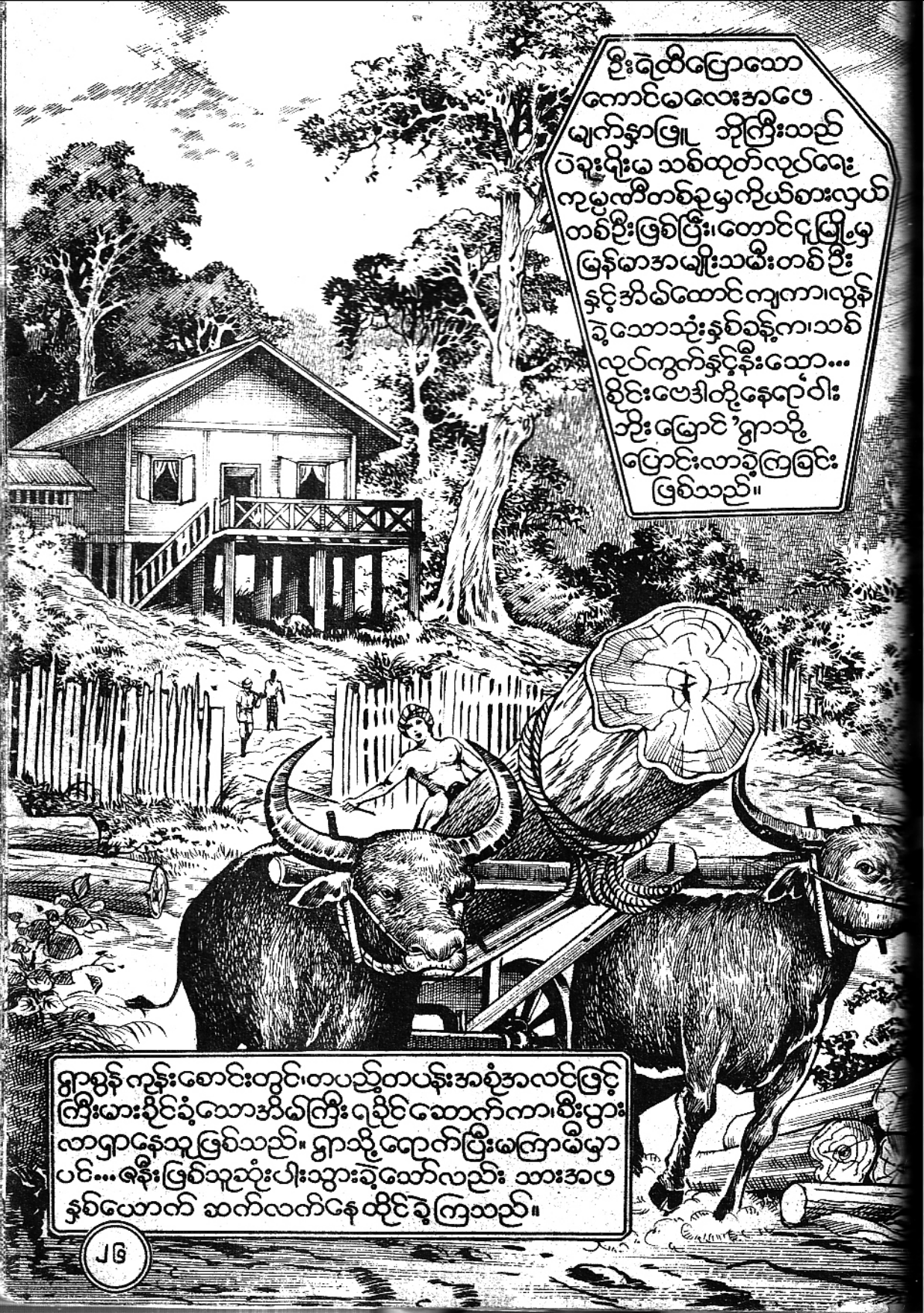

ပြေးသြဇာကောင်းသောဒေသမို့၊ဒဲသင်းခြံ၊ငှက်ပျော
ခြံတို့အပြင်၊ရာသီစိုက်ခင်းတို့ဖြင့်လည်းတင့်တယ်
၏။တောင်ခြေတောင်စောင်းရှိလယ်ကွက်များ
မှလည်းဒေသအတွက်လုံလောက်ရုံမျှသောဝမ်း
စာစပါးကိုရရှိ၏။အစဉ်အဆက်'ယုဆိုးကျော်တို့
ပေါက်ဖွားရာဒေသမို့၊အမဲသားငါး'မပြတ်လပ်စွဲ

ကွင်းဆင်းလာလေ့ရှိကြသော
ချက်နှာဖြူအရေရှိကြီးများ....
သောလည်...အမဲပစ်ထွက်သည့်
အခါများတွင် ယုံကြည်အားကိုး
ရာခေါ်ယူ၍လမ်းပြ၊အမဲရှာ
ပြပေး ရသောမွေးဆိုးကျော်'
ဒီးဖဝေးသည်...သည်ရွာဏာတိ
ကြွစိ ဖြစ်၏။
JR
ဒီးဖဝေး'ကွယ်လွန်သောအခါ၊သူ့သားဦးရဲထီသည် ဖဖွေ
ဆက်ခံသောမွေးဆိုးကျော်ဖြစ်လာ၏။သားမယားမရှိသော..
ဦးရဲထီသည်၊တစ်လောကလုံးတွင်အပြုတ်နှိုး၊အခင်တွယ်ဆုံး
အရာဟု၍ သူကိုင်စွဲသောဒူးလေးကြီးနှင့် သူ့နှမငယ်မှမွေး
သော တူတော်မောင်'စိုင်းဗေဒါတစ်ယောက်သာရှိသည်။

အစ်ကို
ရေဆီ'နော်..
တော့် တူတို
သိပ်အလို
မလိုက်နဲ့..
ဟုတ်တာပါ
ယောက်ဖ'ရေ...
ဒီကောင်'သိပ်မလွယ်
ဘူး..မနေ့က သူကြီး
သားကို နပန်းကိုင်
ပစ်ခဲ့တယ်..
ဟေ့..ဟုတ်လား'လူကလေး..အဲဒီကောင်
က..မင်းထက် လေးနှစ်လောက်ကြီးတယ်
မဟုတ်လားကွ...
ကြီးတော့
ကြီးတာပေါ့ဦးကြီးရဲ့
ဒါပေမယ့်..သူက ...
ကျန်တော်လှုပ်ချတဲ့
ဆီးသီးတွေကို
ကောက်စားပစ်
တာကိုး..
အဲ့မယ်လေး..မင်းနှယ်ကွာ
ဆီးသီးများ ဂျားဂျားပါးပါး
လုပ်လို့...
ဟုတ်ဘူး ဦးကြီးရဲ့ဒီဟာက
ဆီးတော်သီးကြီးတွေ..
၂၄

ဩော်...သိပြီ...သိပြီ...မင်း' တို့
ကဲနှာခြေမြေးကိုပေးမ
ဟုတ်လား...
ဟားဟား
ဟားဟား
ကျလည်းကျတဲ့ကောင်
ငါတောင်အသက်လေး
ဆယ်ကျော်ပြီးခုထိ
နောက်မပိုးတတ်
သေးဘူး
အစ်ကို
ထွီနော်...ကျွန်မ
သားကဆယ်နှစ်ကျော်
ခဲ့လေးပဲရှိသေးတာ..
ပေါက်ကရတွေ
မပြောနဲ့...
နင့်သား'နင်ကယုံနေ..ဟိုတလောက
တောင်းသူတို့နှစ်ယောက်ကိုငါ'တော
စပ်ချာတွေ့ခဲ့သေးတယ်..ကောင်မလေး
အပေါ်' ဘိုကြီးတွေ့ငြင်မင်း' မလွယ်
ဘူး... ဟေး ... ဟေး .. ဟေး ... ဟေး
ဟေး
၂၅

ဦးရေထိပြောသော
ကောင်မလေးအပေ
မျက်နှာဖြူ။ ဘိုကြီးသည်
ပဲခူးဂိုးမှ သစ်တုတ်လှည်းရေး
ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှကိုယ်စားလှယ်
တစ်ဦးဖြစ်ပြီး၊ တောင်ငူမြို့မှ
မြန်မာအမျိုးသမီးတစ်ဦး
နှင့်အိမ်ထောင်ကျကာ၊ လွန်
ခဲ့သောသုံးနှစ်ခန့်က၊ သစ်
လှည်းကွက်နှင့်နီးသော...
ခိုင်းပေဒါတို့နေရော်ပါး
ဘိုးပြောင်'ဂျာသို့
ပြောင်းလာခဲ့ကြခြင်း
ဖြစ်သည်။
ဂျာစွန် ကုန်းဆောင်းတွင်၊ တပည့်တပန်းအစုံအလင်ဖြင့်
ကြီးမားခိုင်ခံ့သောအိမ်ကြီး ရရှိခြင်းဆောက်ကာ၊ စီးပွား
လာဂျာနေသူဖြစ်သည်။ ဂျာသို့ ရောက်ပြီးမကြာမီမှာ
ပင်... ဇနီးဖြစ်သူဆုံးပါးသွားခဲ့သော်လည်း သားအပေ
နှစ်ယောက် ဆက်လက်နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။

ထိုမျက်နှာဖြူ၊ မစွတာစမစ်တို့၊ စတင်ရောက်ရှိလာသောနေ့ကဆိုလျှင် ရွာလုံးကျွတ်မျှ အထူးအဆန်းဖြစ်ကာ၊ ပိုင်းခုံကြည့်ခဲ့ကြသည်။
ဟာ-ဒီလူကြီးတွေက တို့နဲ့လည်း... မတူဘူးနော်
အေးကွ... ယောက်ဖြူကြီးတွေလိုပဲ... တို့လောက်တောင် မလှဘူး။
ဘဘဦးရဲထိပါစမ်းလာတဲ့ လူပဲကြီးနဲ့ ပိုတူတယ်။
၂၇
နှပ်ချေးတွဲလောင်းနှင့်ကလေးတစ်သိုက်မှာသူတို့ထင်ရာသူတို့ စွတ်ပြောနေသလို၊ ရွာသူတစ်သိုက်သည်လည်းတအံ့တသြဖြစ်မှမင်းခြင်းအမှုကို အားမနာပါးမနာပြုနေကြကုန်၏။

ချက်နှာဖြူဆိုလို့..ချက်နှာတစ်ခု တည်းဖြူနေတယ်ထင်တာ..ဘယ်ဟုတ်လို့တုံးတော်..ဘစ်ကိုယ်လုံးဖြူနေတာကော့..အစုံပါ့...
ဟုတ်ပါ့တော် သမင်ဖြူတွေများစွာနေလားမှ..မသိတာ..
ဟုတ်ပါဘူးအေ..သင်းတို့တစ်နွှင်းလုံး'ဒီလိုအဖြူတွေချည်းပဲတဲ့တော့...
တယ်..ဒီမိန်းမတွေ'ချက်နှာဖြူလို့မခေါ်ရဘူးဟဲ့...ကြိတ်ရှာ..လို့ခေါ်ရတယ်..ဖုတ်ထား...ကြိတ်ရှာ..ကြိတ်ရှာ..ကြိတ်ရှာ

ဘာသူကြီးဦးပုဏ္ဏမဝိဂလာ
ဒီဂလောပြောလာသော...
ဘိုကိုရဝ်'ဆိုသောစကား
ကြောင့်၊ စိုးမိုးပေါ်သည်အဓိပ္ပါယ်
ထို့ကဖန်းကတန်းပြန်ပြော
ကာ၊ သတင်းပို့လိုက်သည်။
အဖေရေ...အဖေ-
ကွမိပါဘူး...ကြိတွေ့ဂျတွေ
ရောက်နေပြီဟု...
ဟေ!
ကြိတွေ့ဂျတွေ
ဟုတ်တယ်..
ပြူးပြူးကြီးတွေ..
တယ်...
ဒီကောင်လေး
ဟာလေ..ယျက်
နှာပြူး ဘိုဇွ
လာတာပါ
နှင်'အဒီ ဘိုအိမ်နားကိုမသွားနဲ့နော်
နှင့်ကိုဖမ်းထားလိုက်လိမ့်မယ်...
၂၉

မိခင်ဖြစ်သူ
က၊ မသွားနဲ့ဟု ဆို
သော်လည်း စိုင်းဗေဒါမှာ
တလေးတိတိ၊ ရူးစမ်းလိုစိတ်
ဖြင့် မကြာမကြာသွားချောင်း
ကြည့်လေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့်
ပင်.. ချစ်စဖွယ်ကောင်း
သော သူ့နှင့်ရွယ်
တူ...
ဘိုဖြူမြလေးကိုတွေ့
ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။
ဖြူဝင်းသောအသားအရေနှင့် ဂျေါ်ရောင်ဆံပင်
ဒီခင်ဗျာက်မှအမွေရပြာနဲတူသောမျက်ဝန်းနက်
နက်တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်ထားသော ဘိုမလေးကို
ကြည့်ရှုတောင်ပေါ်ဖထီးတို့ကမှအမွေးစုတ်ဟား
နှင့် ခွေးဖြူမြလေးကိုပြေးရှုခြင်ယောင်လိုက်မိ၏။
၁၀
သို့သော် စိုင်းဗေဒါသည်
ထူးဆန်းသောဖြူရှင်ရော
ကောင်မလေးနှင့်မူကစား
ဟော်အဖြစ်သံသောခဲ့တွယ်
မိလိမ့်မည်ဟု ယောင်ချိမှု
ပင် စိတ်မကူးမိသော်လည်း

ပေါ့..ပေါ့..နင်
ဒီကျောက်လားဗ
ဟာ!
သောက်ကျိုး
နည်း'စကား
တတ်တယ်
ဟ
ပေါ့..ပေါ့..နေပါဦး
ငါ့အမေက'ဗမာဟ
နောက်..ငါ့ကိုတောင်ဂူ
မှာဖွေးတာ..ငါ'ဗမာ
စကားတတ်တာပေါ့
ဟင့်အင်း
ငါ..မနေရဲဘူး
ဗို့အမေကပြော
တယ်..နင်တို့ဘိတ်နား
သွားရင်အဖမ်းခံ
ရလိမ့်မယ်
တဲ့
၃၁

အလကားပြောကြ
တာပါဟာ..ငါလေ..
တစ်ယောက်တည်းပျင်း
နေတာ..သိလား..ငါ့ဒက်
ဒီကလည်း ငါ့ကိုဘယ်မှ
မသွားရဘူး..ဒါ့ကြောင့်
နင်'ကျွဲစီးပြီးပြန် ပြန်
လာတာကို..ငါ'နေ့တိုင်း
ချောင်းချောင်းကြည့်
နေတာ...
ဘာဖြစ်လို့
လဲဟ..ငါ'ကျွဲ
စီးတာများ အာ
ဆန်းလှပါလို့
ပျော်စရာကြီးပါ့ဟ..ငါလည်း..
နင့်လိုသိပါစီးချင်တာပဲဟယ်...
ဟာ!
မဖြစ်ဘူး
ထင်တယ်
ဟ..
လှပါပါဟယ်..ငါ'အရမ်း
စီးချင်လို့ပါ..နင့်ကိုငါ
ကစားတဲ့အရပ်ကလေး
တွေ'ပေးမယ်လေ...
နောက်..ချော့ကလက်
လည်းကျွေးမယ်ဟာ..
၁၂

ငါ'မခေါ်တတ်ဘူးဟာ
နင့်နာမည်ကလည်း
ကိုးဂိုးကားရေးကြီး...
ဒါဖြင့်
နင်ကြိုက်သ
လိုပဲ ခေါ်
ဟယ်
အေး...ဒါဖြင့် ဘိမ'လို့ခေါ်မယ်
တို့အပေါက်နင်တို့အပေါက်ကို ဘို
ထိုး'တဲ့... ဒါကြောင့်နင့်ကို ဘိမ'
ဘိမ' ဟုတ်လား...
22
ဒါနဲ့..
နင့်နာမည်
ဘယ်လိုခေါ်
သလဲဟင်
ဂျက်ကလင်းစမစ်'တဲ့
ဘာ!
ကြက်ကလေး
စမျိုး'
မဟုတ်ပါဘူးဟယ်နင်က
လည်း...ဂျက်ကလင်းစမစ်'ပါ

အိုမယ်
အေး.. ကောင်းတယ်..
ဒီနာဖည် ငါလည်းကြိုက်
တယ်..
ဟော့ငါ့ကို
ကျွေးပါ ဆွဲ
တင်ပေး ဦး
လေတော်
နင်မို့လို့ကြွက်ကြွပန်ပန် ကျွဲစီး
ချင်ရတယ်လို့.. ကဲ.. လာ.. လာ..
ထိုနေ့မှစ၍...
ဘိုးဖြူမြေလေးသည်
နိုင်းဇေဒါအလာကို
စောင့်၍ကျွဲအတူတူ
စီးဖြစ်ကြသည်။
ကျယ်ပြန့်သောကွင်း
ညို့ငှိုင်းသောတောင်
ရိပ်ကြားတွင်၊ ကျွဲစီး
ဖော် သူငယ်ချင်း
နှစ်ယောက်တို့ပျော်
စရာအတိဖြစ်ခဲ့ကြ
သည်။

နှင်းမှုန်ကြားတွင်လည်း..စီးခဲ့ကြသည်
မိုးသက်လေကြားတွင်လည်း၊ ပျော်ခဲ့ကြသည်။
မိုးပြတ်နဲ့တသင်းသင်းနှင့်နေဝင်ဆည်းဆာတွင်လည်း...အစီးမပျက်ခဲ့...
ချစ်စဖွယ်ရွှေဝါရောင်ဆံကေသာထက်တွင်လည်း..ခိုင်းဇော်ဒါ'ကကြာပန်းများပန်ပေးခဲ့သလို လည်တိုင်ကြော့တွင်လည်း၊ ကြာစွယ်ပုတီးကိုဆင်ပေးခဲ့သည်

ခင်မင်ခဲ့သည့်တစ်ယောက်တည်းသော သူငယ်ချင်းစိုင်းဗေဒါကို၊ ဘိုမကလည်း ချော့ကလက်များ၊ဘီစကွတ်မုန့်များ ယူလာကျွေးခဲ့ဖြဲ့ဖြစ်သည်။
အနေကြာလာ သောအခါတွင်ကား ဘိုမသည်သူ့အက်ဒီ မဂ္ဂါချိန်တွင်စိုင်းဗေဒါ အား၊သူ့အိမ်သို့ခေါ် ကာ၊အတူကစား ခဲ့ကြသည်။
ငါတို့အရပ် တွေနဲ့ကစားရတာ ပျင်းလာပြီဟာ... ဟိ...ဟိ... ဂျီမီယို နဲ့ဂျူးလိယက် လုပ်တမ်းက စားရအောင်
ဘာလဲဟာ...နင်'ပြောတဲ့ကစားနည်း...ငါမသိဘူး...
၃၆

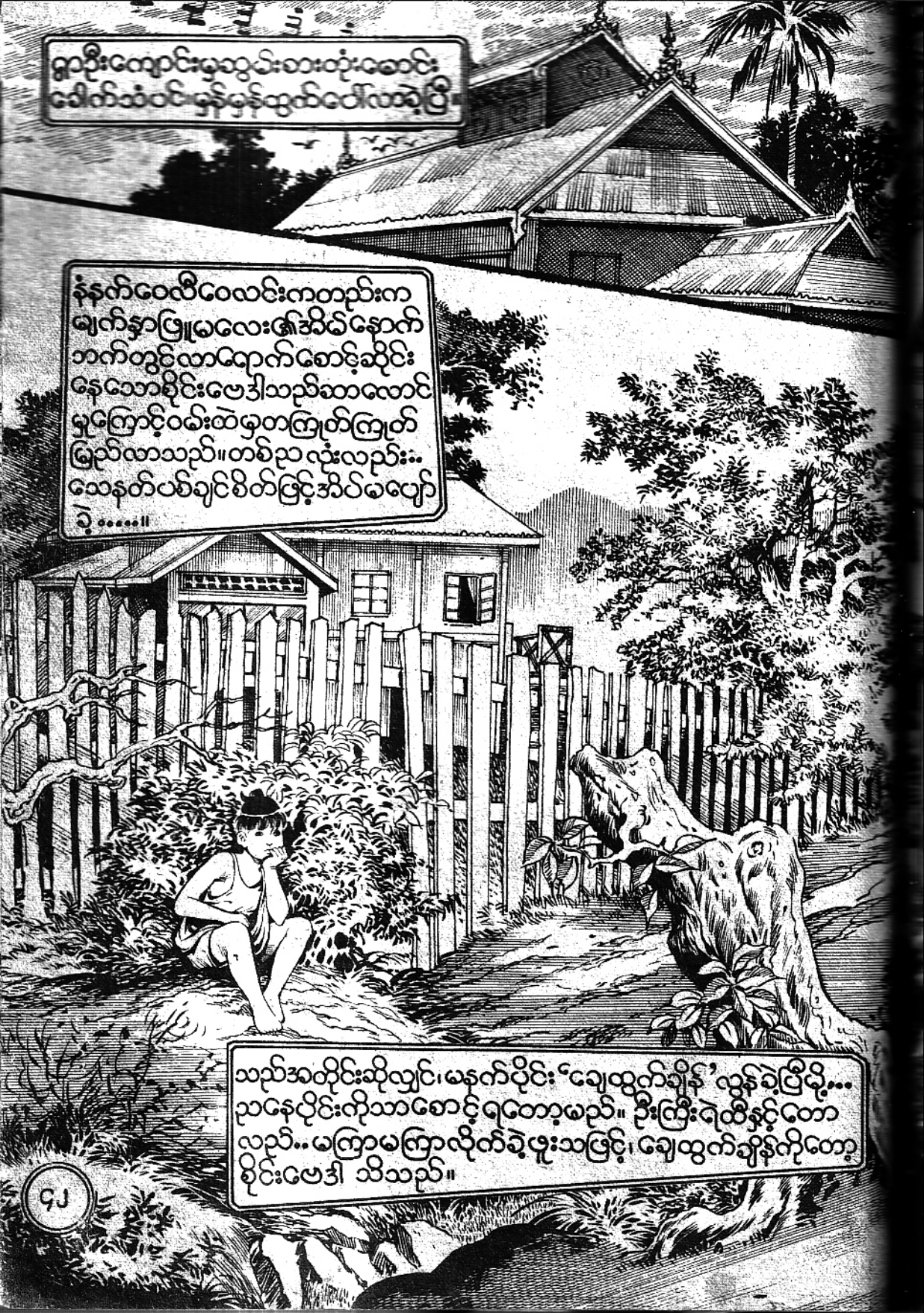

ကိုကလည်းဟယ်
နင်တို့ရွာမှာ ....
ကစားဖူးဘူးလား
ဟင့်အင်း
တို့ဆီမှာတူတူပုန်း
တမ်းတို့...ခွက်ပစ်တမ်း
တို့...ထုပ်စီးတိုးတမ်းတို့
အဲဒီခုန်တမ်းတို့ပဲ..
ကစားဖူးတယ်..
.....
ကဲ...ဒီလိုဆို
ငါပြောပြမယ်
အဲဒါကလည်း...
တို့ဒက်ဒီပြောပြ
တဲ့ပုံပြင်ပါ..ငါ
တော့သိပ်သနားပါပဲဟယ်
ဟင်း...
နင်ကလည်း
ပြောဖြင့်မပြော
သေးဘဲနဲ့သနားပါကအလျင်
အေးပါဟာ..ပြောပြပါ့မယ်..ဂျီဇီယိုနဲ့ဂျူး
လီယက်'တို့ကသိပ်ချစ်ကြတဲ့ချစ်သူတွေတဲ့..
၁၇

ဦးရဲထီးသည် ကျားကိုးကွေးပေါက် လျှောက်ပျံ့စိုင်း ဗေဒါထိုးအနံ့ ရှာသည်.. မတွေ့...၊ စိုင်းဗေဒါ ကြိုက်တတ်သော ကြောင်ဝံပိုက်ကြီးတစ်ကောင် ရထားဆွဲ ပေးရန်ဖြစ်သည်။
ဟေ့! ဟဲ့ကောင်' စိုင်း နှင့်မလည်းရှာလိုက် တာ..ဘယ်သွားနေတ လ...
ဒီကောင်လေး အခုတလောအတော် ခြေချွေးနေတယ်.အိမ်ထဲ လည်းမကပါဘူး..ငါနဲ့ ယှဉ်ထောင်' ကြောင် ထောင်တောင်..
မလိုက်တော့ဘူး-
ဦးကြီး
ဦးကြီး
တို့.. ဘိုမလေးနဲ့သွားကစား နေတာ...ငရေတွေယိုနဲ့ကြ။လ ယာကြက်' လုပ်တမ်းကစား ကြတာလေ..သူ့အဖေ ဘိုထီး ကြီးပြန်လာတာ ထွေ့လို့ ပြော လာခဲ့တာ...
၃၈

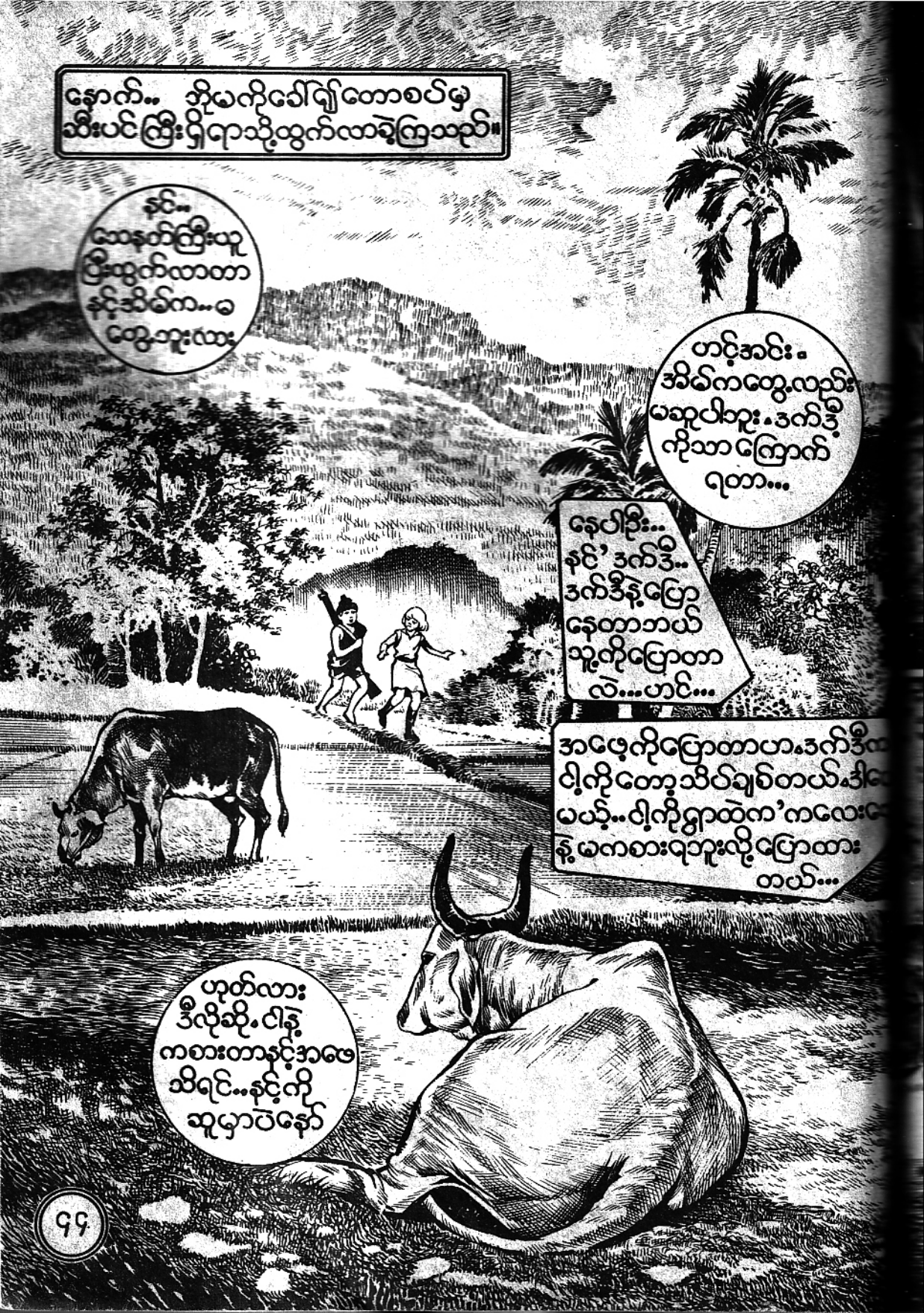

အောင်မယ်လေး' သောက်ကျိုးနည်းကောင်ရဲ့ သူတို့ယျက်နှာပြူ ဘွက်တို့နဲ့တူတယ်။ တန်တယ် ထင်ကြတာမဟုတ်ဘူး ...
ကျော့.. မင်းအတွက် ကြောင်ရလို့ လာပေးတာ ...
ဒီးကြီး.. အိမ်မလိုက် တော့ဘူး လား
လိုက်တော့ဘူးကွ.. ညောင်သုံးပင်ရွာသား တွေ' သူတို့ပဲခင်း' ဝက်ဝင်ယွေလို့တဲ့.. လိုက် ပစ်ပေးရဦးမယ်။ မင်းကော.. လိုက်ဦး မလား ...
လိုက် တော့ပါ ဘူး
ရွေးကောင်... အလှင်ကဆိုမခေါ် တာတောင်အတင်း လိုက်ပြီး... ခုမှ..
ကဲ.. ငါသွားမယ်။ ဟိုကောင်မလေး ဆီလည်း သိပ်သွားမနေနဲ့ဦး ...
၃၉

ဟိုကောင်မလေးဆီလည်း သိပ်
သွားမနေနဲ့ဦး 'ဆိုသောဦးကြိုးရထိ
စကားအတိုင်း၊ စိုင်းဇော်ဒါသည်...
နောက်နေ့စောစောပင်၊ ဘိုမ'ဆီ
သို့ ရောက်နေခဲ့ပြီ။
နင်ပလူလာတဲ့
ကြောင်သားကသိပ်
စားကောင်းတာပဲဟာ
တို့ဒက်ဒီက ဒီလိုကင်
ကြီးတစ်ခါမှမကျွေး
ဖူးဘူး...
နင်..
ကြိုက်လား
ဟင်..
အေး
ပေါ့ဟာ
ဒီလိုဆို..
နင့်ကိုငါ့ရွေ့
တစ်ကောင်ပစ်
ကျွေးဦးမယ်
ဟိုလယ်ကွင်းစပ်ကဆီးပင်
ဖျာနေ့တိုင်းဆီးသီးခြောက်
လာလာစားတယ်ဟာ...
၄၀

နင်ကဘာနဲ့ပစ်မှာလဲ..
ရေပါတယ် ဟာ..ငါ့ဦးကြီး ဆီမှာဒူးလေး ရှိတယ်..
တို့အလေ ကတော့..လေ နှတ်နဲ့ပဲပစ် တယ်...
ငါလည်း သေနတ်ပစ် တတ်ချင်လိုက် တာ...
ပစ်တာမခက်ပါဘူးဟာ ဒီကဒီပြေးလို့ငါတောင် ဆိတယ်...
ဟုတ်လား ဒီလိုဆို..ငါ့ကို သင်ပေးပါ လား..
နှင်... ပစ်ရဲလို့ လား..
ပစ်ရေပါတယ်ဟာ... ကိုယ့်ပြောနှုန်တာမှမယုတ်တာ..
ဒါဖြင့်ရင်.. မနက်ဖြန်'တို့ အိမ်နောက်ပေးကလာဆောင့်နေ ဒက် ဒီတောသွားရင်...ငါ သေနတ်ကြီး ယူလာခဲ့မယ်.....
၄၁

ကျွဲကြီးကျောင်းမှသွင်းစားတုံးဆောင်း
ဝါကပ်သံဝင်းမှန်မှန်ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပြီ။
နံနက်ဝေလီဝေလင်းကတည်းက
ချက်နှာပြုမယေးဖြစ်ဒဂိမ်နောက်
ဘက်တွင်လာထောက်စောင့်ဆိုင်း
နေသောစိုင်းဗေဒါသည်ဆာလောင်
မှုကြောင့်ဝမ်းထဲမှတကြုတ်ကြုတ်
မြည်လာသည်။ တစ်ညလုံးလည်း...
သေနတ်ပစ်ချင်စိတ်ဖြင့်အိပ်မပျော်
ခဲ့.....။
သည်အတိုင်းဆိုလျှင်၊ မနက်ပိုင်း 'ချေထွက်ချိန်' လွန်ခဲ့ပြီမို့...
ညနေပိုင်းကိုသာစောင့်ရတော့မည်။ ဦးကြီးရဲထိန်နှင့်တော
လည်း... မကြာမကြာလိုက်ခဲ့ဖူးသဖြင့်၊ ချေထွက်ချိန်ကိုတော့
စိုင်းဗေဒါ သိသည်။

ခိုင်း... နင်ရောက် နေတာကြာ ပြီလား
ဒက်ဒီက ခုနမှတော့တက် သွားတာဖို့ဟယ်။ နင်စောင့်နေမယ် ဆိုတာငါသိပါ တယ်..
ငါကြားတွင်ထိုင်နေသောခိုင်းဇော်ဒါ သည်သူ့အားကိုက်လာသောခြင်ချား ကိုဂိုက်နေစဉ်မှာပင်၊ ဘိုမသည်သူ့ အရပ်နှင့်အမျှဖြစ်နေသောသေနတ် ကြီးတစ်လက်ကို၊ မနိုင်ရင်းကန်ခွဲယူရင်း ရောက်လာသည်။
ငါတယ်ဟာ..ငါ'သေနတ် ပစ်ရရင်ပြီးတာပဲ..စောင့် နိုင်ပါတယ်..
ခိုင်းဇော်ဒါ... ဘိုမ'လက်တွင်း မှသေနတ်ကြီးကို.. မက်မောဟာတွယ်တာ စွာဖြင့်လှမ်းယူ လိုက်သည်
၄၃

နောက်... အိုမကိုခေါ်ချိတောစပါမှ
ဆီးပင်ကြီးရှိရာသို့တွက်လာခဲ့ကြသည်။
နင်...
အေနတ်ကြီးထူ
ကြီးထွက်လာတာ
နင့်အဖိမ်က...ဇ
တွေ့ဘူးလား
ဟင့်အင်း...
အိမ်ကတွေ့လည်း
မဆုပါဘူး...ဒက်ဒွ်
ကိုသာကြောက်
ရတာ...
နေပါဦး...
နင်' ဒက်ဒွ်..
ဒက်ဒွ်နဲ့ပြော
နေတာဘယ်
သူ့ကိုပြောတာ
လဲ...ဟင်...
အဖေ့ကိုပြောတာပါ...ဒက်ဒွ်
ငါ့ကိုတော့သိပ်ချစ်တယ်...ငါ
မယ်..ငါ့ကိုရွာထဲက'ကလေး
နဲ့မကစားရဘူးလို့ပြောထား
တယ်...
ဟုတ်လား
ဒီလိုဆို...ငါနဲ့
ကစားတာနင့်အဖေ
သိရင်...နင့်ကို
ဆူမှာပဲနော်

အေးလေ့
ထယ်ပဲမှာ
သီးသီး
တွေ...
အေးလေ..
ငါပြောတာအဲဒီ
ဆီးပင်ကြီးပဲ...
ဆီးတော်သီးလို
ခေါ်တယ်...
ဘိုဖသည်ဆီးတော်သီးကြီးများကို
ဝမ်းသာအားရဖြင့်ကောက်နေသည်
စိုင်းဗေဒါလည်းအကောင်းဆုံးအလုံး
ကြီးများကိုကောက်ယူ၍ ဘိုဖ'အ
တွက်၊သူ့အတွက်ဈေးတစ်ဖြင့်သုတ်ပေး
လိုက်သည်။
၄၅

ဟယ်..
စိုင်းရယ်.နင်ကလဲ
ညစ်ပတ်လိုက်တာ
နင့်အဝတ်တွေက
သန့်လည်းမသန့်
ဘဲနဲ့..
ရော့..
ငါ့သုတ်ပေး
တာစား..
ဘိုမကရေမွှေးဆွတ်ထားသော.သူ၏
လက်ကိုင်ပဝါလေးဖြင့်ဆီးသီးဝင်းဝင်းကြီး
တစ်လုံးကိုအဆင်ပြေအောင်သုတ်ကျွေးပြီး
ဗေဒါအားပေးလိုက်သည်။
သည်ဆီးပင်သည်
စိုင်းဗေဒါစားနေကျ
အပင်၊သည်ဆီးသီးသည်
စိုင်းဗေဒါစားနေကျဆီးသီး
ယေစဉ်ကတည်းကပင်..
နှစ်တိုင်းစားလာနေ
ကျဖြစ်သော်လည်း
ယခု.. ဘိုမ'သုတ်ပေးလာသောဆီးသီးလောက်
ချိုမွေးဆိမ့်ကျအရသာရှိလှသောဆီးသီးမျိုးမစား
ခဲ့ဖူးသေးပေ.....
၄၆

ဒက်ဒီကပြောထားတယ်..သိထား..အသီးအနှံတွေကိုရော ငင်အောင်ဆေးရင်ဆေး..ဒါမှမဟုတ်..အဝတ်သန့်သန့်နဲ့ ငင်အောင်သုတ်ပြီးမှစားရမယ်တဲ့...
အံမယ်.. ငါတို့ဒီအတိုင်း စားလာတာဘာဖြစ်လို့ ဒီမှာကြည့်
ကဲ..လာငါတို့ဒီအတိုင်း အပင်အောက်မှာရေငုံနေရင်..ချေ'လောမှာမဟုတ် တော့ဘူး..ဟိုချုံထဲမှာ သွားပုန်းနေမှကောင်းမယ်...
သူတို့သည်ဆီးသီးတစ်ပွေ့ ကြီးကိုကောက်ယူ၍၊ ချုံ အတွင်းဝင်ကာ၊အသာထိုင် စားနေလိုက်ကြသည်။
နောက်.. ဘိုမကစိုင်းဇော်ဒါ ကိုသေနတ်ပစ်ပုံ၊ယောင်း တင်ပုံများပြပေးသည်။ စိတ်ဝင်စားလွန်းသောစိုင်း ဇော်ဒါအဖို့ကြာကြာမသင် လိုက်ရပါ။ခဏနှင့်ပင် တတ်ခဲ့ပါသည်။
၄၇

ညနေစောင်းပြီဟို့.....
ဟင်္ကာဓိ
ဖွာပင်၊တောစပ်
ဖွာသူတို့ဖျော်နေ
သောချေယော်
ထွက်လာသည်
စိုင်း..
ဟိုဖွာလာ
ပြီ..
တုတ်တယ်
အသာနေ.
ပစ်ချလိုက်သည်။
စိုင်းဇော်ဒါသည်ပူပူနွေးနွေး
သင်ယူထားသောသေနတ်
ဖြင့်ချေ'ပေါက်ကြီးကို
အသေအချာချိန်ရွယ်ချ...
၄၈

နားကွဲလုမတတ်ထွက်ပေါ်လာသောသေနတ်သံအဆုံးတွင်၊ စိုင်းဗေဒါသည်နောက်သို့ပက်လက်လန်ကာလဲကျသွားသည်။
ဟယ်ဒိုင်း
ဘိုမသည်သေနတ်တ ခြားလုတ ခြားလွှင့်စဉ်လျက်၊ပခုံးကိုပွတ်သပ်နေသောစိုင်းဗေဒါ့အားကမန်းကတန်းပြေးပွေ့လိုက်သည်။
ဘယ်လို နေသေးလဲ.. ဟင်..စိုင်း
ရပါတယ် ဘိုမ ရယ်..
ငါထည်းပစ်ပုံပစ်နည်းပဲသိတာ.ဒီသေနတ်ကိုတ စ်ဖြာဖြစ်ပုံးဘူး.ဒက်ဒီကတော့ ပြောပူးတယ်.ဒီရိုင်ဖယ်သေနတ်တွေဟာနောက်ကိုတန်တာတ်တယ်တဲ့...

ဟိုး... ဟိုး.. ချေဒ္ဓီ ပေါက်ကြိုး ကော...
ထိထားတယ် ဟိုမှာလဲနေကြီ.. နင်..သိပ်တော် စာပဲဟယ်..
မစ္စတာစမစ်သည် ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသော သေနတ်သံ ကြောင့်၊ မြို့ပျက်နှာဖြူအရာ ရှိများရောက်နေကြီး၊ တောပစ် သံဟုထင်ကာ၊ လသိကွင်းစပ် ဘက်သို့ ထွက်ကြည့်လိုက်သည်
မြင်ကွင်းကား သူမျှော်လင့်ထား သည်နှင့်တ ခြား စီ ဖြစ်နေသည်
၅၀

ဟမ်းဒွေ့
မစြမ်းသေးသော
ဂိုင်ဗယ်သေနတ်ကို
ကိုင်ထားသည့်ကောင်
လေးတစ်ယောက်နှင့်
သူ့နောက်တွင်ရပ်နေ
သောသမီးချော၊
နောက်
သေနတ်ဒဏ်ရာ
ဖြင့် လဲနေသော
ချေပါက်ကြီး
တစ်ကောင်၊

လယ်ယာလုပ်ငန်းဖြင့်အသက်
မွေးသောစိုင်းဗေဒါတို့အိမ်ရှေ့
တလင်းတွင်စိုင်းဗေဒါ၏ဖခင်
ဦးတက်လူသည်ကျွဲတစ်ရှဉ်း
ဖြင့်အလုပ်များနေသည်။
အိမ်အတွင်းတွင်ကား၊စိုင်းဗေဒါ၏
အမေသည်တဖျစ်တောက်တောက်
ပြောရင်းမှစိုင်းဗေဒါ၏ညာပခုံးကို
ကျပ်ပူထုပ်ထိုးပေးနေသည်။
ကြုံး..
ကြုံဖူးပေါင်တော်..
မလောက်လေးမလောက်
စားနဲ့သေနတ်ကြီးဖျားသွား
ပစ်ရတယ်လို့...နင့်ဘိုးဘေး
ဦးကြီးတို့ကောင် သေနတ်
ကို.. ကောင်းကောင်း
ပစ်တတ်ကြသေးတာ
မဟုတ်ဘူး...
၅၂

အံမယ်.. အမေက ဟိုယျက်နှာဖြူ ဘိုကြီး ကတောင်းကျန်တော့ကို... မောင်မင်း'ကလေးပေမယ့် သေနတ်ပစ်တော်သားပဲတဲ့
ဟွန်း
ဒါပေမယ့်နောက်ကို မင်း' ငါ့သမီးဆို... လာမကစားရဘူးတဲ့
တော်သေး တာပေါ့..နင့်ကို သေနတ်ခိုးပျုန့် ဖမ်းမသွား တာ...
ကျွန်တော်ကသူ့သေနတ် ခိုးတာမှမဟုတ်တာ..သူ့ သမီး'ပဲလာပေးလို့ပစ် တာပဲ..
ဖြတိုက်ရင် ဘိုကြီးမကြိုက် တာကို..နောက်မလုပ်ပါနဲ့တဲ့ ဒီတစ်ခါဆို..နင့်ကိုထိတ်တုံး ခတ်ထားလိမ့်မယ်..အလျင် တလောက..ဘိန်းစားပျင်း ကိုကြက်ခိုးလို့ထိတ်တုံးခတ် ထားတာတွေ့တယ်ဟုတ်လား
နင့်ပြောလိုက် ရင်..ဆင်ခြေချည်း ပဲ..ဧောဧောက.. သူကြီး'လာသတိ ပေးသွားတာ... ကြားတယ်မ ဟုတ်လား..
၅၃

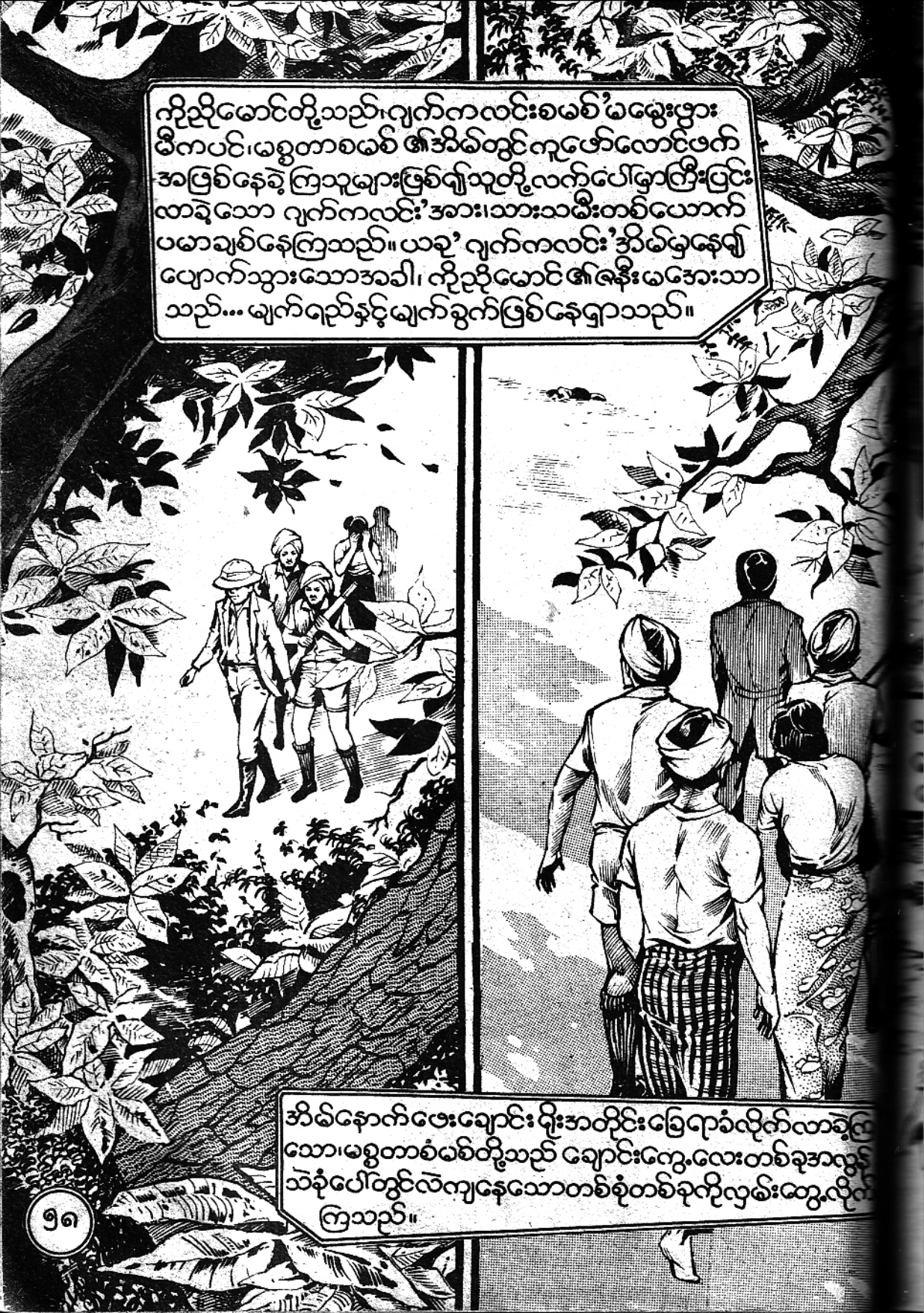

အမေတော်သူကြီးအိမ်မှာ
ထိတ်တုံးကိုမကြောက်သော်လည်း
ယုတ်နှာပြု။ ဘိုကြီးကိုမူ၊ဖွဲ့.တွန့်
တွန့်ဖြစ်နေသဖြင့် ဘိုမတို့အိမ်
ဘက်သို့ ရဲရဲမသွားဝံ့သေးပေ..
နှစ်ကြော်သုံးကြော်ခန့်ဆက်တိုက်
ထွားကျောင်းကြည့်ခဲ့သေးသော်လည်း
သူခင်သော ဘိုမအိမ်အဝိုင်းအကျော်
ကိုမျှ မတွေ့ခဲ့ရ.....
ဘိုမတို့
မကြောက်မိုက်မှု
ရှိပေးပေဒါသည်...
ဦးကြီးနှင့်ယုန်တောင်
ကြောင်လိုက်နှင့်
ပျော်ခဲ့သည်။
ရာမှ
ယေပေါင်းတို့
ဖြင့်နည်းမျိုးစုံ
ကစားကာ၊ပျော်
ခဲ့သည်။ယခုမူ
စိုင်းသည်
ဘိုမဆီမှအရပ်ကလေးများကိုသတိရစြဲငြင်းလည်း
မဟုတ်... ဘိုမ'ကျွေးသောချောကလက်၊မုန့်များကို
စားလိုက်ရလည်းမဟုတ်ပါဘူးနှင့် ဘိုမကိုသာသတိရ
မိသည်။

တောစပ်
တောင်စပ်မျှကိုပင်..
ကျောက်လည်ရင်းပျော်ခဲ့
အား ဘိုးဖသည်၊ ယခုလို...
ယာလှသောတောကြီးကိုင်
ခဲ့စဉ်းကြိုင်အတွင်းသို့သာ...
သိုလာခဲ့ပေါ်မူ၊ မည်မျှပျော်
ရွှင်ကြည်နှုံးလိုက်မည်နည်း
ဟူ.. စိုင်းဖေဒါသည် သူ့
ရွာဖို့ သဘာဝ...
တောတောင်အလှကို
ငေးမောရင်း၊ အတွေး
ဝေနေမိသည်။
ဟေ့..ဟေ့..
စိုင်း..မင်းဘယ်
လိုဖြစ်နေတာလဲ...
ငေးကြောင်ကြောင်
နဲ့.. ဟိုမှာ..ဆတ်ကြီး
တစ်ကောင် ထ
ပြေးလို့..
ဟင်!
ဟုတ်လား
ဦးကြီး..
၁၅

အင်း...
ဒီအကိုင်းအာ
တောထဲဆက်
ဝင်ရင်...
မင်းတော့
ကျားစာ
ဖြစ်မှာသေ
ချာနေပြီ..
ဟိုမှာ
တွေ့လား...
ကျားခြေရာ

မစ္စတာစမစ်၏ဒေါသဗွေမီးသောစကားကြောင့်
ကိုညိုမောင်'ဘာမျှစကားမဆက်ရဲတော့၊မစ္စ
တာစမစ်သည်ပိတစ်ဆိုးဖြစ်သော်သူ့သမီးအပေါ်
လွန်စွာချစ်သည်။သူ'သစ်လုပ်ကွက်ဘို့ တော
ဆင်းသွားချိန်များတွင်သမီးအတွက်အဖော်
အပြစ်ကိုညိုမောင်တို့ ခန်းမောင်နှံက..စောင့်
ရှောက်ထိန်းသိမ်းရန်တာဝန်ယူရသည်။

ကိုညိုမောင်တို့သည်၊ ဂျက်ကလင်းစမစ်'မ မွေးဖွားမီကပင်၊ မစ္စတာစမစ် ၏အိမ်တွင်ကူဖော်လောင်ပက်အဖြစ်နေခဲ့ကြသူများဖြစ်၍သူတို့လက်ပေါ်မှာကြီးပြင်းလာခဲ့သော ဂျက်ကလင်း'အား၊သားသမီးတစ်ယောက်ပမာချစ်နေကြသည်။ ယခု' ဂျက်ကလင်း'အိမ်မှာနေ၍ပျောက်သွားသောအခါ၊ ကိုညိုမောင် ၏ရင်နီးမခံအားသာသည်... မျက်ရည်နှင့်မျက်ခွက်ဖြစ်နေရှာသည်။
အိမ်နောက်ဖေးချောင်းဂိုးအတိုင်းခြေရာခံလိုက်လာခဲ့ကြသော၊မစ္စတာစံမစ်တို့သည် ချောင်းကွေ့လေးတစ်ခုအလွန်သဲခုံပေါ်တွင်လဲကျနေသောတစ်ခုတစ်ခုကိုလှမ်းတွေ့လိုက်ကြသည်။

တစ်ပတ်ခွင့်နှစ်ဆိုတို့သည်ဂါဝန်အဝါရောင်ဖိနပ်ကလေးနှင့်ဖြူလွလွသဲပြင်
ပေါ်တွင်ပတ္တြားတုံးကလေးများကြဲပက်ထားသည့်ပမာပြန့်ကျဲနေ၏။
ဆောက်မလှမ်းမကမ်းသောဧရိယာတွင်ကျင်းလေးတစ်ခုနှင့်လက်ပံမှင်

နောက်...သဲပြင်ပေါ်မှာစာတန်းတစ်ခု....
သောင်ပြင်ပေါ်မှာသဲစာတန်း'ကိုတစ်လုံး
ချင်းဖတ်ရှု စိုင်းဇော်ဒါ'မျက်ရည်ဝဲလာ
နောက်
ကျင်းငယ်ထဲမှာ
လက်ပံပွင့်ခြောက်
များကိုယူပြီးသစ္စာ
ကောက်ယူလိုက်
သည်။
နောက်...
အိမ်မှာအဖေ့ရဲ့
ပြောစကားများ
ကိုလည်းကြား
ယောင်လာ
မိ၏။
၉၀

ဦးခိုင်း'..နှင့်အပြုံးမပြေလေး
ကြည့်ဆိပ်ကမျောင်းဘိုးထဲမှာ
ဆွဲလဲနေလို့ တဲ့
ဟင်!
ဘယ်နေရာ
မှာတဲ့လဲ
အမေ
ဟိုး..ဟိုလေ..လက်ပံပင်ကြီး
အောက်မှာ..သရဲဖမ်းစားတာ
နေမှာပေါ့..အခု..ဗျားနေလို့
ဘဲ့..မြို့ကဆရာဝန်နဲ့ သူ့ရဲ့
အစ်ကိုဆိုလား.. ကာစင်'ဆို
လား..တစ်ယောက်ပါရောက်
နေတယ်.....
အမေ့ဆီနောက်ထပ်ပြောစကားကိုးခိုင်းဖေဖေ်မကြား
တော့ပါ။ခြံဝင်းသို့ပြေးထွက်ခဲ့သည်။နောက်..ဂျာဆိပ်..
ချောင်းဘိုး....သူ့နှင့် ဘိုမတို့ဆုံနေကျလက်ပံပင်ကြီး..
၉၁

ဩော်... ဘိုမလေးနှင့် ငါ့ကိုဒါလောက် ခင်မှန်းမသိပါ ဘူးဟာ။
ဘိုမဖြစ်သံ ယောဇဉ်ကိုသိရသောစိုင်းဗေဒါအဖို့ စိတ်မကောင်းခိုင်ပါ။ ဘိုမကိုတွေ့ချင်သည်...သူငယ်ချင်းကိုအားပေးချင်သည်။ သူ့ကြိုးစား ရမည်။
မှန်ဝါးဝါးလရောင်အောက် တွင် ဘိုမတို့အိမ်ကြီးသည် မှောင်မည်းတိတ်ဆိတ်နေ၏။ စိုင်းဗေဒါသည်ခြံစည်းရိုးအ ပြင်းတွင်ဖြတ်ဖြတ်လျှောက်ကြည့် နေသည်။ အတန်ကြာသောအခါ မီးရောင်လင်းနေသောပြတင်း ပေါက်တစ်ခုကို စိုင်းဗေဒါတွေ့ လိုက်ရသည်။
ဒါ... ဘိုမနေတဲ့ အခန်းပဲဖြစ် ရမယ်။
၆၂

ဒိုင်းဗေဒါ'ဝမ်းသာသွားသည်။ သွေးတိုးပေါက်ကို ဂျာဂျီအသာ ထိုးဝင်လိုက်သည်။ နေ့လည်နေ့ခင်းလာရမည်ကို ပင်ငိုတွန့် ဘုန်းဖြစ်ရသောသည်အဓိပ္ပါယ်သို့ အချိန်မဂျိမှုခိုးကြောင်ခိုးဝှက် သူ့တိုးဝင်လာပြီ...။
သေနတ်ခိုးပစ်သောနေ့က၊ကြောက်စရာကောင်းလှသော ဘိုဖအပေဖော်ရုပ်သွင်ကိုဖြင့်ပေါင်လာသည်။ ဘိန်းစား ပျင်းကိုခတ်ခဲ့သောသူကြီးအဓိပ္ပါယ်ထိတ်တုံးကိုလည်း ဒိုင်းဗေဒါ သတိရလာသည်။
ဝူး ဝူး ဝူး
ဝူး ဝူး ဝူး
ဝူး
ဝူး
ဝူး
ဝူး
ဝူးဝူး ဒါဒါ ထိုးပောင်လိုက် သောဖွေးပောင် သံကြောင့်ဒိုင်းဗေဒါ ဆတ်ကနဲတုန် သွားသည်။
ပေါ့ပါ ဘယ်သူလဲ
သွေးပောင်သံကားဖရဲပြမနားဆက်တိုက် ဘွက်လာသည်။နောက်ကြောက်စရာအသံ..
၆၃

ကျွန်...ကျွန်တော်ပါ..
ဟေ့ ခိုင်း
ဟုတ် ဟုတ်ပါ တယ်.
မင်း'အချိန်မတော်ကြီး ဘာလာလုပ်တာလဲ.
ကျွန်တော် ဘိုမနဲ့တွေ့ ချင်လို့ပါ.. ...
အယ်.
ခိုင်းဖေဒါ'ကြောက်စိတ်အနည်း ငယ်ပြေသွားသည်။လ'ရောင် ကြောင့်၊သူနှင့်ငြင်းဆိုင်တွေ့သူ မှာ..သူသိသော ဦးညီမောင်' ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်...
လုပ်ပါ.. ဦးညီမောင်ရေ ကျွန်တော်' ဘို မ..နဲ့တွေ့ပါ ရစေ...
၆၄

ခင်ကြီးသိရင်မလွယ်ဘူး..
ကောင်လေးရေ..ငါတို့တွေ..
အိုင်းနဲ့ဆင်းပြေးရလိမ့်မယ်
လုပ်ပါဗျာ..
ကျွန်တော့်မှာ..
ဘိုမကိုပေးဖို့
ယုန်ကလေးတစ်
ကောင်ပါလာ
လို့ပါ..
ကျွန်တော့်ယုန်ကလေးကို
ရေရင်.. ဘိုမ' ဖျားနေတာ
ပျောက်သွားမှာပါ..
မင်း
ဘိုမလေး
အိပ်နေပြီ
ကွဲ့
မအိပ်သေး
ပါဘူးဗျာ..
သူ့ပြတင်း
ပေါက်က..
မီးလင်းနေ
တာကျွန်တော်
တွေ့လိုက်ပြီ..
ခင်ဗျား' ကျွန်တော့်ကို
မောင်းထုတ်ရင်တော့
ဘိုမနဲ့ကျွန်တော်
ပြန်တွေ့တဲ့အခါ...
ခင်ဗျားအကြောင်း
ကိုင်ပြောလိုက်မယ်
တောက်..တော်တော်
ရှုပ်တဲ့ကောင်လေးပဲ
ကဲ..လာ..လာ

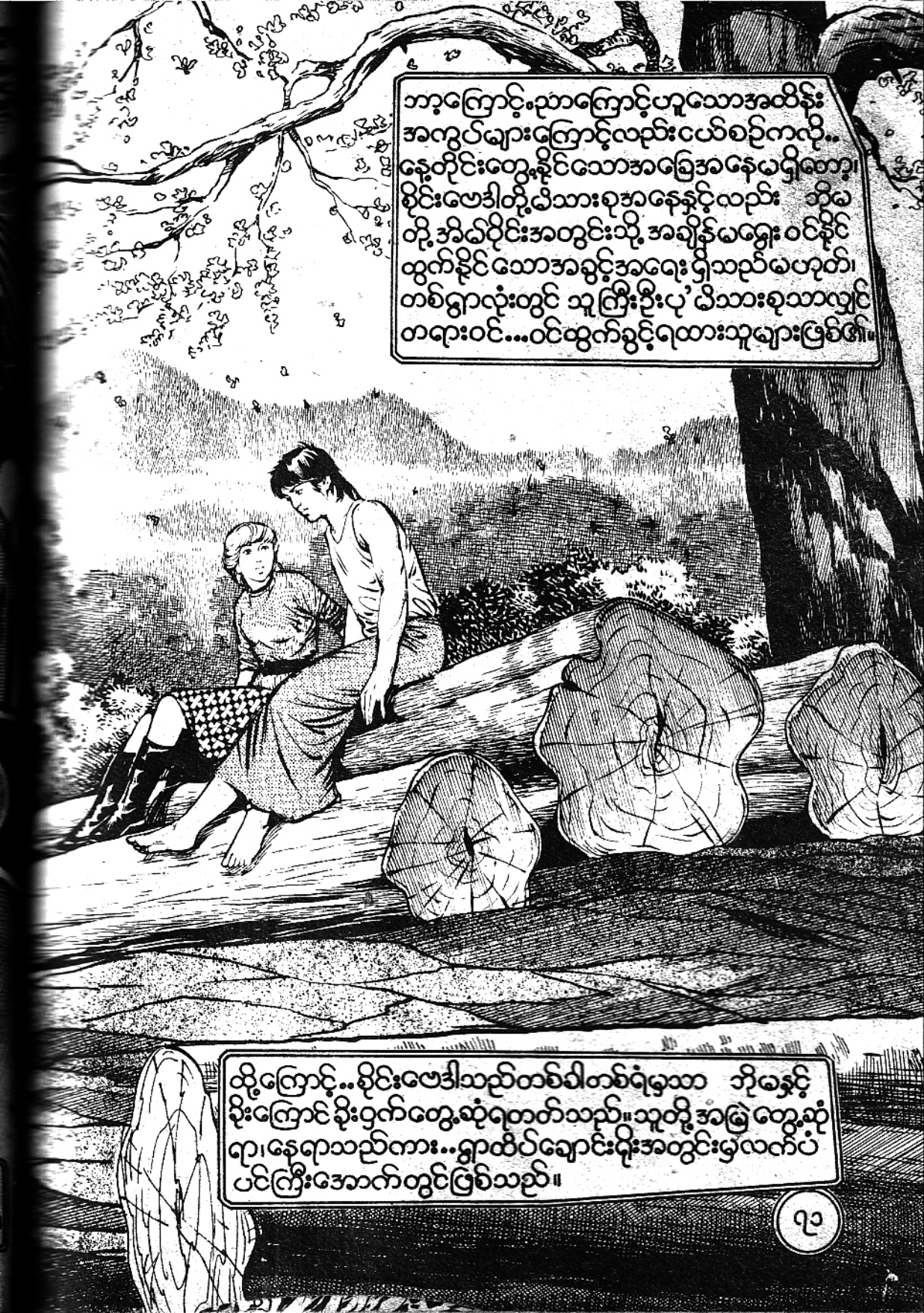

ဘိုရန်ကိုင်ပြောမယ်' ဟူသောစကားကြောင့်ကိုညိုမောင်
ထန်းပွားတည်းနောက်ခံစိုင်းဇော်ဒါ'အပေါ်ထားသော ဘိုမ
ဘိုမ၏ဝေဒနာသက်သာလာမည်ဆိုသည်ကိုလည်း
ယုံကြည်သည်။
ကဲ ကိုယ်တော်လေး
ဒါ..မင်း' ဘိုမလေး
အခန်းဝဲ..ပေးကြိုးရင်
လည်း မြန်မြန်လာ...
သခင်ကြီးသိလို့ကတော့
အားလုံးသေနတ်စာဝဲ
စေ့ရုံသာစေ့
ထားသောတံခါး
ပေါက်မှအထဲသို့
စိုင်းဇော်ဒါအသာ
ဝင်လိုက်သည်။
နောက်..လေသံ
မျဉ်ဖြင့်တိုးတိုး
လေး'အသံပြု
လိုက်သည်။
ဘိုမ..
ဘိုမ..
ဟယ်..
စိုင်း..
ဟုတ်ပါ
တယ်..နင်..
နင်..စိုင်း..
စိုင်းနော်
၆၆

ဟုတ်ပါတယ်
ဘိုမရယ်...
စိုင်း'ပါ...နင်
နေမကောင်း
ဘူးဆိုလို့ ငါ
လာတွေ့တာ
ငါ..
အိပ်မက်များ
မက်နေသလား
လို့ဟယ်...ပဲ့
တကယ်ပဲ
ပြောနေသော ဘိုမဖြစ်ချက်နှာတွင်သွေးရောင်
ချက်ချင်းလျှမ်းတက်လာသည်။ဝမ်းသာခြင်း
လည်း စိုင်းဇော်ဒါ'လက်မောင်းကိုဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်
လိုက်ဖြင့်။
ငြင်းရယ်...နင်'အချိန်
ကောင်းလာတာ...
ကြောက်ဘူးလား...ဟင်
အေးလေ...နင်ကကြောက်
တတ်တာမှမဟုတ်
ဘာ...
ဘိုမအတွက်
ပဲဟာ...ငါ'ဘာလို့
ကြောက်ရှောလဲ...ပြီး
တော့...နင့်အတွက်ငါ'
ယုန်ကလေးတစ်ကောင်
ဟူလာခဲ့တယ်...
ဒီမှာလေ..
၆၇

ဟယ်...
ချစ်စရာ
လေး...
နှင်'ဘာလို့ပျားတာလဲ ဟင်!
ငါ့ကိုစောင့်နေလို့မဟုတ်လား
အေးလေ..
နင်မလာမချင်း
ထိုင်စောင့်နေတာ
လေတိုက်တာနဲ့
ချမ်းစိမ့်စိမ့်..
ဖြစ်လာပြီးသတိမေ့သွားတာ..ဘိမ်ကို
ဘယ်လိုပြန်ရောက်ဖွန်းတောင်မသိဘူး
ဩော်..
ဘိမ
ရယ်...
၆၈

ဒီနေ့တာဟူသောအချိန်
သည်မထင်မှတ်ပဲ
လွန်ခဲ့လေပြီ။စိုင်းဗေ
ဘိုမတို့၏ဖျိုးစေ့
ကိုပျိုးခဲ့သောဧိုးပင်
လေးပင်အရွယ်ရောက်
သီးကင်းရန်ပန်းပွင့်စပြု
လေပြီ။
ထို့အတူ...
ဘိုမသည်
လည်းကောင်း
.....
စိုင်းဗေဒါ
သည် လည်း
ကောင်း..
ငယ်စဉ်ဘဝကထိမပဟုတ်တော့..တစ်ယောက်ချက်
နှာ' တစ်ယောက်ကြည့်၍ ရင်ခုန်တတ်လာသည်။
စကားဆိုရာ၌ရှက်ရွံ့ဖွယ်ကြီးစိုးလာသည်။
၆၉

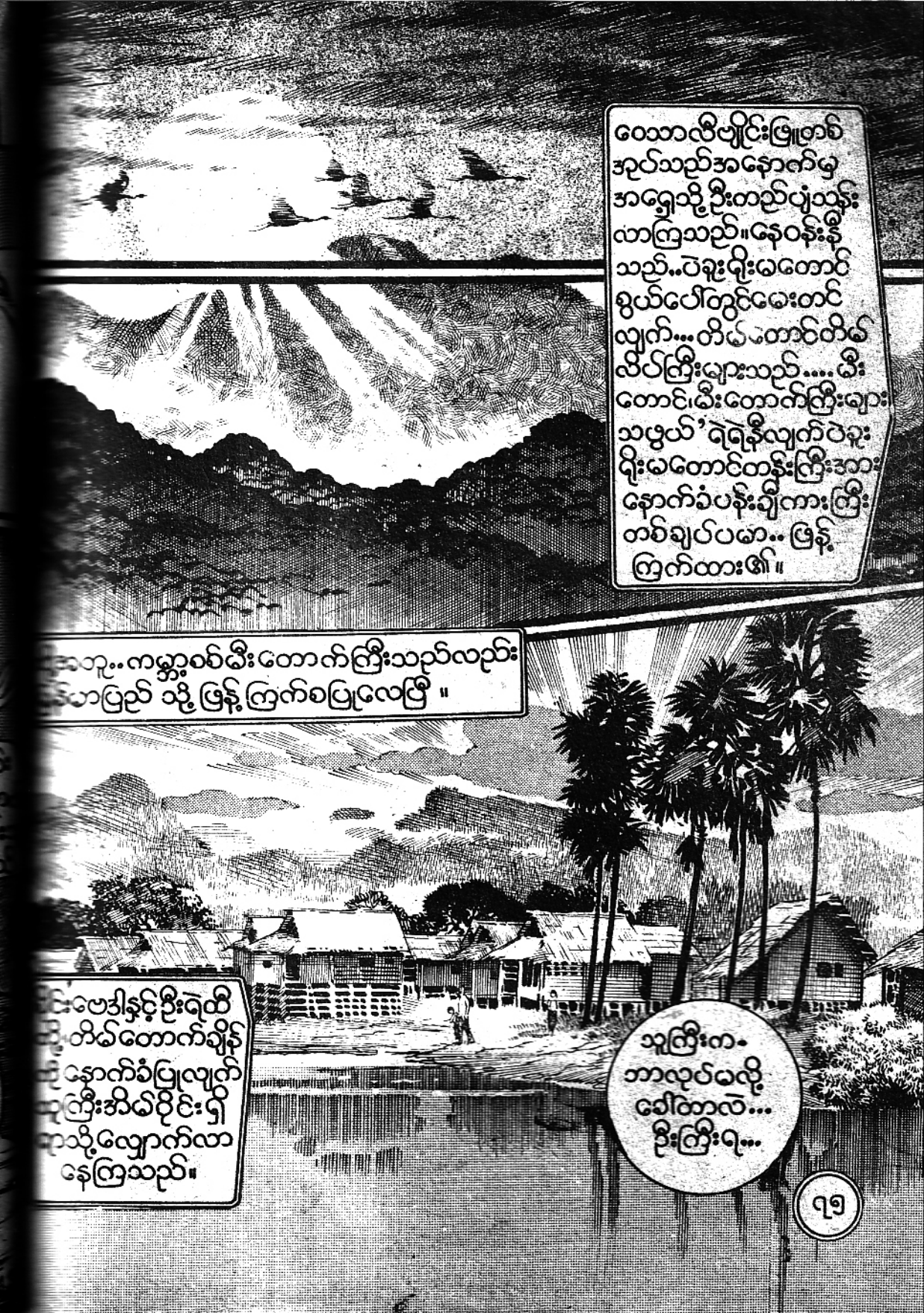

ဝင်းဝင်းအိအိဆင်စွယ်ရုပ်လေး' ဘိုမကိုအိပ်မက်အတွင်း
မှာပင်၊စိုင်းဇော်ဒါ မြင် ယောင်တတ်လာသည်။
ထို့အတူ
စိုင်းဇော်ဒါ၏ပြည့်ဖြိုး
ထွားကျိုင်းလာသော
လက်မောင်းသားကြိုး
များနှင့်နူတ်ခမ်းပွေး
စိမ်းဝန့်ဝန့်လေးများ
ကိုကြည့်လည်းလည်း...
ဘိုမအာသည်း
တွင်းသားကျိကျိ
ဖြစ် ဖြစ်လာ
တတ်သည်။
စိုင်းဇော်ဒါ၏ရုံးရုံးရဲရဲကြည့်လာသောအကြည့်များကိုလည်း
ရင်တမိုမိုဖြင့်ယခင်ကလို...ရင်မခိုင်ရဲသလိုဖြစ်လာသည်

ဘာကြောင့်ညာကြောင့်ဟူသောအထိန်း
အကွပ်များကြောင့်လည်းပေါ်စင်ကလို..
နေ့တိုင်းတွေ့နိုင်သောအခြေအနေမျိုတော့၊
စိုင်းဗေဒါတို့မိသားစုအနေနှင့်လည်း ဘိုဇ
တို့အိမ်ပိုင်းအတွင်းသို့ အချိန်မရွေးဝင်နိုင်
ထွက်နိုင်သောအခွင့်အရေးရှိသည်မဟုတ်၊
တစ်ရွာလုံးတွင် သူကြီးဦးပု မိသားစုသာလျှင်
တရားဝင်...ဝင်ထွက်ခွင့်ရထားသူများဖြစ်၏။
ထို့ကြောင့်..စိုင်းဗေဒါသည်တစ်ခါတစ်ရံမှသာ ဘိုဇနှင့်
ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်တွေ့ဆုံရတတ်သည်။သူတို့အဖြဲတွေ့ဆုံ
ရာ၊နေရာသည်ကား..ရွာထိပ်ချောင်းဝိုးအတွင်းမှလက်ပံ
ပင်ကြီးအောက်တွင်ဖြစ်သည်။
၇၁

စိုင်းလေး
နင်ခုတလော
ဘယ်လောက်
လောက်နေ
တာလဲ
ငါ..နင့်ဆီကိုလာတိုင်း
လာချင်တာပဲလို့ပါ
ဒါပေမယ့်...
ဘာဒါပေမယ့်လဲ
နင်..သူကြိုးသမီး
ဆို..သွားသွားနေ
တာ မဟုတ်လား
ဟာ..မဟုတ်ပေါ့ဘူး
ဘိုမလေး..ငါ..ငါ့ဦး
ကြီးနဲ့တောလည်လိုက်
သွားနေတာပါ..ငါ့
ဝါသနာကိုလည်း..
နင်သိလျက်သား
နဲ့ပဲ...
ဟုတ်ဘူးလား..စိုင်းလေး..
ဘိုမကိုမှန်မှန်
ပြောနော်..သူကြိုးသမီးဖြတ်ခဲ့ကာ..ဒီမိကို
လာတိုင်းနင့်အကြောင်း သိပ်ပြောတာ...
၇၂

သူ့ဘာသာသူ
ပြောတာငါနဲ့ဘာဆိုင်
ဒီရွာမှာငါအခင်ဆုံး
နှင်တစ်ယောက်တည်း
ဘိုးဖရယ်နှင့်ဆီကို
ရောတာလည်းအလျင်လို
လွယ်တော့ဖွန်းသိ
လျက်သားနဲ့ဟာ
စုပုတ်ပုတ်ဖြစ်နေသော ဘိုးဖ'ဟုကိန္နာသည်ဟုက်
ချင်းကြည်စင်ဝင်းပသွားသည်။တစ်ရွာလုံးတွင်
ဘိုးဖကိုအခင်ဆုံးဟုဖြေရှင်းချက်ပေးလာသော
အချိတွင်၊ငိုမှာကြည်နူးသွား၏။
ရော့နှင့်အတွက်ငါ
ချော့ကလက်ယူလာ
တယ်စားလိုက်ဦး
ဒါနဲ့နှင်ပြောတဲ့...
ဦးကြီးဆိုတာဦးရဲ့
ကိုပြောတာလား..
အေး..နှင်
ဦးကြီးရဲ့
ဂိုသိတယ်
လူတော့မရှင်ဖူးပါဘူးဟယ်အလျင်
တလောက..ဒက်ဒီနဲ့သူကြီးပြောသံ
ကြားဖူးလို့ပါ...
၇၇

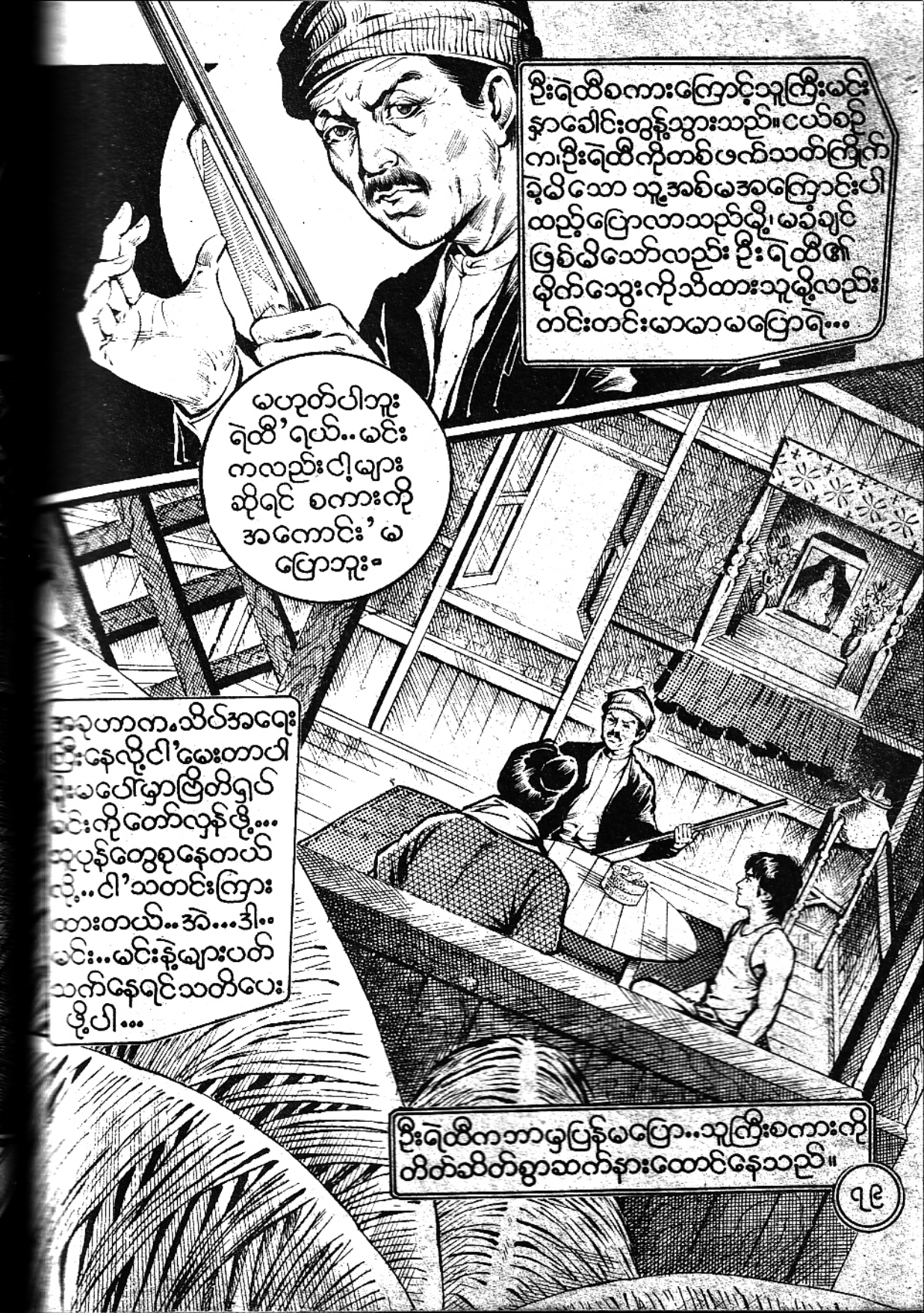

ဘာတွေပြောကြ
တာလဲ...ဂျဉ်းကြီးကို
ထိတ်တုံးဆတ်ဆတ်ဖြစ်
ဒါပေမယ့်ဂျဉ်းကြီး
ကြောက်ပါဘူးတော
အလုပ်တော်ခိုးသော်ကာ
ဖြာတစ်ပိုးတွေမတ
ရအောင်လို့ဆိုလားပဲ
သူကြီးသို့ဂျဉ်းကြီးက
ဒုးလေးနှံပစ်မလို့..
လုပ်ကြီးကြီ...
ဟင်း...ဟင်း...
နင့်ဂျဉ်းကြီးကသတ္တိ
ကောင်းသားပဲ...
ဒီခုလည်းဘာပြော
ကြမှန်းသာငါမသိ
တာ...သူကြီးတော့...
နင့်ဂျဉ်းကြီးကိုကြောက်
နေပုံရတယ်...
ကြီးတော့...ဖြို့ကဒက်ဒီဒိတ်ဆွေတွေလည်း
ခဏခဏရောက်လာကြတယ်.သူတို့ရော
လာကြီးရင်ဒက်ဒီလည်းမျက်နှာမကောင်း
စိုင်းဂယ်...နင်နဲ့ငါနဲ့မျှားခဲ့ဦးမလားမသ
ပါဘူးဟယ်...
ဟာ-
ဘိုမကလည်း
မဟုတ်ကဟုတ်က
ကဲ...လာ.နင့်ကို
ငါ'ဗျိုင်းပစ်
ပေးမယ်-
၇၄

ဝေဘလိဗျိုင်းဖြူတစ်
အုပ်သည်အနောက်ဖွ
အရှေ့သို့ဦးတည်ပျံသန်း
လာကြသည်။နေဝန်းနှ
သည်..ပဲခူးဂိုးမတောင်
စွယ်ပေါ်တွင်မှေးတင်
လျက်....တိမ်တောင်တိမ်
လိပ်ကြီးများသည်.....မီး
တောင်၊မီးတောက်ကြီးများ
သဖွယ်'ရဲရဲနီလျက်ပဲခူး
ဂိုးမတောင်တန်းကြီးအား
နောက်ခံပန်းချီကားကြီး
တစ်ချပ်ပမာ..ဖြန့်
ကြက်ထားဖြ။
အဟူ..ကမ္ဘာ့စစ်မီးတောက်ကြီးသည်လည်း
ပြည် သို့ ဖြန့်ကြက်စပြုလေပြီ။
ဦးဟဲနှင့်ဦးရေထွ
သို့တိမ်တောက်ချိန်
နောက်ခံပြုလျက်
ကြီးအိမ်ငိုင်းရှ
ကသို့လျှောက်လာ
နေကြသည်။
သူကြီးက-
ဘာလုပ်မလို့
ခေါ်တာလဲ...
ဦးကြီးရေ...
၇၅

ကဲ...ကဲ...
ဒီစကား ဒီမှာ
တင်ရင်...သူကြီး
မေးရင် လူလေး
ဘာမှမပြောနဲ့...
ဟုတ်ကဲ့
ဦးကြီး-
ဒုတိယ
ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား
အောင်မြင်ရေးအတွက်
ကျွန်တော်တို့ကြိုးစား
ကြပါမယ်ဗျာ...
ဟင်!
သူကြီးမှာ
ပထွေး'ရှိ
လို့လား
၇၉
ဟားဟားဟား-
လူလေးနှယ်...အ'ရှင်ကော
သူ့ပထွေးဆိုတာ မျက်နှာ
ပြူးတွေကိုပြောတာကွ...
စိုင်းဇော်ဒါတို့၊သူကြီးအိမ်ဝိုင်းအစည်းရောက်
အခါ၊ဝင်းဝတွင် စကားတောင်း'ကလေးကိုင်လျ
ရပ်နေသောမြကြည်'ကို၊ဦးစွာတွေ့ရသည်။

ဦးရယ်
တလည်းနေ
ပါက်တာ..တို့
ခဲတောင် လာ
သည်ဖော်မရ
ဘူး
ငါကဘာလို့
ရှောလဲတာ
မှမရှိတာ
တော့..နင့်
ကိုနှုတ်ခါနှုက
ပါတည့်တာ
ပုတ်ဘူး
အေးပါ..နင်ကပြောလိုက်ရင်ဒီအတိုင်း
ချည်းပဲ..ကဲလာ'အပေါ်မှာအေဖစောင့်
နေတယ်...
သူကြီးဦးပုမှာနှစ်လုံး
ပြူးသေနတ်ကို တိုက်
ချွတ်ရင်းခန့်ထည်စွာ
ထိုင်နေသည်။
လာဟေ့
ရဲထီ..
ထိုင်ကွ..
၇၇

ကျွန်တော်တို့ကြားထဲမှာ
ဘာမှမဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဘူးတဲ့..
ဒါပေမဲ့အားလုံးကသိကြသလား
ဒီအချစ်ကိုလုပ်ပါဦး...
ဘယ်လိုကြီးမျှားသောက်ဖူး
တယ် ဒီအောင်လို့...
နေပစေပေါ့
မောင်ပဲ.....
မင်း' ကာဇီရည်ကို..
မသောက်ရလည်း...
မသေပါဘူးကွ...
လိုရင်းကိစ္စသာ
ပြောကွာ.
အေးကွာ..
ဒီလိုဆိုလည်း
ပြောရတော့ပေါ့..
အခုတလော..မင်း
ငိုးမပေါ်အသွား
များနေလို့.
ဟေ့!ငါ'မုဆိုးလုပ်နေတာပဲကွ..ငိုးမပေါ်ဟာ..ငါ့
အလုပ်စခန်းပဲ..ဒီလိုမှမသွားပဲ.တောမလည်ရင်
မင်း အစ်မက..ငါ့ကျွေးထားမလား...
၇၈

ဦးရေထီစကားကြောင့်သူကြီးမင်း နှာခေါင်းတွန့်သွားသည်။ငယ်စဉ်က၊ဦးရေထီကိုတစ်ဖက်သတ်ကြိုက်ခဲ့မိသော သူ့အစ်မအကြောင်းပါထည့်ပြောလာသည်ဆို၊မခံချင်ဖြစ်မိသော်လည်း ဦးရေထီ၏မိုက်သွေးကိုသိထားသူမို့လည်း တင်းတင်းမာမာမပြောရဲ...
မဟုတ်ပါဘူးရေထီ'ရယ်..မင်းကလည်းငါ့မျှားဆိုရင် စကားကိုအကောင်း'မပြောဘူး
အခုဟာက..သိပ်အရေးကြီးနေလို့ငါ'မေးတာပါဦးပေါ်မှာတြိတိရုပ်ဝင်းကိုတော်လှန်ဖို့...သုတုန်တွေစုနေတယ်လို့..ငါ'သတင်းကြားထားတယ်..အဲ...ဒါ..မင်း..မင်းနဲ့မျှားပတ်သက်နေရင်သတိပေးဖို့ပါ...
ဦးရေထီကဘာဖြစ်ပြန်မပြော..သူကြီးစကားကိုတိတ်ဆိတ်စွာဆက်နားထောင်နေသည်။

ဆောက်လို့
ကျောက်မြေ့နဲ့
ပေါင်းဆက်ရင်လည်း
အောင်မြင်သွားရင်း
သားအစဉ်အဆက်
များရရင်..ငါ့ကို
ကြောစေချင်
တယ်..
မင်းအတွက်ကော ဒီလို...
နှစ်လုံးပြူးတစ်လက်..လို့
ဂျပ်'မင်းဆီကရအောင်..
လျောက်ထားပေးမယ်.....
မစ္စတာစမစ်'ကလည်းသူ
မှာ မင်းကိုအလုပ်ခန့်ထား
သဘောကျနေတယ်..မင်း'
လုပ်ချင်ရင်..ငါ'ကြောပေး
မယ်လေ...
ထိုစဉ်..မြကြည်တစ်ယောက်၊ ရေနွေး
ဗန်းကိုင်ရင်းရောက်လာသည်။
ဦးကြီး...ရေနွေး
သောက်...စိုင်း'
စားနော်..ဒါ.....
ကျောက်ပန်း ...
တောင်း'ထန်းလျက်
ပြူးပြူးပွေးပွေး၊ မောတောင်တောင်ထန်းလျက်ခဲ
လေးများကိုကြည့်ရှုစိုင်းဗေဒါ'သွားရည်ကျလာဖို့။
၈၀

ကိုကန်၊ဆွပ်ကန်
စားလိုက်ရလျှင်
သောအခေါ်ခြင့်
လွှမ်းလိုက်သည်
ဟမ်းဟမ်း
နေဦး..
ကောင်လေး
ရေ...
ကြီးဦးပု.က
တရက်လွှမ်းတားရင်း
ဖွေးမာတောင့်နေသော
လျက်ခဲလေးများကို
တွေ့တထောင်းထောင်း
နေသောရေနွေးများဖြင့်
ချလိုက်သည်။
၈၁

ကြိတ်ဖြတ်မင်းများဆိုရင်အသီးအရွက်တွေကို ရေနွေးငွေ့ပြီးမှစားကြတာ.. ဒါမှ.. ကောင်းဦးတွေသေပြီးကျန်းမာရေးနဲ့ ညီညွတ်တယ်တဲ့...
ကျုပ်တို့ ဗမာတွေကတော့ မဟုတ်ပါဘူး.. တွေ့ရင်ခြောင် ရေဒီအတိုင်းပဲ ကောက်စားကြတယ်.. သိပ်ခက်တဲ့လူမျိုးတွေ...
ဦးဇော်ဒါ လှမ်းလက်စဲ့လက် ကိုတန့်ပျ သူကြီးမင်း' ဦးပုကို တစ်လှည့်..
ပန်းကန်တွင်းမှ ပျော့ပြဲကျသွားသောထန်းလျက်များကိုတစ်လှည့်စီ ခြစ်ကြည့်နေမိသည်။
၈၂

ဒီလိုဆိုကလည်း
ကြိုးမင်းကို
ကြည့်ရ.... စိတ်
ကောင်းစွာဖြင့်
ရေဖျတ်လိုက်ဟ။
သွားပြီ..
မင်းတော့...
အပတ်ဆယ်
ဖရေတော့ဘူး..
မောင်ပု...
ဂျပါတယ်
ရဲထီရေ..ဟောဒီ
လို..ဟောဒီလို..
လက်ညှိုးနဲ့..
ကော်စားပေါ့

နေသည်ညှိစပြုလို့။

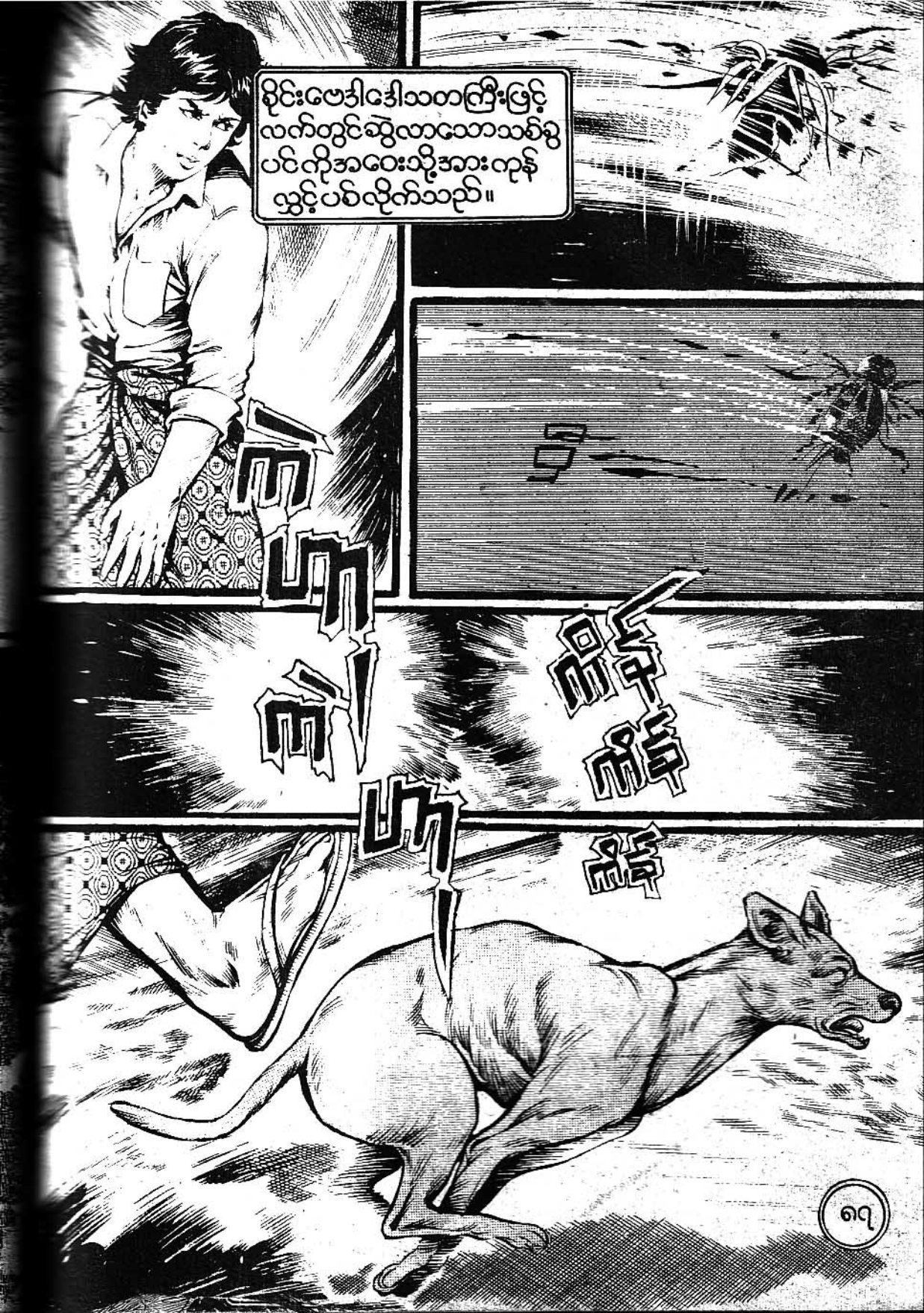
စိုင်းဟေဒါ'ခြေလှမ်းတို့သည်
သွက်လက်နေ၏။ ခြေလှမ်း
တို့နှင့်အတူစိတ်အစဉ်သည်
လည်းပြုးကြွလန်းဆန်းနေ၏။

သည်တစ်ခေါက်.စိုင်းဟေဒါ'ရလာလို့။ ဂျားပါးအဖိုးတန်
သောသစ်ခွမျိုးမို့၊ခက်ခက်ခဲခဲတက်ရောက်ရှုးယူရသ
ဖြင့် ဦးကြီးရဲထီ ၏အဆုအဆဲကိုပင်ခံခဲ့ရသေးသည်။

သို့သော်...စိုင်းဗေဒါအပြုံးမပျက်ပါ
ဘိုမအတွက်ဆိုလျှင်ဘာမဆိုလုပ်
ပေးချင်နေသည်မဟုတ်ပါလား၊သူက
သက်သောခြေလှမ်းတို့ဖြင့်စိုင်းဗေဒါ
ချောင်းကွေ့လေးတစ်ခုကိုကျော်လိုက်
သည်။ သည်ကွေ့ကျော်လျှင် ဘိုမ
တို့၏အိမ်ကိုမြင်ရပြီ။
သို့သော်...တကယ်မြင်လိုက်ရသောမြင်ကွင်း
ကြောင့်၊စိုင်းဗေဒါ၏ခြေလှမ်းတို့တန့်ရပ်သွား၏
နှလုံးသွေးတို့အစဉ်မြန်သွားသည်။ကြည်လင်
နေသော စိုင်းဗေဒါ၏မျက်နှာသည် ချက်ချင်း
မည်းမှောင်သွားသည်!
၈၅

ထိုမြင်ကွင်းကား
သူ့ခင်ဗျယ်သော
ဘိုမသည်၊ ရှယ်တူ...
ဘိုထီးတစ်ယောက်နှင့်
လက်ချင်းတွဲချိုကြည်နူး
နေကြသော မြင်ကွင်း
ပင်၊ ဖြစ်ပါတော့
သည်။
ခေတ္တမျှစူးစိုက်စွာကြည့်ပြီး..
စိုင်းဗေဒါ့နောက်သို့ပြန်လှည့်
လိုက်သည်။
ဘိုမ'ထံ၊သူ့'သွားတွေ့ရန်
မလိုတော့... စိုင်း'မရှိလျှင်
စိုင်း'မလာလျှင်..စိုင်း'အား
မျော်လင့်စောင့်စားငြင်း...
ပျင်းနေတတ်ပါသည်ဆို
သော ဘိုမသည်၊ယခုမူ
ကျော်ရှင်ကြည်နူးစွာနေ
တတ်ပြီမဟုတ်ပါလား။
၈၆

ခိုင်းဖေဒါဒေါသတကြီးဖြင့်
လက်တွင်ဆွဲလာသောသစ်ခွ
ပင်ကိုအဝေးသို့အားကုန်
သွင့်ပစ်လိုက်သည်။
ဟုတ်
ကဲ့!
ဟုတ်!
ကိန်
ကိန်
ကိန်
၁၇

ကျောကိုဖနောင့်ဖြင့်အပေါက်
ခံလိုက်ရသဖြင့်အခြေအနေမ
ကောင်းမှန်းသိသွားပုံရသော
ယက္ခ'သည်အဖြီးကုပ်ရှိအိမ်
အောက်သို့ဝင်ပြေးသွားသည်။
ထိုမြင်ကွင်းကိုကြည့်ရှုယောက်ကလေးရွှေနီသည်
လည်း၊ လွတ်ကင်းရာအထက်တန်းပေါ်သို့နေရာ
အရွှေ့လိုက်သည်။
၈၈
၈၈
၈၈

စိုင်းဇော်ဒါ'ဒေါ်သတို့သည်
ငြင်တွင်းမှသည်လက်...
လက်မှသည်ပုဆိန် .....
ပုဆိန်မှသည်ထင်းတုံး
ပေါ်သို့ ကြိုးမားသော
အဂ္ဂိန်အဟုန်ဖြင့်ကျ
ရောက်နေသည်။
ဘယ်နှစ်ချက်
ကဲဟာ' ချဘယ်လောက်
ခွမ်းသွားပြီမသိ..နောက်
မှဆည်းလည်းလှုပ်ခတ်
သံတစ်ခုကြောင့်ရုတ်
တရက်ရပ်တန့်
သွားသည်။
ခွိုင်း
စိုင်းစာ
မှတ်မိနေသော
သည်အသံမို့လည်
မကြည့်မိရန်ကြိုးစား
သော်လည်းသင်းပျံသော
ကိုယ်ရနံ့နှင့်အတူ စိုင်း
ဇော်ဒါရှေ့သို့သစ်ခွပန်း
ကိုင်လျက်၊ ဘိုမ'ရပ်
လာသည်။
၁၉

နောက်ပြန်လှည့်သွားတာကို ငိုင်ကနဲ ဖြင်လိုက်လို့သာ ဘိုဖ ထိတာ..သူ' လွှင့်ပစ်ခဲ့တာကိုလည်း ဒီမှာပြန်ကောက်ယူလာခဲ့ရတယ်...
အဲဒါ.. ဒက်ဒီ့အစ်ကို ရဲ့ ဧည့်ခန်းသား ... ဘိုဖနဲ့ဆိုရင်.. အစ်ကိုဝမ်းကွဲ တော်တယ်
နာဖည်က..ဖီးလစ်'တဲ့..ဒက်ဒီနဲ့ အလုပ်စပ်တူလုပ်ဖို့ အိန္ဒိယကရောက်လာတာ.. ဒီကဖြင့် သူ့အကြောင်းတွေကိုတောင်.. အစ်ကို ဖီးလစ်' ကိုပြောထားသေးတယ်..
ဘိုဖရဲ့ အခင်တွယ်ဆုံး.. သူ' လို့...
စိုင်းဗေဒါ' ခေါင်းနည်းနည်းပြန်လှည့်သွားသည်။ ဖွန်ကုပ်နေသောမျက်နှာသည်လည်း အနည်းငယ်လျှော့ကျလာ
သူ' စိတ်ကောက်သွားမှန်းသိလို့ ကမန်းကတန်း ဖွတ်လိုက်လာတာ
၉၀

စိုင်း..
စိုင်း..လူဆိုး..
စိုင်းဟေဒါ'ဘာမျှပြန်မပြော..
ဒါက..ဘာလဲ...ဟင်း..
ဘိုမကိုစိတ်ကောက်
နေတာမဟုတ်လား..
ဒီကမြင့်..သူ့ကို..
ဆောင့်လိုက်ရတာ
ဟင်း..ဟင်း...ဟင်း...
ဘာ..ဟင်း..
ဟင်း..လဲ..မမေး
မစမ်းဘဲနဲ့..စိတ်
ကောက်ဖို့ပဲ
တတ်တယ်..
၉၁

အိမ်မှာ.. ဘိုမ'
ပျောက်လို့ဘယ်လောက်
ဆူနေကြပြီလဲမသိဘူး..
တကယ်
လား-
ဘယ်ဟာကို...
တကယ်လား'လဲ-
အစ်ကို
ဝမ်းကွဲ
ဆိုတာ-
တကယ်လို့-
စိုင်း'မမှတ်မိ
လို့သာပါ..
လက်ပံပင်အောက်မှာ စိုင်း'ကို
စောင့်ရင်းဗျားတို့နှစ်ကတောင်
သူတို့လာကြသေးတယ်လေ-
အင်း..
ဘာအခုမှ..အင်း'လဲ.. ဟင်း...
၈၂

ဒါဖြင့်ရင်..ရော့..ပြီးမှ.. ဘိုမ
ကို ပြန်ပေး..စိုင်း' မပေးဘဲနဲ့
တော့.. ဘိုမ' မယူချင်ဘူး..
ဒီပန်းကို မပေးချင်လို့
သွင်ပစ်တာလား။
စိုင်းဗေဒါက ဘိုမ'ပေးလာ
သောသစ်ခွပန်းကိုယူ၍ ဘိုမ
ကို ပြန်ပေးလိုက်သည်။
မဟုတ်ပါဘူး။ ဘိုမ'ရယ်
ဘိုမအတွက်ခက်ခက်
ခဲခဲ ကိုရှာပွေလာတာပါ။
နောက်..ပန်း
တစ်ခက်ကို
ချီး၍ ဘိုမ
ခေါင်းမှာ ပန်
ပေးလိုက်ရှိ။
၉၃

စိုင်းရယ်..
ဘိုးတို့ စိတ်
မကောင်းနဲ့တော့
နော်.. ဘိုမ'သိပ်
ငိုချင်တာပဲ..
သိလား
ဘိုမ'ဝမ်းနည်းစဖွယ်ပြော
ရင်း၊စိုင်းဗေဒါအား ခေါင်းစည်း
ပတိလေးကိုကမ်းပေးလာသည်။
ဒီပတိလေး
ကိုလည်း စိုင်း'
ယူထားလိုက်နော်
ဘိုမရဲ့ အမှတ်
တရလေက်ဆောင်
ပေါ့...
ပြီးတော့..မနက်ဖြန်
ကျရင်လာခဲ့ဦး..သိလား
အစ်ကိုဖီးလစ်'အိန္ဒိ
က..မုန့်တွေပါလာတယ်
စိုင်း'
မလာနိုင်တော့
ဘူး ဘိုမ'ရယ်..
မနက်စောစော..
ဦးကြီးနဲ့တော
တက်သွား
ဦးမယ်..အားလုံး
တောင်..ပြင်ပြီးနေပြီ
ဟင်!
စိုင်းရယ်
...
၉၄

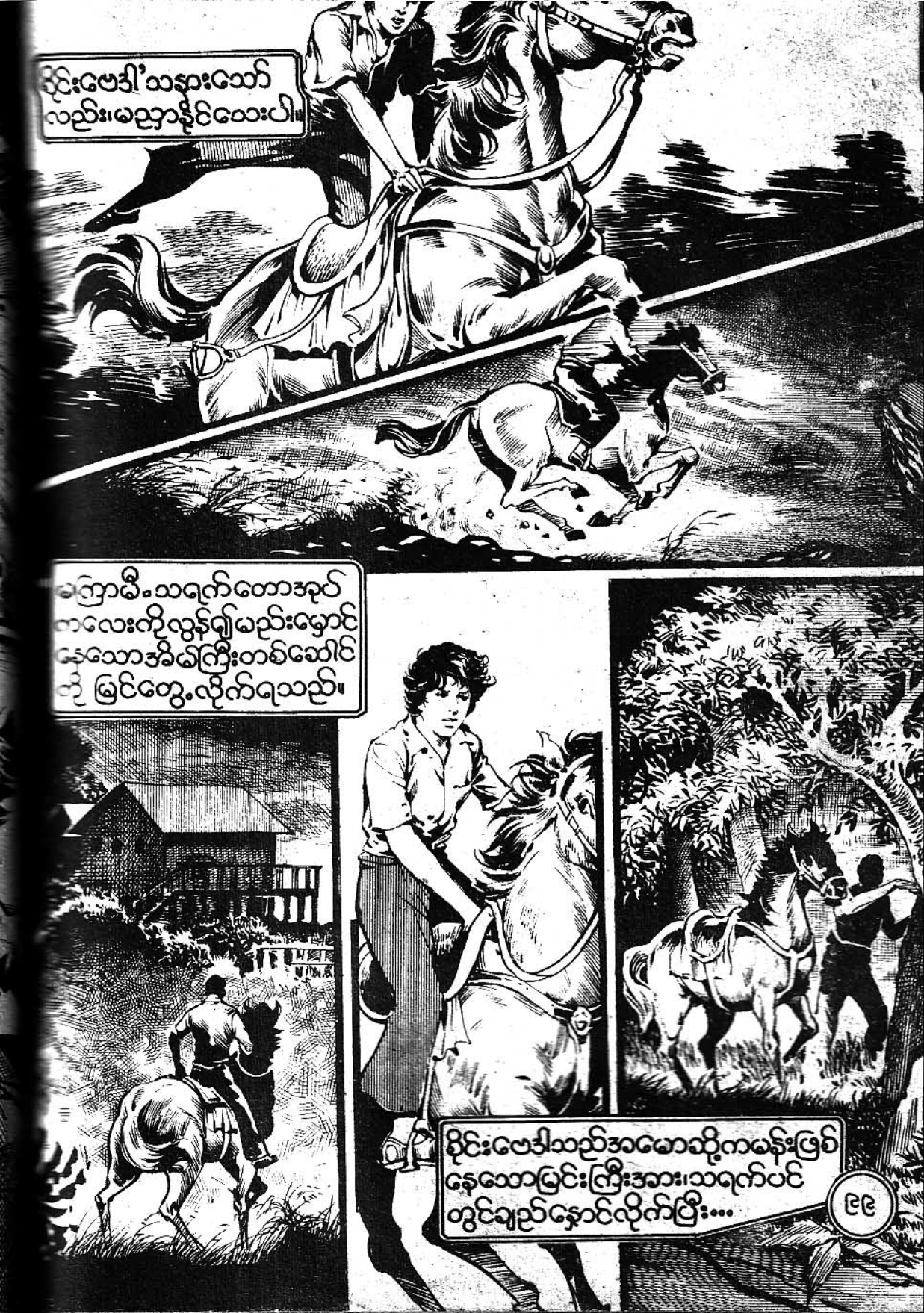

ကြာပါဘူးဟာ..နှစ်ရက်သုံးရက်ပဲ..
နဲ့ရောက်ရောက်ချင်း.. ဘိုမ'ဆီ
ဖြေးလာခဲ့မယ်..အခုတောင်'အာစီ
အခုတွေက ဖျက်မရတော့လို့...
အေးလေ..
ဒါဆို..ရောက်
ရောက် ချင်း..
စိုင်း' လာခဲ့
နော်..
စိတ်ချ..
၉၅

ညဉ့်ဌက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဖြေဝင်ဌက်တို့သည်လည်းကောင်းအလန့်တကြားဖြင့် ပျံပြေးကြကုန်သည်။ အေးစက်နေသောဆောင်းလေသည်ဖြားတစ်စင်းပမာပြေးနေသောဖြင်း၏အရှိန်ကြောင့်စိုင်းဗေဒါ'၏ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းသို့ ရေခဲစိမ်အပ်များဖြင့်ဆီးတိုးဝင်ရောက်ကြစ်စူးစူးခံစားနေရသည်။

သို့သော်..စိုင်းဗေဒါသည်..
မြင်းပြေးနှုန်းအဂ္ဂါနဲ့ကိုလျော့
ချရန်အတွက်စိုးစဉ်းမျှစိတ်
မကူး....
တတ်နိုင်ပါ
လျှင်၊သည်ထက်...
သယ်ဆောမျှတိုးချဲအဂ္ဂါန်
မြှင့်လိုက်ချင်ပါသေး
သည်။ ရိုးပြတ်တောကို
လွန်သော်..တောင်ကုန်း
အတက်သို့ရောက်
လာသည်။
သည်တောင်
ကုန်းအတက်သည်
ကျင်း' ချိုင့်'ခလုတ်'သစ်
ငုတ်တို့ထူပြောသည်။ ဖြောင့်
နှင့်မည်းမည်းမှိုင်...အသက်
နှင့်ငြိးငြိုသောခရီး
ကြမ်းတစ်ခုလည်း
ဖြစ်၏။
၉၇

ကုန်းအာဆင်းတစ်နေရာ
အရောက်တွင် မြေတွင်း
ပေါက်တစ်ခုသို့ မြင်းကြီး
ခြေကျွံကျသွားတော့၏။
အဖိုန် ပြင်းပြင်းဖြင့် ပြေး
လာသည်ဖြစ်၍ မြင်းရော
လူပါ.. ကျမ်းစိုက်လွင့်
စဉ်သွားသည်။
မြေပျော့ဖြစ်၍ စိုင်းဗေဒါ
တို့ အတွက်၊ အတော်အတန်
သက်သာရာရသွားသည်။
၉၈
သခင့်အလိုကိုသိတတ်သော မြင်းကြီး
ဖြစ်၍လည်း၊ ခြေနာသွားသော်ဖွ....
ကုန်းပုန်း ထ လာပြန်သည်။

မိုင်းဗေဒါ'သနားသော်
လည်း၊မညှာနိုင်သေးပါ။
မကြာမီ၊သရဲက်တောအုပ်
ကလေးကိုလွန်မျှမည်းမှောင်
နေသောအိမ်ကြီးတစ်ဆောင်
ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။
မိုင်းဗေဒါသည်အဖောဆို့ကမန်းတမ်း
နေသောမြင်းကြီးအား၊သရဲက်ပင်
တွင်ချည်နှောင်လိုက်ပြီး...
၉၉

အိမ်ကြီး၏
နောက်ပေး
ပေါက်သို့ပြေး
တက်လာခဲ့
သည်။
ဘိုမ
ဘိုမ
ဘိုမ
ဦးညီမောင်
ဦးညီမောင်
ကျွန်တော်ပါ
ဦးညီမောင်...
တံခါးပွင့်စမ်းပါ
တံခါး
မြန်မြန်ပွင့်
စမ်းပါ
ဟော့ကယ်သူလဲကွ
အချိန်မတော်...

ဟင်!! ခိုင်း-
ဟုတ်တယ်.. ဘိုမတို့အိမ်ကိုဂျပန်တွေ
တိုက်ဖို့ ဝိုင်းလာကုန်ကြပြီ ...
ဟင်!
တကယ်လား
အဲဒါမှ ဒုက္ခပဲ...
သခင်ကြီးလည်း
ဒီည အိမ်မှာ
မရှိဘူး-
မရှိလည်းမတတ်နိုင်ဘူး
တွက်ပြေးလို့လည်းလွတ်
နိုင်စရာမမြင်တာ...
ခံတိုက်ကြတာပေါ့...
အိမ်မှာလူ ဘယ်
နှစ်ယောက်ရှိသလဲ-
အားလုံး
၅စ်ယောက်
ရှိတယ်
၁၀၁

အကုန်ဒိုးဗျာ...ပြီးတော့
ဒါသမျှလက်နက်တွေ
အကုန်စုထား...မိန်းမ
တွေကိုစားစရာနဲ့....
သောက်ရေသယ်ပြီး
အိမ်အလယ်ခန်းကို
ပို့ထားခိုင်း....ကြာရင်
ရဲကျွေးအခက်အခဲတွေ့
နိုင်တယ်....
ဗျပန်တွေလာပြီ ဆိုသော
အသံသည်တစ်အိမ်လုံး
ပျံ့နှံ့သွားသည်။ အရွယ်
ငယ်သော်လည်း အောင်
ပြင်ပြတ်သားသောအသံ
နှင့် ဆုံးဖြတ်တတ်သော
အသိကြောင့် အိမ်သား
အားလုံးကိုစုစည်းနိုင်
ခဲ့သည်။
၁၀၂
သေနတ်ပြင်သူပြင်...ပစ္စည်းသိမ်းသူသိမ်း...ပြတင်းပေါက်
တံခါးပေါက်များကိုပိတ်သူပိတ်ဖြင့် အားလုံးအလုပ်များ
သွားကြသည်။
ဆိုစဉ်...

ဟေ့... ယ်သူလဲကွ... ခြံနံမတော်... ဆူးဆူးညံနဲ့...
.....
အကြောပူလင်းကိုလက်မှ ကိုင်ချ၊အင်္ကျီအင်္ကျီဒီးယန်း လူမျိုး' ယစ်ထုပ်ကြီးတစ် ယောက်၊အိပ်မှုန်စုံမှားပြင့် ရောက်လာသည်။
ချပန်တွေ လာပြီတဲ့'လျော့သစ်ငှက် ကြန်တော်တို့တစ်တွေ အသက်ချမ်းသာရာ ရဖို့...ဘုရားသခင်က ဒီကယ်တင်ရှင်လေး ကိုလွှတ်လိုက်ပါ တယ်...
ဘာ!ကယ်တင်ရှင်... ဟားဟားဟား... ချန္ဒရာ'မင်းအရူးပဲ... ဒီကောင်လေး'ကလေး သာသာလေးကတို့ကို ဘယ်လိုကူညီနိုင်မှာ လဲ... ဒီလိုအချိန်မှာ ဒီးလစ်တစ်ယောက် သာ...တို့ကိုကယ်တင် နိုင်မယ်...ဒီးလစ်ကို သွားခေါ်...
၁၀၃

ဗျူးဗျူးဗျူးဗျူးနှင့် အထင်သေးစွာကြည့်ပြီး ဒုန်ထိုးချ
ပြောလာသောမစ္စတာကျော့' အံစေကားများကြောင့်
စိုင်းပေဒါ' အတော်ခံပြင်းသွားသည်။
ဗျူးဗျူးဗျူးဗျူး
သို့သော်...တင်းမာလှလှ
အခြေအနေကိုခွေးဟောင်
သံများကစတင်ဖြတ်တောက်
ပစ်လိုက်သည်။
ဟော!! ခွေးဟောင်သံ
ကြားတယ်...အားလုံးသတ
ထားကြဟေ့...ကျွန်တော်
မပစ်မချင်းဘယ်သူမှ
မပစ်ကြနဲ့...
စူးစူးဝါးဝါး
ထွက်ပေါ်နေသော
ခွေးဟောင်သံများ
နှင့်အတူ၊ ခြံဝန်လူ
ငှါသဏ္ဌာန်များကို
တွေ့လိုက်ရ၏။
စိုင်း...
လာကွနှိပ်
ထင်တယ်
ဟုတ်တယ်
ဘိုမ...
၁၀၄

ဆုံးမှသက္ကာန်သည်၊ အိမ်
ကြက်လပ်တွင်းသို့ရောက်
အခါ၊ လက်တွင်းမှ ဓား
ကိုထွန်းညှိလိုက်သည်။
မစ္စတာ
စမစ်..
ခွေတာ
စမစ်...
ခင်ဗျားအဖမ်း
ခံပါ..ခင်ဗျားအ
တွက်.သက်သက်သာ
သာဖြစ်အောင်လို့
ကျွန်တော်' ပြော
ပေးပါ့မယ်.
ကြားဗျဲနေကျအသံဖြစ်
ရဲ့၊ ခိုင်းဗေဒါရော့ ဘိုမ
ပါ... ခဲ့ကြသွားမိသည်။
၁၀၅

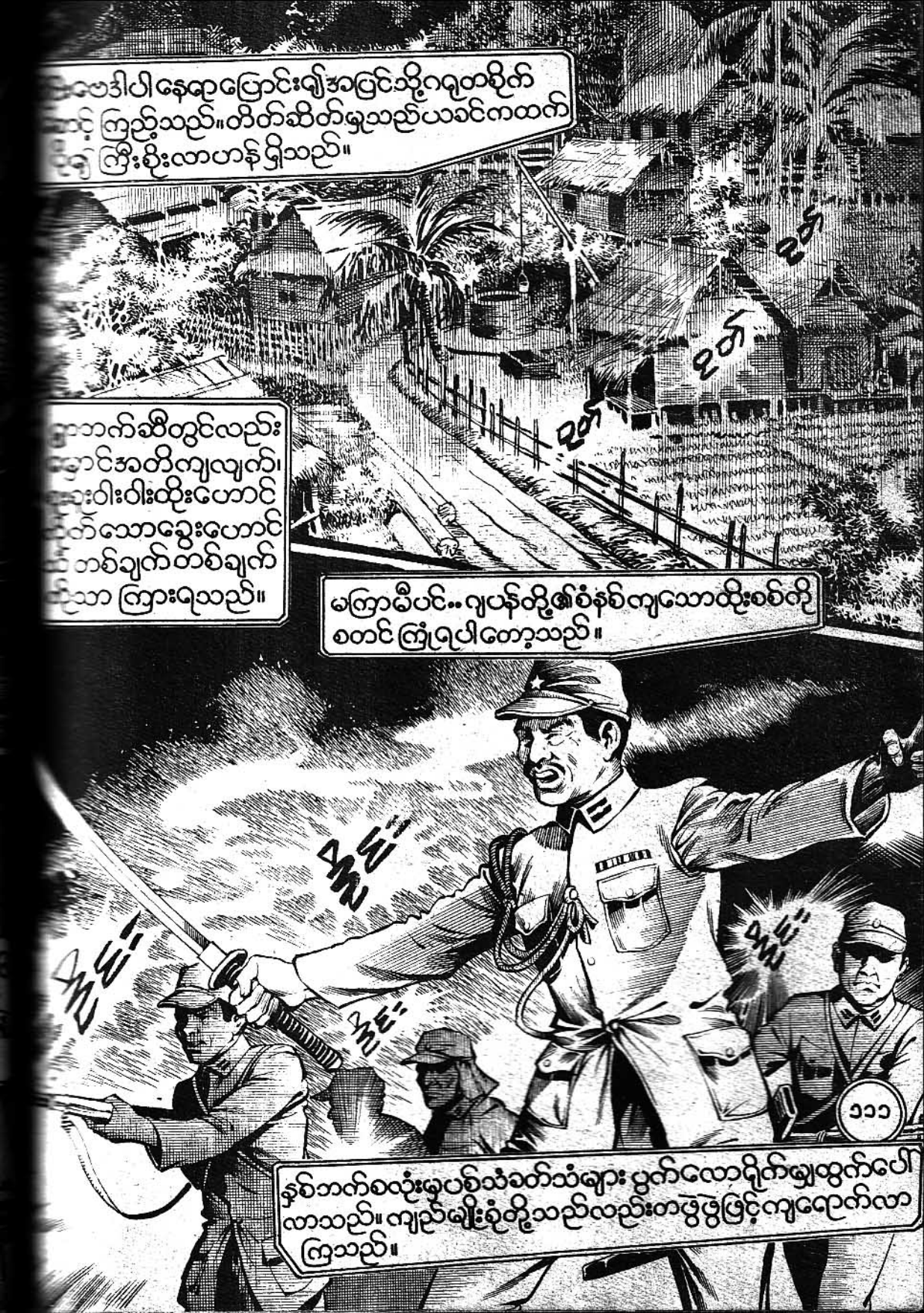

ဦးပု...
ဟုတ်တယ် ဒါ.. သူကြီး ဦးပု အသံ ပဲ...
ဟုတ်တယ် စိုင်း' သူကြီးကဘယ်လိုဖြစ် ကြီး...ဂျပန်နဲ့ ပေါင်းသွားတာလဲ...
ပု...ပု...ဦးပု...ဟုတ်တယ်... သူကြီးဦးပု' သစ္စာဖောက်တယ်
မစ္စတာ ဂျော့...ကျေး ဇူးပြုပြီး ငြိမ် ငြိမ်နေပါ
သေချေယန်နေသောမစ္စတာဂျော့' ဆင်ခြင်တုံတရားမရှိတော့ပါ၊ကြိုတင် သတိပေးထားပါလျက်နှင့် မလိုက်နာ ခဲ့ပြီ၊စတင်ပစ်ခတ်တော့သည်။
၁၀၆

သူကြီးဦးပု' ဖြေပေါ်ပစ်ကျသွားပြီး...
အာဂ်ဖ ဂျပန်တစ်ဦးလည်း ထိမှန်သွားသည်။
စိုင်းဟေဒါ
သာဖျမတတိန်ခိုင်
တော့၊ ဖြင်းသဖျ
ကိုသာလိုက်ပစ်
ရတော့သည်။
၁၀၇
တိတ်ဆိတ်နေသောညခို်ယံသည်သေနတ်သံ
များဖြင့်ဆူညံသွားသည်။ တစ်ဘဝိမလုံးလည်း
ယမ်းခိုးယမ်းငွေ့တို့ဖြင့်ပျန်ထူသွားသည်။

ဝှီး
ဝှီး
ဒိုင်း
မည်းမည်း
ဖြင်ဂျာမြေးပစ်
နေကြသဖြင့်၊ထိ
ရောက်မှုကား
သိပ်မရှိလှ၊
မစ္စတာကျော့'ကား
အဆိုးဆုံးပင်..ပါးစပ်
မှလည်းအယုတ္တအနတ္တ
များကို၊မိုးမှန်အောင်
ဆဲဆိုနေလေ၏။
မစ္စတာကျော့..
ခင်ဗျားကိုစပစ်ပြီ
ဘယ်သူခိုင်းလဲ.အ
သူကြီးကိုထိသွား
နောက်ပိုင်းပေါ်လ
မယ့်ပြဿနာတွေ
အတွက် ခင်ဗျာ
တာဝန်ယူရမယ်
သိလား...
ဒိုင်း' ဗျပန်တွေ
ဆုတ်သွားပြီထင်တယ်
သုံးယောက်တော့
ကျကျန်ရစ်တယ်
မဆုတ်ဘူး
ဘိုဖ...
၁၀၈

ဒီဘက်က
မပိုင်ပဲသွားပစ်လို့
တစ်မျိုးကြောင်းသွား
တာ.. အိမ်ကို...
အလစ်ဝင်တိုက်
ကြလိမ့်မယ်
ဒီမယ်..
မစ္စတာကျော့..
ငါ့ဟားဂေ့မဆင်
ခြင်မှုကြောင့်..အား
လုံး'သေတွင်းထဲ
ရောက်ကုန်ပြီ..နား
လည်လား...
တောက်
အဲဒီယစ်ထုပ်
ကြီးကိုထားခဲ့ပါ
ဒက်ဒီတို့ပြန်
လာမှ..သူ့ကို
အရေးယူဦးဒီး
မယ်..အခု...
ဘိုးမတို့ဘာ
ဆက်လုပ်ကြ
မလဲ..ဟင်..
စိုင်းဇော်ဒါသည်မစ္စတာကျော့'အား
စိတ်ဒဏ်လက်ဒဏ်လုပ်ပစ်လိုက်ချင်
သော်လည်း၊မစ္စတာကျော့'မှာ
မလွယ်နိုင်တော့..ယခုချေရည်
တန်ဦးကြောင့် ဇက်ကျိုးနေပြီ.
ဘိုးမ'အတွင်းပစ္စည်းတွေ..သွား
ဆီမီးရှေ့...မဇိတာတွေလျှောက်
ပယ်ရန်နော်... ဒွေ ငွေပဲယူ...
၁၀၉

ကိုညီမောင်
ကိုညီမောင်
လာပြီ
စိုင်း
ကျပန်တွေ အိမ်ကိုစုန်ဆင်တ
ကျဝင်စီးလိမ့်မယ်.ဒါ့ကြောင့်
ခင်ဗျားနဲ့လူနှစ်ယောက်သေ
ပြီး အောက်ထပ်နောက်ပေး
ပေါက်ကိုသွားစောင့်... အခန်း
ကပ်..ဦးမှပစ် ...
ချန်ရ'နဲ့
နောက်.. တစ်
ယောက်ကအိမ်
ရှေ့ပေါက်ကို
သွား...
ကျန်တော်နဲ့ကျန်တဲ့သူတွေ
ဒီအပေါက်ပဲ နေမယ်...
အထူးသဖြင့် နောက်ပေး
ဘေးကို ဂရုစိုက်ကြ...
စိစဉ်ခဲ့ရတဲ့ ရှိသည်တို့ကိုစီစဉ်ပြီး
၁၁၀

ဒီဒေါပါနေရောဂြောင်းချိုအကြောင်းသို့ဂရုတစိုက်
ကြည့်သည်။တိတ်ဆိတ်ဖွယ်သည်ယခင်ကထက်
ကြီးစိုးလာဟန်ရှိသည်။
ဒုတ်
ဒုတ်
ဒုတ်
ဒုတ်
ဘာကိုဆိုတွင်းလည်း
ခြောင်အတိကျလျက်၊
ရေးဝါးဝါးထိုးပေါင်
တော်သောခွေးပေါင်
ဘစ်ချက်တစ်ချက်
ကိုသာ ကြားရသည်။
မကြာမီပင်...ဂျပန်တို့၏စံနစ်ကျသောထိုးစစ်ကို
စတင်ကြုံတွေ့ရပါတော့သည်။
ဟိုး
ဟိုး
ဟိုး
ဟိုး
၁၁၁
နှစ်ဘက်စလုံးမှပစ်သံခတ်သံများ ပွက်လောရိုက်ဖျတွက်ပေါ်
လာသည်။ကျည်ဖျိုးစုံတို့သည်လည်းတဖွဖွဖြင့်ကျရောက်လာ
ကြသည်။

ဒိုင်း
ဒိုင်း
သို့သော်...စိုင်းဗေဒါတို့...
ရေယူဖျန်ဖြန်းကန်ခြင်းထြ
ဂျပန်တစ်ယောက်မျှဒါ
အနီးသို့မချဉ်းကပ်နိုင်
နောက်ဖေးဘက်မှပစ်သံခတ်သံများကို
ပို၍နီးကာ၊ပို၍ဆူညံစွာကြားလာရသည်။
စိုင်း...စိုင်း...
ဒီကိုလာ...ဂျပန်
တွေ...ဒီဘက်က
တက်လာပြီ
ဘိုမ'စော်သံကြောင့်
စိုင်းဗေဒါ'အခန်း
တွင်းသို့ပြေးဝင်ခဲ့
သည်။
ပြတင်းပေါက်မှလှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ၊ဂျပန်တစ်စု'ပြေး
တက်လာသည်ကိုတွေ့ရသဖြင့်လက်ထဲမှဓားနှင်ကိုဆောင့်ကာ
ဆောင့်ကာခုတ်ခွဲချလိုက်သည်။

ထိသူထိ
သူကျဖြစ်သော်
သည်း၊ ကျန်လူတို့
ပြေးတက်ခြေ။
.....
ကိုတပ်ပေါ်အရှိန်ကား၊အပြင့်ဆုံးသို့ရောက်လေပြီ။အောက်ဆင်
အော်ဟစ်သံများနှင့်အတူပစ်သံခတ်သံများလည်းပို၍ဆူ
လာသည်။နွားတင်းကုပ်ကြီးတစ်ခုမီးစွဲလောင်သဖြင့်၊နွား
များလည်းတဝုန်းဝုန်းပြေးထွက်ကုန်ကြသည်။
၁၁၃

ဘိုမ
ငိုင်ပယ်ကျသွား
ပါရှင်...
မရှိတော့ဘူးနိုင်း' တိုက်ပွဲမစခင်က
ထုတ်ပေးလိုက်တာ..အကုန်ပဲ...
ဒါပေမယ့်
ဒက်ဒီပေးထား
တဲ့ခြောက်လုံးပြ
တစ်လက်တော့
ရှိသေးတယ်
ဟင်း..
အခြေအနေ
ကတော့သိပ်
မလွယ်ဘူး
ဘိုမ
က..ဒီလိုလုပ်' ဘိုမ..ပစ္စည်းနည်းနည်း
ပါးပါးယူပြီး အိမ်နောက်ဘက်ကိုပြေး
အခုနေပြေးငြင်းလွတ်ခိုင်သေးတယ်..
နိုင်း' ဒီက..အယောင်ပြတစ်ပေးမယ်

ကဲ ...
သွား .. သွားလေ
နှင့်အတွက် .. ငါ
အတတ်နိုင်ဆုံး
ကူညီတာပါ ..
ဘိုမရယ်
နင် ..
ငါ့အတွက် ဘာ
လို့ ဒီလောက်စွန့်
စားနေရတာလဲ
စိုင်းရယ်
ငါ'မပြောတတ်ဘူး ဘိုမ
နင်'ဒုက္ခရောက်မှာ .. နင်
စိတ်ဆင်းရဲမှာကို .. ဖြင်ရ
တွေ့ရမှာမပြောနဲ့ .. နားနဲ့
တောင် .. မကြားချင်မကြား
ဝံ့တာကြောင့် လို့ထင်တာပဲ
အဲဒါ
ဘာကြောင့်
လဲ .. ဟင်
ငါ ..
မသိဘူး
ဘိုမ -
ဒီလိုဆို .. ငါလည်းမသွားဘူး
စိုင်း .. နင်'အဲဒီအကြောင်
ပေးနိုင်မှ ...
ဘိုမ'စကားမဆုံးမီ ...
ထင်းတဲခေါင်မိုးမှအိမ်မ
ကြီးသို့ကူးခေနကြိုးစားနေ
သော၊ ဂျပန်နှစ်ဦးကိုတွေ့
လိုက်လေသဖြင့် .....
၁၁၅

ဝိုင်းဖေဒါ' နှစ်ချက်ဆင့်
ပစ်ချလိုက်သည်။
ကဲ..
ဘိုမ..
ပြေးတော့
နော်-
ဟင့်အင်း' မသွားဘူးဝိုင်
အခြေအနေကလည်းခြေ
လို့ မလွတ်နိုင်တော့ဘူး
ဝိုင်းနဲ့ ဘိုမတို့နှစ်ယောက်
ဒီအခန်းထဲကနေပြီး သေ
မင်းကိုစောင့်ကြတာ
ဝိုင်း
သေနတ်ကကျည်
တစ်တောင့်' ဘို
အတွက်ချန်ထား
ပါနော်။ အခန်းထဲ
ဂျပန်တွေဝင်လာ
တာနဲ့...
ဘိုမကိုသတ်ပြီး
ဝိုင်း' ပြေးတော့နော်..
ဒီကိစ္စမှာဝိုင်းဟာဘာမှ
မဆိုင်တဲ့ဟေးလူပါ...
ဘိုမအတွက်နဲ့ ဝိုင်း
အလကားဒုက္ခရောက်
ရတယ်..

ဒီမယ်ပြေးဘူး ဘိုမယ်ကျပန်
ဆွဲလက်ထဲ ဘိုမကိုအပါ
ဆိုခိုင်ဘူး ကျည်တစ်တောင့်
ဟား ဘိုမအတွက်..နောက်
ဆစ်တောင့်က..စိုင်းအတွက်
ဖြော်..
စိုင်းရေယ်
.....
စိုင်းကို.. ဘိုမ'တစ်
ခုမေးချင်တယ်..မှန်
မှန်ဖြေမလား..ဟင်
မေးပါ..ဘိုမ..
ဘိုမကို
စိုင်း'ချစ်နေ
သလား
ဟင်..
ဟင်!
ဖြေလေ
စိုင်း..
ဒီမေးခွန်းကို
ဘာလို့မေး
တာလဲ..ဟင်
၁၁၇

မျော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့သော..သေမင်းကိုင့်လင့်နေရသောနောက်ဆုံး
အချိန်သည်လူသားတို့အတွက်ဟန်ဆောင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
ကြားဝင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊မာန်မာနတရားတို့သည်လည်းကောင်း
ကပ်ငြိခြင်းကင်းလျက်၊သစ္စာတရားကိုသာဖွင့်အနှံတတ်စမြဲဖြစ်ရော...

ဒေါင်း
ဒေါင်း
ဒေါင်း

အိမ်အတွင်းမှာပင်
တဝုန်းဝုန်း၊တဒိုင်းဒိုင်း
ဖြင့် ထွေးလုံးသတ်ပုတ်
သံများကြားလာရသည်
စိုင်း..
ငနဲသူတွေ..
အိမ်ထဲရောက်
ကုန်ပြီနဲ့တူ
တယ်..
ဟုတ်တယ် ဘိုမ..နောင်ဘဝမှာတို့...
တစ်တွေ့ပြန်ဆုံရအောင်ဆုတောင်းနော်
မကြာမီ..သူတို့ဝုန်း
အောင်းရာအိပ်ခန်း
တဝုန်းဝုန်းထုရိုက်ရှ
ဖွင့်သံများကြားလာ
ရသည်။ နောက်...
သရဲသဘက်စီးနေ
သည့်ပမာကြောက်
ကမန်းလိလီထွက်
ပေါ်လာသော...
ကိုညိုမောင့်အသံ
ဒိန်း!
ဒိန်း!
၁၂၀

သခင်မလေး
ပြေးကြပြေးတော့
အာ..အာ..

ဟား

ဟား

သခင်မလေး
ကဒေါ်ငြိမ်းပြေး
ဒီကောင်
ဒီကို ဦးလေး
တို့ကိုခွင့်
မယ်..

ဒဋ္ဌိ... ဘိုမအစတွက်...
ဦးညိုမောင်...ဦး...ညိုမောင်
ဟုတ်တယ်စိုင်း'
ဒါပေမယ့် ဘိုမ
တို့နဲ့ဦးညိုမောင်
မကြာခင်ကောင်း
ကင်ဘုံမှာပြန်
ဆုံကြမှာပါ။
အပြင်မှတံခါးကိုထု
ရိုက်ပွင့်နေသံကြောင့်
စိုင်းဗေဒါ တံခါးဖွက်ကို
နှစ်ချက်ဆင့်ပစ်လိုက်၏။"
ဒိုင်း
ဒိုင်း
ဒိုင်း
ဒိုင်း
အင်နှင့်အားနှင့်ဆော
တွန်းနေရာကြောင့်၊အ
တံခါးဖွက်များသည်
ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားနေ
ဒိုင်း
၁၂၂

ပတ္တာချက်များသည်လည်း
မူလီများကြွစပြုလာနေပြီ
မကြာခင်...မိနစ်ပိုင်းအတွင်း
ခန်သူများအာခန်းတွင်းသို့
ရောက်လာတော့မည်။
ဘိုမသည်
စိုင်းဗေဒါခြေထောင်းတွင်
ဦးတုပ်တိုင်လိုက်ပြီး
ချစ်စဖွယ်မျက်နှာလှ
လှကလေးကိုအလိုက်
သင့်မော့ပေးလာ
သည်။
စိုင်းဗေဒါသည် ဘိုမ၏နဖူးဝင်းဝင်း
ကလေးကိုသေနတ်ပြောင်းဖြင့်ထိကပ်
လိုက်ဏ်။ ဘိုမ'နှစ်ချို့က်စွာပြုံးရင်း-
၁၂၃

ကဲ... အချိန်ရောက်ပြီ စိုင်း
စိုင်းကို ကောင်းကင်ဘုံက... ဘိုးဖ စောင့်နေမယ်..
စိုင်းဇော်ဒါ'အဲ့ကို တင်းစွာကြိတ်ပြီး သေနတ်ပေါင်း ပထမတစ်တစ် ကို၊အာသာညှစ် ဆွဲလိုက်သည်။
ကလစ်-
ပြင်ဆွဲးသော တံခါးပေါက်မှ ဂျပန်တစ်ယောက် သည်လည်းအခန်း တွင်းသို့ရောက် လာ၏။
၁၂၄

ဘိုမအတွက်နောက်ဆုံးအချိန်
ကောက်ပွအခြေအနေသည်ရုတ်
ခြည်းပြောင်းလဲသွားသည်။
အခန်းတွင်း
ရောက်လာသော
ဂျပန်စစ်သားဖြစ်ကျော
ပြင်ကိုးယြားတစ်စင်း
ဝင်ရောက်ရှုံးဝင်လာ
သည်။ ယြားဖွက်က
အခွီ...
တောင်စလွှက်အခွီ...အခွီရောင်ယြားကိုကြည့်
ပြီး စိုင်းဗေဒါရင်တွင်လှုပ်ရှားသွားသည်.....
သည်အခွီရောင်ယြားသည်၊ ဖခင်သူ့ကိုယ်စား
ဖြစ်သည်ကိုလည်း စိုင်းဗေဒါ သိလိုက်ဖြစ်သည်။
ကြောင့်...
ဘိုမ'နဖူးဝင်းဝင်း
းပေါ်ထေတက်
းသည့်သေနတ်
ကို အခန်းတွင်းသို့
ောက်ထပ်ရောက်
သောဂျပန်နှစ်
းဆိုသို့ဦးတည်
းလိုက်သည်။
၁၅၅

နှစ်ဦးစလုံးကို
ထိမှန်သော်လည်း
သွေးရူးသွေးတန်း
ဖြစ်သွားသော
ဂျပန်စစ်ဗိုလ်က
စိုင်းဗေဒါထံပြေး
ဝင်ကာ၊ ဓားရှည်
ဖြင့်ဖိထိုးချလိုက်
သည်။
နီးကပ်လွန်းသော
အဖြစ်ကြောင့်မရှောင်
တိမ်းနိုင်တော့သော...
စိုင်းဗေဒါသည်၊ ဂျပန်
စစ်ဗိုလ်နှင့်အတူ၊ နှစ်
ယောက်သားထပ်ဖျ
ဖြင့်ကျသွားလေ
သည်။
၁၂၆

ကိုယ်ပေါ်တွင် ပိနေသော
ကျပန်စစ်ဗိုလ်အလောင်း
ကို အားကုန်တွန်းပယ်ရင်း
စိုင်းဖေဒါ' အသိအာရုံများ
ထွေပြားလာသည်။ အော်
ဟစ်သံများ... မီးတောက်
မီးလျှံများ.... နောက်...
ဘိုမ..... ဘိုမ...
သွပ်သော ဘိုမ.. နောက်.. ဦးကြီးရေထိ...
ထွေပြားသောအသိမှဝေဝေဝါးဝါး.....
နောက်.. ဟင်းလင်းပြင်.. ဘာကိုမျှမသိ..
မမြင်.. မကြားတော့....

ဘိုမ..
ဘိုမ..
ဒိုင်း
ကျတ်
ကျတ်
ပေါင်ရင်းမှမခံနိုင်လောက်အောင်ပင်
စူးစူးဝါဝါနာကျင်မှုကြောင့်အိပ်ရေ
ပေါ် ပြန်လဲကျသွားသည်။
ဒိုင်း..လူကလေး
သတိရပြီလား..
ဟင်!
ဦးကြီးရေ..
ကျန်...ကျန်တော်
ဘယ်ရောက်နေ
တာလဲ ဟင်..
၁၂၉

ဒီခံမယ်..
ကိုယ့်အိမ်တောင်
ကိုယ်မမှတ်မိ
တော့ဘူးလား
လူလေး'ရေ
ကျွန်တော်တို့အိမ်မှ..!
ဟုတ်ရဲ့လားဦးကြီးရေ
ဒီအိပ်ရာကကျွန်တော့်
အိပ်ရာမှမဟုတ်တာ
အေး...ဟေး...ဟေး..
ဟုတ်ပါ့ငါ့လူရော..
အဲဒါ..လူလေးကို ...
ဘိုမှ'ပေးခဲ့တဲ့ ...
အိပ်ရာ ပေါ့ ..
မစ္စတာစမစ်'ကဆို
လူကလေးကိုအရမ်းချီး
ကျူးတာ..စံနစ်တကျလေ့
ကျင့်သင်ကြားထားတဲ့ ...
ဂျပန်တပ်ကို..အရေပါသား
လေးငါးဆယ်ယောက်နဲ့
မိုးလင်းအထိခံတိုက်ထား
နိုင်တာတော်ရုံတန်ရုံစွမ်း
ရည်'မဟုတ်ဘူးတဲ့.....
နောက်..သူ့ပစ္စည်းဥစ္စာနဲ့
သူ့သမီးရဲ့အသက်ကို
အရွယ်နဲ့မလိုက်အောင်
၁၃၀

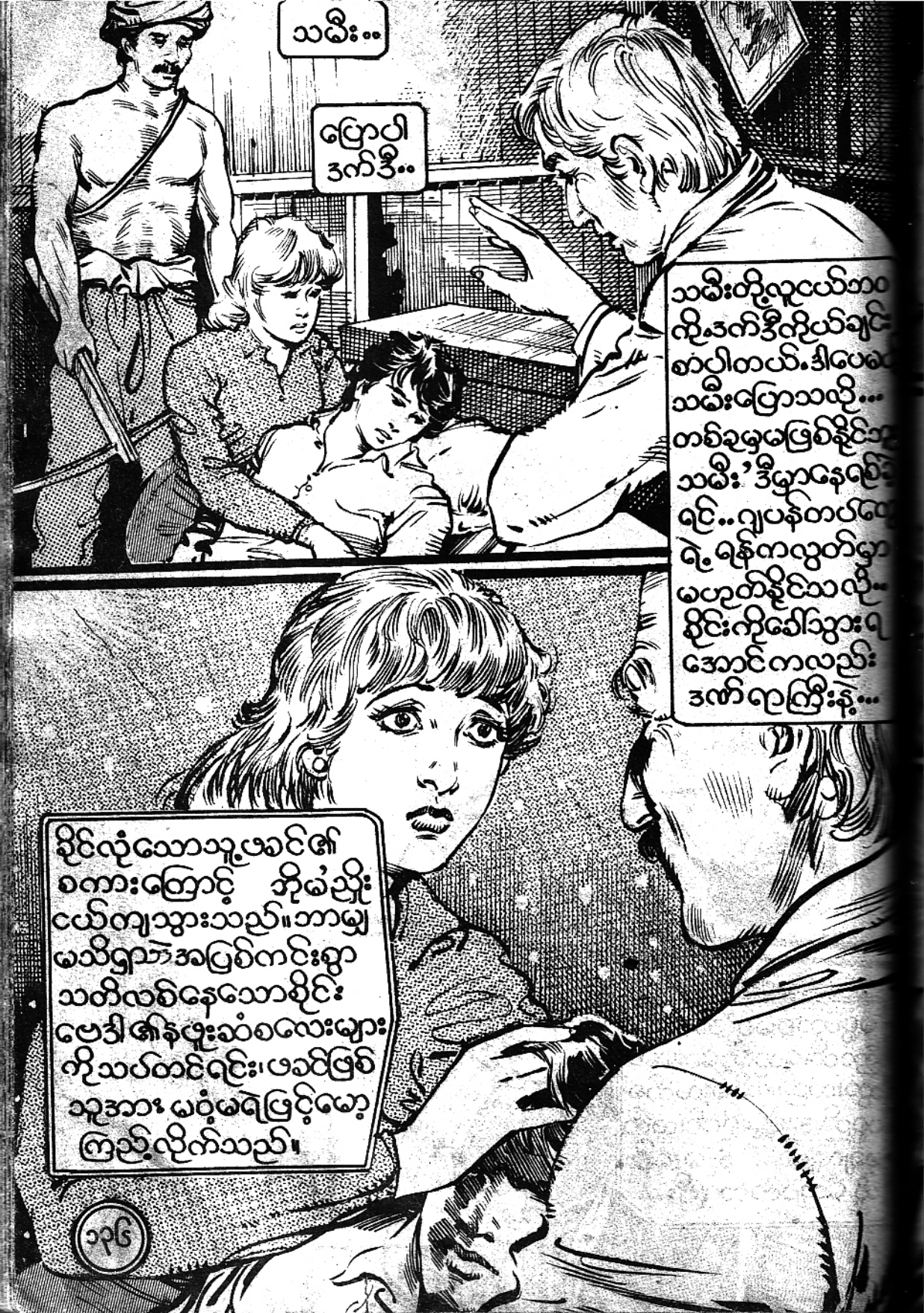

စွမ်းစွမ်းတမံကူညီကယ်တင်ပေး
တဲ့အတွက်လည်းတစ်သက်လုံး
မမေ့နိုင်အောင်ကျေးဇူးတင်တဲ့
အကြောင်းမှာသွားတယ်လူကလေး
ဘယ်လို-
မှာသွားတယ်
ဟုတ်လား
အေးကွဲ-
မှာသွား
တာ...
ဟင်! မှာရေအောင်သူတို့ကဘယ်သွားလို့တုန်း-
ပြေးကြပြီလေ လူကလေး
ရဲ့... ဂျပန်တပ်တွေက
တောင်ငူကိုတောင်ကျော်
လာနေပြီဆိုဘာ့ တစ်ပြည်
လုံးမှာရှိတဲ့အင်္ဂလိပ်တွေ
မြန်မာပြည်ကအကုန်
ပြေးကြပြီပေါ့...
ဘယ်..
ဘယ်..ကိုပြေး
ကြတာလဲ...
ဟင်-ဦးကြီး
၁၃၁

မင်း' ဘိုမတို့
အတော့်တောင်ဉာဏ်
ကြွန်ဆင်းလို့မရတော့ဘူးလေ
ဘိုမှာဂျပန်တွေရောက်နေလို့
မထူတ်လားဒါ့ကြောင့်ပဲနွား
ဂိုးမကိုကျော်လိုးပြည်ဘက်
ဘိုဆင်း... အခဲ့်ကမှ..ရခိုင်
ဂိုးမကိုကျော်..ဘိုနှိုင်ယ
ပြည်ထဲဝင်မှာ
ပေါ့..
ဟင်!
ဘိုမ.. ဘိုမ..
ဘိုမနောက်ကို
ကျွန်...ကျွန်တော်
ပိုက်.. ပိုက်
မယ်...
ဒဟား
ကျတော်ကျတော်
.....
လူလေး' အရေးမထနဲ့လေ
လူလေးပေါင်ကဒဏ်ရာ
အကင်းမသေသေးဘူး
ကြီးတော့.. လူလေးပိုက်
လို့လည်းအကြောင်းထူး
စရေမရှိတော့ပါဘူးကွာ
လူလေးနဲ့ ဘိုမ' တစ်
ယောက်ကိုတစ်ယောက်
ချစ်ကြတာမှန်ပေမယ့်
မပေါင်းနိုင်တော့ဘူး..
၁၃၂

ခင်ဗျာ ဘာလို့!
လူကလေးကိုမယူ တော့ပါဘူး ဆိုတဲ့ အကြောင်း ဘိုမ က သူ့အဖေကို ကတိပေးလိုက် ဖြစ် .....
လူကလေး နားထောင်..ဦးကြီး' အစအဆုံးပြောပြမယ် လူလေးဒက်ရောက..သွေး လွန်ပြီး သတိလစ်နေတဲ့ မစွတာစမစ်လည်း ပြေးကြဖို့ စီစဉ်နေ ကြပြီ...
သူတို့နဲ့အတူနေတဲ့..ဟို..ပစ်ထုပါကြီး ကျော့'ဒေါ်..ဖီးလစ်'ဆိုတဲ့ကောင်လေးပေါ့ကတောထဲက သစ်ကွက်မှာသိမ်းစရေခဲ့တာသိမ်းပြီး အဲဒီကစောင့်နေဟဲ့ သွားနှင်ကြပြီ..
၁၅၇

ဒီမှာ..လူကလေးကိုပြစ်နေတဲ့ ဘိုမက
သူ့အမေကို.. လူကလေးတို့အကြောင်း
ဖွင့်ပြောလာတာပဲ...
ဒက်ဒီ..
ပြောပါ..သမီး...
စိုင်းဟာ..သမီးအသက်နဲ့တကွ ဒက်ဒီရဲ့ဘဝ
အိမ် စည်းစိမ်ကို စွမ်းစွမ်းတမံကယ်တင်
ကာကွယ်ခဲ့တဲ့သူပါ...
ဒါ့ကြောင့်...
ဒက်ဒီတို့ကျန်နေ
ရစ်မယ့် ဒီအိမ်မြေ
ဝင်းနဲ့ကျွန်းတွေ
ကိုပါ..စိုင်းကိုပေး
ခဲ့ဖို့ ဒက်ဒီစီစဉ်
ထားပါတယ်...
၁၃၄
ဟုတ်ပါတယ် သမီး..
ဒီအတွက်..စိုင်းကိုဒက်ဒီ
ကျေးဇူးတင်လို့မဆုံးပါဘူး

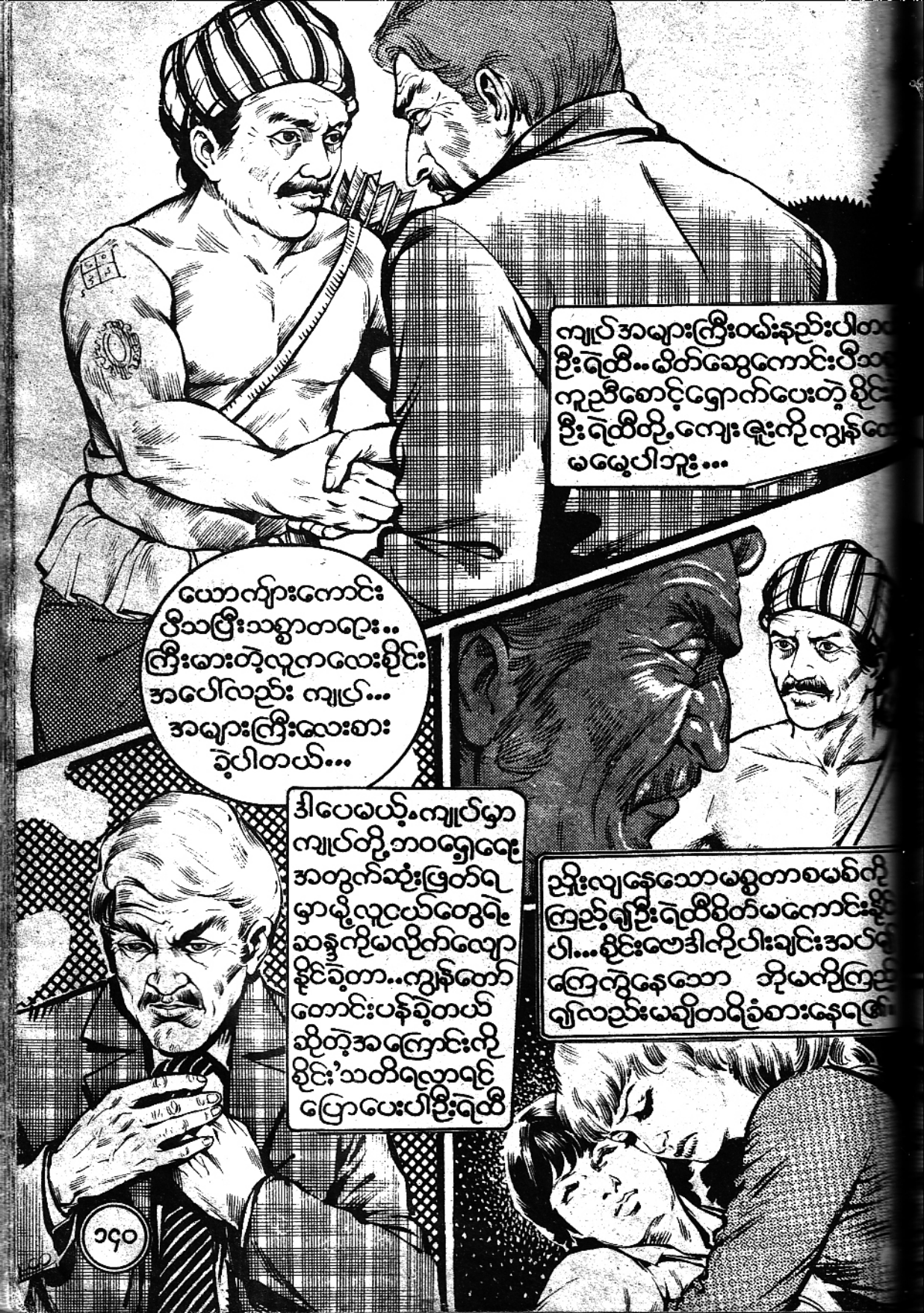

သမီး' နေခဲ့ပါရစေ
လား....ဒက်ဒီလေ..
ဟင်!
သမီး...
သမီးနဲ့စိုင်းဟာ
တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက်...
မေတ္တာရှိနေကြ
ပြီ..
ဟင်း..ဒက်ဒီထင်မိပေမယ့်..
မမျှော်လင့်တဲ့စကားပါသမီး
စိုင်းကို
ပြစ္စုရင်းသမီးနေခဲ့
ပါရစေနော်.. ဒါမှမဟုတ်
ရင်လည်း စိုင်းကိုပါတစ်ခါ
တည်းခေါ်သွားရအောင်
နော်.. သမီးအတွက်-
ဒက်ဒီအလေးအနက်
စဉ်းစားပေးပါ
မစ္စတာစမစ်' အတန်
ကြာထိ၊တွေဝေငေးမော
သွားသည်။ သိမ်းလက်စ
မစ္စည်းအချို့ကိုပင်၊လက်
မှချလျက်.. ဘိုမအခန်း
သို့ လျှောက်လာပြီး...

သမီး...
ပြောပါ
ဒက်ဒီ..
သမီးတို့လူငယ်ဘဝ
ကိုဒက်ဒီကိုယ်ချင်း
စာပါတယ်.ဒါပေမဲ့
သမီးပြောသလို...
တစ်ခုခုမဖြစ်ခဲ့ခင်
သမီး'ဒီမှာနေရင်း
ရင်..ဂျပန်တပ်ထဲ
ရဲ့နေကလွတ်မှာ
မဟုတ်ခဲ့ဘူးလို..
စိုးကိုခေါ်သွား
အောင်ကလည်း
ဒက်ရဲကြိုးနဲ့...
စိုင်လုံသောသူ့ဖခင်၏
စကားကြောင့် အိုမဲ့ညိုး
ငယ်ကျသွားသည်။ဘာမျှ
မသိရှာဘဲအလွှစ်ကင်းစွာ
သတိလစ်နေသောစိုင်း
ဗေဒါ၏နဖူးဆံစလေးများ
ကိုသပ်တင်ရင်း၊ပခုံးဖြစ်
သူအား မစုံမရဖြင့်မော့
ကြည့်လိုက်သည်။

ဒက်ဒီ...
ပြောပါ သမီး..
ဒက်ဒီပြောသလို ဒီမှာလည်းသမီး မနေချဲ့ဘူး..စိုင်း ကိုလည်းမချော်သွားဘူး..ဒက်ဒီနဲ့အတူ သမီး လိုက်ခဲ့ပါ့မယ် ဒါပေမယ့်...
ပြောပါ သမီး..
သမီးကို... စိုင်း...စိုင်းနဲ့ လက်..လက်ထပ်ပေးခဲ့ပါလား ပာင်...
ဘာ..!
စိုင်းနဲ့ လက်ထပ်ခဲ့ပြီး ဒက်ဒီ့နောက်ကို သမီး..သမီး.. လိုက်..လိုက်ခဲ့ပါ့မယ်..
မပြစ်ခိုင်ဘူး..ဒါဟာလုံးဝမပြစ်နိုင်ဘူး
၁၁၇

ခိုင်းမှာ..ဒက်ဒီ'သဘော
မကျနိုင်စရောဘာတွေ
မျှားဂျိလို့လဲ..ဟင်..
ခိုင်းဟာ
အင်္ဂလိပ်
မဟုတ်ဘူး
သမီး...
နောက်..
တောကြိုး...
တောင်ကြားက
ဆင်းရဲသားး
တစ်ယောက်.
ဒီ..ဒါတော့..
ဒက်ဒီ'မတရားတာပဲ
မေမေ့ကို ဒက်ဒီ'
လက်ထပ်တုန်းက..
ဒီအချက်တွေကိုထည့်
တွက်ခဲ့သလား ဟင်.

ဒက်ဒီဟာ
ယောကျ်ားလေး
တစ်ယောက်အနေနဲ့
အသံတွက်စရာမလိုပေ
ယဲ့..ဝိန်းကလေးဖြစ်
တဲ့..သမီးကတော့
လိုအပ်တယ်
သမီးအသက်ဆယ့်ငါးနှစ်မပြည့်
သေးဘူး..ဒါကြောင့်..ဒက်ဒီရဲ့အငှါ
ထိန်းမှုအောက်မှာသမီးရှိနေတယ်
သမီး..
စိုင်းနဲ့... လက်
မထပ်ရဘူး ....
ဒက်ဒီတို့နဲ့အတူ
လိုက်ခဲ့ရမယ်
.....

ကျုပ်အများကြီးဝမ်းနည်းပါတ
ဦးရေထိ... မိတ်ဆွေကောင်းပီသ
ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးတဲ့ စိုင်
ဦးရေထိတို့ ကျေးဇူးကို ကျွန်
မမေ့ပါဘူး...
ယောကျ်ားကောင်း
ပီသပြီးသစ္စာတရား..
ကြီးမားတဲ့လူကလေးစိုင်း
အပေါ်လည်း ကျုပ်...
အများကြီးလေးစား
ခဲ့ပါတယ်...
ဒါပေမယ့်ကျုပ်မှာ
ကျုပ်တို့ဘဝရှေ့ရေး
အတွက်ဆုံးဖြတ်ရ
မှာမို့လူငယ်တွေရဲ့
ဆန္ဒကိုမလိုက်လျော
နိုင်ခဲ့တာ..ကျွန်တော်
တောင်းပန်ခဲ့တယ်
ဆိုတဲ့အကြောင်းကို
စိုင်း'သတိလွှတ်ရင်
ပြောပေးပါဦးရေထိ
ဦးလျှနေသောမစ္စတာစမစ်ကို
ကြည့်ရှုဦးရေထိစိတ်မကောင်းစွာ
ပါ...စိုင်းဟောဒါကိုပါးချင်းအပါ
ကြေကွဲနေသော ဘိုယကိုကြည်
ရှုလည်းမချိတဲ့ခံစားနေရ
၁၄၀

ဦးဇေတီဇော်စကားများကို အစဖျာအဆုံးတိုင်နားထောင်ပြီး၊ စိုင်းဖေဒါ ဇင်ထဲတွင်
အသည်းနှလုံးတို့ ကင်းမဲ့သွားသည့်ပမာ၊ ဟာလာဟင်းလင်းခံစားလိုက်ရသည်။

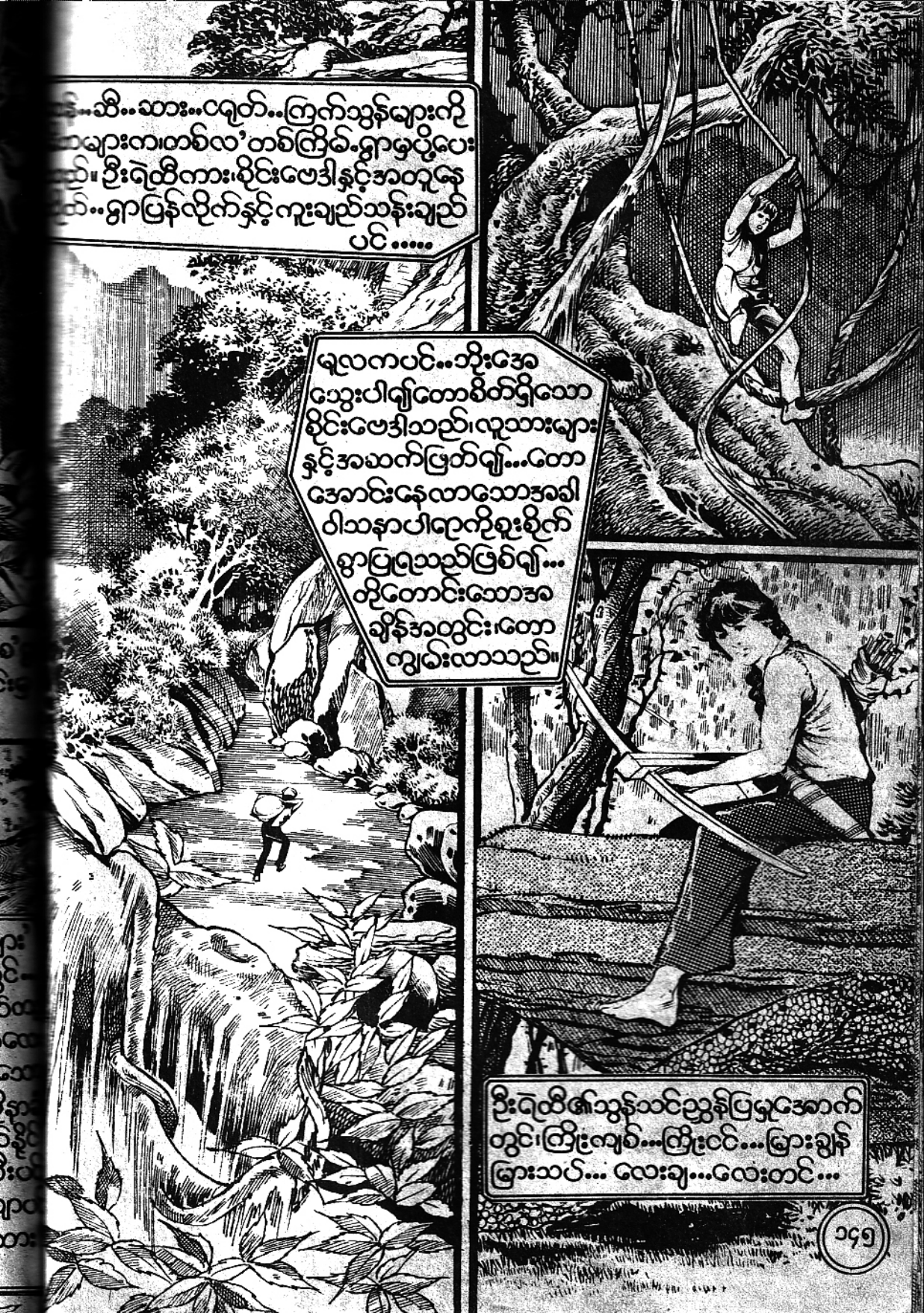

နက်ရှိုင်းတိတ်ဆိတ်သောတောနှင့် ...
မုဆိုးရဲနှစ်ဦး.... လွှေးလေးကောင်...
ရှေးဆုံးမှ
နုပျိုသန်မာသော
မုဆိုးငယ်စိုင်းဇော်ဒါ
နောက်..ခပ်လှမ်း
လှမ်းမှ ငဉ့်ကျက်
ခန့်ထည်သော
မုဆိုးကြီး...
ဦးရဲထီ...
သည်တော..သည်တောင်..သည်ပတ်ဝန်း
ကျင်တွင်ကျင်လည်တိုင်း၊ယေစဉ်ဘဝကို
ကမြဲညှဉ့်မြဲညှဉ့်တမ်းတရင်း၊ချစ်သော ဘိုမ
ကို.. လွမ်းရသော...စိုင်းဇော်ဒါ .....

သောသူကြောလျှင်မေ့..ပျောက်သောသူ
လျှင်တွေ့ဟူသော' ဆိုဦးစကားရှိခဲ့သော်
သည်....ရှောင်ပြေးသူဖို့... ဘိုမကို...
ခိုင်းဗေဒါ တွေ့ရှေ့မလွယ်တော့ပါ..
ပန်ချားနှင့်တိုက်ပွဲဖြစ်
ဘိုမတို့ထွက်ခွာသွား
နောက်... ဝါးဘိုးမြောင်
ကလေးသည်လည်း...
ကြီးဆွေမျိုးစုမှအပ..
စ်ရွာလုံးနီးနီး၊တေါတွင်း
ဘွားရွာ ပုန်းခိုခဲ့ရသေး
သည်။ ဂျပန်ချားက၊ရွာလုံး
ျတ်' ဖိုးတိုက်တော့မလို
...တစ်ရွာလုံးပဲအဖမ်းခံ
တော့မလိုလိုဖြင့် ကြောက်
ခဲ့ကြရပြီသည်။
ထိုစဉ်တုန်းက၊တောတွင်းရောက်နေသောရွာသူရွာသားတို့အား၊စိုင်း
ဗေဒါနှင့် ဦးရဲထိုက၊အဓမ္မပင်းလျာအတွက်အမြဲတာဝန်ယူထားခဲ့သည်။

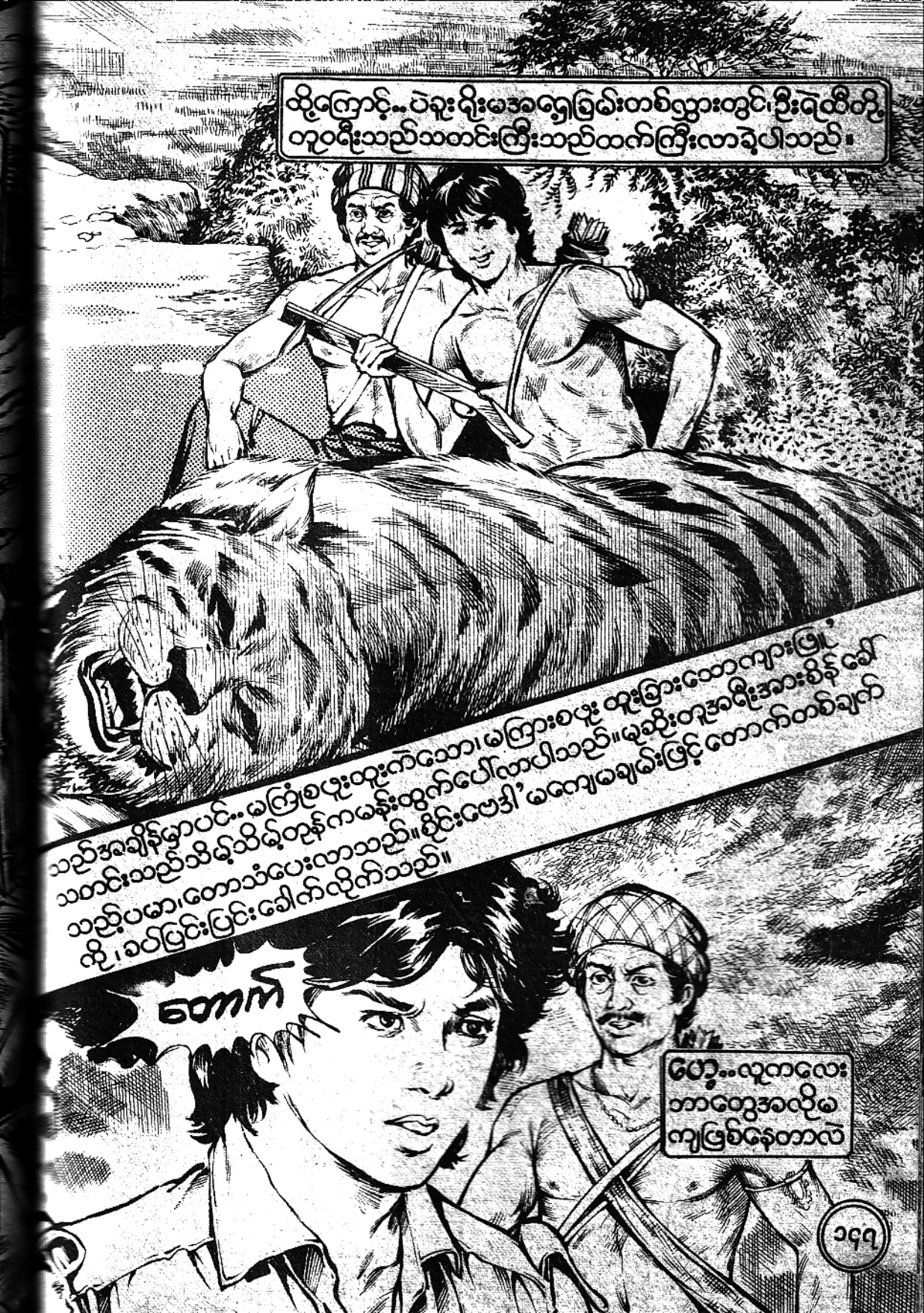

လေး'ငါးလခန့်ကြာသောအခါမှသွေးအေးသွားပြီးရွာသူရွာသားတို့တစ်စတစ်စ
ပြန်ဝင်ခဲ့ကြသည်။ခိုင်းဇေဒါကားလုံးဝရွာမပြန်တော့၊ဖြင်ရေလေတိုင်းအပေါင်းဖ
အသစ်ပြစ်ရသော ဘိုမတို့နေခဲ့ရာ အိမ်ကြီးကိုလည်းမတွေ့ချင်တော့...

...ဆိ...သား...ဝမ္ပတ်...ကြက်သွန်များကို
...များက၊တစ်လ'တစ်ကြိမ်...ရှာဖွေပို့ပေး
...ဦးဇင်းထိုကား၊စိုင်းဗေဒါနှင့်အတူနေ
...ရှာပြန်လိုက်နှင့်ကူးချည်သန်းချည်
ပင်.....
ရုလကပင်...ဘိုးအေ
သွေးပါချဲ့တောစိတ်ရှိသော
စိုင်းဗေဒါသည်၊လူသားများ
နှင့်အဆက်ပြတ်ချ်...တော
အောင်းနေလာသောအခါ
ဝါသနာပါရာကိုရူးစိုက်
ရှာပြုရသည်ပြစ်ချ်...
တိုတောင်းသောအ
ချိန်အတွင်း၊တော
ကျွမ်းလာသည်။
ဦးဇင်းထိုကြက်သွန်သင်ညွှန်ပြရှာဖွေကာက်
တွင်း၊ကြိုးကျစ်...ကြိုးငင်...များချွန်
များသပ်... လေးချ...လေးတင်...

ဆိပ်လူး...ဆိပ်ခဲ...စသော
မွေးလက်နက်ကိုင်တွယ်
ပြုလုပ်ပုံကိုလည်းကောင်း
သားရေတိရွစ္ဆာန်တို့၏
သဘာဝလေ့စရိုက်နှင့်
မြေလျောခဲခြင်းအတတ်
ကိုလည်းကောင်း...
သြော်...ကျင်း...ခလုတ်...သုတ်ကိုင်း'စသော
တောကောင်ထောင်နည်းများကိုလည်းကောင်း
ဦးကြီးဦးရေတီကိုယ်တိုင်ပင်၊ဩဇာ'ယူရလောက်
အောင်...ပိုင်နိုင်ကျွမ်းကျင်လာသည်။
တစ်ခုတစ်ဦးက၊အသား'
အလို့ငှာသော်လည်းကောင်း
ဦးချို'အတွက်သော်လည်းကောင်း
အစွယ်'အတွက်သော်လည်းကောင်း
သားကောင်တစ်ကျိုးကျိုးကိုအပ္ပယ်
အစား...အတိုင်းအထွာနှင့်အလို
ဂိုသလိုမှာကြားလာခဲ့ပါလျှင်...
စိုင်းဇော်ဒါသည်ကျော်ချိန်းပေးဂျပင်
ဂျာဇွေပစ်ခတ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့်... ဝဲရုးဂိုးမအရှေ့ခြမ်းတစ်လျှောက်၊ ဦးရေထိတို့
တူဝရီးသည်သစ်ငြီးကြီးသည်ထက်ကြီးလာခဲ့ပါသည်။
သည်အချိန်မှာပင်... မကြံစည်ပုံးတိုးကဲသော၊ မကြားစဖူး တိုးခြားတောကျားဖြူ
သတင်းသည်သိမ့်သိမ့်တုန်ကမန်းတွက်ပေါ်လာပါသည်။ ယူဆိုးတူအဂြိုးအားစိန်ခေါ်
သည့်ပမာ၊ တောသံပေးလာသည်။ စိုင်းပေဒါ' မကျေမချမ်းဖြင့် တောက်တစ်ချက်
ကို၊ ခပ်ပြင်းပြင်း ခေါက်လိုက်သည်။
တောက်
တော့... လူကလေး
ဘာတွေအလိုမ
ကျဖြစ်နေတာလဲ
၁၄၇

ဒီ...
ကျားပြာကို
မတွေ့ရလို့
ပါ.. ဦးကြီး
ရယ်..
ဦးကြီးဖြစ်သူကိုစကားပြန်ရေးဖွဲ့ရှိုင်းဇော်ဒါ'မျက်လုံးထော
တွင်၊မသက်ာဖွယ်အရိပ်တစ်ခုကိုလှုပ်ကနဲမြင်လိုက်ရ
မြေပြင်တွင်
ဒူးထောက်အချ
ရိပ်ကနဲမြင်ရသို့
ဒူးလေးကို...
ထိုးအချိန်
သစ်ပင်အပျားမှပြေးကနဲ
အရောတစ်ခုကျလာသည်။
ဖြတ်
၁၄၈

ဦးဇော်ဒါဆိုမှ မြားနှီလေးတစ်
ချောင်း' ပြေးထွက်သွားသည်။
ဦး
ဦးဇော်ဒါ' ဒူးလေးဖြင့် ချိန်လိုက်
သဖြင့် ကြောက်လန့်ကာ ခြေချော်
ကျပြင်စည်အတိုင်းလျှောကျလာ
သော... ငဖောင်ဂျီး .....ယခု
သူလုံကွင်းအထက်စကို.. မြား
တစ်ချောင်းဝင်ဆွဲကျပြင်စည်နှင့်
သံတွဲဂျိုက်သာလို တွေလောင်းဖြစ်
သွားသည်။
နောက်..
ဦးရဲထိ'ဆို
မှ..မြားတစ်
ချောင်း-
နောက်..ဦးဇော်ဒါဆိုမှ
ဒုတိယ..မြားတစ်ချောင်း-
၁၄၉

နောက်...
နောက်...
နောက်...
နောက်...
ဒေဗောင်ဂိုး'ခြေကားရေး၊လက်ကားရေးဖြင့်ပင်စည်တစ်ဝက်တွင်တွေလောင်းဖြစ်နေသည်။ရုပ်သေးရုပ်ကိုးကြီးမှဆွဲ၍ ထရံတွင်ချိတ်ဆွဲထားသလို....
ဒိုးရေထီဖ်အောင်ဖြင့်သောဘခသံသည်..ဟိန်းထွက်လာသည်။
ဒိုး..ဒိုး..အမှယ်လေးမပစ်ပါနဲ့တော့လူကိုမှန်ပါ့မယ်..
ပြောစမ်း..မင်း..ဘာလို့ဒီအပင်ပေါ်ရောက်နေရတာလဲ..
၁၅၀

ဖောင်ရိုး'ရင်ထဲတွင်လည်း
ကျန်သွားသည်။ထို့ကြောင့်..
ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်
ဖြင့်အဖွန်ကိုပွင့်ကြောဖို
သွားသည်။
စိုင်း..စိုင်း..
စိုင်းဗေဒါကို
စောင့်..စောင့်
ကြည့်ဖို့ပါ..
ဘာ-ငါ့ကိုစောင့်
ကြည့်ဖို့.ဟုတ်လား
မင်းကို
ဘယ်သူက
ခိုင်းတာလဲ..
ဖွန်ဖွန်ကြော
နော်..
ကျွန်..ကျွန်တော်'မလိမ်ပါဘူးခင်ဗျာ
ဘို... ဘိုဘတိုး..ခိုင်းတာပါ..
ဘတိုး..
ဟုတ်လား..
ကြီးဦးပု'သား
တိုး'ကိုကြော
တာလား
ကောင်းပြီ..မင်း'ဒီအတိုင်း
နေခဲ့..မင်းလူတွေလာမှ
ဖြုတ်ပေးလိမ့်မယ်...
ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ-ကိုစိုင်းဗေဒါ
ရှိတဲ့နေရောကိုအချက်ပြဖို့ကျွန်တော်
ကို..တက်ကြည့်ခိုင်းနေတာပါ...

ချွေးလေးကောင်ကား
သစ်ပင်ပေါ်မှ ဂျပ်သေး
ဂျပ်ကို အထူးအဆန်းဖြစ်
ကာ ဆူးဆူးပါးပါး ဟောင်
လျက် .....
ဝုတ်
ဝုတ်
၁၅၂

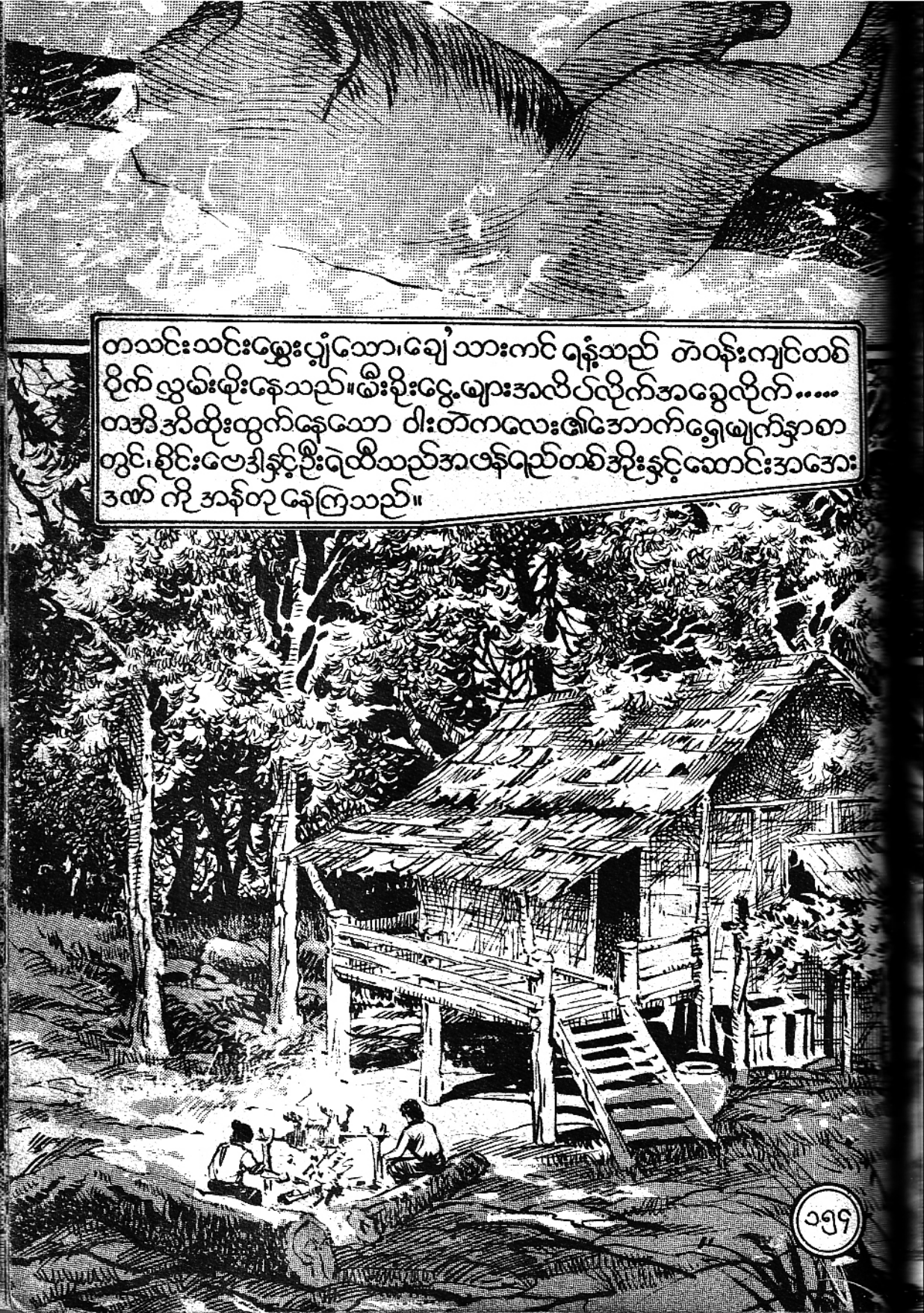
ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ ပြန်လည်တင်ဆက်ခြင်းအထူးထုတ်

ပန်းချီ

ဖောင်ကြိမ်းချမ်း

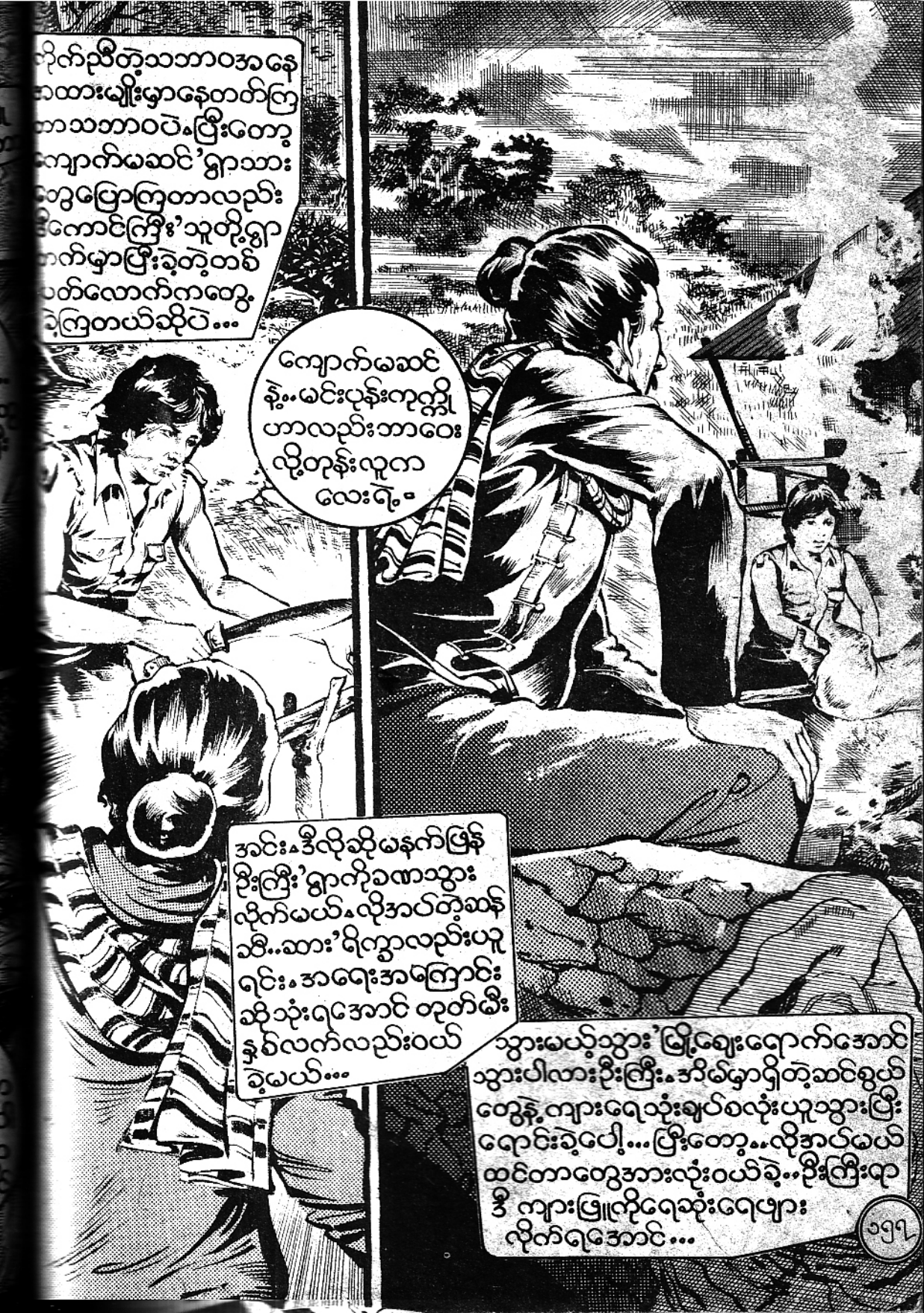
စိန်ကြယ်ပွင့်

ဆောင်းတိုးစယန်

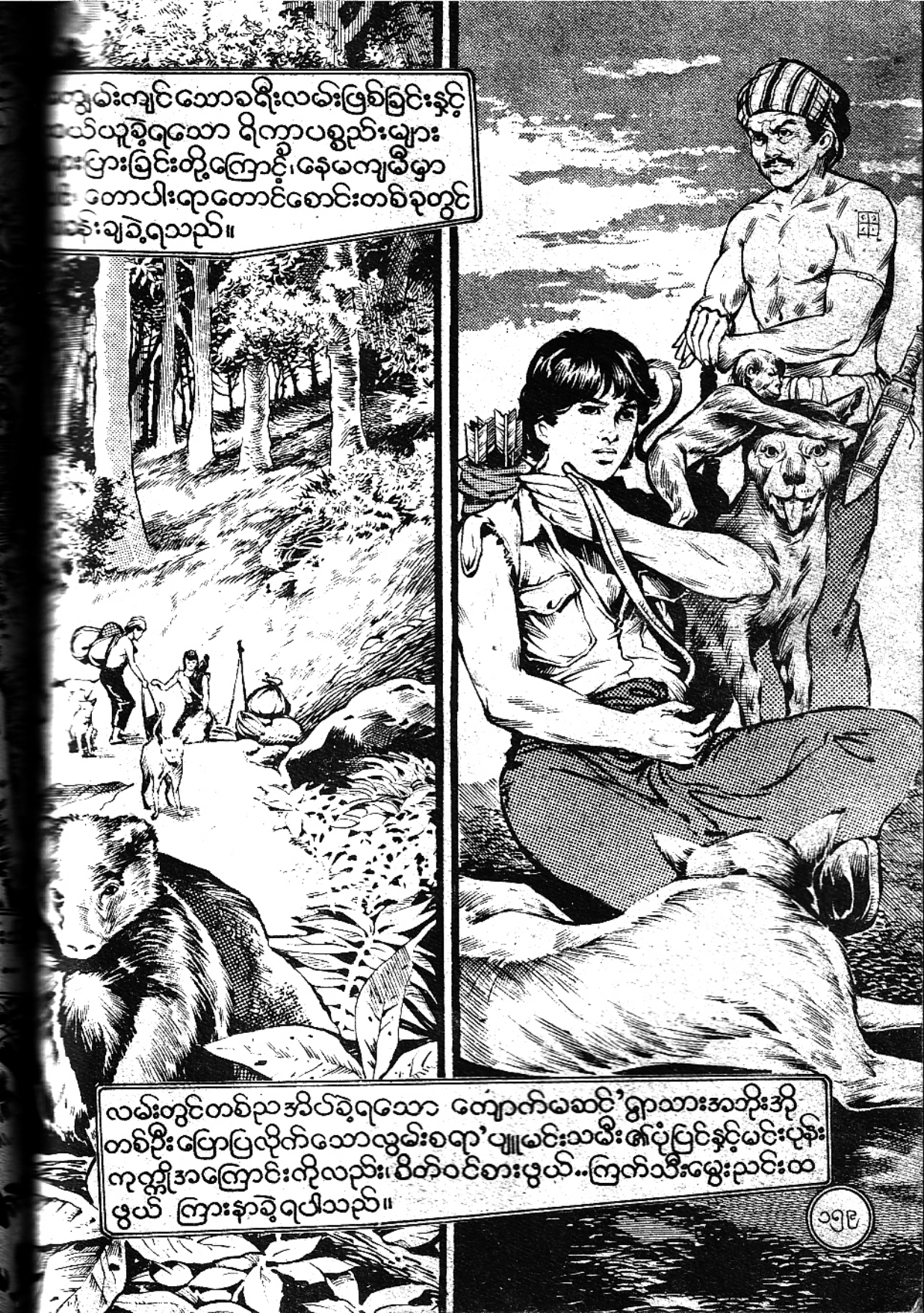

တသင်းသင်းမွှေးပျံသော၊ ချေ'သားကင် ရနံ့သည် တဝန်းကျင်တစ်
ဝိုက် လွှမ်းမိုးနေသည်။ ဖီးဦးငွေ့ ဖျားအလိပ်လိုက်အခွေလိုက်.....
တအိအိထိုးထွက်နေသော ငါးတံကလေးတို့အောက်ခွေဖျက်ခြာစာ
တွင်၊ စိုင်းပေဒါနှင့်ဦးရေထီသည်အဖန်ရည်တစ်အိုးနှင့်ဆောင်းအအေး
ဒဏ် ကို အာန်တူ နေကြသည်။

လူကလေးရေ
မနေ့က သစ်ပင်ပေါ်
မှာတွေ့ခဲ့တဲ့ကောင်
ပြောတဲ့ ဘိုဘတိုး
ဆိုတာ...သူကြီးဦးပဉ္စ
သား'ဘတိုးဆိုတာ
ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား...
ဖြစ်နိုင်တယ်
ဦးကြီး...ဒီကောင်သူ့
အဖေသေပြီးတစ်လ
လောက်နေတော့..မှာ
က'ပျောက်ထွားတယ်
လုံးဝသတင်းကြား
ရတော့ဘူး...
အေးကွယ်..ဦးကြီးလည်းအဲဒါ..
စဉ်းစားနေတာ..ဒီကောင်သာ
မှန်ရင်တော့..သူ့အဖေသေ
တာနဲ့ပတ်သက်ပြီးမကျေနပ်
လို့ဦးကြီးတို့ကိုလက်စားချေ
အောင်..ပြန်လာတာနဲ့တူတယ်
အေးပေါ့ကွာ
သတိကော့..
ထားရမှာ
ပေါ့..
ကျန်တော်လည်းဘံသယာဖြစ်မိတယ်..
အဲဒီညက..ယစ်ထုပ်ကြီးကျော့'ပစ်
လိုက်လို့ သူကြီးဦးပု'ထိသွားတာ...
ကျန်တော်ပစ်တာမဟုတ်ပေမယ့်..
ကျန်တော့်ပေသောဂမဂင်းဘူးဖြစ်
သွားတယ်...

ဒါနဲ့...လူကလေး'ကျား...
ကို ရော...ဘယ်လိုသဘော
ရသလဲ...
ကျွန်တော်ကော
ဖြစ်နိုင်ခြေအရှိဆုံး
အောင်ဖမ်းခဲ့တယ်..
ဒါကြောင့်သူ့ကိုင်းတွေ
လေးငါးရက်
အတွင်းပြီး
အောင်လုပ်ပြီး ပို့မ
ပေါ်တက်ချင်တယ်
ဒီအရှေ့ခြမ်းတစ်လွှားတော့
ကျွန်တော်တို့ ယွေထားတာ
လည်းနဲ့ နေပြီမဟုတ်လား
မရှိတော့တာသေချာတယ်
ပြီးတော့ ဒီကောင်က'ကျား
ဖြူဆိုတော့သာမန်ကျား
တွေလို သက်ကယ်တော'
ပုန်းဆိုးတောတို့လောက်
မှာတင်နေမှာမဟုတ်ဘူး
သူနဲ့အရောင်တူတဲ့
မင်းပုန်းကွက်ကြီးက
ကျောက်ဖြူတောင်
လို'နေရာမျိုးမှာ
ခိုနေနိုင်တယ်
အေးကွယ်
လူလေးပြောတာ
မဆိုးဘူး သတ္တဝါ
ဆိုတာသူတို့ခန္ဓာ
ကိုယ်နဲ့အရောင်
အသွေး

ကိုက်ခဲတဲ့သဘာဝအနေ
အထားမျိုးမှာနေတတ်ကြ
တာသဘာဝပေါ့ကြီးတော့
ကျောက်မဆင်'ရွာသား
တွေပြောကြတာလည်း
ဦးကောင်ကြီး'သူတို့ရွာ
ကိုမှာပြီးခဲ့တဲ့တစ်
ပတ်လောက်ကတွေ့
ခဲ့ကြတယ်ဆိုပဲ...
ကျောက်မဆင်
နဲ့မင်းပုန်းကွက္ကို
ဟာလည်းဘာဝေး
လို့တုန်းလူက
လေးရဲ့...
အင်းဒီလိုဆိုမနက်ဖြန်
ဦးကြီး'ရွာကိုခဏသွား
လိုက်မယ်လိုအပ်တဲ့ဆန်
ခဗျ..ဆား'ရိက္ခာလည်းယူ
ရင်းအရေးအကြောင်း
ဆိုသုံးရအောင် တုတ်မီး
နှစ်လက်လည်းဝယ်
ခဲ့မယ်...
သွားမယ့်သွား'ဖြို့ချေးရောက်အောင်
သွားပါလားဦးကြီးအိမ်မှာရှိတဲ့ဆင်စွယ်
တွေနဲ့ကျားရေသုံးချပ်စလုံးယူသွားပြီး
ရောင်းခဲ့ပေါ့...ပြီးတော့..လိုအပ်မယ်
ထင်တာတွေအားလုံးဝယ်ခဲ့..ဦးကြီးရာ
ဒီ ကျားဖြူကိုရေသုံးရေပျား
လိုက်ရအောင်...
၁၅၇

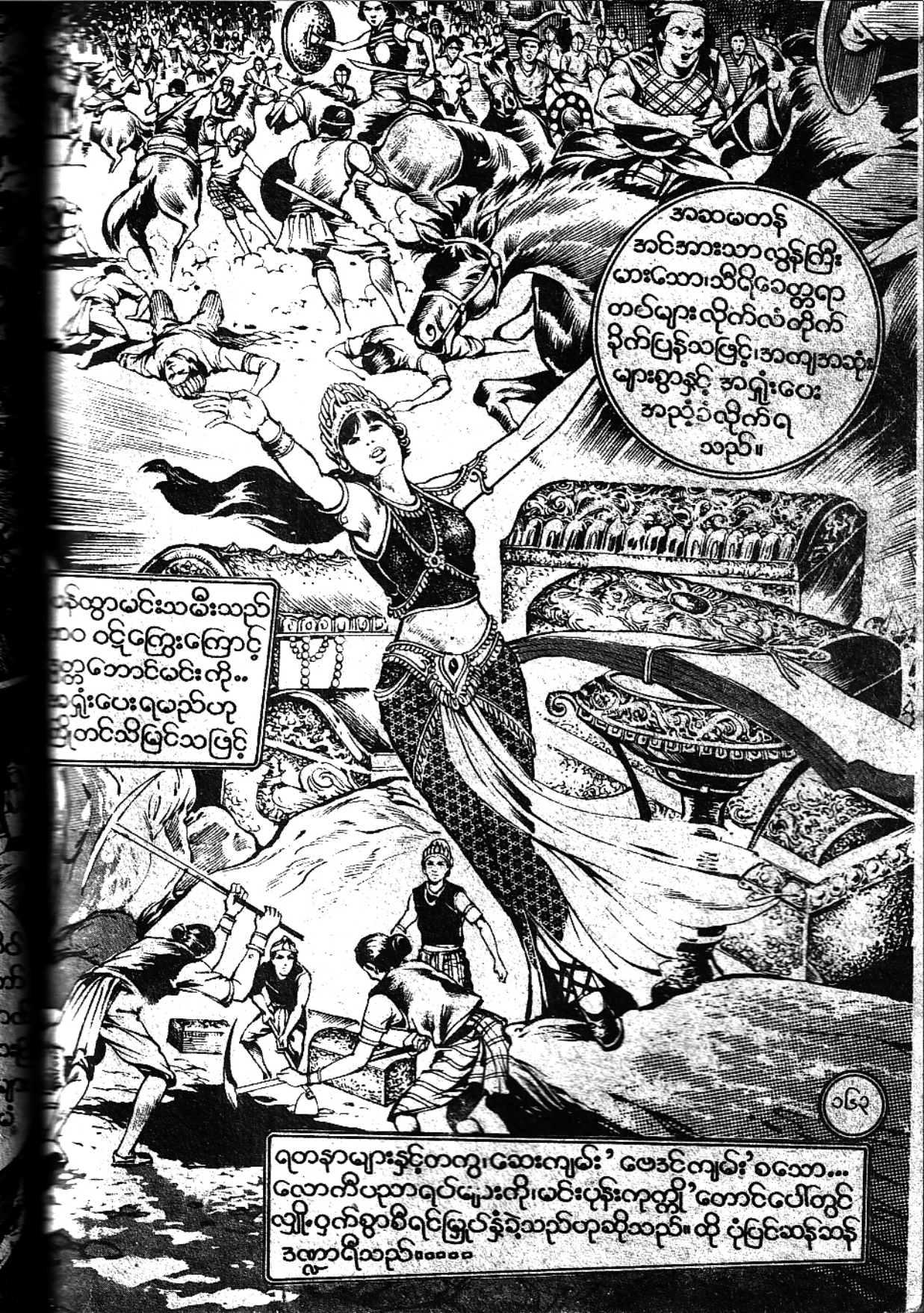

တောအညာ...ထင်းပဲတွေနိုင်
သောက်အောင်ပိတ်ထုံးနေသည်။
အဖော်ကြွေနေဟန်တူသော
အောင်လောင်ဌက်ကြီးတစ်ကောင်
သည်၊အစာဝနေဂျိလားမသိ...၊
ငြိမ်ချက်သားကောင်းနေသည်။
အခွံရောယှက်ပြုနိုင်သော သားရဲ
တိရစ္ဆာန် ပေါများခြင်းနှင့်...
ဂျီးရောယုံကြည်မှု
အစွဲအလမ်းတို့ကြောင့်၊လူ
သားတို့ခြေဦးမလှည့်ရဲခဲ့သော
နေရာဖြစ်သဖြင့်၊တောသည်
ရိုင်းချင်တိုင်းရိုင်းနေခဲ့၏။
တကယ်ဆိုပါ့...ကျောက်မဆင်ဂွာ'မှာ၊မင်းပုန်းကွက်ကို'စခန်း
ခဂျီးပြင်းနှင့်နိုင်ပါလျှင်၊တစ်ညာအိပ်နှင့်ရောက်နိုင်သော်လည်း
၁၅၈

ကျွမ်းကျင်သောခရီးလမ်းဖြစ်ခြင်းနှင့်
သိယူခဲ့ရသော ရိက္ခာပစ္စည်းများ
ပြားခြင်းတို့ကြောင့်၊ နေမကျဖိမှာ
တောပါးရာတောင်စောင်းတစ်ခုတွင်
နှုံးချခဲ့ရသည်။
လမ်းတွင်တစ်ညာအိပ်ခဲ့ရသော ကျောက်မဆင်'ရွာသားအဘိုးအို
တစ်ဦးပြောပြလိုက်သောလွမ်းစရာ'ပျူမင်းသမီးအကဲပုံပြင်နှင့်မင်းပုန်း
ကုတ္တိအကြောင်းကိုလည်း၊ စိတ်ဝင်စားပွဲမှာ..ကြက်သီးဖွေးညင်းတ
ပွဲမှာ ကြားနာခဲ့ရပါသည်။
၁၅၉

ထိုပုံပြင်မှာ...
ဂျေးအခါက.. ဗီဿနိုး
မြို့တော်ကြီးတွင်၊ ပျူဘုရင်မ
တစ်ဦးဖြစ်သော၊ ပန်ထွာ'မင်းသမီး
အုပ်ချုပ်နေထိုင်သည်။ ထို ပန်ထွာ
မင်းသမီးသည် လွန်စွာလှပ
ချောမွေ့လျက်၊ ကြင် ကာတော်
မဂ္ဂိသောအပျိုစင်တစ်ဦး
ဖြစ်သည်။
လောကီ ဂန္ဓာဂီအတတ်
တို့တွင် လည်း လွန်စွာ
ကျွမ်းကျင်တော်မူသည်။
ဗီဿနိုးမြို့တော်
အား၊ ရန်သူများ၏တိုက်
ခိုက်မှုမှကယ်တင်နိုင်
ရန်..တန်ခိုးတော်နှင့်ပြည့်
စုံသော..အတုလစည်
တော်ကိုလည်းပိုင်
ဆိုင်ထားသည်။
၁၆၀

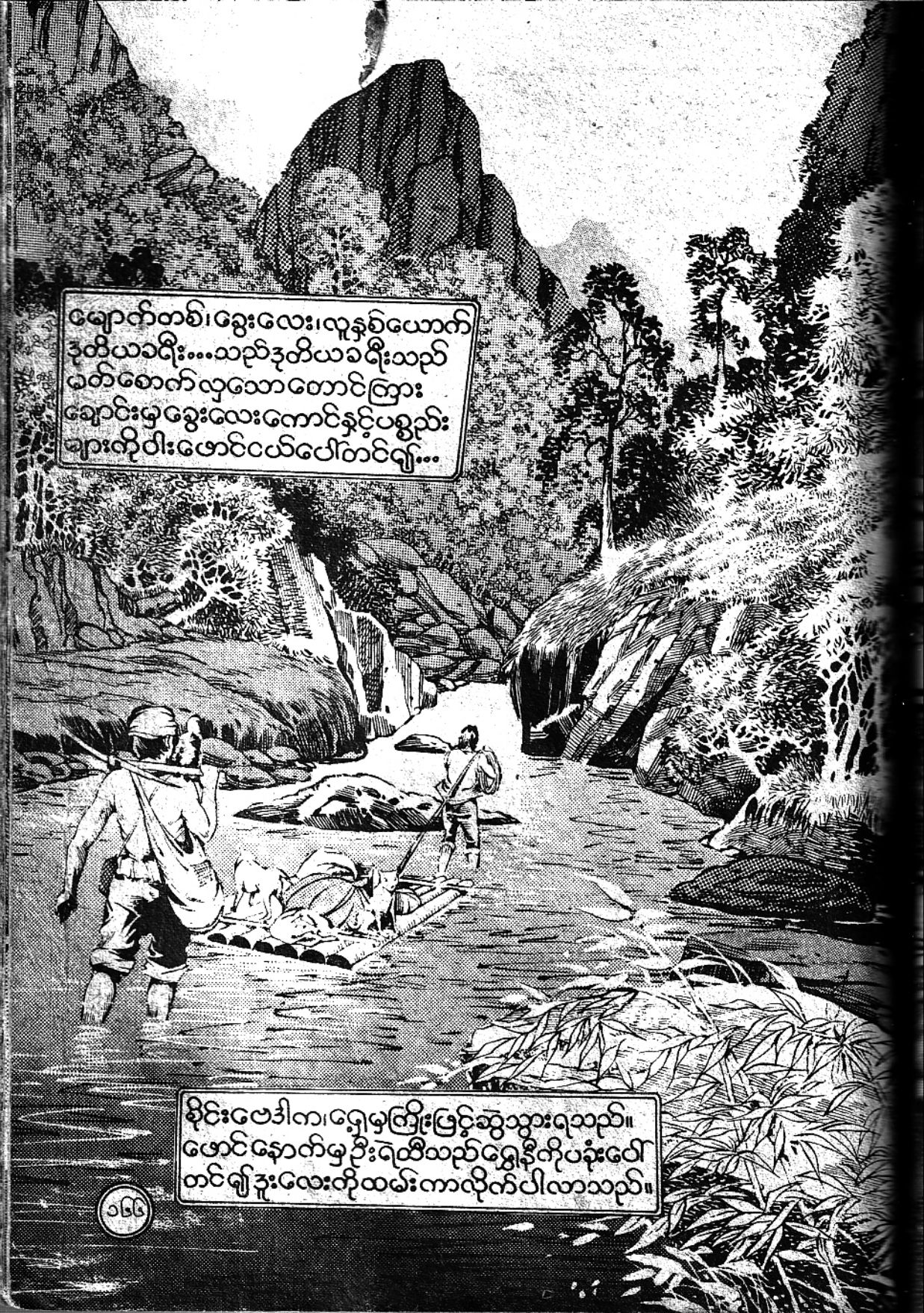

ထော်...သီဂိုဠခေတ္တရာနိုင်ငံ
ကောင်မင်းသည်းဗိသာနိုး
အားအကြိမ်ကြိမ်ဝန်းရံလုပ်
လည်း၊အတုလစည်
'၏တန်ခိုးကြောင့်ရှုံးမြဲ
ရှိနေသဖြင့်၊သူလျှို
ယောက်အားစေလွှတ်
ခဲ့တော်ကိုဖျက်ဆီး
ဖြိုး တိုက်ခိုက်သည့်
မှ အောင်တော်ရှု
သိဟုဆိုသည်။
စစ်ရှုံးသွားသော၊ပန်ထွာမင်းသမီး'သည် မြို့တော်ကိုစွန့်ကာ၊နောက်ပါ
အင်အား အနည်းငယ်နှင့်...ဝဲဘူးဂိုးမတောင်ကြောပေါ်ရှိ၊ခြင်းမကို
တောင်၏တောင်စွယ်တစ်ခုဖြစ်သော...
၁၆၁

ကုတ္ကို တောင်ပေါ်သို့
ဘက်ရောက်ပုန်းခိုနေ
ခဲ့ရသည်။ ထိုမင်းသမီး
ပုန်းခိုခဲ့ရသဖြင့် လည်း
ထိုတောင်အဖျည်ကို...
မင်းပုန်းကုတ္ကို... ဟု၊
ပြည့်စွက်ခေါ်တွင်စေ
ခဲ့သည်။
ပန်တွာ' မင်း
သမီးသည်၊ တောင်ထိပ်
တွင်...ယာယီစံနန်းတော်
ဆောက်လုပ်ကာ၊ ကျောက်
မောင်းများ၊ ဆင်ပစ်လေး
များ၊ လှံရွေးအတတ်များ
ဖြင့်အဆန်းတကြယ်စိန်ခေါ်
ပြုလုပ်နေခဲ့သော
လည်း...
၁၆၂

အဆမတန် အင်အားသာလွန်ကြီး များသော၊ သိဂိုဧခတ္တရာ တစ်ယျားလိုက်လံတိုက် ခိုက်ပြန်သဖြင့်၊ အကျအဆုံး များစွာနှင့် အရှုံးပေး အာဏာသိမ်းရသည်။
ဆန်တွာမင်းသမီးသည် ဝင့်ကြွေးကြော်ငင် တွေ့ဘောင်မင်းကို.. အရှုံးပေးရမည်ဟု ဆိုတင်သိမြင်သဖြင့်
၁၆၃
ရတနာများနှင့်တကွ၊ ဆေးကျမ်း' ဗေဒင်ကျမ်း' စသော... လောကီပညာရပ်များကို၊ မင်းပုန်းကုတ္တို' ကောင်ပေါ်တွင် လျှို့ဝှက်စွာစီရင်ဖြတ်နှံခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ ထို ပုံပြင်ဆန်ဆန် ဒဏ္ဍာရီသည်။

အနီးဝန်းကျင်ဒေသ
တစ်လျှောက်လုံးမှိုး
လျက်ရှိခဲ့ကြောင်း...
တောတောင်ထူထပ်
ချိုသားရေတိရစ္ဆာန်
များလည်းအလွန်ပင်
ပေါများပြီးထူးဆန်း
ချောက်ချားဖွယ်ရာ
တို့ဖြင့်လည်း ပြည့်
နှက်နေကြောင်း...
ထို့ကြောင့်
ကျားဖြူ'သည်လည်း
ပန်တွာဘုရင်မဖြစ်အ
အပါးသဖွယ်ဖြစ်မည်
ထင်ကြောင်း၊ ကျေးဇူ
သူ...ကျေးဇူးဆား
တို့သည်...
တောဝိုင်...တောင်ပိုင်တို့ကို၊မလေးမစားပြုခဲ့ပုံရသဖြင့်၊ထိုသူ
တို့အား...ဆုံးမရန်သွတ်လိုက်သည်ဟုထင်ကြောင်း...ထို့ကြောင့်
စိုင်းဗေဒါတို့အားလည်းအကြံအစည်ကိုလက်လျော့၍ပြန်ကြရန်
သင့်ကြောင်းများကိုစိတ်လက်ရှည်စွာပြောကြားခဲ့ပါသည်။
၁၆၄

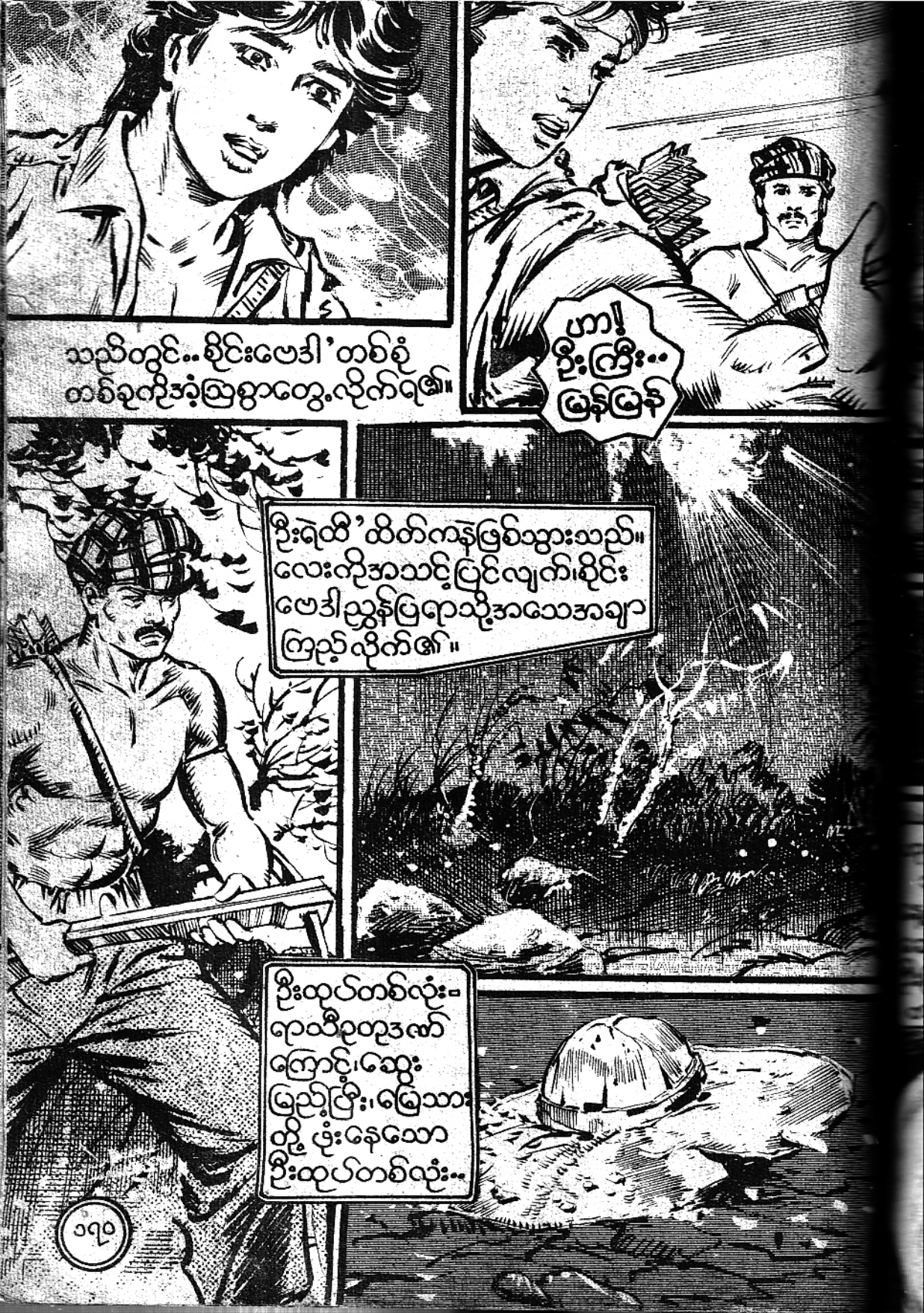

သို့သော်...
စိုင်းဗေဒါတို့တူဝရီး
ခြေအစုံသည်၊ လျှာသို့
လှမ်းကြိုးမှနောက်ဆုတ်
ဂိုးထုံးစံမရှိခဲ့သူများ
ဖို့၊ အန္တရာယ်ခရီး
လမ်းကိုဆက်လက်
ချီတက်ခဲ့ကြခြင်း
ဖြစ်သည်။
မင်းပုန်းကုတ်ကို
မတည်းလိုနှင့်...
တည်းပင်တည်းငြား
မပျော်ပါးနှင့်...ကျားနှင့်
ဆင်ပြောင်လွတ်အောင်
ရှောင်ကြတဲ့...ဟုတ်
ရဲ့လား...လူက
လေး...
ကျောက်မဆင်ရွာက
အဘိုးအို' ပြောလိုက်
ဘာတော့...ဒီအကိုင်း
ဝဲ.. ဦးကြီးရေ...
ဟား ဟား
ဟား ဟား ဟား
တွေ့ကြသေးတာ
ပေါ့ကွ...မြေးမိုရ်
တောင်ကိုတောင်
လမ်းပြရှိရင်အသေ
ပစ်သွားလိုက်ချင်
သေးတာ...
ဦးရထိက
အားပါးတရရယ်
မောရင်း၊ အသား
ကင်'တစ်ဖဲ့ကိုယူ၍
ဝါးစားလိုက်
၏။

မျောက်တစ်၊ ခွေးလေး၊ လူနှစ်ယောက်
ဒုတိယခရီး....သည်ဒုတိယခရီးသည်
မတ်စောက်လှသောတောင်ကြား
ချောင်းမှာခွေးလေးကောင်နှင့်ပစ္စည်း
များကိုတိုးဖောင်ဝယ်ပေါ်တင်ချ...
ခိုင်းပေဒါက၊ ဂျေမှကြိုးဖြင့်ဆွဲသွားရသည်။
ဖောင်နောက်မှဦးရထီသည်ရွှေနိုကိုပခုံးပေါ်
တင်ချီဦးလေးကိုထမ်းကာလိုက်ပါလာသည်။

ဟိုယာညဉ့်အိပ်ရမည့် ကျောက်တံခါး'
ခန်းသို့ နေဝင်ကာနီးအချိန်တွင်မှရောက်
လာသည်။
ကဲ...တို့တော့
လူသူမရှိတဲ့ သီးခြား
ကမ္ဘာထဲရောက်နေပြီ..
ဒီကျောက်တံခါး၀'ဟာ
ခင်းပုန်းကုက္ကို၇ဲ့ နယ်နိ
မိတ်အစစပဲ.. အလျင်
ဦးကြီးတို့တစ်ခေါက်
ရောက်ခဲ့တာ
ဒီနေရာနောက်ဆုံးပဲ..တောင်အလယ်မှာ
ကျောက်ပျဉ်'စခန်းဆိုတာတစ်ခုရှိတယ်တဲ့..
အဲဒါကျော်ပြီးရင်..တောင်ထိပ်မှာနန်းတော်
ထူထောင်နေရာရှိတယ်လို့..လူကြီးတွေ..
ပြောခဲ့ကြတယ်..
ခိုင်းဇေဒါ'စာစဉ်တဆြေပြင့်ဝန်းကျင်
ကိုကြည့်မိသည်။ထူးခြားစွာသာ
ယာလှပသောနေရောတစ်ခုပြစ်
ကြောင်း စဉ်ခံမိသည်။
၁၆၇

မည်သည့်ပန်းမျိုးမှန်းမသိသောအွေးကြိုင်
လှသည့် ပန်းရနဲ့မျက်ကိုလည်း၊ လေညင်း
နှင့်အတူ...တသင်းသင်းရနေသည်။
ဟိုး...
အဝေးတမြင်ရတဲ့
တောင်ကိုကြည့်စမ်း
လူတလေး'ငှက်ကြီး
တစ်ကောင်ပျံတက်
မလို့..အားယူနေ
တာနဲ့မတူဘူး
လား...
ဟုတ်တယ်'ဦးကြီးရော့တကယ့်
ငှက်ကြီးအတိုင်းပဲ..ပန်းပုဆရာ
တစ်ယောက်ကိုခေါ်ပြီး..တောင်
တစ်လုံးကို ငှက်ပုံထွင်းခိုင်းရင်
တောင်မှ..ဒီလောက်တူချင်မှတူ
အေး...ဒါ'ငှက်ကြီးတောင်လို့ခေါ်တယ်'..ကျောက်ပြူတောင်'မင်းပုန်းကွက်ကို
တို့နဲ့ဆက်နေတာ..လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုတွေတယ်များဆိုပဲ..အဂ္ဂိရတ်ဆရာ
ဘတ်ဗီနွှောဆရာတွေဆိုရင်..အသက်ရှည်ဆေးတို့..လုပ်ရပ်ပစ္စည်းတို့ရှိတယ်
ဆိုပြီး သိပ်သွားချင်ကြတာ..တစ်ချို့တာလေများဆို..ပြောကြတာများ..လက္ခဏာ
ညာတွေမှာ တောတိရစ္ဆာန်ပေါင်းစုံညီလာခံတောင်ကျင်းပတတ်တယ်တဲ့...

ဟာ!
ဦးကြီးကလည်း
တော့ တောက်တီး
တောက်တဲ့...
အဓိပ္ပါယ်မရှိ
ကာပါ..
အေးလေကွယ်.. လူများ ချွံကား
ပြောတတ်ကြတာပြောပါတယ်
ကဲ.. ဒီညာ.. ဒီမှာစခန်းချကြတာ
ပေါ့.. သတိဝိရိယကော့ ရှိပါ
စေ.. လူကလေးရေ..
ဟုတ်ကဲ့
စိတ်ချပါ
ဦးကြီး
ခိုင်းဇော်ဒါနှင့်ဦးဂရိထီ' နေမဝင်မီ စခန်းချရန်နေရာပြီးစီးရေးအတွက်၊ သွက်
လက်စွာလှုပ်ရှားနေကြသည်။ ငှက်းတုံးတွေစုရသည်။ သစ်.. ငါးခုတ်သည်။

သည်တွင်.. စိုင်းဗေဒါ' တစ်ခု
တစ်ခုကိုအံ့သြစွာတွေ့လိုက်ရ၏။
ဟာ! ဦးကြီး..
ပြန်ပြန်
ဦးရေထီ' ထိတ်ကနဲဖြစ်သွားသည်။
လေးကိုအသင့်ပြင်လျက်၊ စိုင်း
ဗေဒါညွှန်ပြရာသို့အသေအချာ
ကြည့်လိုက်၏။
ဦးထုပ်တစ်လုံး
ရေသီဥတုဒဏ်
ကြောင့်၊ ဆွေး
ပြည့်ကြိုး၊ ဖြေသား
တို့ဖုံးနေသော
ဦးထုပ်တစ်လုံး..

ဒါ...ဒါ..
ဘိုမ..
ဦးထုပ်..
ဟင်
ဟောဒီမှာ...ကျွန်တော်' ချိတ်
တွယ်ပေးထားတဲ့...ဖြေပုံးကော်
ဒေါင်းစိမ်းရောင်
အခွံမာမျိုးကျတ်နေ
သော်လည်း ဦးထုပ်တွင်
လက်သန်းဖျားခန့် ပေါ်
ညစ်ညစ်ကိုယ်ထည်လေး
က...တွယ်ချိတ်ဖြင့်
ချိတ်လျက်သား
ဘိုမတို့ ဒီနေရာရောက်
ခဲ့တာသေချာပြီ
ဦးကြီး...
၁၇၁

အေးကွယ့်သူတို့
သွားရမယ့်လမ်း
နဲ့တော့တခြားစီပဲ
ဒါပေမယ့်ကျက်စီ
လည်နေတာလည်း
ဖြစ်နိုင်တာပဲ...
ရှေ့ပိုးကောင်
နှင့်ဦးထုပ်..စိုင်းဝေ
ဒါ'နှလုံးသွေးတို့..တ
ဆတ်ဆတ်အခုနခြေ
လာသည်။ထို့အတူ..
အတိတ်ဆီမှ...
ချစ်သော ဘိုမအား
တရိပ်ရိပ်ပြန်လည်
ဖြင်ယောင်လာသည်။
ဟော်..
ချစ်သော
ဘိုမရယ်
၁၇၂

လွဲသောကောင်းကင်သည် ကြည်စင်နေသည်။
သတို့ပွေးပွေးနုသော
ဘုရားမျက်နှာပြေလင်း
သည်လည်း၊ မှုန်ရိပ်သာခြယ်သ
ကင်းလျက် ကြည်စင်လန်း
သန်းနေသည်။
ဒီလိုကလည်းဟယ်...
ပြစရာရှိတယ်လို့ခေါ်
လာပြီး... ဒီကျတော့...
ဘာမှလည်းမဟုတ်ဘူး
ဘိုမ'ကိုပဲကြည့်
နေတယ်...
အာ...
မဟုတ်ပါဘူး
ဘိုမရယ်... ဘို
မ'လွှတ်လိုက်
ငေးမိတာပါ
ဟင်း...
မမြင်ဖူးတာ
ကျနေတာ
ပဲ...
၁၇၃

ဒါ... ...
ဘယ်အပင်က
ထင်လို့လဲ...
ဆီးပင်
ကပေါ့
ဘယ်က
ဆီးပင်
လဲ..
သိဘူး
လေ..
ဘိုမနဲ့
စိုင်းတို့စိုက်ခဲ့
တဲ့..အပင်က..
ဟိုမှာ'တွေ့
လား..
မြင်ဟူးပေမယ့်
တစ်နေ့တခြား
ပိုလှနေတာကိုး
သွားပါ...
ပြစရောဂါတယ်ဆို
တာပြ..နို့မဟုတ်ရင်
ဘိုမ ပြန်မယ်..
ကဲပါ
ဗျာ.. ဒီမှာ
ကြည့်..
ဟယ်!ဆီးသီးကြီးတွေ...

ဟယ်..ဟုတ်ပါရဲ့..
ကျွန်ုပ်ပါဦး..သိုးနေလိုက်တာ
စိုင်း'
အမြဲဂရုတစိုက်
နဲ့ပြုစုလာလို့..ဒီ
အခြေအနေကို
ရောက်လာတာ
နော်..
စိုင်း'ဘာလို့ဒီအပင်
ကို..ဂရုစိုက်နေရတာ
လဲ..ဆိုတာ..ဘိုဇ
သိလား..ဟင်...
တို့နှစ်ယောက်
ရဲ့.သံယောဇဉ်
ကြောင့်မဟုတ်
လား...
ဟော!
ဟိုမှာကြည့်စမ်း
စိမ်းပြာပြာနဲ့...
အကောင်လေး'
လှလိုက်တာ
အဲဒါ..ရွှေဝိုးကောင်'
လို့..ခေါ်တယ်..
ဟင်!ရွှေရောင်လည်းမဟုတ်ဘူး..
၁၇၅

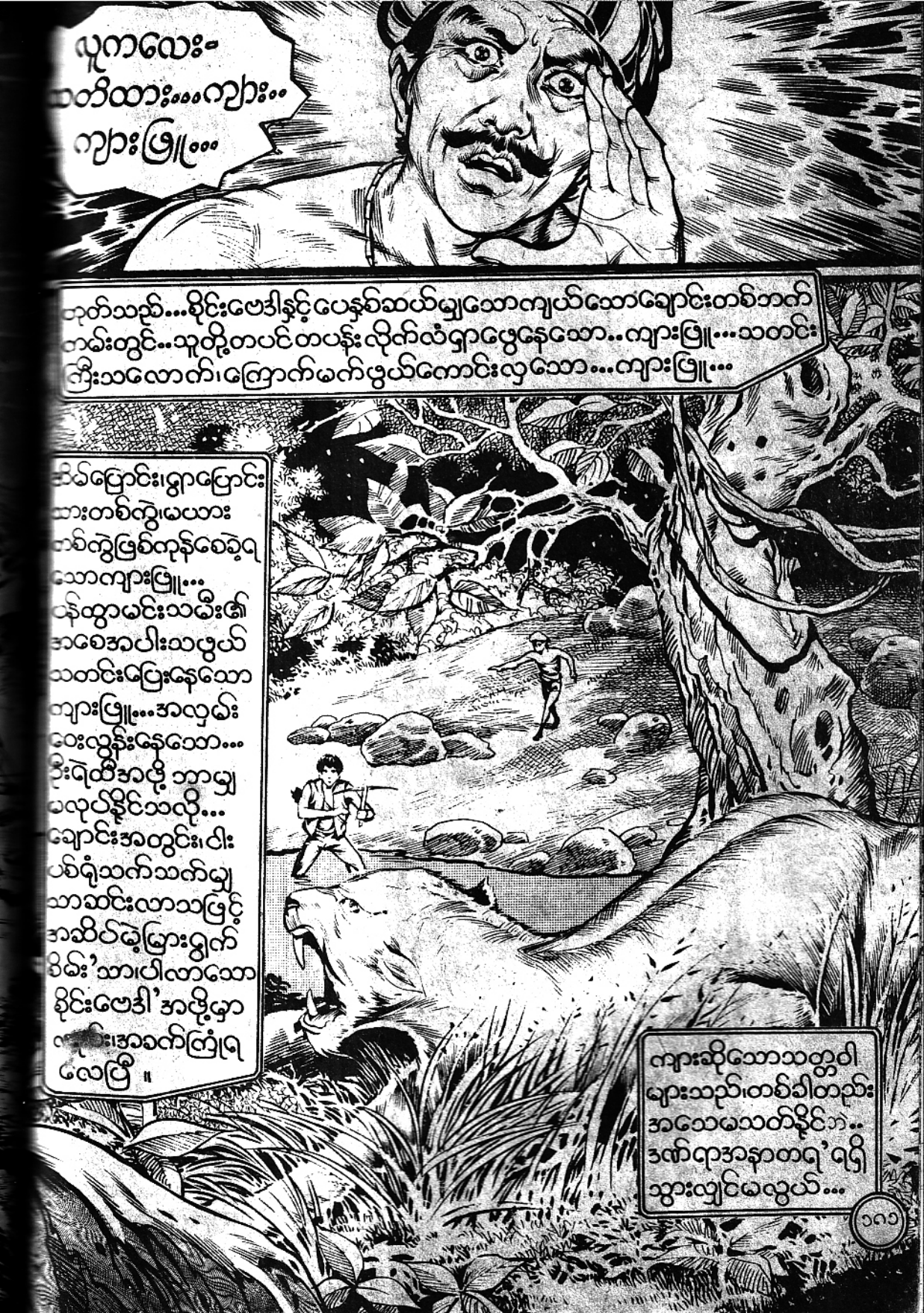

ရှေ့ရောင်မဟုတ်ပေမယ့် ရှေ့လိုရှားပါးလို့..ရှေ့လို လှပလို့..ရှေ့ပိုးကောင်' လို့ ခေါ်ကြတာ.. ဘို့မ လိုချင်ရင်..စိုင်းပမိုးလေး မယ်လေ...
စိုင်းဖေဒို' ဆိုးပင်ကိုင်းတွင်ကပ်နေသောလက်မခန့် အရွယ်ပို့၊ ဒေါင်းစိမ်းရောင်' တောက်နေသော၊ တောင် ပံ..အခွံမာနှင့်အကောင်လေးကို ဖမ်းယူလိုက်သည်။
ဟယ်..စိုင်းရယ်... သေသွားပါဦးမယ်
သေနေပါဘူး..ဘိုမရဲ့..ဒီအကောင်မျိုးတွေက ဒီလိုပဲ..တစ်ခါတလေ အပင်ပေါ်မှာတင် သေနေတတ်တယ်
ကျော့
၁၇၆

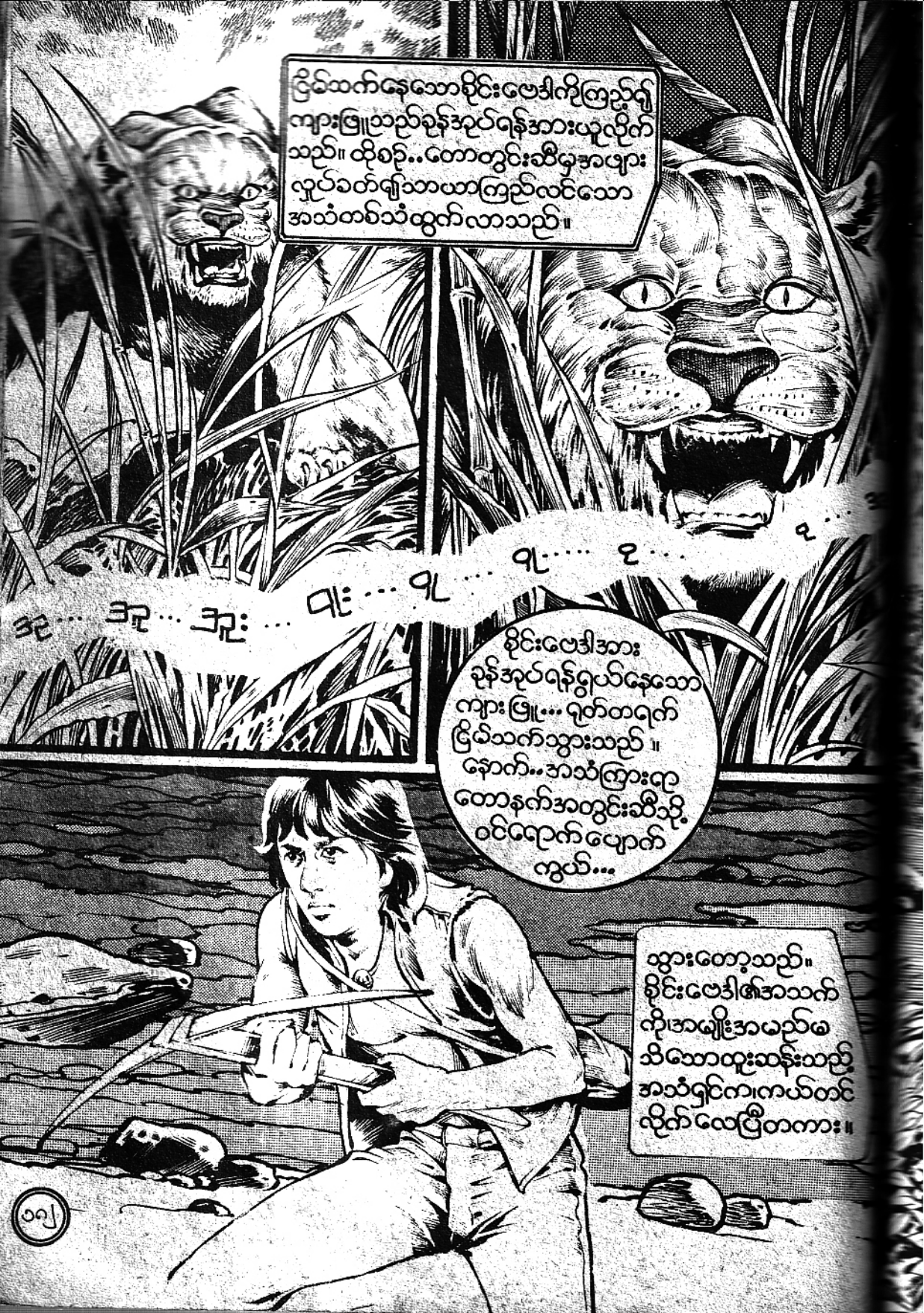

ဘိုမ ဒီဦးထုပ်မှာ ချိတ်ပေးလေ.. ဘိုမ မှာ... ချိတ်' ပါတယ်..
စိုင်းဇေဒါ' ရွှေပိုးကောင်'ကို ဘိုမ'ဦးထုပ်တွင်လှပစွာ ချိတ်တွယ်ပေးလိုက်သည်။
စိုင်းပေးတဲ့ ဒီလက်ဆောင်ကို ဘိုမ'အမြတ်တ နိုး..တန်ဖိုးထား ပါ့မယ်.စိုင်း
နောက်..နှစ်ပေါက်သား ခြင်္ကေးစိမ်းစိမ်းလေးပေါ် ဘွင်၊လှဲအိပ်ရင်းယစ်ကလို ဘိုမ အိပ်ပါပြီ။လေးဖြင့် ပြောင်စင်အောင်သုတ်ပေး သောဆီးသီးပျားကို စားကြသည်။
ဘဝတစ်ခုအဆုတ်ပျံ့.ဟယ်အမြစ်တို့သည်၊နှလုံးသား တွင်..အမြတမ်းစွဲထင်နေဆဲပါတကား .....။
၁၇၇

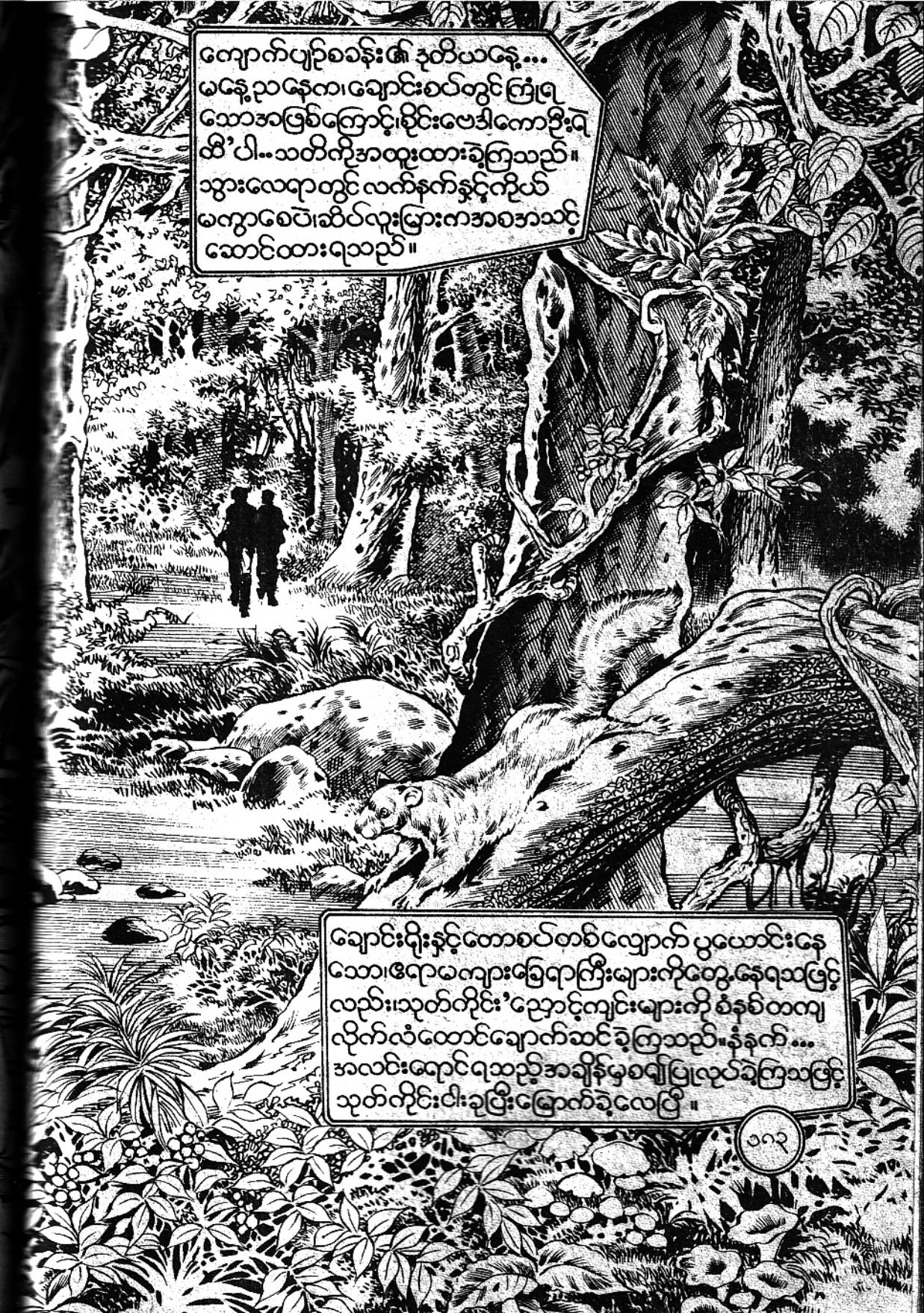

ဘိုမ...အပြုတ်တိုးနိုး တန်ဖိုးထားပါ
မယ်တဲ့'...ယခု ဘိုမ ပြုတ်နိုးတန်ဖိုး
ထားချိုးလေရာ လက်ကမချသေး
ဦးထုပ်သည် ဘယ်လိုမှမထင်မှတ်
မရမျှော်လင့်သော၊ တောရိုင်းခွေးရိုင်း
အတွင်းမှာ ရောက်နေခဲ့လေပြီ။
ဦးထုပ်ပိုင်ရှင်
သည်၊ မလိုအပ်တော့
သဖြင့်လွှင့်ပစ်ခဲ့လေသည်
လား...၊ သို့မဟုတ် အန္တရာ
တစ်ခုံတစ်ခုကြောင့် ကျ
ရစ်ခဲ့လေသည်လား...၊
သို့ပင်ဖြစ်စေ...ဦးထုပ်ပို
ရှင်သည်...သည်နေရာ
သို့ ရောက်ခဲ့မည်ကား
အမှန်ပင်...
ခိုင်းဇော်ဒါသည် ဘိုမဦးထုပ်
ကို၊ ရင်ဘတ်ပေါ်တင်ချိုအချစ်
ကြီး'ချစ်ခဲ့ရသော ဘိုမနှင့်
လွန်လေပြီးသော အဖြစ်များ
ကို၊ ပြန်လည်မြင်ယောင်နေမိ၏။
၁၇၇

ခွေးလေးကောင်ကား ပြုံးတူးပျော်ပါးလျက်...စမ်း ချောင်းအတွင်းရေသောက် ဆင်းလာသောအခေါင် ယေကလေးများကိုလှိုက် လံဖမ်းဆီးနေကြသည်။ ထွန်းကား၊သူဝမ်းစာသူ ရှာဖွေနေသည်ထင့်... ပျော်ချက်သား ကောင်းနေသည်။
ဗုန်းသားပြင် ပမာကြည်လင်နေသော ချောင်းရေသည်တငြိမ့်ငြိမ့် စီးဆင်းနေသည်။ကျောက် ဖားကြီးနှစ်ကောင်သည်... ခိုင်းပေဒါရွေသံကြောင့် ရေထဲသို့ခုန်ချသွား ၏။
ဟေ့! ပါး...ကောင်းပေါ့ လူကလေးရ..တော် တော် ပေါသလား ဟေ့...

ပေါ့ပေါ့..
ဒုံးကြိုးရေ.ကျောက်
ငါးကြိုးတွေတစ်ကောင်
တစ်ကောင်ကို...နှစ်
ဒါဆာ' သုံးပါသာ
လောက်တောင်
ရှိမယ်
အားပါးပါး..
အေးလိုက်တဲ့ရေ
လက်ကို ကျင်
တက်သွားတာ
ဝ...
ဟုတ်လား...သိပ်အေးရင်
သတိထား'လူကလေး..
တောင့်ခက်ဗျားမိရင်
မလွယ်ဘူးနော့.....
ဂျတ်တရက်..ချောင်းတစ်ဘက်ကမ်းမှ တောလုံးတွန်
ခဖန်း' ကျားဟိန်းသံကြီးတစ်သံထွက်ပေါ်လာသည်။
၁၈၀

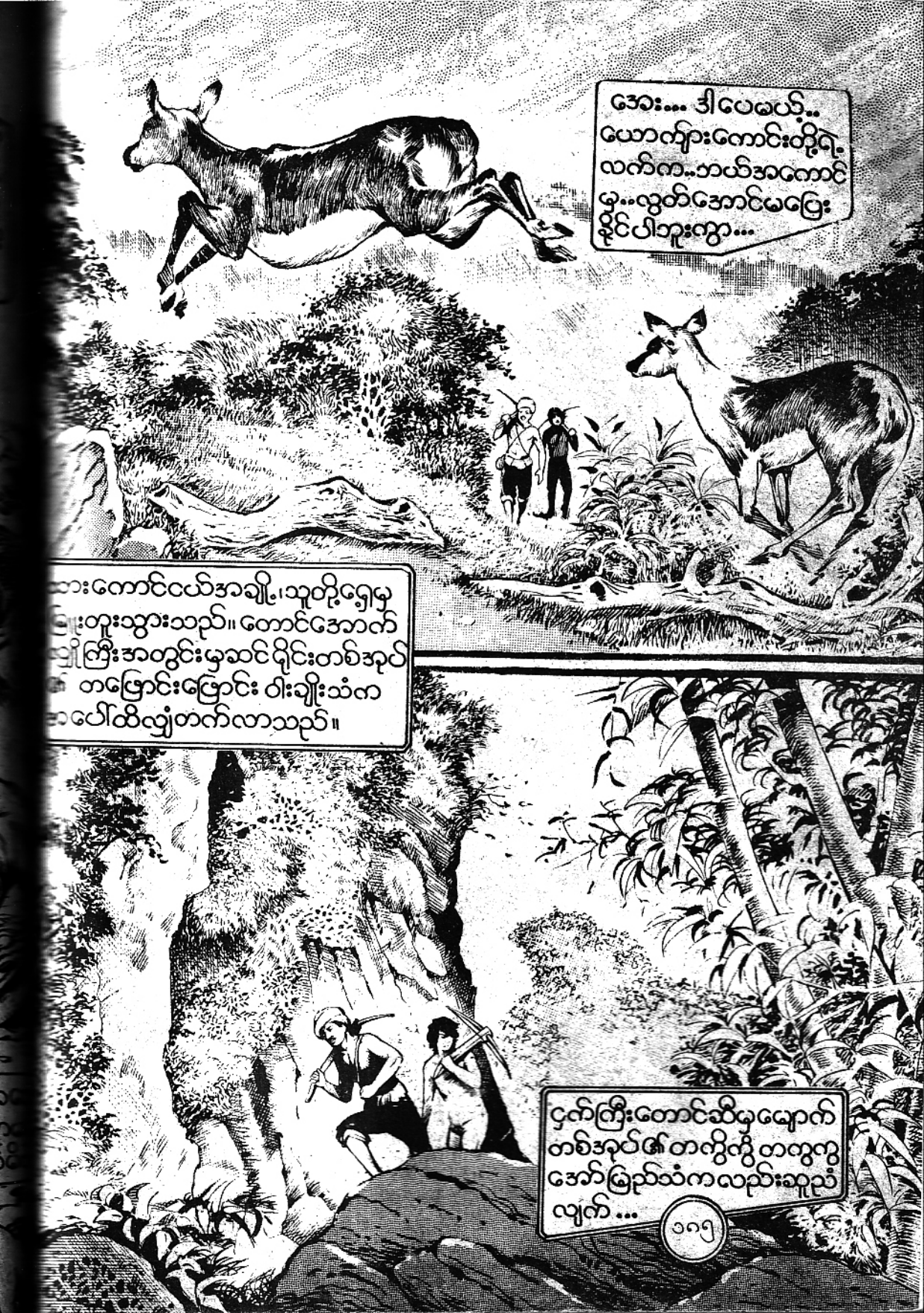

လူကလေး
သတိထား...ကျား...
ကျားဖြူ...
ဘုတ်သည်...စိုင်းဇော်ဒါနှင့် ပေနှစ်ဆယ်မျှသော ကျယ်သော ချောင်းတစ်ဘက်
တမ်းတွင်...သူတို့တပင်တပန်း လိုက်လံရှာဖွေနေသော...ကျားဖြူ...သတင်း
ကြီးသလောက်၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသော...ကျားဖြူ...
အိမ်ပြောင်း၊ ရွာပြောင်း
သားတစ်ကွေ့၊ မယားတစ်ကွေ့ဖြစ်ကုန်စေခဲ့ရ
သောကျားဖြူ...
နှဲထွာမင်းသမီး၏
အစေအပါးသဖွယ်
သတင်းပြေးနေသော
ကျားဖြူ...အလှမ်း
ဝေးလွန်းနေသော...
ဦးရေထိုအဖို့ ဘာမျှ
မလုပ်နိုင်သလို...
ချောင်းအတွင်း၊ ငါး
တစ်ဂိုသက်သက်မျှ
သာဆင်းလာသဖြင့်
အဆိပ်မဖြူးကြောင့်
စိမ်း'သာ၊ ပါလာသော
စိုင်းဇော်ဒါ'အဖို့မှာ
...း၊ အခက်ကြုံရ
လေပြီ။
ကျားဆိုသောသတ္တဝါ
များသည်၊ တစ်ခါတည်း
အသေမသတ်နိုင်ဘဲ..
ဒဏ်ရာအနာတရ'ဂရိ
သွားလျှင်မလွယ်...
၁၀၁

ငြိမ်သက်နေသောစိုင်းပေဒါကိုကြည့်ရှု
ကျားဖြူသည်ခွန်အားပျက်နေအား
သည်။ ထိုစဉ်..တောတွင်းဆီမှအော်
လှည်ခတ်ရှိသောယောကျည်လင်သော
အသံတစ်သံထွက်လာသည်။
ဒူး... ဒူး... ဒူး... ရှင်း... ရှင်... ရှင်..... ဒူ...
စိုင်းပေဒါအား
ခွန်အားပျက်နေသော
ကျားဖြူ... ရုတ်တရက်
ခြိမ်သက်သွားသည်။
နောက်.. အသံကြားရာ
တောနက်အတွင်းဆီသို့
ဝင်ရောက်ပျောက်
ကွယ်...
ထွားတော့သည်။
စိုင်းပေဒါ၏အသက်
ကိုအမျိုးအမည်မ
သိသောထူးဆန်းသည့်
အသံရှင်ကကယ်တင်
ထိုက်လေပြီတကား။
၁၅၂

ကျောက်ပျဉ်စခန်း၏ ဒုတိယနေ့...
မနေ့ညနေက၊ ချောင်းစပ်တွင် ကြုံရ
သောအဖြစ်ကြောင့်၊ စိုင်းဗေဒါကောဒိုးရဲ
ဆီ ပါ... သတိကိုအထူးထားခဲ့ကြသည်။
သွားလေရာတွင် လက်နက်နှင့်ကိုယ်
မကွာစေပေ၊ ဆိပ်လူးမြားကအစအဆင့်
ဆောင်ထားရသည်။
ချောင်းဂျိုးနှင့်တောစပ်တစ်လျှောက် ပွဲယောင်းနေ
သော၊ ဇရာမကျားခြေရာကြီးများကိုတွေ့နေရသဖြင့်
လည်း၊ သုတ်ကိုင်း'ညောင်ကျင်းများကို စံနစ်တကျ
လိုက်လံတောင်ချောက်ဆင် ခဲ့ကြသည်။ နံနက်...
အလင်းရောင်ရဆဉ့်အချိန်မှစ၍ပြုလုပ်ခဲ့ကြသဖြင့်
သုတ်ကိုင်းငါးခုပြီးမြောက်ခဲ့လေပြီ။
၁၈၃

ခြေရာတွေကြည့်ရတာတော့...
ဇရောမအကောင်ပဲ..လူကလေးရဲ..
ဟို
အကောင်ကြီး
ဖြစ်ဖို့များပါ
တယ်..
ဟုတ်တယ်ဦးကြီး...မနေ့က ကျွန်တော်
ပေါ့လျော့လို့..ဒီနေ့အပင်ပန်းဆက်ခံ
နေရတာ..ထိသေခြာတစ်ချောင်းသာ
ကျွန်တော့်ဆီမှာရှိနေရင်တစ်ခါတည်း
ကိစ္စပြတ်ပဲ.. ဦးကြီးရာ...
၁၈၄

အေး..ဒီလိုပဲ..
လူကလေး...မုဆိုးအတွက်
သင်ခန်းစာဟာအသက်နဲ့
လဲယူရစမြဲပဲ..နောက်ကို
လက်နက်နဲ့လူ'ဘယ်တော့
မှ..မကွာစေနဲ့ပေါ့...
ဟုတ်ပါတယ်ဦးကြီးရာ..ဒီအပွင့်အ
ကျီး...နောက်ဘယ်တော့မှရခိုင်စရာ
တော့လို့..ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဒေါသပြစ်
ပါ...

အေး.... ဒါပေမယ့်..
ယောကျ်ားကောင်းတို့ရဲ့
လက်က..ဘယ်အကောင်
မှ..လွတ်အောင်မလွှဲ
နိုင်ပါဘူးကွာ...
ားကောင်ငယ်အချို့၊သူတို့ရှေ့မှ
ူးတူးသွားသည်။ ကောင်အောက်
ကြီးအတွင်းမှဆင်ဝိုင်းတစ်အုပ်
တဖြောင်းဖြောင်း ပါးချိုးသံက
ပေါ်ထိလျှံတက်လာသည်။
ငှက်ကြီးကောင်ဆိုမှ ယျောက်
တစ်အုပ်ဖြစ် တကွဲကွဲ
အော်ဖြည်သံက လည်းဆူညံ
လျက်...
၁၈၅

ထိုစဉ်...ခိုင်းဇော်ဒါတို့ ဂျိုကာသို့ ခွေးနှစ်ကောင်သည်တစ်စုံတစ်ခုကိုမနိုင်တနိုင်ဆွဲယူကိုက်ချီလာလေသည်။
ဟာ...ဒီကောင်တွေတယ်ပဟုတ်ပါလား...
ဦးကြီးရေ' ဒီမှာ...ယက္ခတို့လင်းဇြေတစ်ကောင်...ကိုက်လာကြတယ်...
အေး.. အားကိုးရပါ့ကွာ ဟင်းစားကတော့ တို့တောင်ထွက်ရှာစရာမလိုဘူး..
ဖွန်း.. နည်းတဲ့ကောင်ကြီး'မဟုတ်ပါလားကွ
ဦးရဲထီက၊ လက်ဖောင်းရင်းသာသာမျှဝှေ့သော ခွေကြီးကို 'ဆ' ကြည့်လိုက်သည်။
၁၈၆

ဒွေးနှစ်ကောင်နှင့် လူနှစ်ယောက်
ရှိရာသို့၊ ဂြိုနီတစ်ကောင်...
တကို့ကို့နှင့် ရောက်လာပြန်သည်။
ကဲ..
ဂြိုနီ လာစမ်း
ခင်းကော'ဘာ
ပါသလဲ..
အနီးသို့ရောက်လာသော
ဂြိုနီက၊ ပါးလုံးတန်းပေါ်
ခွန်တက်ပြီး လက်ပါးပြန့်
ပြလာသည်။
သူ့လက်ပါးအတွင်း
မှာက၊ ညှိုသန်းသန်း
အရောင်ရှိသည့်
ရေညှိခြောက်လို..
အခြောက်ပြားပြား
ကလေးတစ်ခု...
ဒိုးရေတီ' ဟူကြည့်
ပြီး၊ အနည်းငယ်
စားကြည့်လိုက်
သည်။
ဟိတ်..
ဟန်ကျတာပဲ
လူကလေးရေ...
ဂျာဂျာပါးပါးပဲ
ပေါက်တိုးပြန်
ဖြီ...

ကျောက်နံရံတွင်ကပ်နေသော၊ညိုသန်းသန်းအရောင်ရှိသည့် ရေညှိခြောက်လိုအပတ်ချားကို၊ဦးရေထိ'က ဝါးလုံးဂျုပြင့် ထိုးကော်ချလိုက်သည်။
ဦးကြီး'အလျင်နေ့ကပြောခဲ့တာ ဝှက်ကြီးတောင်မှာလကွယ်ညဆိုး တောတိရစ္ဆာန်တွေစုဝေးကြတယ် ဆိုတာ...
ဟန်ကျတာပဲ လူကလေးရေ.. အောက်ကျသမျှတွေ အကုန်သာကောက်ကွဲ့ အင်မတန်ဂျားပါး အဖိုးတန်တဲ့ပဘာ တွေ...
အေး.ဟုတ်ပ'လကွယ်ညဆိုတော့ အလင်းရောင်ကမရှိ..ဒါ့ကြောင့် အကောင်တွေလာကြိုးစားကြသော ကြတာကိုး..ဒါပဘာ.အသက် ရှည်'အားတိုးဆေးပဲကွယ့်
ဒါ့ကြောင့်..ညက တစ်ညလုံး...ဒီဝှက်ကြီး တောင်က.. တောသံတွေဆူညံနေတာ..
၁၈၈

ကိုသည်...ဦးကြီး
မနေ့ညနေက
ဖယူလာသောအစ
များကိုလျှာပေါ်
ကြည့်ပြီးကတည်း
အဖိုးတန်ကျောက်
'အစစ်ဖြစ်ကြောင်း
ခဲ့သည်။ထိုအဆို
ည့်ဦးပိုင်းကျောက်
အခါ၊ ဌက်ကြီး
ာင်'မှဖြစ်သည်ဟု
ပါအတိုအကျ
ယတိပြတ်
လာနိုင်ခဲ့သည်။
အကြောင်းကား၊ ဌက်ကြီးတောင်ဘက်ဆီမှသားကောင်
မျိုးစုံတို့၏တဝုန်းဝုန်း...တရုန်းရုန်းပြင့်ကျောက်လွှဲ'ကို
အလုအယက်စားသောက်နေသံများကြားရ၍ပြစ်သည်။
ဗိုးလင်းသော်...ညဥ့်က
ဦးရေတိုပြောသည့်အတိုင်း
ပင်၊ ဌက်သဏ္ဌာန်တည်
နေသောတောင်၏မျက်
ထုံးနေရောဆီမှ၊ နီညိုညို
အရည်များအတန်းလိုက်
အောက်ခြေသို့စီးကျနေ
သည်ကို အတိုင်းသား
တွေ့မြင်နေခဲ့ရသည်။

ထို့ကြောင့်
ခိုင်းတို့တူဝရီး
နန်းတော်ရာသို့မတက်
သေးပါ၊ ငှက်ကြီးတောင်
သို့ အလျင်ထွက်ခွာ
လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်
သည်။
လူကလေး'ကျားဖြူကတော
သေချာပေါက်ကျောက်သေ
လာမသောက်ဘဲမနေဘူး
ဒါတွေရှိနေလို့လည်း ဒီကော
ဒီဒေသမှာခိုနေတာ...
ဗိုးရေတီ'ပြောသည်မှာ လွဲမှားခိုင်စရာလုံးဝမရှိသည်မို့၊ ကျောက်
သွေးများကောက်ပြီးသောအခါ၊ ဝင်လမီး ထွက်လမီးကိုထွေးချယ်
ချိ ကြီးမားသောဝါးပင်တစ်ပင်ကိုကြိုးဖြင့်ဆွဲကာ၊ သုတ်ကိုင်းတစ်
ခု ထောင်ထားခဲ့သည်။
၁၉၀

အပြန်
ခရီးကား၊ တောင်
တက်လမ်းပင်ဖြစ်သော်
လည်း၊ ကျောက်သွေး'အ
စွမ်းကြောင့်ဝင်သည်။
သွက်လက်ပျံတ်
လတ်နေကြ၏။
စခန်းထိပ်ရောက်မှ၊ ချောင်းစပ်
တွင်'ရေသေ'ဆင်းလာသော
နွိုင်ပေါက်ကြီးတစ်ကောင်ကို တွေ့
ရှိ၊ ရိက္ခာအတွက်ပစ်ခဲ့ကြသည်။
၁၉၁

တစ်နေကုန်ရှာဖြေမြူးတက်ကြွလာခဲ့ကြသောမိုင်းဇော်နှင့်
ဦးရထိတို့နှစ်ယောက်သည်၊စခန်းအတွင်းဝင်ရောက်ခဲ့ကြ
သောအခါ..ဒဏ်ရာပွယ်အဖြစ်ကိုစိတ်မကောင်းစွာတွေ့ခဲ့
ကြရသည်။
ထိုမြင်ကွင်းကား၊ပရိပဒရဖြစ်နေသောပစ္စည်း
များကြားတွင်စခန်းစောင့်အဖြစ်ထားရစ်ခဲ့သော
ခွေးနှစ်ကောင်၏သွေးသံရဲရဲအဖြစ်ဆိုးပင်...။
၁၉၂

ညနေစာကို အရုံးအသည်းစုံ
ချက်ပြုတ်ပြီးလို့ ပါဇိုက်ကား
အောင်စားခဲ့ပြီး အပြောင်း
အပြောင်းပြုတ်ကျပ်တင်နေ
ကြခြင်းဖြစ်သည်။
အမဲကတော့
တကယ်ပေါတဲ့
တောပဲဒဲးကြီးရာ
ကျွန်တော်တော့
ဒီနေရာမှာအကြိုး
တောင်.. နေ
လိုက်ချင်ပြီ..
ဟာ လူကလေး
မိတ်မရှိ.. ဒီလိုမပြော
ကောင်းဘူး အမေပေါလို့
ကျွေးတာတော့ပျော်ကြ
ကာပေါ့ ဒါပေမယ့်..
ဒီစခန်းက အခွင့်ရာယ်
မရှိဘဲနဲ့တော့
ဒါလောက်နာမည်မကြီးဘူး.. လူကလေးရဲ့.. တို့
တောသူတောင်သားတွေဆိုတာ တော်ရုံတန်ရုံတော
ကြမ်းတာလောက်ဂရုစိုက်ကြတာမဟုတ်ဘူး...
၁၉၃

ဒိုးရေထိ

ဒိုးရေထိ ' စကားမဆုံးမီ၊ နန်းတော်ရာတောင်ထိပ်ဆီ
ကြီးမားသောကျားကြီးတစ်ကောင်၏ဟိန်းသံသည်
တောလုံးသိမ့်သိမ့်တုန်ယျထွက်ပေါ်လာသည်။

ဒီ...မင်းပုန်းကွက်ကြီးကျမှ
မှုဆိုးတွေတောင်မလာ
ရဲကူးဆိုတာစဉ်းစားကြည့်
ပေါ့...ဒါ့ကြောင့်...သတိကို
တော့...မပြတ်ထားမှ...
လူကလေး...

ကျားဟိန်းသံနှင့်တစ်ဆ
တည်းပင်၊ ငှက်ကြီးတော
ခေါင်းပိုင်းဆီမှနိုနို ရဲရဲ
ကြီးတစ်လုံးကောင်းကင်
သို့ ထိုးတက်လာသည်။

ဒိုးကြီး...
ဟိုမှာကြည့်စမ်း
ဘာလုံးကြီးလဲ
မသိဘူး...

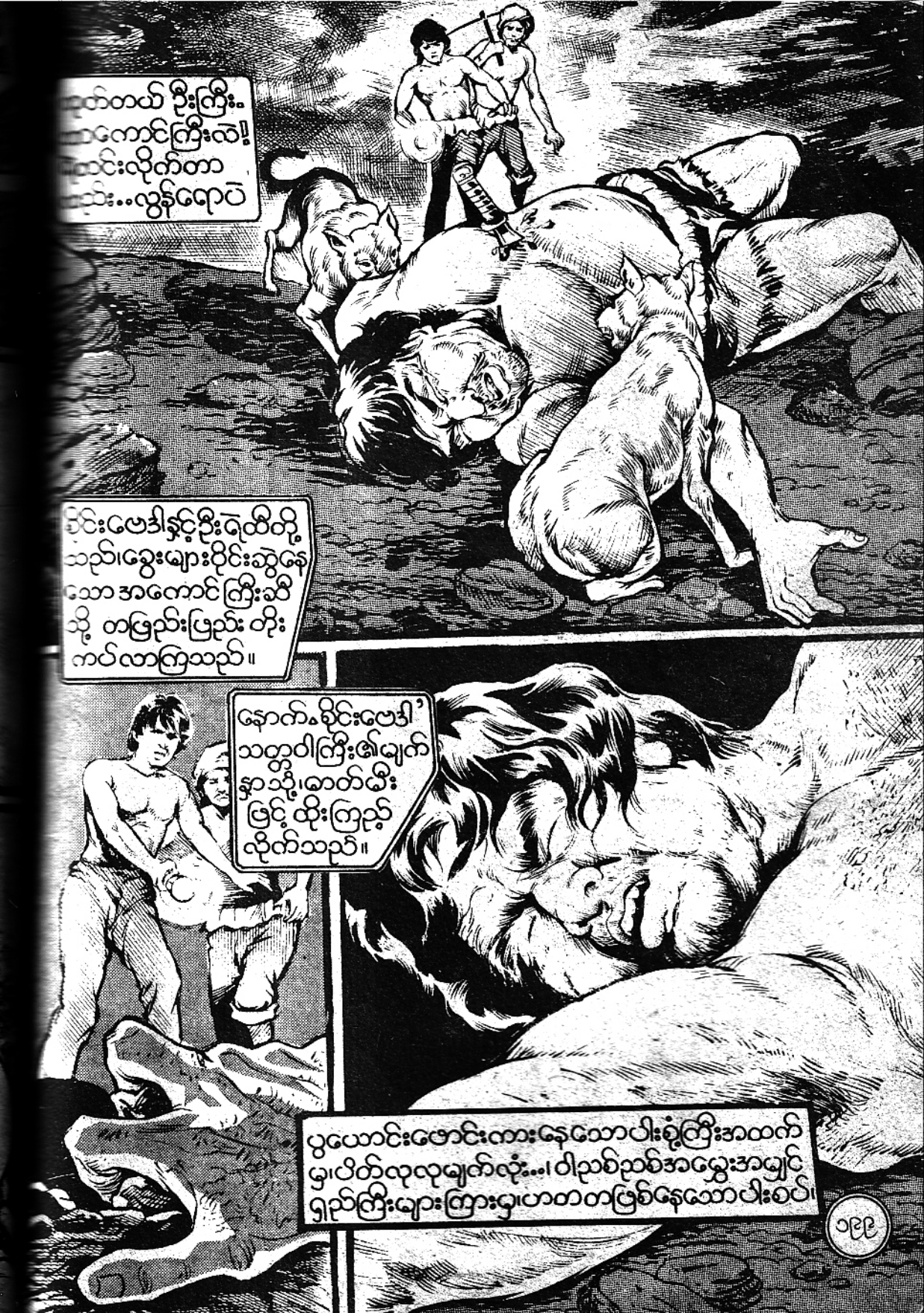
စကောဝိုင်းမျှရှိသောနိနိဒခလုံးကြီးသည်၊ မည်းနက်နေသောကောင်းကင်
ကို...နောက်ခံပြုလျက်၊ မင်းပုန်းကွက်ကို တောင်ထိပ်ရှိနန်းတော်ရာဘက်
ဆီသို့ လေးကိုင်းသဏ္ဌာန် ညွှတ်ချကျဆင်းသွားသည်။

ဒေါ်ချောက်တာနဲ့
တူတယ်လူကလေး
ကျားဟိန်းသံကြားပြီး
ဆက်တိုက်ဖြစ်လာ
တာပဲ...
စခန်းပတ်လည်တစ်လျှောက်
သားကောင်ကြီးများအုပ်
လိုက်ချီကျပြေးဝင်လာသလို
တောတိုးသံ၊လဲပြိုသံများ
လည်း ဆူညံလာသည်။
တဖြည်းဖြည်းနီးကပ်လာသောအသံများသည်စခန်းအနီးသို့
ရောက်သောအခါ၊ရုတ်တရက်...တိကနဲတိတ်ဆိတ်သွားသည်။
သိမ့်သိမ့်တုန်ခမန်းဆူညံနေရာမှအသက်ရှူသံကိုပြန်ကြားရ
နိုင်လောက်အောင်ပင် ထားနှင့်ဖြတ်ချလိုက်သလိုတိတ်ဆိတ်
သွားတော့၏။

ဝါကြန့်ကြန့်ခေါင်းမွှေးရှည်ကြီးများဖြင့်
ခြောက်ပေကျော်သန့်ဖြင့်သောတုတ်တုတ်
ခိုင်ခိုင်'သတ္တဝါကြီးတစ်ကောင်သည်စနန်း
တွင်းသို့အာသံနက်ကြီးဖြင့်ပြေးဝင်လာကာ..
ကျပ်စင်ပေါ်မှ
မကျေက်တကျေက်၊ရိုင်
သားတုံးများကိုအဝေမီး
မရဲစွတ်ဟူလိုက်သည်။
မီးပုံမီး၏မပီမသာအလင်းရောင်ကြောင့်၊ကြောက်
မက်ဖွယ်'ပြကားနေသောမျက်နှာကြီးကိုထည်းကောင်း။
၁၉၆

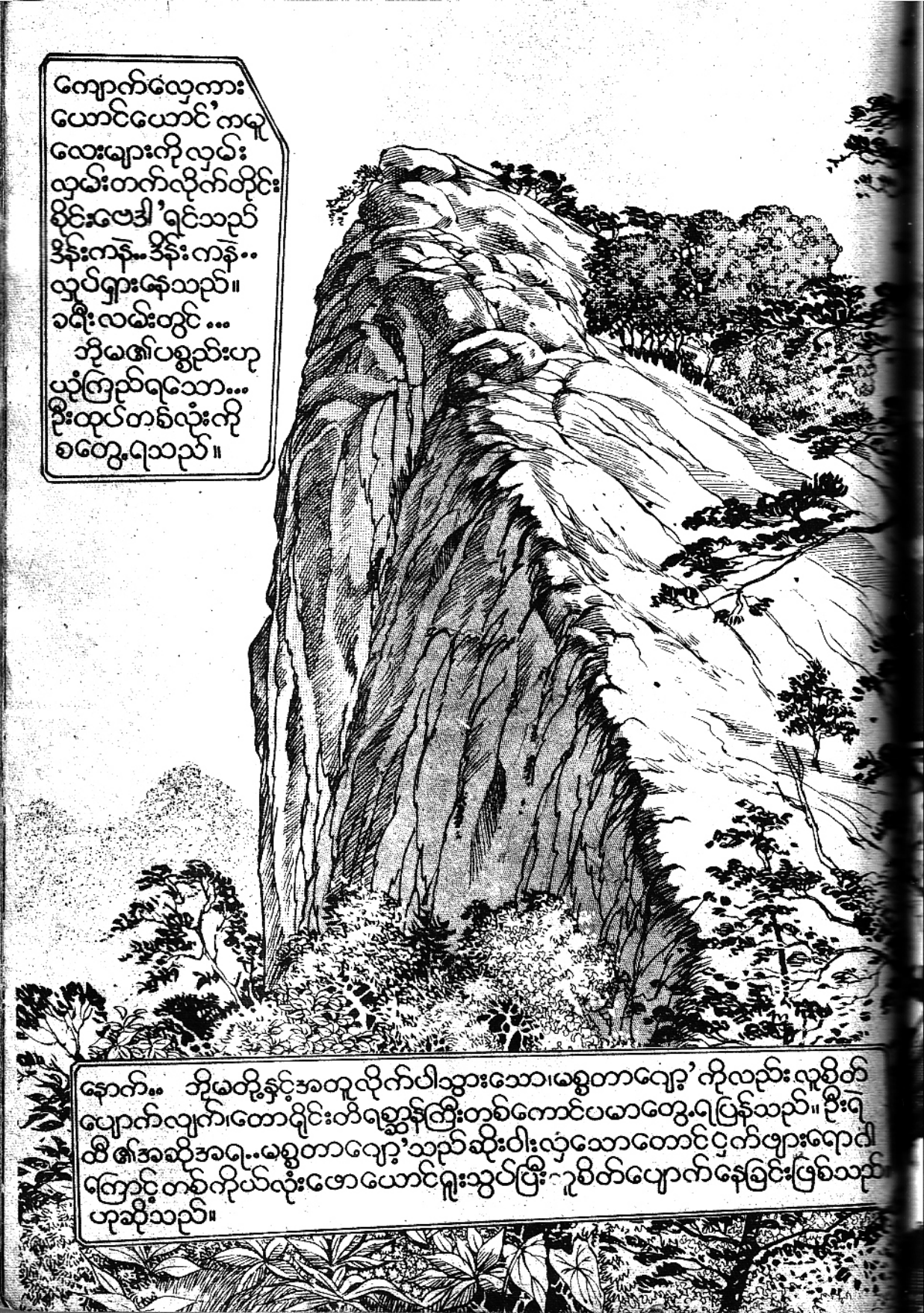

ဟုံ့ ညွှန်အမှိုက်သရိုက်များ
ကပါငြိုလျက်၊ ဖောင်းကား
နေသောဝမ်းဗိုက်ကြီးကို
လည်းကောင်းထိတ်လန့်
စပွယ်တွေ့မြင်လိုက်ရ
သည်။
စိုင်းဗေဒါတို့
အား၊ မြင်သွားသော
ထိုသတ္တဝါကြီးသည်၊ ဂျေ့
လက်ကိုဆန့်တန်းရျှ အသံ
နက်ကြီးပြုဝ့်ကုန်းဆော်
ကာ၊ အတင်းပြေးဝင်
လာပြန်သည်။
စိုင်းဗေဒါလက်မှ ငါးဗယ်ခုံးပေါက်ဓားသည်
ဝှစ်ကနဲ ပြေးထွက်သွားသည်။
၁၉၇

ဦးရေဆိတ်မှာမြားဒဏ်ကြောင့်လေး
သည်လည်း၊ သတ္တဝါကြီး၏
ဂုဏ်ကိုဖောက်၍ ကျောမှ
ထွက်သွားပြန်သည်။
ထိသေ'အဆိပ်တန်ခိုးကြောင့်
ရှေးဦးတစ်လှည့်မှမတိုးနိုင်ဘဲ
အုန်းကန်ပစ်ကျသွားတော့
သည်။
ခွေးနှစ်ကောင်
ကလည်းအလွတ်
မပေး... ဗိရောကို
အတင်းဝင်ရောက်
ဆွဲယူကိုက်ဖဲ့
ကြသည်။
အားပါးပါး
တယ်ကြောက်
စရာကောင်းတဲ့
ကောင်ကြီးပဲ...
လူကလေးရဲ့
၁၉၈

ကောင်ကြီးလေ!
လိုက်တာ
...လွန်လှပေပဲ
ခင်းဗေဒါနှင့်ဦးရေတိုက်ခိုက်
သည်၊ခွေးများဝိုင်းဆွဲနေ
သော အကောင်ကြီးဆီ
သို့ တဖြည်းဖြည်း တိုး
ကပ်လာကြသည်။
နောက်..ခိုင်းဗေဒါ'
သတ္တဝါကြီးဇာတိမျက်
နှာသို့၊ဓားတံမီး
ဖြင့် ထိုးကြည့်
လိုက်သည်။
ပွပေသောင်းဗောင်းကားနေသောပါးစပ်ကြီးအတက်
မှာ၊ပိတ်လုလုမျက်လုံး...၊ဝါညစ်ညစ်အမွေးအမျှင်
ရှည်ကြီးများကြားမှာ၊ဟတတဖြစ်နေသောပါးစပ်၊
၁၉၉

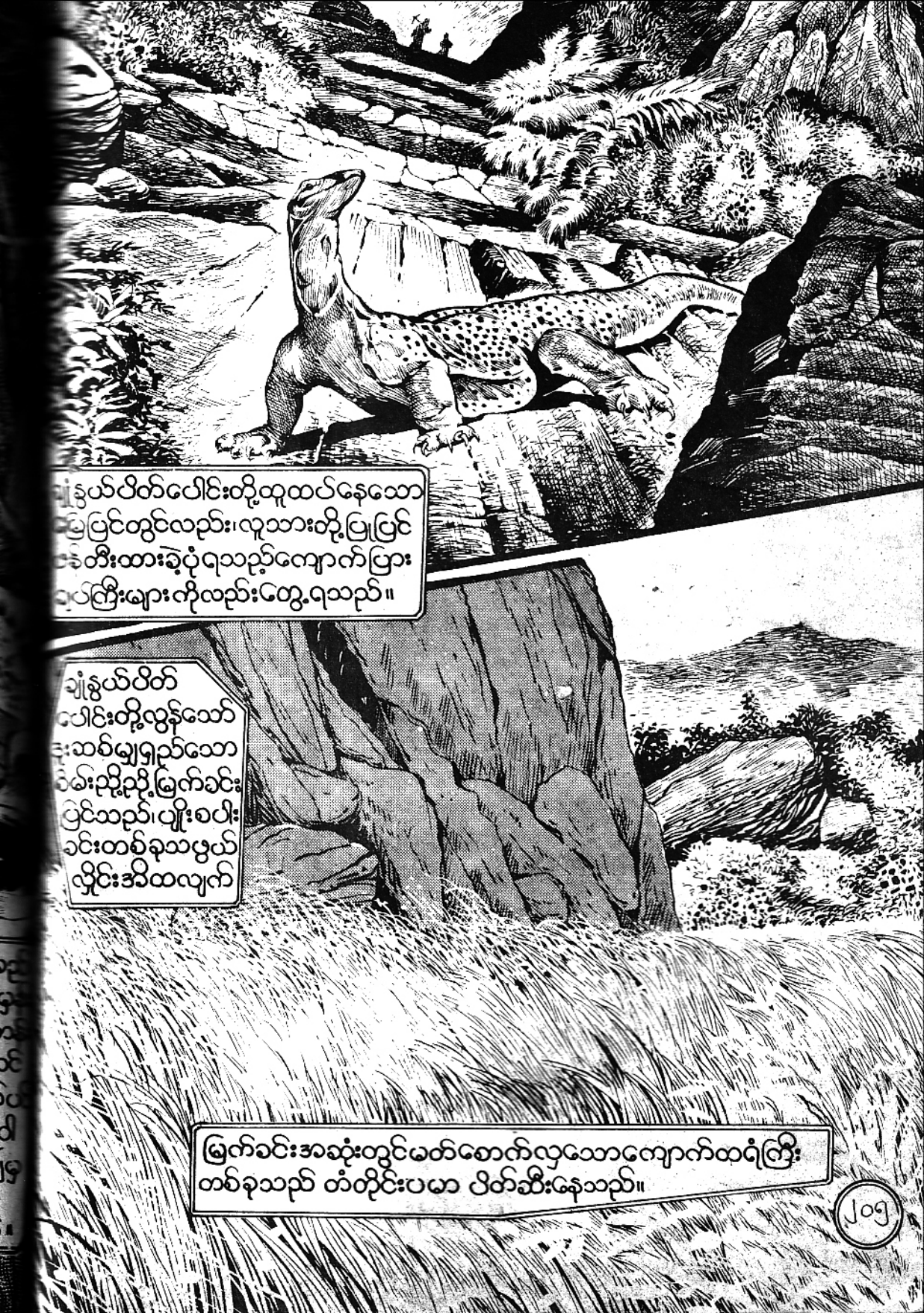

ဟင်-
ဒါဝေလူဝေလူဝေ
ဟာ-
သေချာကြည့်စမ်း
ဟုတ်တယ်..ဦးကြီး'ဒီမှာ
ကြည့်..ဟောင်းဘီတို့...
စိုင်းဗေဒါ'ဓာတ်မီးထိုးပြ
သတ္တဝါကြီးဖော်ဝါးဆိုသို့ဦး
ထိ ကြည့်လိုက်သည်။
ဟောင်းနွယ်းညစ်ပတ်ရွံ
ဖွံ့ဖြိုးကြွက်အလူးလူးပေနေ
သော၊ကာကီဟောင်းဘီ
တို့' ကလေး...။
နောက်..
စိုင်းဗေဒါကသတ္တ
ဝါကြီးဖော်ပျောက်နှာသို့
အသေအချာပြန်
ကြည့်လိုက်ပြန်
ဖော်။
၂၀၀
မျောက်နှာပေါ်သို့အုပ်ကျနေသော၊ညင်းသိုးသိုး...
ဆံပင်ရှည်ကြီးများကိုဖယ်ရှားလိုက်သောအခါ..

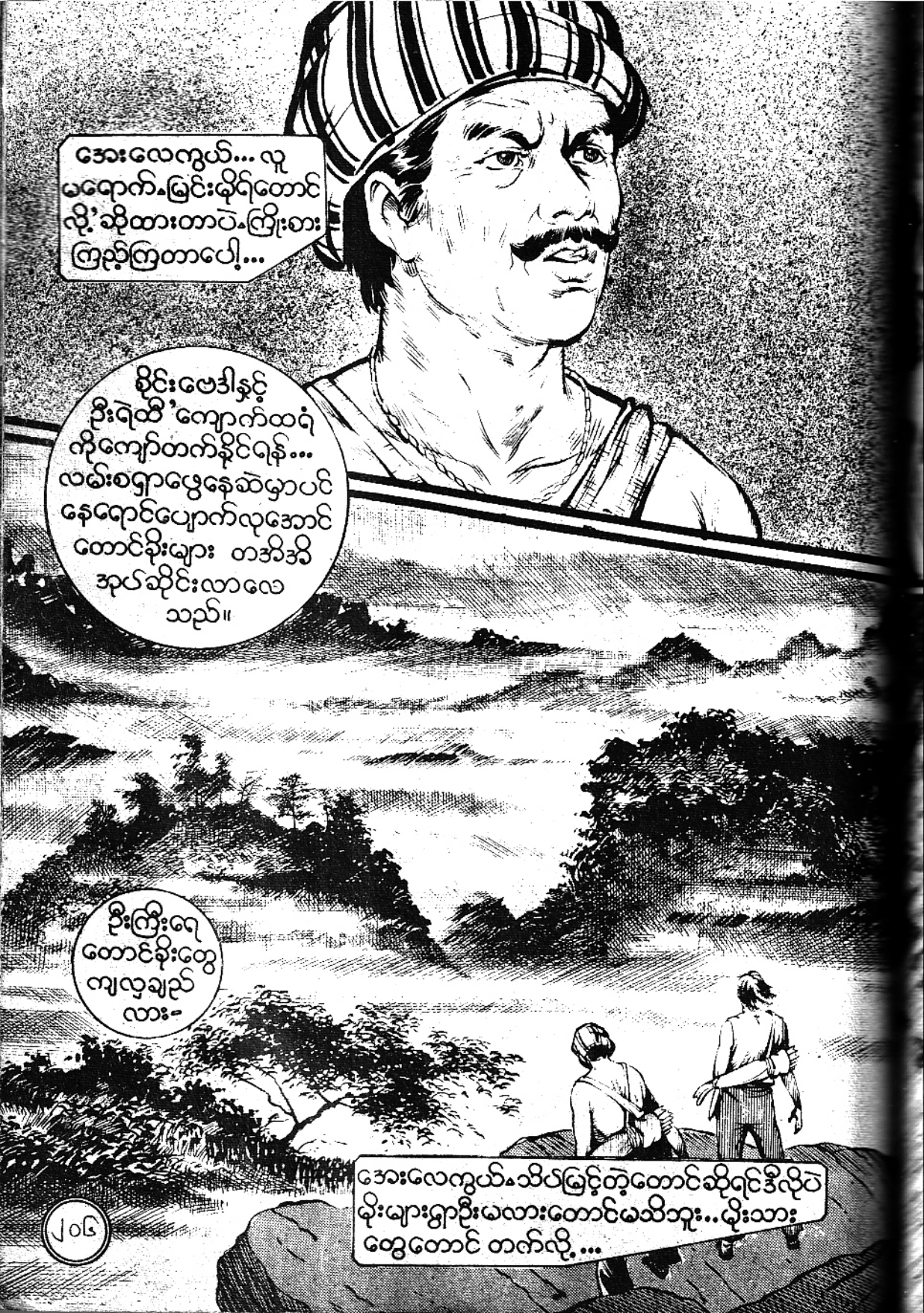

ပေဒါဒအာရုံတွင်၊ ရုပ်ဝေ
မျက်နှာတစ်ခုပေါ်လာ
လွှန်ခဲ့သောတစ်နှစ်
က...မျက်နှာ...
ဦးကြီး-
ဗယာ!
ဒါ..ဒါ.. ဘိုမတို့နဲ့
အတူထွက်သွားတဲ့
သစ်ထုပလကြီးကျော့
ဟင်!
၂၀၁

ကျောက်ဧလ္ဂကား
ပေါင်ပေါင်'ကမူ
လေးများကိုလှမ်း
လှမ်းတက်လိုက်တိုင်း
ခိုင်းဇေဒါ'ရင်သည်
ဒိန်းကနဲ...ဒိန်းကနဲ...
လှုပ်ရှားနေသည်။
ခဏီးလမ်းတွင်...
ဘိုမဇ္ဈ၏ပစ္စည်းဟု
ယုံကြည်ရသော...
ဦးထုပ်တစ်လုံးကို
စတွေ့ရသည်။
နောက်... ဘိုမတို့နှင့်အတူလိုက်ပါသွားသော၊မစ္စတာချော့'ကိုလည်း လူစိတ်
ပျောက်လျက်၊တောထဲဝင်းတိုရောက်ကြီးတစ်ကောင်ပမာတွေ့ရပြန်သည်။ဦးရ
ထီ၏အဆိုအရ...မစ္စတာချော့'သည်ဆိုးဝါးလှသောတောင်ပွက်ဖျားရောဂါ
ကြောင့်တစ်ကိုယ်လုံးဖောယောင်ရွဲသွပ်ပြီး ကူစိတ်ပျောက်နေခြင်းဖြစ်သည်
ဟုဆိုသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ.. ဦးထုပ်တွေ့ရခြင်းနှင့်မစ္စတာလျော်ကိုတွေ့ရခြင်းသည်၊ ဘိုမတို့.သည်ဒေသသို့ရောက်ခဲ့ခြင်း၏သက်သေခံများပင်မဟုတ်ပါလား။အမှန်တကယ်... ဘိုမတို့သွားရမည့်လမ်းသည်..အနောက်ရှုးရှုးသို့..
ယခုမူ...ကြောက်ဘက်သို့ယိုင်လျက်၊ဖြင်းမကြီ'တောင်တန်းမှမင်းပုန်းကုက္ကို....တစ်ချိန်က..ပျံဝဲရင်မ'ပန်ထွာမင်းသမီးပုန်းခိုခဲ့သည်ဆိုသောမင်းပုန်းကုက္ကို...
ယခု.. ဘိုမ'သည်လည်း....
နန်းတော်ရာတောင်ထိပ်ကိုရောက်ပြီ..လူကလေး
၂၀၃

ဦးရဲထီး၏အသံက၊စိုင်းပေဒါ'
အတွေးကိုဖြတ်တောက်ပစ်လိုက်
သည်။မှန်ပါသည်... အဖြောင့်ဆုံး
အပိုင်းသို့ရောက်နေပြီဖြစ်၍
ထေကတဖြူးဖြူးတိုက်နေသည်။
တောင်ထိပ်တပြင်လုံးသည်..မည်
သည့်ကာလက၊မည်သူစိုက်ခဲ့မှန်း
မသိသောကုက္ကိုပါပင်များစိတ်ဝင်
ပေါက်နေကြသည်။တောတောင်
များထဲတွင် ရှားရှားပါးပါးတစ်ပင်
တလေသာရှိတတ်သောကုက္ကိုပါ
ပင်တို့သည်၊ကျွဲတောင်ထိပ်ကျွန်
ုပ်ပါကြိုးပြန့်အုပ်ထားသလို
တစ်စုတ်ဝေးကြီးတွေ့ရသည်။
ပတ်ဝန်းကျင်ပြင်ကွင်းမှာတောင်စဉ် ...
အထပ်ထပ်တို့သည်၊စိုင်းပေဒါတို့အောက်
တွင်..စပ်စင်းနေကြသည်။
109

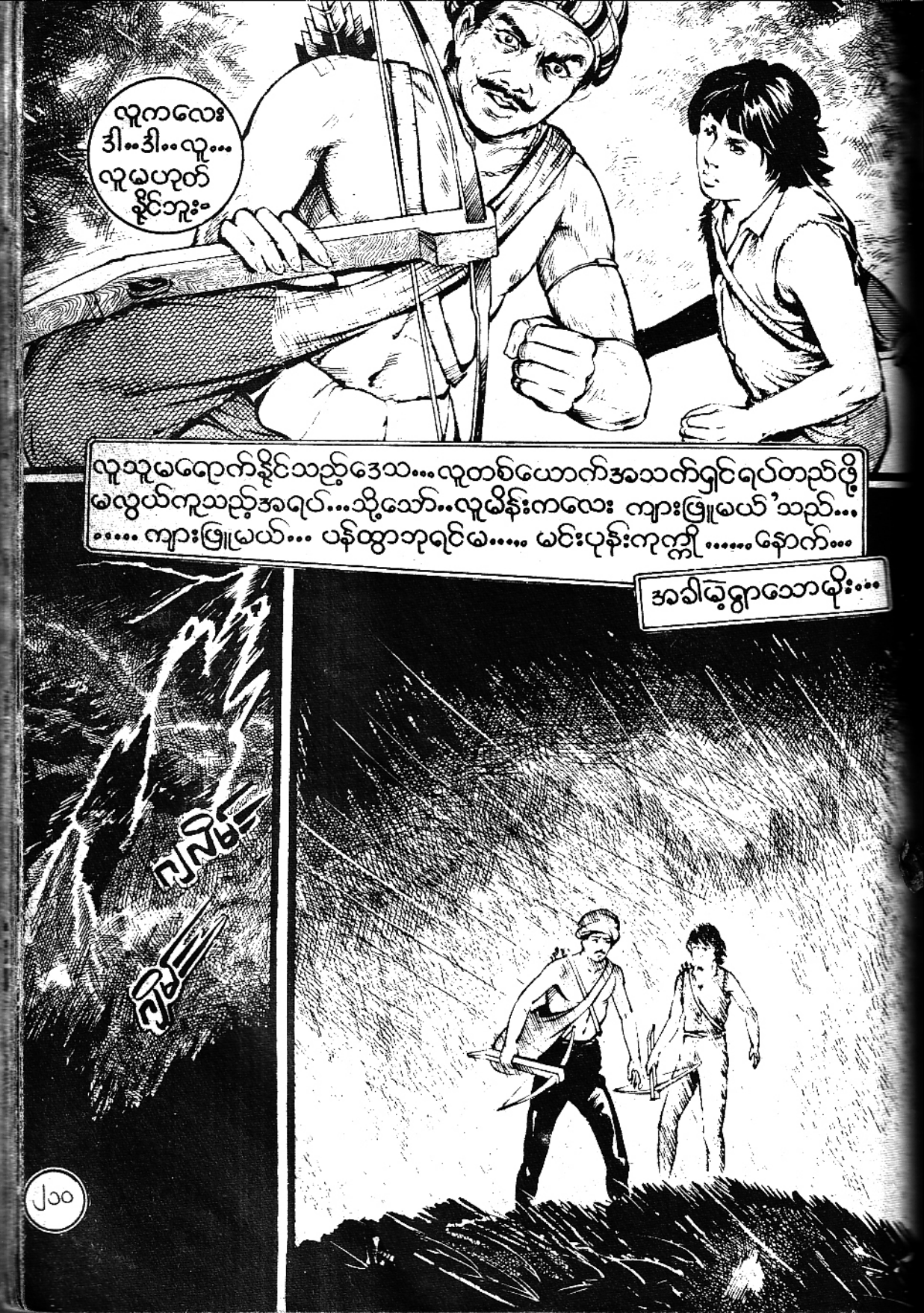

ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတို့ထူထပ်နေသော
မြေပြင်တွင်လည်း၊ လူသားတို့ပြုပြင်
ခဲ့တီးထားခဲ့ပုံရသည့်ကျောက်ပြား
ပေါ်ကြိုးများကိုလည်းတွေ့ရသည်။
ချုံနွယ်ပိတ်
ပေါင်းတို့လွှမ်းသော
နေ့ဆစ်မျှဖုံးလွှမ်းသော
ခံမြေညိုညို့မြက်ခင်း
ပြင်သည်၊ ပျိုးစပါး
ခင်းတစ်ခုသဖွယ်
လှိုင်းအိမထလျက်
မြက်ခင်းအဆုံးတွင်မတ်စောက်လှသောကျောက်ထရံကြီး
တစ်ခုသည် တံတိုင်းပမာ ပိတ်ဆီးနေသည်။
၂၀၅

အေးလေကွယ်... လူ
မရောက်ဖြင်းမိုင်ကတောင်
လို့ ဆိုထားတာပဲ ကြိုးစား
ကြည့်ကြတာပေါ့...
စိုင်းဗေဒါနှင့်
ဦးရဲထီ ကျောက်ထရံ
ကိုကျော်တက်နိုင်ရန်...
လမ်းစရှာပွေနေဆဲမှာပင်
နေရောင်ပျောက်လုအောင်
တောင်ခိုးများ တဒိန်ဒို
အုပ်ဆိုင်းလာလေ
သည်။
ဦးကြိုးရဲ
တောင်ခိုးတွေ
ကျလွှဲချည်
လား...
အေးလေကွယ်... သိပ်ဖြင့်တဲ့တောင်ဆိုရင်ဒီလိုပဲ
မိုးများရွာဦးမလားတောင်မသိဘူး... မိုးသား
တွေတောင် တက်လို့...
၂၀၆

ဟာ!
နွားကြီး
မြင်ကွင်းသည်စိုင်းဗေဒါရော၊ဦးရဲထိပါအသက်ရှူရပ်သွား
မတတ်ထူးဆန်းလှသည်။တစ်ချိန်က..အမျောင်ပြာစကားနှင့်
သာ၊ကျားပြူးယက်ကိုကြားခဲ့ရဖူးသည်။ယခုမူ..နွားဦးစီးလုံးဖြိ
မျက်စိရှေ့မှောက်တွင်မယုံနိုင်ဖွယ်တွေ့ရပေါ့ကြီး...။
ခပ်လှမ်းလှမ်း
ကျောက်တုံးပေါ်တွင်
သွယ်သွယ်ခွံ့ခွံ့နှင့်
ဝိုးတဝါးမိန်းကလေး
တစ်ယောက်ရပ်ဝဲရပ်
နှင့် ကြိုးမားသောကျား
ပြူးကြီးတစ်ကောင်...
၂၀၇

ကောင်းကင်သည်
မှိုးသားမှိုးငြိပ်တို့ပိုမို
အုံ့ဆိုင်းလာကြီး၊တောင်
ကြောတစ်ခုလုံးအမှောင်
ဖြိပ်ကလွှမ်းသွားသည်။
ရေခိုးရေငွေ့တို့ပါသော
လေစိမ်းအေးစက်စက်
သည်၊တစ်ဖျူးတိုးဝင်
ရောက်လာသဖြင့်...
စိုင်းဗေဒါတို့နှစ်ဦး
စလုံး'ဆတ်ကနဲ
တုန်သွားကြ၏။
ရုတ်တရက်
ထွက်ပေါ်လာသော
ကျားဟိန်းသံသည်၊တော
တောင်တစ်ခွင်လုံးကိုသိမ့်
သိမ့်တုန်သွားစေသည်။
နောက်.တစ်ဆက်တည်း
ထွက်ပေါ်လာသော
မှိုးခြိမ်းသံ...
ဂျိန်း
ဂျိန်း
၂၀၈

ဦးကြီး
ပစ်.ပစ်
.....
ဖြင်း
ငေးကြောင်နေကြသောစိုင်းဟေဒါနှင့်ဦးရထီ တို့
သတိဝင်လာပြန်ရာ လိုက်ချီန်ဆည်ကာ၊ လျှပ်တပြက်
မျှ..နောက်ကျသွားခဲ့လေပြီ...
ဒုတ်
တစ်ဖွေ့ခုန်'ပြားဂျက်ခိုန်
ကလေးနှစ်စင်းကား...
ကုကျိုပင်ကြီးတစ်ပင်၏
ပင်စည်တွင်သာ၊နှုတ်
မရအောင်၊စူးနစ်သွား
ခဲ့သည်။
ဒုတ်
၁၀၉

လူကလေး
ဒါ...ဒါ...လူ...
လူမဟုတ်
နွားဘူး...
လူသူမရောက်နိုင်သည့်ဒေသ...လူတစ်ယောက်အသက်ရှင်ရပ်တည်ဖို့
မလွယ်ကူသည့်အရပ်...သို့သော်...လူမိန်းကလေး ကျားဖြူမယ်'သည်...
...ကျားဖြူမယ်... ပန်ထွာဘုရင်မ..... မင်းပုန်းကွက်ကို.....နောက်...
အခါမဲ့ဂွာသောဟိုး...
ကျွမ်း
ကျွမ်း

ဦးရဲထီ' မိုးကိုအတော်
သဘက်နေမိသည်။
ခဲပိုတွေရေနို
ကုန်သဖြင့်၊ မီး
အားလုံးငြိမ်းနေ
သည်။ မီးတောက်
အရောက်ဖျန်းချမ္းမွေး
ဘာတောင်တော်
တော်နှင့်မီးမစွဲချင်။
တောက်-
အချိန်မဟုတ်
အခါမဟုတ်
မိုးကွာ-
ဦးရဲထီ' အဖို့၊ မီးသည်
အတော်အရေးကြီးနေ
သည်။ ညစာအတွက်
လည်းလိုသည်။ စိုင်းဗေ
ဒါ' အတွက်လည်းလို
သည်။ ပန်တွာမင်းသ
မီးဇာနည်းတော်ဂျာမှပြန်
ရောက်လာပြီးနောက်
စိုင်းဗေဒါ' အသေးမိချိ
အဖျားသွေးဝင်နေဇာ။
ဌိသမျှစောင့်' အားလုံး
ခြုံပေးထားသော်လည်း
လုံလောက်ဟန်မတူ...
ဒါ့ကြောင့်...မီးဖိုကို
အလျင်အမြန်ဖွေးနေ
ရခြင်းဖြစ်သည်။
၂၁၁

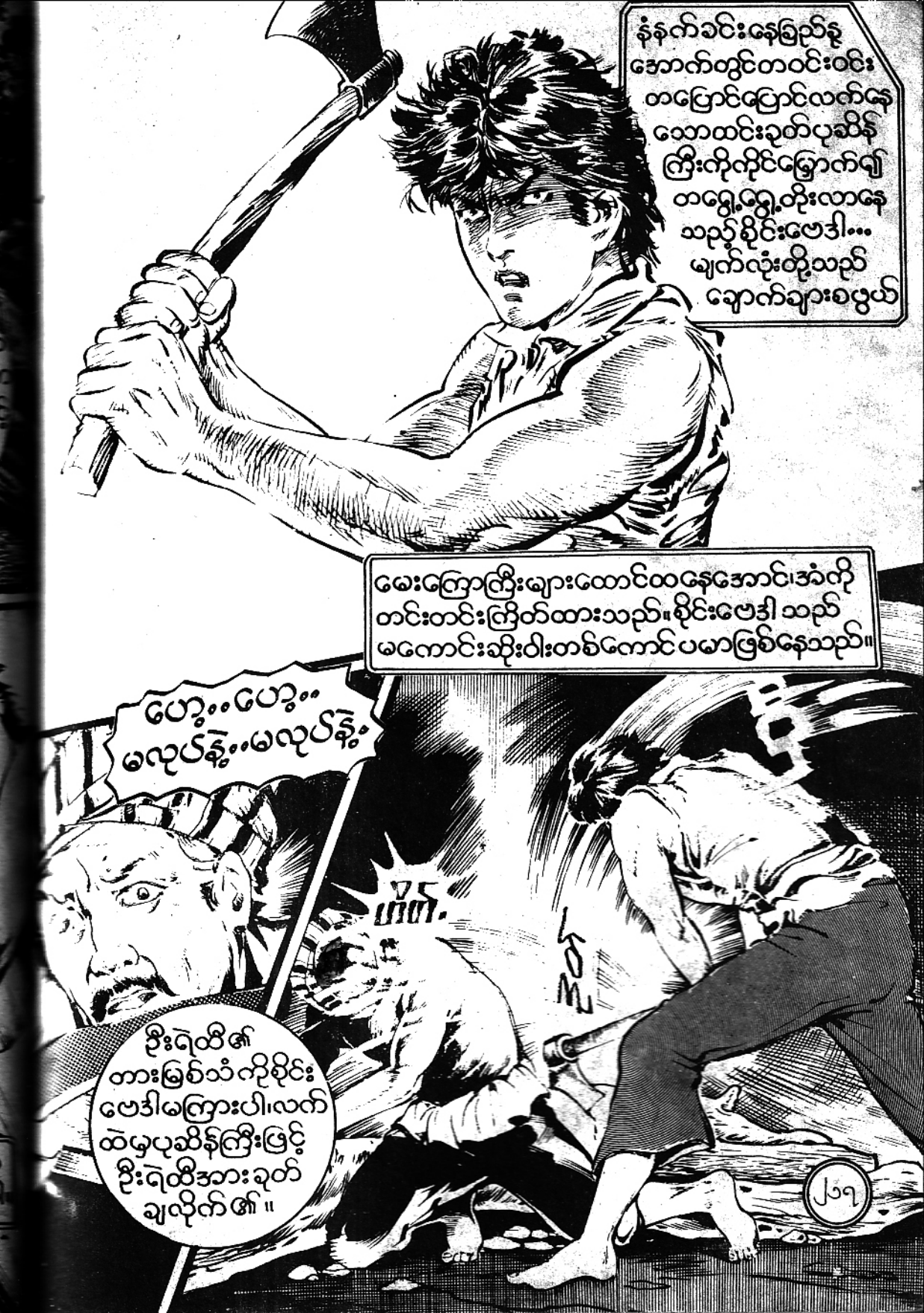

မီးအရှိန်ပြေသည်နှင့်
စိုင်းဗေဒါကိုမီးဖို
နံဘေးမှေးပြီးမှာမှ
ယူလာသောငနှံး
ဆေးတိုက်သည်။
တစ်ခါတစ်ခါ၊သတိလက်လွတ်
ဖြစ်ချိန်ကယောင်ကတမ်းညည်း
တွားသံက၊ပေါ်ပေါ်လာသည်။
ဒိုမ
ဒိုမ
အားး..အခင်း..အခိုး..ဟိုး..ဟိုး...
ကျာ်း..
ကျာ်းဖြူမြေယ်..
ပန်ထွာ..ပန်ထွာ
အခ...အခ..
ကူကလေး
ကူကလေး
၂၁

ဒေါ်:
ဒေါင်း:
ဟင်!
ဦးကြီး-
လူကလေး
လူကလေး
.....
လူကလေး
သတိရလို့လား-
ကျေးဇူးတစ်
ခွက်ထပ်သောက်
လိုက်ဦး...
ကျွန်...
ကျွန်တော်...
လူကလေး..
မိုးမိုးကြီးမျှားတာ
လေ... ဒီညတော့
ဆေးသောက်ကြိုး
အိပ်နော်.. မနက်
လင်းရင်ရွာကို
ပြန်ကြတာ
ပေါ့ကွာ..
ဒီလောက်အန္တရာယ်များတဲ့နေရာ
မနေတာ ကောင်းပါတယ်...

ဘာပြန်
ဖယ်.. ဟုတ်
လား.. ဦးကြီး
အေးလေ
ကွာ.. လူလေး
မှာခဲ့မကောင်း
ပါဘူး...
မပြန်ဘူး.. မပြန်ဘူး
ကျားဖြူ' မရေချင်း
မပြန်ဘူး ...
လူကလေး
ရယ်.. ဘာမှာ
ဆေးလေး ဘာ
လေးကျပြီး
မှ...
ဟင့်အင်း.. ဟင့်အင်း
ကျွန်တော်မပြန်ဘူး
ဖြီးတော့.. ဘိုမ..
ဘိုမ.. ကျွန်တော့်
ကိုစောင့်.. စောင့်
နေလိမ့်မယ်...
ဟင်း.. ဟင်း.. ဟင်း
၂၁၄

ဦးဇော်ဒါအတွက်ဦးရေထိ
းဂိမ်မကင်းပြစ်လာဖြ်။
အဖျားသည်ပေါ့ပေါ့
နတ်မဟုတ်မှန်းသိ
သည်။ညနေစာကို
းချင်စိတ်ပင်မရှိတော့။
ဦးရေထီ'မပြောနှင့်..ခွေးနှစ်ကောင်ပင် သခင်ဖြ်အခြေ
အနေကိုသိရှိသည့်ပမာ၊ငြိမ်ချက်သားကောင်းနေဖြ်။
၂၀၅

လေးကိုအသင့်
ကိုင်လျက်တစ်ညလုံး
မြီးပုံနံဘေးတွင်ငုတ်တုတ်
ထိုင်နေခဲ့ရသောဦးရေထိ
တစ်ခုံတစ်ရာအသံကြောင့်
စနိုးစနောင့်စိတ်ဖြင့်...
ဖြတ်ကနဲလန့်နိုး
လာသည်။
မြင်ကွင်းကိုကြည့်ချလည်းအလွန်
အမင်းဒဏ်ခြင်္သေတ်လန့်သွားသည်။
လူကလေး
လူကလေး
ဟာ -
လူကလေး
ဦးရေထိ၏အလန့်တကြားဟစ်အော်
သတိပေးသံကို၊ခိုင်းဇော်ဒါ' မကြားပါ

နံနက်ခင်းနေခြည်ခဲ့
အောက်တွင်တဝင်းဝင်း
တလျောင်လျောင်လက်နေ
သောထင်းခွတ်ပုဆိန်
ကြီးကိုကိုင်လျှောက်ချ
တွေ့တွေ့တိုးလာနေ
သည့်စိုင်းဇော်ဒါ...
မျက်လုံးတို့သည်
ချောက်ချားစဖွယ်
မေးကြောကြီးများထောင်ထနေအောင်၊အံကို
တင်းတင်းကြိတ်ထားသည်။စိုင်းဇော်ဒါသည်
မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်ပမာဖြစ်နေသည်။
ပေါ့...ပေါ့...
မလုပ်နဲ့...မလုပ်နဲ့...
ဟိတ်.
ဦးရဲထီဇော်
တားမြစ်သံကိုစိုင်း
ဇော်ဒါမကြားပါ၊လက်
ထဲမှပုဆိန်ကြီးဖြင့်
ဦးရဲထီအား ခုတ်
ချလိုက်ပါ။
၂၁၇

ဂျက်တရက်လှိမ့်ချောင်လိုက်သ
ဖြင့်၊ပုဆိန်သွားသည်ဦးရေထိ'မှီနေ
ခဲ့သောသစ်တုံးကြီးကိုနက်ရှိုင်းစွာ
ခိုက်ဝင်သွားသည်။
လူကဇလေး
ရှိုင်း
ဦးရေထိ'နားမလည်နိုင်တော့ပါ၊နိုင်း'သည်
သူ့ကိုဆိုသော်လည်းသားဘဝငြင်းပမာ
ခင်ဗျာယ်တာရေသူ
မင်း
မင်း
၂၁၈

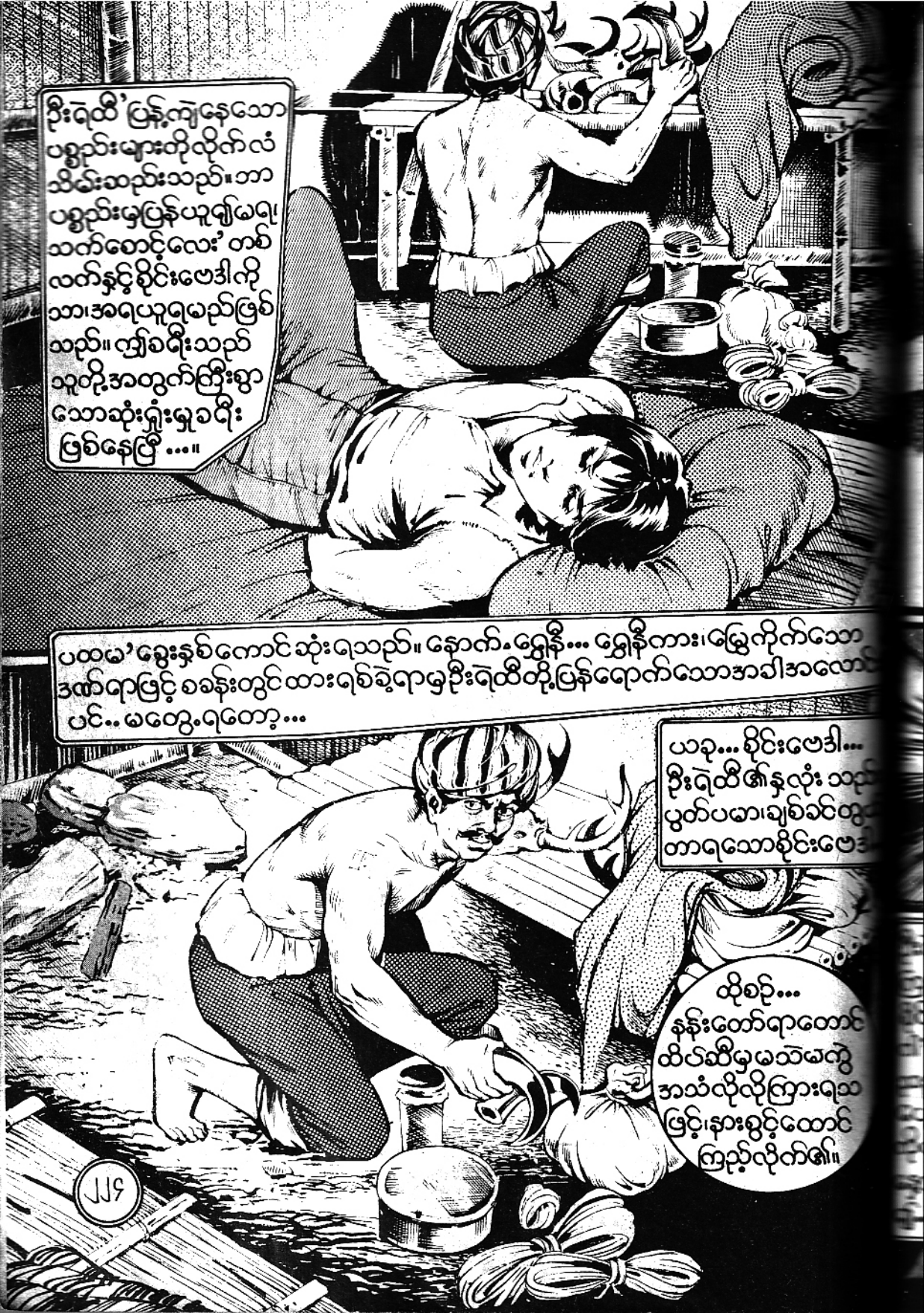

သူ့လက်ပေါ်တွင်ကြိုးပြင်းခဲ့ရသူ...သူ့အားလည်း
ကြီးမားသောသံပေါဇဉ်ဖြင့်ခင်တွယ်ရသူ...
ယခု...သည်တကူ
အားသဖွယ်သံပေါ
ဇဉ်ကြီးရသူစိုင်းဗေဒါ
သည်၊သူ့အားအသေ
သတ်ရန်ကြိုးစားနေပြီ။
ဦးရေထီလက်တွင်ထိသော
အဆိပ်တို့လူးကျံထား
သော၊မြားရွဲက်ဖြူတပ်
လေး'သည်အဆင့်
ရှိနေသော်လည်း
လူကလေး'စိုင်းဗေဒါကို
ဦးရေထီ...မပစ် ရက်ပါ။
လူကလေး
- စိုင်း -
၂၁၉

ရိုင်း
ဦးကြီးလေ...
မင်းဦးကြီး...
ဦးရထီလေ...
ဦးရထီ
ဘယ်လိုမှတားမြစ်
ဖျက်မရပါ။ခိုင်းပေဒါ
သည်တောထိုင်းတိရ
ဆာန်ကြီးတစ်ကောင်
ပမာဏတင်း
ပင်...
ဝင်ရောက်ထိုးခုတ်နေတာ။"
၂၂၀

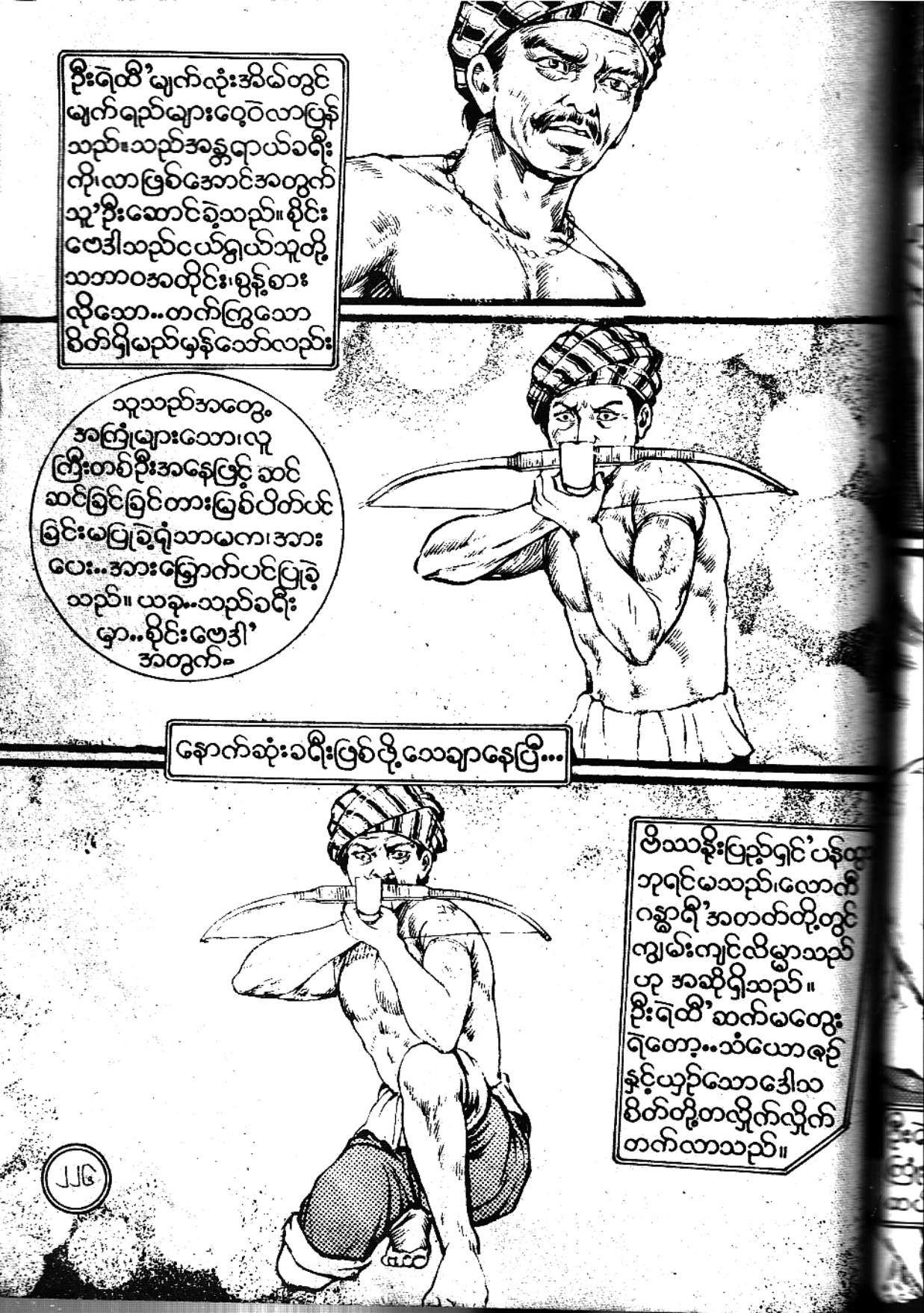

ကြာလျှင်ပုဆိန်သွားအောက်
အသက်ပျောက်ရတော့မည်။
ခြင်းဗေဒါအခြေအနေကိုလည်း
ပြဿဒီစပြုလာသည်။ အဂိုပါအ
ကဲကိုကြည့်၍ ယစ်ထုပ်ကြီး
ကျော့ဇော်အပြစ်ကိုပြန်မြင်လာ
သည်။
ဘုရား
ဘုရား
ထို့ကြောင့်နောက်တစ်ကြိမ်ခိုင်းဗေဒါ'ဝင်
အလာတွင်ထင်းချောင်းတစ်ချောင်းဖြင့်ခေါင်း
ကို၊ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး ရိုက်ချလိုက်သည်။
ခိုင်း-
လုပ်လေ

လူကလေး' နိုင်းရယ်
ဦးကြီးကို
ဖင့်သွတ်ပါ
လူကလေး
ရယ်..
တစ်သက်လုံး'မျက်ရည်ဟူသည်ဘယ်လိုအရာ
နည်းဟုမသိခဲ့သောဦးရဲထီဖြာ်မျက်ဝန်းတွင်မျက်
ရည်တို့ ယိုးလေးခိုကျလာသည်။
သောက ပရိဒေဝမီး
ဆိုသည်မှာသံယောဇဉ်
ကြီးသည်နှင့်အမျှပိုး၍
ပူလောင်တတ်သည်ကို
ထိုမထင်သည့်မုဆိုးကြီး
ဦးရဲထီ'သဘောပေါက်
နားလည်ခဲ့ပြီကော...
111

စိုင်းဗေဒါအတွက်ဦးရေထိခိုက်
ရင်တွင်ပူပန်မှုတို့ကြီးစိုးနေ
သည်။ တစ်စက်ချင်းချပေး
နေသောရေစက်ရေပေါက်
တို့ကိုပင်၊ စိုင်းဗေဒါသည်
မျိုမချနိုင် ဖြစ်နေသည်။
သည်အတိုင်း
နေလို့ကတော့မဖြစ်..
တောင်ဘက်ဗျား'ရောဂါ
အကြောင်းကို၊ ဆောင်သုံးပင်
ရွာသား'မုဆိုးတုန်းက..တစ်
ကြိမ်..မစ္စတာကျော့'တုန်းက
တစ်ကြိမ်..ဦးရေထိသိပ္ပံး
တွေ.ဗျူးထားတြီ။
ထို့ကြောင့်..စိုင်းဗေဒါကိုရွာသို့အပြန်ရောက်အောင်သယ်ယူရမည်။
၂၂၃

ဦးဂေထီ' ပြန့်ကျဲနေသော
ပစ္စည်းများကိုလိုက်လံ
သိမ်းဆည်းသည်။ ဘာ
ပစ္စည်းမှပြန်ယူမျှမရှေ့
သက်စောင့်လေး' တစ်
လက်နှင့်စိုင်းဗေဒါကို
သာ၊ အရေယူရမည်ဖြစ်
သည်။ ကျွဲစဂိုးသည်
သူတို့အတွက်ကြိုးစား
သောဆုံးရှုံးမှုခဂိုး
ဖြစ်နေပြီ ...။
ပထမ' ခွေးနှစ်ကောင်ဆုံးရသည်။ နောက်... ဂွေးနီ... ဂွေးနီကား၊ ဖြွေကိုက်သော
ဒဏ်ရာဖြင့် စခန်းတွင်ထားရစ်ခဲ့ရာမှဦးဂေထီတို့ပြန်ရောက်သောအခါအလောင်
ပင်.. မတွေ့ရတော့ ...
ယခု... စိုင်းဗေဒါ...
ဦးဂေထီ၏နှလုံး သည်
ပွတ်ပမာ၊ချစ်ခင်တွ
တာရသောစိုင်းဗေဒါ
ထိုစဉ်...
နှန်းတော်ရာတောင်
ထိပါဆိုမှမသေဘဲကွဲ
အသံလိုလိုကြားရသ
ဖြင့်၊နားစွင့်ထောင်
ကြည့်လိုက်ရ၏။
၂၂၇

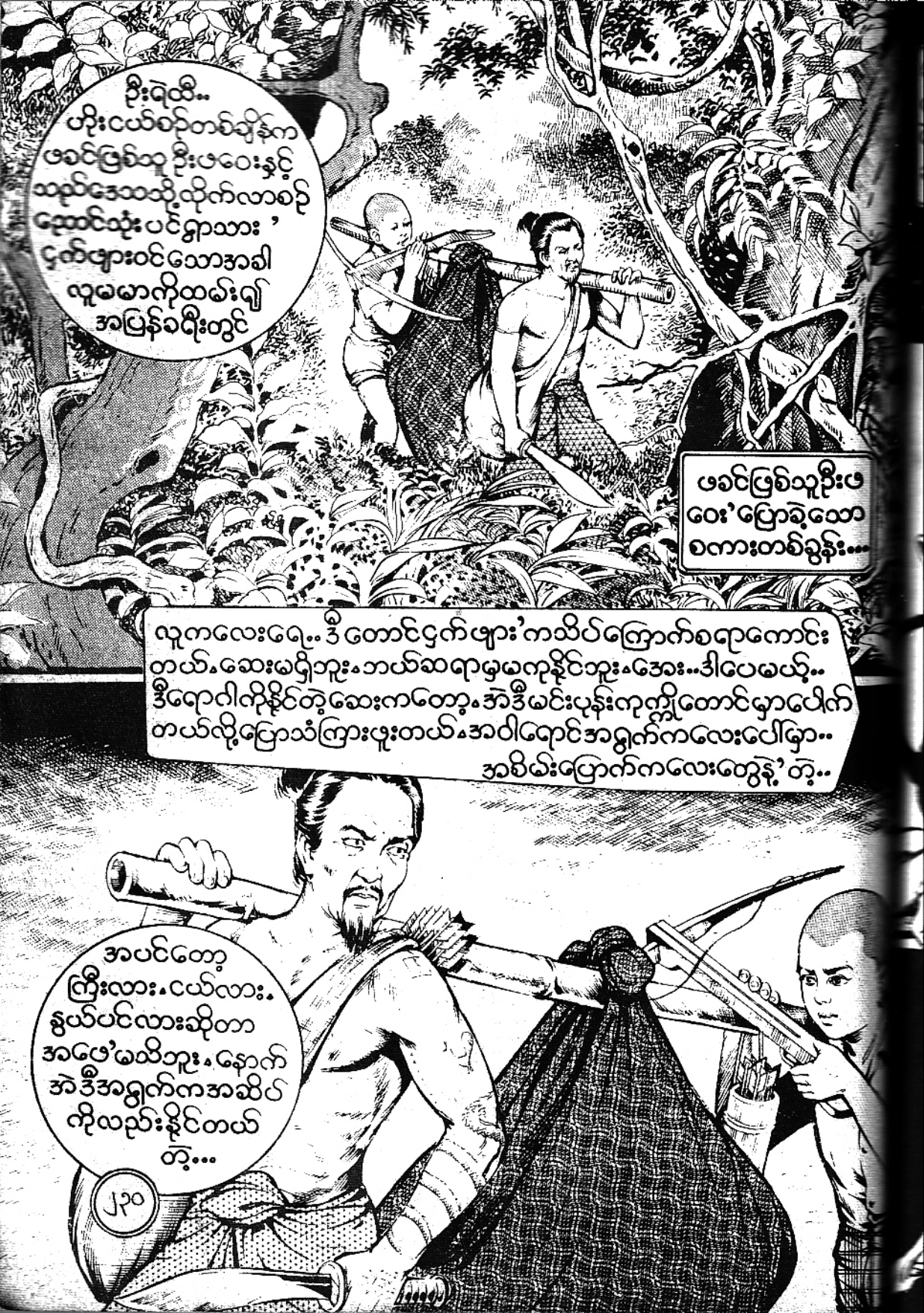

ဒိုးရေထီတစ်ယောက်
ကြက်သီးထသွားသည်။
လူကလေးစိုင်းဗေဒါ
အား၊ ခေါ်သံကြစ်ဖြင့်။
စိုင်း
စိုင်းဗေဒါ
နောက်ပေါက်ကွဲသံနှစ်ခု...
ဒိန်း
ဒိန်း
ဒိုးရေထီ' စိုင်းဗေဒါကို
ကြည့်လိုက်သည်။
စိုင်းဗေဒါသည်ရော
ဖိစီးမှုကြောင့်...
သည်းညှဉ်လျက် အဝိပ
ကျနေသည်။ ခဏ
ယ်ကိုကြိုးပြင့်တုပ
ောင်ထားသည်ဖြစ်
..မလှုပ်ရှားနိုင်...။
၂၂၅

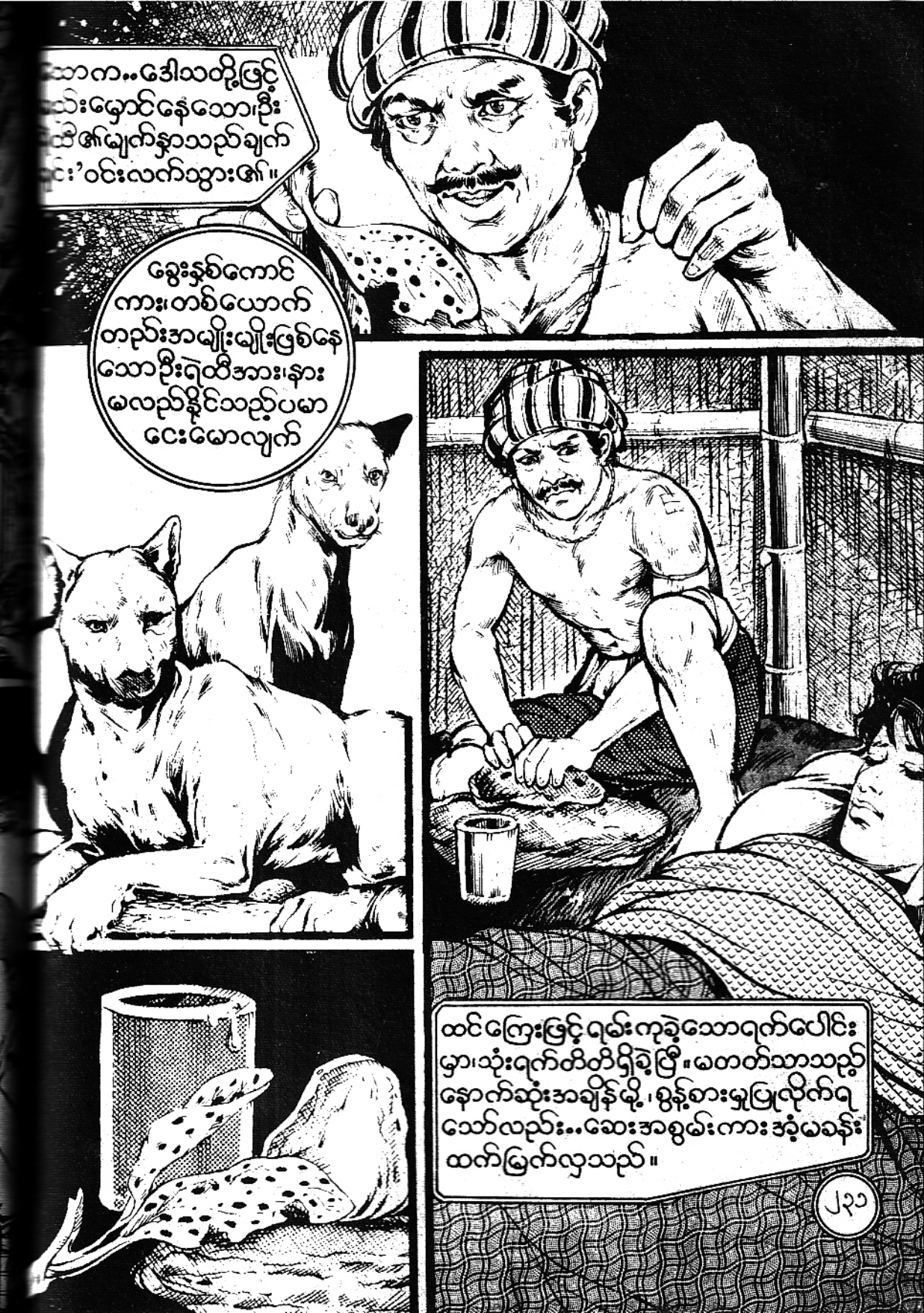

ဦးရေထိ'မျက်လုံးအိမ်တွင်
မျက်ရည်များဝေ့ဝဲလာပြန်
သည်။သည်အန္တရာယ်ခရီး
ကို၊လာဖြစ်အောင်အတွက်
သူ'ဦးဆောင်ခဲ့သည်။ နိုင်း
ဗေဒါသည်ငယ်ရွယ်သူတို့
သဘာဝအတိုင်း၊စွန့်စား
လိုသော...တက်ကြွသော
စိတ်ရှိမည်မှန်သော်လည်း
သူသည်အတွေ့
အကြုံများသော၊လူ
ကြီးတစ်ဦးအနေဖြင့် ဆင်
ဆင်ခြင်ခြင်တားဖြစ်ပိတ်ပင်
ခြင်းမပြုခဲ့ရုံသာမက၊ အား
ပေး...အားမြှောက်ပင်ပြုခဲ့
သည်။ ယခု...သည်ခရီး
မှာ...နိုင်းဗေဒါ'
အတွက်...
နောက်ဆုံးခရီးဖြစ်ဖို့သေချာနေပြီ...
ဗိသဿနိုးပြည့်ရှင်'ပန်ဒု
ဘုရင်မသည်၊လောက်
ဂန္ဓာရီ'အတတ်တို့တွင်
ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသည်
ဟု အဆိုရှိသည်။
ဦးရေထိ'ဆက်မတွေး
ရတော့...သံယောဇဉ်
နှင့်ယှဉ်သောဒေါသ
စိတ်တို့တလှိုက်လှိုက်
တက်လာသည်။
၂၂၆

သားရင်းတမျှချစ်ရသောစိုင်းဗေဒါအတွက်
မခံမရပ်နိုင်သောစိတ်တို့ပြည့်သိပ်လာသည်။
တစ်ကိုယ်လုံးတဆတ်ဆတ်တုန်လာ၏။
ဟွေ့-
ဘာကောင်မှ
ဂရုမစိုက်လို့
ဒီကိုလာတာ
ကွ-
ငါ့တူသာတစ်ခုခုဖြစ်ကြည့်
မင်းတို့တစ်တောင်လုံးကို
မီးတိုက်ပစ်မယ်၊ သိလား၊
ရဲ့ထီတဲ့ကွ၊၊ ရဲ့ထီ၊၊၊
ဟာကြ
လေကွ
သတ္တိရှိရင်
လာကွ-
ဟာကြ
ဒုံးရဲ့ထီ၏ ကြောက်ခမန်းလိလိအော်ပစ်
ကြုံးဝါးသံသည်၊ တောတစ်ခွင် 'တောင်အ
ဆပ်ထပ်သို့လှိုင်းထသွားသည်။
၂၂၇

တစ်တောလုံး
ကို့မှီးတို့ကပဲ
မယက်ဘူး...
ရေထီး...ဘူး
ရေထီး
ဦးရေထီးရဲ့အသံသည်တောင်နံဇုန့်
ပေါ်တင်ထပ်နေသည်။ဆိပ်လူးပြား
များကိုလည်းဦးတည်ရာမဲ့'တစ်
စင်းတြီးတစ်စင်းပစ်လွှတ်နေရှာ၏။
နောက်...တွေ့သမျှသစ်ပင်တို့ကို
ဓားဖြင့်လိုက်ခုတ်နေပြန်သည်။
သည်အခိုက်...အံ့ဩစရာတစ်ခုကို
ဦးရေထီး...တွေ့လိုက်ရသည်။
ဟင်!!
ဖြန်း
ဖြောင်း
၂၁

ယခုတော့ မျောက်ပီသနေပြီကော..၊ ခါးမှာ သွေးတစ်စက်စက်ဖြင့် ဟောက်ပက်ဖြစ်နေသော ဒဏ်ရာလည်းအကင်းသေနေပြီ...
မြေကိုက်သောဒဏ်ရာဖြင့်တစ်နေ့ ရာရာတွင်သေပြီဟုထင်ထားသော ကျွန်... ခြေတစ်လှမ်းကိုပင် အနှိုင်နှင်းသွားနေခဲ့ရသော..ကျွန်...
သည်မျှမြန်မြန်ဆန်ဆန် အဘယ့်ကြောင့်ပြောက် ကင်းသွားရသနည်း .... ဦးရေထိ'ကြောက်မစဉ်း စားရပါ..ကျွန်'တပျော် ပျာပြင့်ဝါးစားနေသော အပင်ငယ်တစ်မျိုးကို တွေ့လိုက်ရ၏။
လက်ဝါးခန့် အဝါရောင်အရွက် ပေါ်တွင်အစိမ်းရောင် အပြောက်အစက်က လေးမျှားထနေသော တစ်ထွာသာအပင် ပေါ်လေး
၂၂၉

ဦးရဲထိ..
ဟိုးယော်စာတစ်ချို့က
ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးပဝေးနှင့်
သားသမီးအသစ်ထိုက်လာစဉ်
ဆွေတော်သုံးပင်ရှာသား'
ဌာဏ်ဖျားဝင်သောအခါ
လူမမာကိုထမ်းဂျ
အပြန်ခရီးတွင်
ဖခင်ဖြစ်သူဦးပ
ဝေး'ပြောခဲ့သော
စကားတစ်ခွန်း...
လူကလေးရေ.. ဒီတောင်ဌာက်ဖျား'ကသိပ်ကြောက်စရာကောင်း
တယ်ဆေးမရှိဘူးဘယ်ဆရာဖမကုနိုင်ဘူးအေး..ဒါပေမယ့်..
ဒီရောဂါကိုနိုင်တဲ့ဆေးကတော့အဲဒီမင်းပုန်းကွက်ကြီးတောင်မှာပေါက်
တယ်လို့ပြောသံကြားဖူးတယ်အဝါရောင်အရွက်ကလေးပေါ်မှာ..
အစိမ်းပြောက်ကလေးတွေနဲ့'တဲ့..
အပင်တော့
ကြီးလား..ငယ်လား..
နွယ်ပင်လားဆိုတာ
အရေ'မသိဘူး..နောက်
အဲဒီအရွက်ကအဆိပ်
ကိုလည်းနိုင်တယ်
တဲ့...
၂၃၀

သောက..ဒေါသတို့ဖြင့်
သံးမှောင်နေသော၊ဦး
ဘိုးရဲ့မျက်နှာသည်ချက်
ခြင်း'ဝင်းလက်သွားဖူး။
ခွေးနှစ်ကောင်
ကား၊တစ်ယောက်
တည်းအမျိုးမျိုးဖြစ်နေ
သောဦးရဲတိအား၊နား
မလည်နိုင်သည့်ပမာ
ငေးမောလျက်
ထင်ကြေးဖြင့်ရမ်းကုခဲ့သောရက်ပေါင်း
များ၊သုံးရက်တိတိရှိခဲ့ပြီ။မတတ်သာသည့်
နောက်ဆုံးအချိန်ဖို့၊စွန့်စားမှုပြုလိုက်ရ
သော်လည်း..ဆေးအစွမ်းကားအံ့မခန်း
ထက်ဖြက်လှသည်။
၂၃၁

ရွာသို့ပြန်လည်သယ်ယူလျှင်လည်း
လမ်းတွင်အသက်ပျောက်မည်မှာသေ
ချာနေသည်ဖြစ်၍ ဤနှီ'ယူလာသည့်
အရွက်ကိုအရည်ညှစ်၍ဟုတ်သော်ငှါ
မဟုတ်သော်ငှါ ရေးတိုက်ပစ်လိုက်၏။
စိုင်းပေဒါအတွက်ကံကောင်းလေစွ...
ချွေးများထွက်လာပြီးကိုယ်ပူငှါနှက်ဆူ
သည်။ ကယောင်ကတမ်းဟစ်အော်ခြင်း
များလည်းမပြုတော့...ငါးရက်မြောက်
နေ့တွင်...သတိကောင်းစွာရလာသည်။
စိုင်း..
လူကလေး
...
ခင်..ခင်ဗျာ..ဦး...ကြီး...
၂၃၂

ဟို...လူကလေး'နှုန်းတော်ရာ
က၊ပြန်ရောက်ကတည်းက
အဲအေး မိုးကြီးဟားတာလေ..
တောင်ငှက်ဟားဝင်လို့...
ကံကောင်းလို့ပေါ့လူလေး..
ကျွန်...ကျွန်တော်..
ဘာ..ဘာဖြစ်လို့..
လူကလေး'သတိရပြီနော်..
မိုးကြီး'ဝမ်းသာလိုက်တာ..
ဦးရထီကစိုင်းဗေဒါဟျားနေစဉ်
အတွင်းကယောင်ကတမ်းဖြစ်ပုံ
လူမှုန်းသူမှုန်းမသိတော့ပဲ သူ့ဘဝီး
နဲ့ပြုပုံ၊ ဖွေနီထံမှဆေးပင်ရရှိ
ထင်ကြေးဖြင့်ရမ်းကုရာမှသက်
သာလာခဲ့ရပုံများကိုပြောပြဖို့။
ဒါဖြင့်..
ဖွေနီဟာကျွန်
တော့်အသက်ကို
ကယ်လိုက်တဲ့..
ကျေးဇူးရှင်
ပေါ့..
၂၃၃

အေး.. ဟုတ်တယ်..
လူကလေး'အခုတောင်
ဖြေနီယူလာတဲ့ဆေးပင်
ကုန်သွားလို့ ဦးကြီးလိုက်
ရှာနေတာမတွေ့သေးဘူ
နေပါစေတော့လား'ဦးကြီးရယ်
ကျွန်တော်လည်းသက်သာလာပြီ
ပဲဟာ.....
ဟာ..
ဘယ်ဖြစ်ဦးမလဲ
လူကလေးရဲ့..အဖျား
က..ရှင်းရှင်းပျောက်
သေးတာမဟုတ်ဘူး
တော်ကြာထပ်ဖြစ်
လာမှဆေးမ
ရှိရင်..
ကဲ..
လူကလေး
အိပ်လိုက်
ဦး
၂၃၄

နောက်နှစ်ရက်ခန့်ထိ'စိုင်းဗေဒါဂျင်းဂျင်းမ
ပျောက်သေး၊သတိရလိုက်မရလိုက်ဖြစ်နေ၏
ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့တွင်ကား၊ကောင်းစွာကျန်း
မာလာခဲ့ပြီ။အိပ်ရာမှဂျင်လန်းစွာနိုးထခဲ့သည်။
လေးလံ
တွေဝေနေဟူမျှားလည်း
ရှိတော့၊သို့သော်မအိပ်ရာ
သတိုင်းတွေ့မြင်နေကျဖြစ်
သော ဦးရေထိကို မတွေ့ရပါ..
နှီးအနားသို့အကြောင်းတစ်ခု
ကြောင့်သွားနေမည်အထင်
ဖြင့်သာ၊ဆာသောဝမ်းကို
ဖြည့်ရင်းစောင့်နေ
သည်။
သို့သော်ဦးရေထိကားပေါ်မလာခဲ့၊တောသည်လည်း
ခါတိုင်းလိုပင်ဘာမျှမထူးခြား၊တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်
နေမြဲစိုးရိမ်စိတ်ဖြင့်ဆက်စောင့်သည်။ဖြောင်ရိပ်
သန်းဘဆော်လည်းဦးကြီး၏အရိပ်အရောင်ကို
မတွေ့ရပါ...။
၂၃၅

ထိုည..တစ်ည်လုံးနိုင်းဗေဒါ'ဆက်
ဆောင့်သည်။ မိုးသာစင်စင်လင်းရော
ဦးရဲထိကားပေါ်မလာပါ..နေ'ထန်း
တစ်ဖျားခန့်ရောက်မှ၊ယက္ခ'တစ်
ကောင်တည်းရောက်လာသည်။
နောက်..သူ့ထံသို့
ပြေးလာပြီး၊ သူ့
ဘောင်းဘီစကို...
အတင်းကိုက်ဆွဲ၍
ခေါ်ယူနေတော့ဖြင့်။
နိုင်းဗေဒါ
သိလိုက်ပြီ-ဦးကြိုး'
တစ်စုံတစ်ခုသောအန္တ
ရာယ်ကြောင့်တစ်နေရာ
ရာတွင်ကျန်ရစ်ခဲ့လေပြီ
အသက်ရှင်လျက်လား
အသက်မဲ့လျက်
လား...
၂၃၆

စိုင်းဗေဒါ
ခိုးရိမ်စိတ်တို့
အထွတ်အထိပ်
ရောက်နေ
ပြီ။
ဒူးလေးကိုပြင်သည်။
မြားအိတ်ကိုစစ်သည်။
ငါးပယ်ခုံးတောလိုက်စားကိုခါးပတ်နှင့်တွဲချိတ်ခါးတွင်
ချိတ်သည်။ကျောက်သွေးကိုတစ်ဝသောက်သည်။
၂၃၇

နောက်..ဦးထောက်ထိုင်သည်
အိတ်ထဲမှ ဘိုမဖြစ်ခေါင်းစည်
ပတိလေးကိုထုတ်ယူလိုက်ပြီ
နောက်..နဖူးပေါ်ဝဲကျနေသော
ဆံစများကိုသိမ်းချိခေါင်းကို
ပတ်စည်းလိုက်သည်။
မဆိုးရိုင်း၏
မာန်အပြည့်ပေါ်လာပြီ
ဦးကြီးအတွက်ကြုံရသော
အန္တရာယ်သည် မိုးလောက်
ပင်ကြီးနေစေဦးတော့..စိုင်း
ဗေဒါ..မဆိုးရဲစိုင်းဗေဒါ..
အမှုန့်ကြိတ်ပစ်တော့
မည်လား...
၂၃၈

ခွေးရဲနှစ်ကောင်နှင့်မုဆိုးဖိုင်းတစ်ယောက်

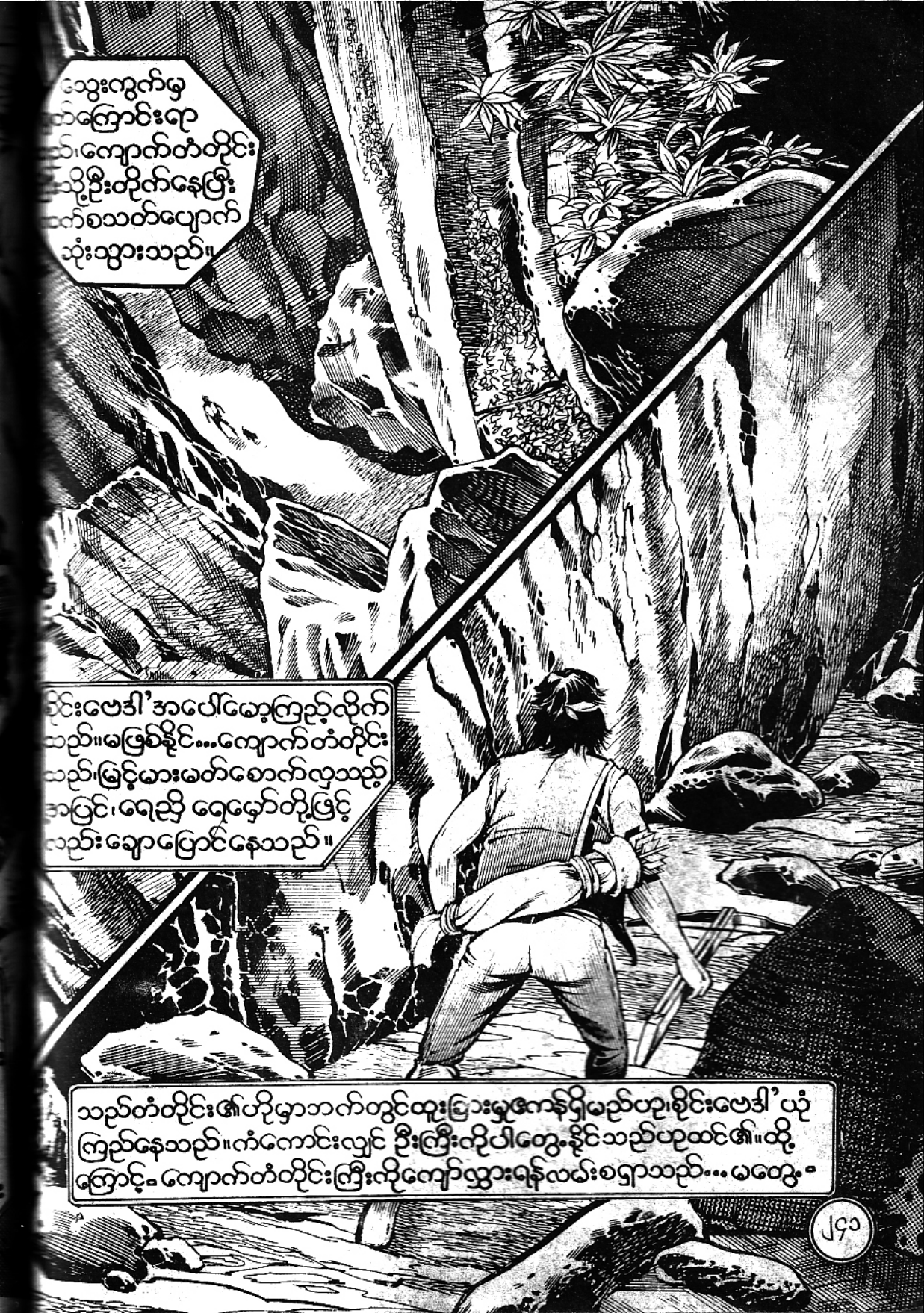

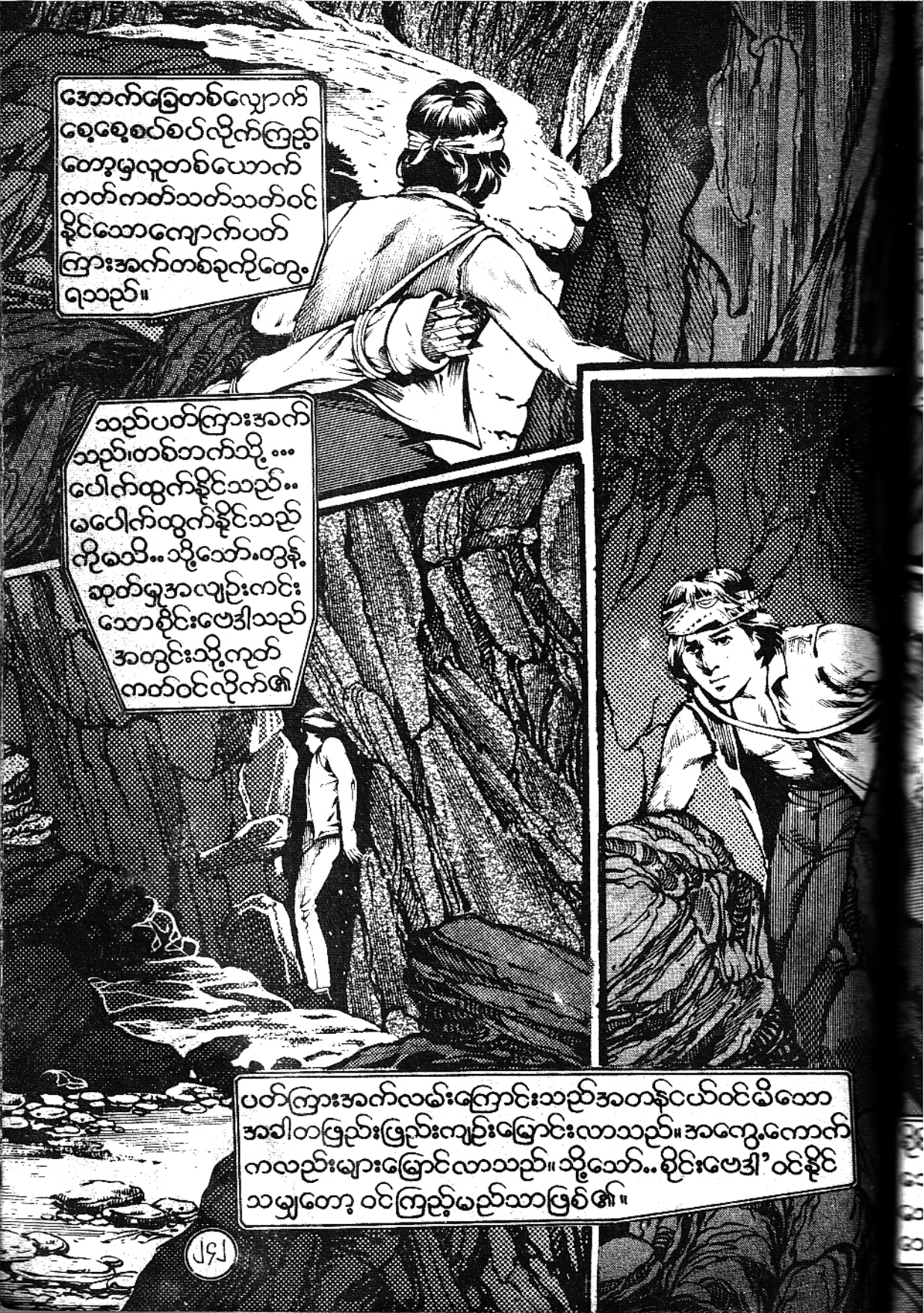
တောသည်
ချောက်ချားစဖွယ်
တိတ်ဆိတ်
နေသည်။

ကြီးမားသောပင်စည်ကြီး
များပြင့် ကွန်ရွေ့ရနေသော
ကုက္ကိုပါပင် ကြီးများသည်
လည်း၊ ဘာမျှမထူးခြား
သလိုငြိမ်သက်နေသည်။

ဖြေရောလက်ရောများလည်း
သည်နေရောတွင်တွေ့ခဲ့ရ
သဖြင့်၊ ဦးကြီးရောက်ခဲ့
သည်မှာသေချာသည်။

မတ်စောက်နေသောကျောက်
တံတိုင်းကြီးအနီးသို့ရောက်
သောအခါမြေပြင်တွင်အိုင်ထွန်း
နေသောသွေးကွက်ကြီးကို၊ အာ
ထင်းသားတွေ့ရသည်။ စိုင်းဇေ
ဒါ' ထိတ်ကနဲစိုး ရိမ်သွားသည်။
ဦးကြီးကို ကျားပြု၍' လက်ဦးသွား
လေပြီလား .....

သွေးကွက်မှ
ကြောင်းရာ
ကျောက်တံတိုင်း
ဦးတိုက်နေပြီး
စသတ်ပျောက်
သုံးသွားသည်။
ခင်းဗေဒါ' အပေါ်မှောက်ကြည့်လိုက်
သည်။ မဖြစ်နိုင်... ကျောက်တံတိုင်း
သည်၊ မြင့်မားမတ်စောက်လှသည့်
အပြင်၊ ရေညှိ ရေမှော်တို့ဖြင့်
သည်း ချောပြောင်နေသည်။
သည်တံတိုင်းဟာ ဟိုမှာဘက်တွင်ထူးခြားမှုကင်းရှင်းမည်ဟု ခိုင်းဗေဒါ' ယုံ
ကြည်နေသည်။ ကံကောင်းလျှင် ဦးကြီးကိုပါတွေ့နိုင်သည်ဟုထင်၏။ ထို့
ကြောင့်... ကျောက်တံတိုင်းကြီးကိုကျော်လွှားရန်လမ်းစဉ်ရှာသည်... မတွေ့...
၂၄၁

အောက်ခြေတစ်လျှောက်
စေ့စေ့စပ်စပ်လိုက်ကြည့်
တော့မှလူတစ်ယောက်
ကတ်ကတ်သတ်သတ်ဝင်
နိုင်သောကျောက်ပတ်
ကြားအက်တစ်ခုကိုတွေ့
ရသည်။
သည်ပတ်ကြားအက်
သည်၊တစ်ဘက်သို့...
ပေါက်ထွက်နိုင်သည်..
မပေါက်ထွက်နိုင်သည်
ကိုမသိ..သို့သော်..တွန့်
ဆုတ်မှုအလျဉ်းကင်း
သောစိုင်းဇော်ဒါသည်
အတွင်းသို့ကုတ်
ကတ်ဝင်လိုက်၏
ပတ်ကြားအက်လမ်းကြောင်းသည်အတန်ငယ်ဝင်ပြီးသော
အခါတဖြည်းဖြည်းကျဉ်းမြောင်းလာသည်။အလွန်ကောက်
ကလည်းများစွာမြောင်လာသည်။သို့သော်..စိုင်းဇော်ဒါ'ဝင်နိုင်
သမျှတော့ဝင်ကြည့်မည်သာဖြစ်၏။
၂၄၂

ခိုင်းဖေဒါ' ဂူအတွင်းမျက်လုံးဝေ့ကြည့်လိုက်သည်။ ဂူအမိုးထိပါမှဝင်ရောက်လာနေ
သော၊ နေခြည်တန်းအောက်တွင် အတုန်လှုပ်ခံးမြင်ကွင်းကဆီးကြိုနေသည်။ ရေရှိနေ
သောမျက်လုံးအစုံ.. ကြီးမားပြန့်ကားသောဦးခေါင်း... အရောင်တလက်လက်ထွက်နေ
သောအစွယ်ကြီးအပွေးသားဖြင့် စုးစိုက်စွာကြည့်နေသော.. ကျား ဖြူကြီး

ထိုကျားဖြူနဲ့ဘေးမှခွဲနှောင်းလှပလွန်းသော ကျားဖြူမလေး'
သူတို့ ယခင်ကတွေ့ခဲ့ ရသောအဝတ်အစားများကဲ့သို့မဟုတ်၊
ရှေးခေတ်ဟောင်း ပျဉ်မြင်းသမီးဝတ်စုံနှင့် ချပ်ဝပ်ကြွေ့ရှင်းစွာ
လှပနေသော... ကျားဖြူမလေး-
အံ့သြတုန်
လှပမှုကြောင့်...
ဖွင့်စင်နေသော
သတိများကို...အ
တင်းထိန်းချုပ်
ရ...
ဝင်းဝင်းတောက်နေသော
ကျားဖြူ၏မျက်လုံးနှစ်လုံး
ကြားသို့၊ဆိပ်လူးကြားဖြင့်
ပစ်ချလိုက်သည်။
၂၄၄

ဖြောင်း
မယုံကြည်
ခဲ့စရာအဖြစ်များ
သည်၊ စိုင်းဇော်ဒါအတွက်
က်တိုက်တွေ့ကြုံရ
သမျှ ပစ်ကွင်းကို
တိုက်ရိုက်ထိမှန်
သော်လည်း
စူးဝင်ခြင်းမရှိ ထက်ပိုင်းကျိုးဖျဲလွင့်
စဉ်သွားသည်။ စိုင်းဇော်ဒါ' အံ့သြမှုနှင့်
အတူ ကျားဖြူနံဘေးမှ ရပ်နေသော
ပန်ထွာဘုရင်မကိုကြည့်လိုက်သည်။
ဗြုံးမယောင်ယောင်မျက်နှာပေးဖြင့်ကြည့်လင်စွာကြည့်နေဆဲ...

ဦးရေထိန်၏အာရုံတွင်
ရှုးနောက်ဂိုဝေနေ
သည့်ကြားမှသာယာ
တိုးညင်းသောခေါ်
သံ သဲ့သဲ့ကိုကြား
နေရသည်။
ဦးကြီး
ဦးကြီး
ဦးကြီးရေထိ
အသံသည် အကြား
အာရုံတွင်တဖြည်းဖြည်း
ပို၍ ပို၍ပီပြင်လာသည်။
ဦးကြီး
ဦး ကြီး
လေးလံနွေ့
သောမျက်ခွံ
များကိုအားယူ
၍ဖွင့်ကြည့်
လိုက်ရ၏။
အင်း...ဟင်း...
အင်း...
ဟော ဦးကြီး'
ဦးကြီး'သတိရလာ

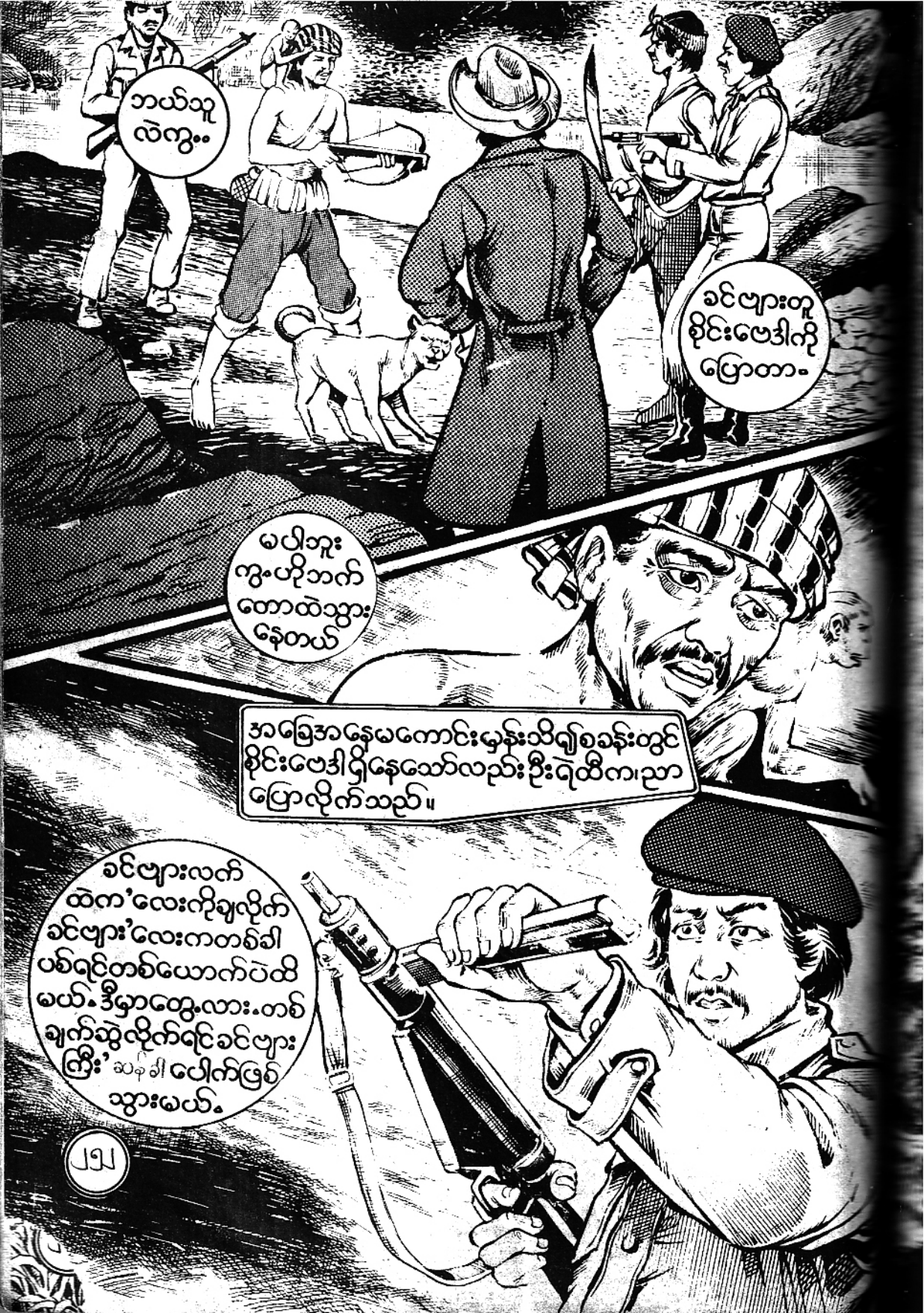

ကျုပ်..
ကျုပ်...ဘယ်
..ဘယ်ကို..
ရောက်..
အို! မထန့်ဦး
လေ..အသာလေး
ဖွဲ့နှံးနေပါဦး..
ကရကာပြည့်ဝသောကြည်လင်သည့်
သာယာသောအသံကလေးသည်ဦး၏
ထိ'ကို၊ အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားစေသည်။
ဦးကြီး..
ကျွန်မကို့သေ
သေချာချာကြည့်
ပါဦး။ ဖွတ်မိရဲ့
လားလို့။
ဖွေးဝါကြောင်ဆံပင်၊ဆင်စွယ်နှစ်အသား၊ကြည်စင်ပိုင်းစက်
သောမျက်လုံး...ဦး၏ထိ အခြောင်တွင်အတိတ်မှအာဂိုပ်သည်
ဖြတ်ကနဉ်ဝင်လာသည်။
၂၄၇

တင်!
ဘိုး ဘိုးမ
ဆိုးကင်းပဲ
ဟုတ်တယ်
ဦးကြီးကျွန်မ
ဘိုးမ' ပါ
....
ဟာ! ကလေးမရယ်..ဦးကြီး'ဝမ်းသာ
လိုက်တာ..ခိုင်းသာသိရင်ဘယ်လောက်
များ ဝမ်းသာလိုက်မလဲလို့..
ဘိုးမလည်း
ခိုင်းကိုသိပ်တွေ့ချင်
တာပဲ ဦးကြီး....ခိုင်း
အခုဘယ်မှာကျန်
နေခဲ့သလဲ..ဟင်..
ကျောက်ပျဉ်စခန်း'မှာ
ဘိုးမ ရဲ့..ဦးကြီးပျောက်
နေတာသိရင်..သူလိုက်ရှာ
မှာပါ...
၂၄၈

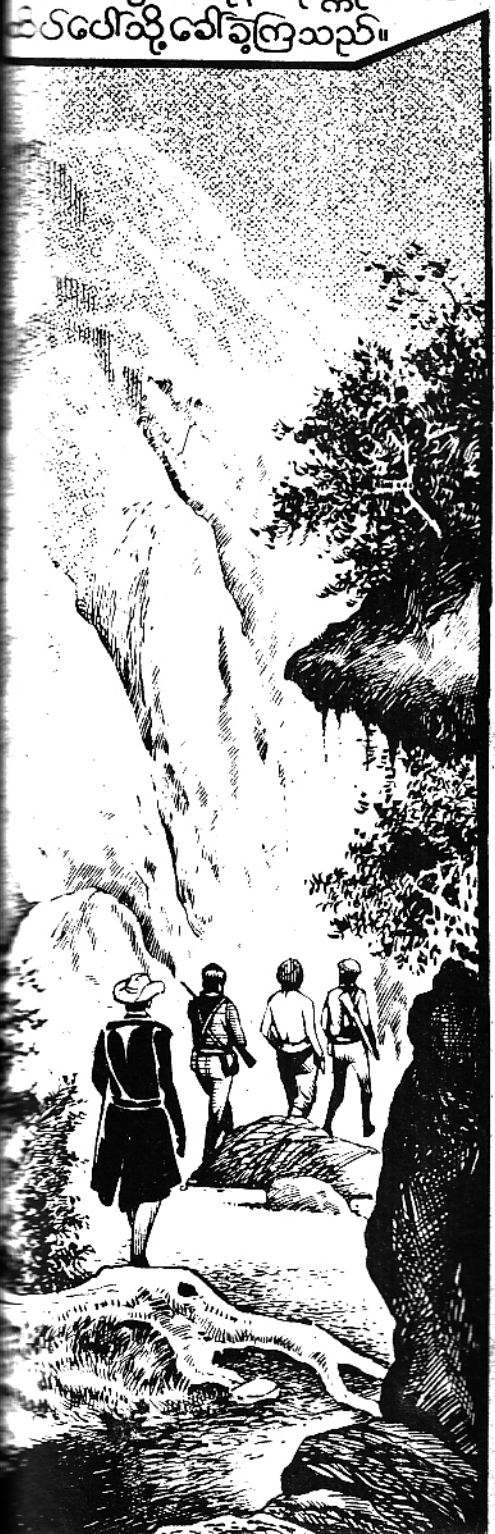

သြော်...
ခိုင်းလေ..ခိုင်းနဲ့
ဘိုမ'ဆုံရကောင်မှ
တစ်ယောက်နဲ့...တစ်
ယောက်..မြင်ရခိုင်
တော့ပါ့မလား..
ခိုင်း..
လိုက်လာမှာ
ပါ..ကလေးမ
....
ဦးကြီး'တူအကြောင်း
ဦးကြီး သိပါတယ်...
နောက်.. ဘိုမကို
ဘယ်လောက်စွဲလမ်း
ဘယ်လောက်ချစ်နေ
တယ်ဆိုတာလည်း
ဦးကြီးအသိ...
ခုအချိန်ထိ
ယောင်ကတမ်း
ပါမကိုတဲ့မှာ
ယောင်တာကောင်
ဘိုမဆိုတဲ့နာမည်
ပါပြီးသားပဲ...
မငိုပါနဲ့
ကလေးမ
ရယ်..
ဘိုမ'ယုံပါတယ်ဦးကြီး
ဒါကြောင့်လည်းယူကျုံးမရ
ဖြစ်ရတာ..ခိုင်းနဲ့ ဘိုမ..
တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
တွေ့မြင်ရဖို့မလွယ်တော့
ဘူး...
၂၄၉

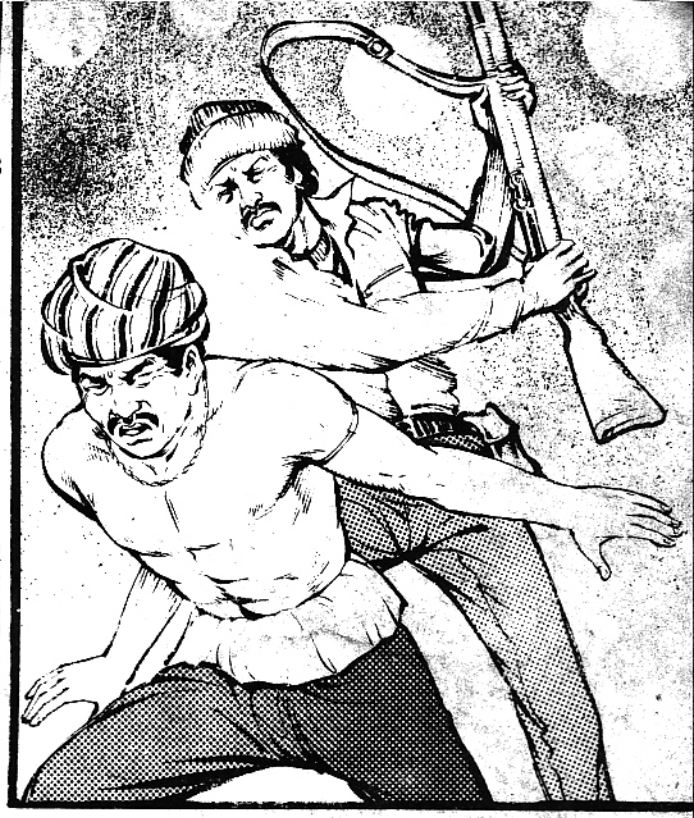

ဟင်!
ဘာဖြစ်လို့..
ဦးကြီး...နားမ
လည်ဘူး..
ကလေးမ..
အခု..
ဘိုဘတိုးနဲ့ဖီးလစ်
တို့..ဒက်ဒီကိုတန်ဆာခံ
ခေါ်ပြီး စိုင်းနေကတဲ့
လိုက်သွားကြပြီ..စိုင်း
ကို..သတ်..ကြ..
မလို့....
HE!
ဘတိုး ...ဘတိုး..
စိုင်းဗေဒါအပေါ်အ
ကြီးနေသော..ဘတိုး
သူ့အဖေ'သူကြီးဦးဝ
သေဆုံးရခြင်းသည်
စိုင်းဗေဒါ'လက်ချက်
တစ်ထစ်ချအစွပ်အလ
ဖြင့်ရေးခြိုးသိနေသော
ဘတိုး.... မနေ့က..ဦး
ဗေဒါအတွက်ဆေး
ဂျာရန်..ဖြေနီကိုလ
ခေါ်ချ....

ယက္ခ'နှင့်အတူချောင်းဦးအတိုင်းထွက်လာခဲ့စဉ်၊မမျှော်လင့်ပဲ၊ဘတိုး'တို့အပြဲ့နှင့်တိုးခဲ့ရသည်။ ကျွမ်းကျင်စေးလံခေါင်းပါးသော... တောကြီးတောင်ကြားဘတိတော့၊စိုင်းဗေဒါကို လက်စားချေလိုစိတ်တစ်ခုတည်းဖြင့် ဘတိုး'လိုက်လာရဲမည်မဟုတ်သည်ကို ဦးရဲထိ... သိသည်။
ဟားဟားဟား ခင်ဗျားကို ကျပြတို့ စောင့်နေတာကြာ ပြီ... ဦးရဲထိ...
ဟေ့ ဘတိုး
ဘတိုးတွေ'ဘာတွေလုပ်မနေနဲ့... ဟိုကောင်ဘယ်မှာလဲ...
၂၅၁

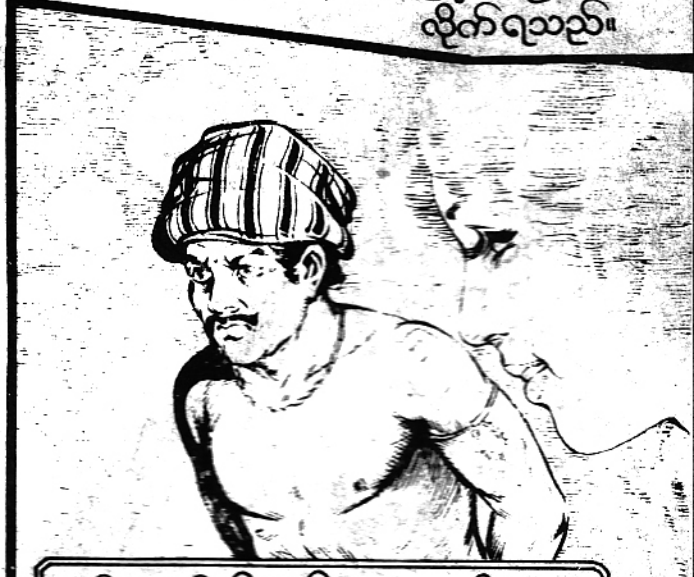

ဘယ်သူလဲကွ..
ခင်ဗျားတို့ စိုင်းပေဒါကို ပြောတာ..
မပါဘူး ကွဟိုဘက် တောထဲသွား နေတယ်
အခြေအနေမကောင်းမှန်းသိရှိစခန်းတွင် စိုင်းပေဒါရှိနေသော်လည်း ဦးရဲထီက၊ညာ ပြောလိုက်သည်။
ခင်ဗျားလက် ထဲက'လေးကိုချလိုက် ခင်ဗျား'လေးကတစ်ခါ ပစ်ရင်တစ်ယောက်ပဲထိ မယ်.ဒီမှာတွေ့လား..တစ် ချက်ဆွဲလိုက်ရင်ခင်ဗျား ကြီး' ဆယ်ခါ ပေါက်ဖွဲ့ သွားမယ်.
၂၅၂

ားမတန်ချ ဦးရေထိ' မာန်လျော့ခဲ့
သည်။ ဘတိုးတို့သည် ဦးရေထီးဒဏ်
ခံပါပေါ့ဆို ခေါ်ခဲ့ကြသည်။

ကျောက်တံတိုင်းနားဒရောက်တွင်နောက်မှ
နေ့ချ ဦးခေါင်းကိုသေနတ်ဒင်ဖြင့်ဒရိုက်ခံ
လိုက်ရသည်။

သည့်နောက်ဦးရေထီ'ဘာမျှမသိတော့၊
ယခုသတိရသောဒခါ ဘိုမ'သူ့ဒနား
ရောက်နေသည်။ ဘိုမတို့ ရိုးမကို
မကျော်လွှားနိုင်သည်မှာ သေချာပြီ။

စိုင်းဗေဒါ၏အတွေးအိပ်မက်သည်
အမှန်တကယ်ဖြစ်ပျက်နေပြီ...
အိပ်ရာထက်တွင်နာလန်ထစမျှသာ
ရှိသေးသောစိုင်းဗေဒါကို၊ ဘိုဘိုတို့
တို့သည်၊ လူအင်အား၊ လက်နက်အင်
အားဖြင့်သတ်ဖြတ်ရန်သွားနေကြပြီ။
ကလေးမ..
ကလေးမ' ဦးကြီး
တို့ဆီမှာ အစောင့်
တစ်ယောက်
တည်းလား။
ဟုတ်..
ဟုတ်ကဲ့..
ဦးကြီး..
ဒီလိုဆို..အစောင့်ကိုဦးကြီး
ကြဲပန်ရှင်းရအောင်..ပြီး
ဘတိုး တို့နောက်ကိုလိုက်..
ဒေါ်! မဖြစ်ဘူး...
မဖြစ်ဘူး...ဦးကြီး..
သူတို့လက်ထဲမှာ
ရှိနေတယ်..ဒီတော့
ဘိုမတို့ဒီအတိုင်
ဟန်မပျက်နေ..
မှာမိတ်ဆွေ
တစ်ယောက်
အသံပေးလို
သူလာလိ
၂၅၄

အို...အို...အို...အို...
အဖျားလွှင်ခတ်ချိသာယာကြည်လင်သော
အသံ...ဦးရေထီ'တအံ့တသြဖြင့် ဘိုမကို
စူးစိုက်ကြည့်မိသည်။
သည်အသံသည်
ဦးရေထီ'မှတ်မိပြီးသား
အသံ...မင်းပုန်းကွက်သို့
ရောက်ကာစ...စိုင်းဖေဒါနှင့်
ကျားဖြူ'ဆုံစဉ်ကကြားရ
သောအသံ...စိုင်းဖေဒါ'
အသက်ကိုကယ်တင်
လိုက်သောအသံ
ဟိတ်...
ဘာလို့ခွေးလို
အူနေရတာလဲ...
နှင့်ပါးစပ်ပိတ်
ထားစမ်း
၂၅၅

အကျိုးအကြောင်းမသိ
သောအစောင့်ဖြစ်သူက
ဘိုမကိုလှမ်းအော်
လိုက်သည်။ တကယ်သာ
သည်အသံအစိမ်းရေ
ကိုသိထားပါလျှင်အဆေါင့်
ဖြစ်သူအပို့နှိုးကျောသစ်ပင်
ပေါ်သို့တက်ပြေးမည်မှာ
သေချာပါသည်။
ကလေးမ..
ကလေးမ'ဟာ
ကျား...ကျား..
ကျားပြေးပြီယ်
ဟုတ်ပါ
တယ်..ဦးကြီး..
ကျားပြေးဟာ..
ဘိမ'မွေး
ထားတာ
အလျင်တလောက..ဦးကြီးနဲ့စိုင်းကို
ဒီတောင်ထိပ်မှာ' ဘိမ..တွေ့လိုက်
သေးတယ်..မိုးတွေရွာတဲ့နေ့ကလေ
ဟုတ်ပါ့..ကလေးမ ရယ်..
၂၅၆

အဲဒီတုန်းက ဦးကြီးတို့ဖုန်း ဘိုမလုံးလုံးမသိခဲ့ဘူး နောက်တစ်နေ့ အဲဒီနေ့ကျောက်ပြန်ကြည့်တော့... သစ်ပင်မှာစိုက်နေတဲ့ မြားဖျက်ခံလေး နှစ်စင်းကိုတွေ့မှ စိုင်းတို့ဖုန်းသိတာ ဘိုမလေးဝမ်းသာလိုက်တာ... အရင်းပဲ ဦးကြီးရယ်
ဒါနဲ့... ကျောက်ပျဉ်စခန်းမှာ တဲကလေးတစ်လုံးနဲ့ ရောက်နေတဲ့ သူတွေဟာ စိုင်းတို့ပဲဖြစ်ရမယ်ဆိုပြီး ဝမ်းသာအားရနဲ့အော် ခေါ်တော့ နှစ်ခွန်း... သုံးခွန်း ပဲ...
ခေါ်ရသေးတယ်... ဒီးလစ်နဲ့ ဘတ်ဖိုး' တို့ ရောက်လာကြီးတော့ ဘိုမကိုဖမ်းခေါ် သွားတာပဲ စိုင်းတို့ ဒီမှာရောက်နေမှန်း လည်းသူတို့ တစ်ခါ တည်း သိသွားရော...

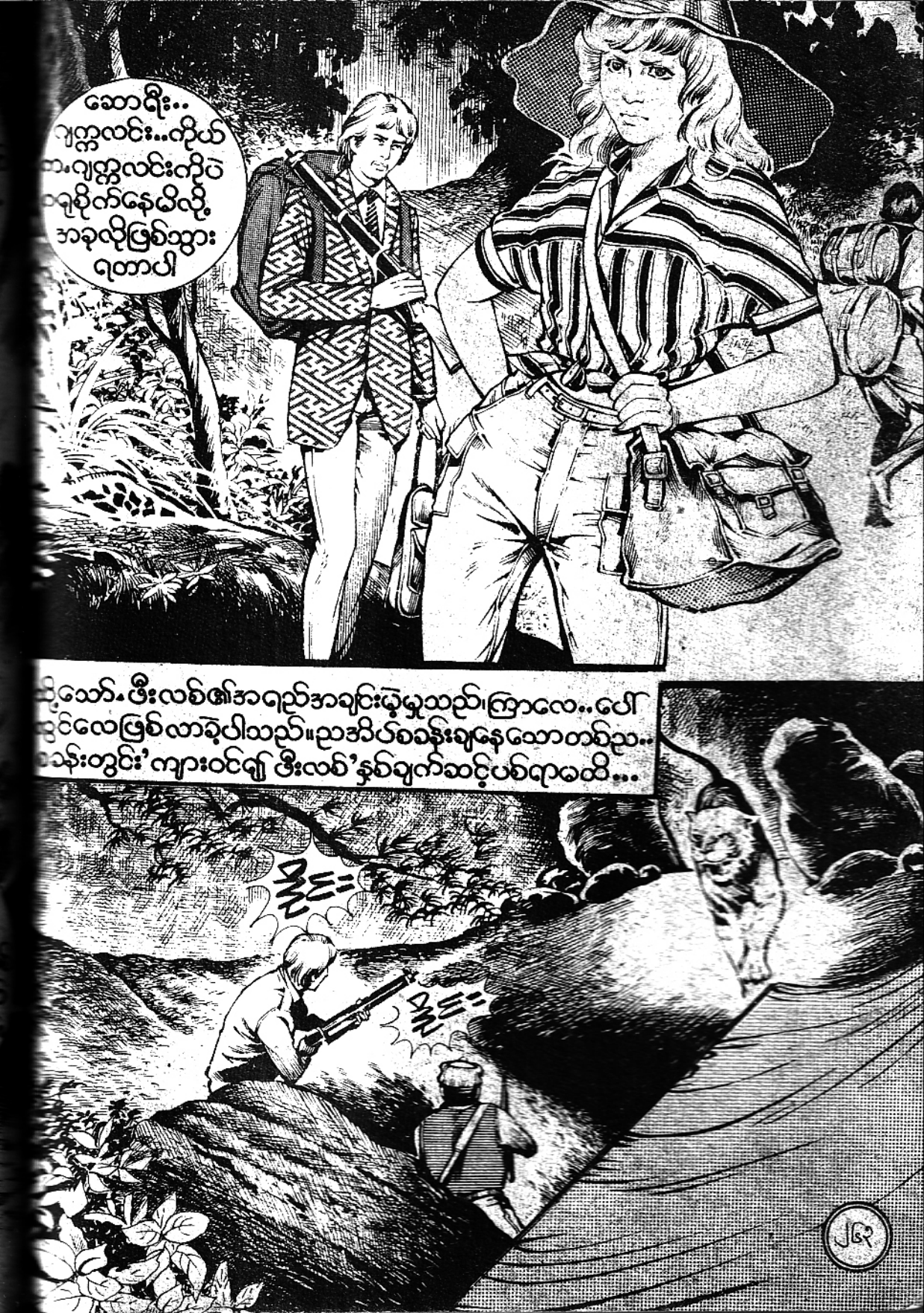

ကံကိုးဆိုးပါတယ် ဦးကြီးရယ်..
ဘိုမဒေတွက်နဲ့ ပေ့ါစိုင်း'အန္တရာယ် အမျိုးမျိုးနဲ့ ကြုံနေရတယ်...
ဩော်.. ဒါကြောင့်တောင် ပေါ်ကသော်ဆံလိုလို့ ဦးကြီးကြားမိတယ်ထင် တာ့သရေများခြောက် တာလားလို့..
ဒါနဲ့ဟိုကောင် ဘတိုးက ဘယ်လို ဘယ်လို ဒီရောက်လာ တာလဲ စိုင်းကိုဂျာဖို့ သက်သက်နဲ့တော့ ဒီကောင်'ဒီနေရာ ကိုမလာရဲပါဘူး
ဟုတ်ပါတယ်ဦးကြီး' ဟို ကြိုဟ်ကော် ဖီးလစ်'ပင့်လာတာပေါ့ ကြိုးခဲ့တဲ့ ဆ ရက်လောက်ကအခြေအနေလည်းစံ စမ်းရင်းလမ်းစလည်းဂျာ ရင်းဆို ဖီးလစ်ထွက်သွားတယ်လေ...
၂၅၈

ပါလာတဲ့
အကြောင်း
က.....
အင်း..ဒီတောင်ထိပ်'တိုက်
ကျောက်တံတိုင်းကြီးအောက်ခြေ
မှာ..လိုဏ်ဂူကြီးတစ်ခုဖြစ်ပေါ်
တော်တော်လှိုဟ်ကွယ်ကွယ်ဝှက်ဝှက်ဖြစ်တဲ့
နေရာပဲ..ဘိုးဘေးတို့ထောင်းလွန်
ခဲ့တဲ့နှစ်လလောက်တုန်းကတော့
အဲဒီဂူကြီးထဲမှာ
ရွှေဖြူနဲ့လုပ်ထားတဲ့
ကြီးကောင်းမင်းသမီးရုပ်
တစ်ခုနဲ့ကျားရုပ်တု'တစ်
ကွက်တယ်..ရွှေဖြူဆိုတော့
ပါအဖိုးတန်တာပေါ့..
လက်ရောကလည်းတော်
တော်ကောင်းတာ

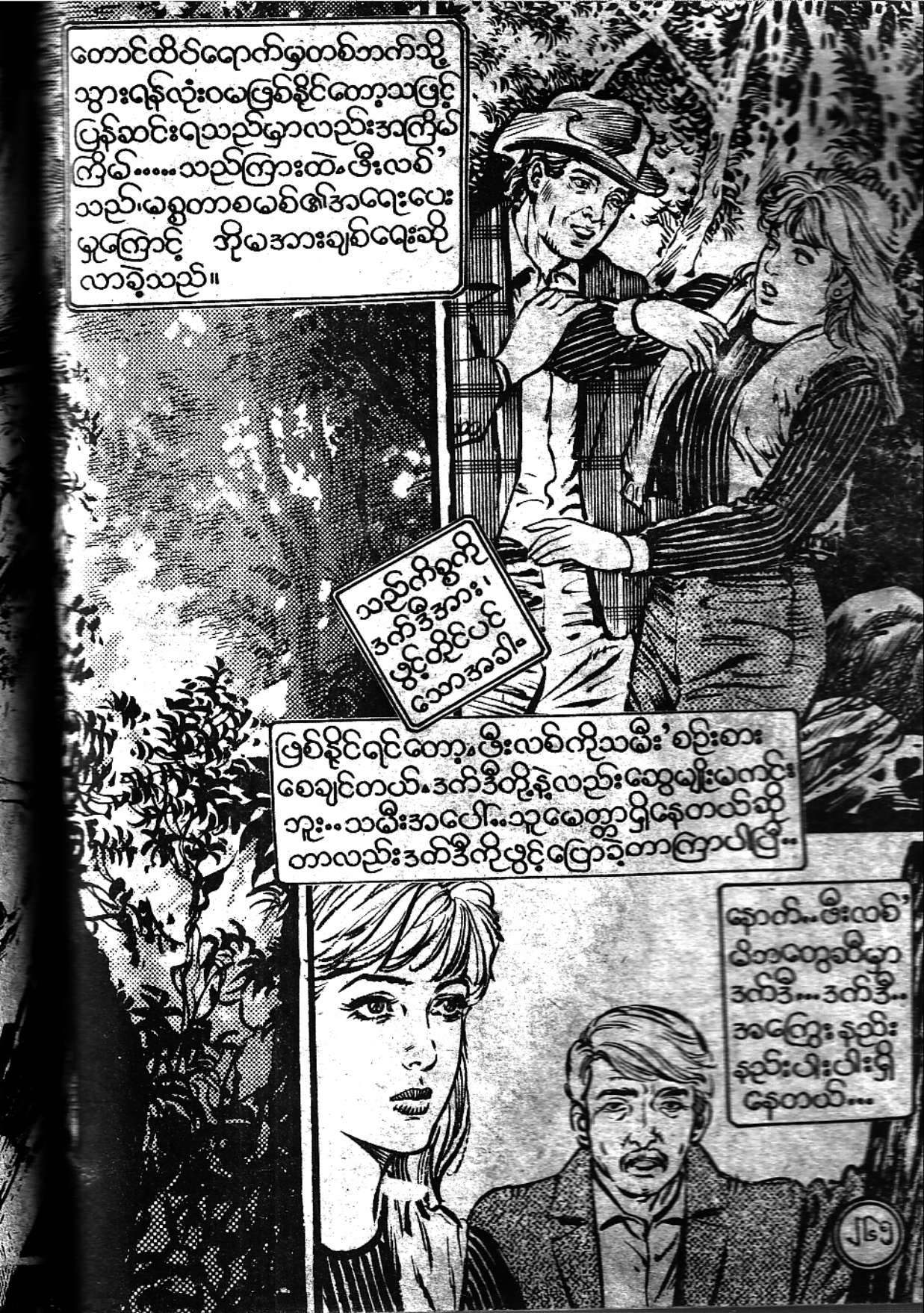

သူက
ငင်းသမီးရုပ်တုကို
ယူပြီးသွားမယ်.. ဘိုမ
တို့သားအဖကိုလည်း
ဘတ်ဖြီး'သဘောအတိုင်း
ဆိုပြီး အပေးအယူ
လုပ်'ခေါ်လာတာ
ဩော်.. ခုမှ
ရှင်းတော့တယ်.. အဲ
ကျားဖြူကြောင်ရောနောက်
ဘိုမတို့ဟိုဘက်ကို
မရောက်ပဲ.. ဒီကို..
ဘယ်လိုလုပ်ထောက်
လာတာလဲ..
အင်း... ဒီလို
ဦးကြီးရေ.. ဒက်ဒီပေါ့
ကျွန်ုပ်တစ်ဘက်ကနေ'
ဖြစ်တာပဲ.. ဦးကြီးတို့ဂျာက
ဘိုမတို့ပြေးကြတော့
ဖီးလစ်ကခေါင်း
ဆောင်လေ..
သူ'တောဘယ်လောက်ကျွမ်းကျောင်း.. အာဖရိက
မှာ.. ခြင်္သေ့တွေ.. ကျားသစ်တွေကို သူ'ဘယ်လိုပစ်
ခဲ့ကြောင်းတွေပြောတော့.. ဒက်ဒီကသူ့ကိုယုံပြီး
ခေါင်းဆောင်တင်လိုက်တာပဲ..

ကျပန်တို့အိမ်နောက်ကြောင်းရန်မအေးသဖြင့် ဘိုးတော်ကြီးသည်
တောနက်တွင်းရောက်အောင်ခရီးအပြင်းနှင်ခဲ့ကြသည်။
ဒက်ဒီအိမ်ထိမ်ချမ်းသာရေးတစ်ခုတည်းကြောင့်သာထိုက်ခဲ့ရ
သော်လည်း၊ ဘိုမစိတ်သည်စိုင်းပေဒါထံတွင်ကျန်ရစ်ခဲ့၏။
လမ်းတွင်
နှစ်ကြိမ်...သုံးကြိမ်မျှ
စိုင်းပေဒါထံပြန်သွားရန်
ကြံစည်မိသော်လည်း...
ဒက် ဒီအိုညီးရော်သော
မျက်နှာကိုပြင်ရ
သောအခါ...
အကြံအစည်တို့ပျက်ပြယ်ရပြန်သည်။ ကြောက်လှသူ
လှမ်းတိုင်း...စိုင်းနှင့်တစ်လှမ်းစာပိုကွာဝေးအောင်
ပုန်သောအသိကလည်း ဘိုမအားလျှော့ခဲ့ပေ။
၂၆၅

တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့'တောသည်
နက်သည်ထက်ပိုနက်လာပြီး...
သားကောင်မျိုးစုံ၏အန္တရာယ်
သည်လည်းပိုမျှတွေ့ကြုံလာရ
သည်။
ကြောင်ထီးခေါင်း
ကြီး'တစ်ကောင်၏
ရုတ်တရက်ဝင်ရောက်
တိုက်ခိုက်မှုကြောင့်
လူတစ်ယောက်သေ
ဆုံးခဲ့ရပြန်သည်
ဒီမယ်-
မစ္စတာဖီးလစ်...
ဂျင်ဟာခေါင်းဆောင်
တစ်ယောက်အနေနဲ့
ဖွဲ့သားလုံးရဲ့အန္တရာယ်
ကို..ကာကွယ်နိုင်စွမ်း
ရှိရမယ်..
၂၆၂

ဆောရီး..
ကျွန်တော်..ကိုယ်
ကျွန်တော်ကိုပဲ
ရုပ်ကနေမိလို့
အခုလိုဖြစ်သွား
တာပါ
ဒိုင်း=
ဒိုင်း=

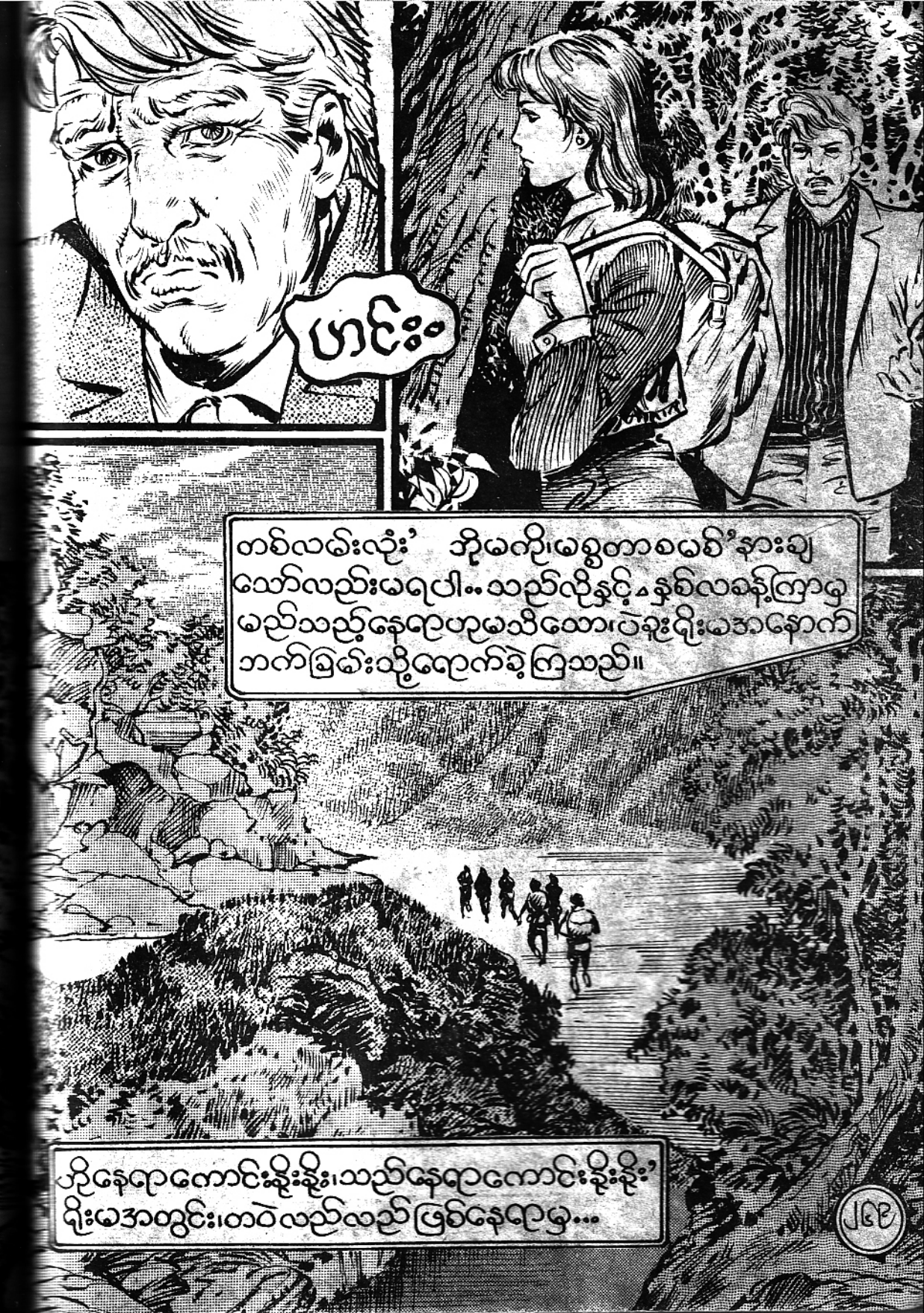

ဖိုးလစ်
ခုံဖျင်းမှုကြောင့်
ဘိုမတို့အတွက်သစ္စာ
ရှိသော၊အသက်စွန့်ရဲ
သောဘိဒိုယအမျိုး
သား'ချန္ဒရာ'ကျား
ဆွဲခံခဲ့ရဖြင့်။
ဒေဉာလိုနှင့်၊ ဘိုမတို့၊ချောင်းမျောကို
ကြိုးတန်းဖြင့် ကူးရသည်။
တောင်စောင်း'
ကမ်းပါးယံကြီးမျော
ကိုတွယ်တက်ရသည်။

တောင်ထိပ်ရောက်မှတစ်ဘက်သို့
သွားရန်လုံးဝမလွှဲနိုင်တော့သဖြင့်
ပြန်ဆင်းလေသည်မှာလည်းအကြိမ်
ကြိမ်.....သည်ကြားထဲ၊ဖီးလစ်
သည်၊မစ္စတာစမစ်တို့အားရေးပေး
ဖို့ကျောင့် အိုမဒမားချစ်ရေးဆို
လာခဲ့သည်။
သည်ကိစ္စကို
ဒက်ဒီအား'
ပြောပြပါ
ဖြစ်နိုင်ရင်တော့၊ဖီးလစ်ကိုသမီး'စဉ်းစား
စေချင်တယ်၊ဒက်ဒီတို့နဲ့လည်းတွေ့ချိုးမကင်း
ဘူး...သမီးအလေ်...သူမေတ္တာရှိနေတယ်ဆို
တာလည်းဒက်ဒီကိုပြောခဲ့တာကြာပါပြီ...
ဟောက်...ဖီးလစ်'
ဒီဘက်ကြွေးမိမှာ
ဒက်ဒီ...ဒက်ဒီ...
အကြွေးနည်း
နည်းပါးပါးရှိ
နေတယ်...
၂၆၅

မစ္စတာ
စမစ်ဖြစ်စကား
ကိုကြားရသော
အခါ၊ ဘိုမဲ့အ
တော်စိတ်ကုန်
သွားဖြစ်၏။
ဖီးလစ်သည်ပြေပုံတစ်ချပ်ကိုင်ကျ
ဘာမျှအသုံးမကျသောမစ္စတာကျွေး
နှင့်ခေါင်းချင်းဆိုင်ကာ၊ခရီးလမ်းစဉ်
တိုင်ပင်နေသော်လည်း၊ကျောက်ဂေဟာ
ရှာနှင့်တွေ့ဂေဟာ်ချောင်းကိုမတွေ့ပါ
တဝါလည်လည်ဖြစ်နေသည်မှာကြာပြီ
ခရီးသွားတစ်ဖွဲ့လုံးတွင်၊စကားပြောဖော်၊တိုင်ပင်ဖော်မဲ့နေသော
ဘိုမအတွက်၊တစ်နေ့တွင်..အဖော်ရလာပါသည်။တောင်ကျွေးမြောင်
ရေအတွင်းသစ်တုံးကြီးတစ်ခုဖြင့်မျောပါလာသော၊တောကြောင်ကြီး
အရွယ်မျှဖြစ်၊တစ်ကိုယ်လုံးဆွတ်ဆွတ်ဖြူနေသည့်အကောင်တစ်ကောင်
ဖြစ်ပါသည်။

ဘိုရွှေဆန်ချစ်တတ်သော
ဘိုမကဝမ်းသာအားရ
ဆယ်ယူခဲ့သည်။ကွန်းပေါ်
ရောက်မှ တောကြောင်'
မဟုတ်ပဲ ဂျားဂျားပါးပါး
ကျားဖြူ'ဖြစ်နေသဖြင့်...
ဝရုတခိုက်
ကျေးဇူး
ပျိ...
သွားလေရောခေါ်ယူ
ခဲ့သည်။စကားပြော
ဖော်မရှိသော ဘို
မ'အတွက်ကျားဖြူ
ကိုသာစကားပြော
ပျိအဖော်လုပ်နေခဲ့
ရသည်။

သမီး...ဒီးလစ်ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့
ဒက်ဒီကို စိတ်ကောက်နေတာလား
ဒက်ဒီကိုမသနားဘူးလားသမီးရယ်
ဒီစဉ်းမျှာလည်း...ဒီးလစ်ကိုသာ...
ဒက်ဒီတို့အားကိုးနေရတာမဟုတ်လား
သမီးရင်ထဲမှာ
စိုင်း'ပဂ္ဂိတယ်ဒက်ဒီ
သမီး' စိုင်းကလွဲရင်
ဘယ်သူ့ကိုမှ လက်
မထပါနဲ့ဦးဘူး...
စိုင်းဟာအဝေးကြီးမှာကျန်နေခဲ့ပါပြီ...
ဘယ်လိုမှ ပြန်ဆုံတွေ့နိုင်စရာလည်း
မရှိတော့ပါဘူး...
ကောင်းကင်ဘုံမှာပြန်ဆုံဖို့...
သစ္စာပြုထားပါတယ်ဒက်ဒီ
၂၆၈

ဟင်းဝ
ကစ်လမ်းလုံး' ဘို့မကို့၊မစ္စတာစမစ်'နားချ
သော်လည်းမရေ့ပါ။ သည်လိုနှင့်နှစ်လဆန့်ကြာမှ
မည်သည့်နေရောဟုမသိသော၊ဝဲခုံးဂိုးမအာနောက်
ဘက်ခြမ်းသို့ရောက်ခဲ့ကြသည်။
ဟိုနေရောကောင်းဆိုးနိုး၊သည်နေရောကောင်းခိုးနိုး'
ဂိုးမအာတွင်း၊တဝဲလည်လည်ဖြစ်နေရာမှ...
၂၆၉

မြွေဆိုး ဂုန်...
မင်းပုန်းကွက်ကိုစခန်းသို့မရောက်
မီးအတောအတွင်း..တောင်ပေါ်
မှ ကျည်လည်းကောင်း...
ဆင်ဆိုးရန်တို့ကြောင့်
အသက်ပေါင်းများစွာ
ဆုံးရှုံးခဲ့ရလေသည်။
၂၇၀

မင်းပုန်းကုတ်ကိုသို့ရောက်ကြီး
အတည်တကျပုန်းခိုနေတော့
မည်ဟုစိစဉ်ကြီးချိန်တွင်...
ယစ်ထုပ်ကြီး'မစ္စတာကျော့
သည်လည်း၊ ငှက်ဖျားရောဂါ
ကြောင့် ဂူးသွင်ကား၊ ပျောက်
ဆုံးသွားခဲ့ပြန်သည်။
ထို့ကြောင့်. ဘိုမ
တို့သားအဖနှင့် မစ္စတာ
ဗီးလစ်'ပေါင်းသုံးယောက်
သာလျှင် ကျန်တော့သည်။
မစ္စတာဗီးလစ်
သည်လည်းကြာရှည်
မင်းသားခေါင်းဆောင်းရှိ
ထားခိုင်သူမဟုတ်သဖြင့်
မစ္စတာစမစ်'တစ်စတစ်စ
သိလာသည်။ ဘိုမကိုပင်
အနိုင့်အထက်စော်ကားရန်
အကြိမ်ကြိမ်ကြီးစားသ
ဖြင့်အလစ်မပေးရဲ
အောင်ဖြစ်လာ၏။
၁၅၇

သမီး ဒက်ဒီတို့အမှားကြီး
မှားခဲ့ကြပြီ ဒီတောခေါင်
ခေါင်ကြီးထဲမှာကိုယ့်သခင်
မြေငုံတောင်လူမတွေ့ခိုင်တဲ့
အဖြစ်ရောက်နေပြီ အထူး
သဖြင့် ဒက်ဒီဆုံးဘွားရင်
သမီးတစ်ယောက်တည်း
ကျန်ရစ်တော့မယ်...
ဒက်ဒီ...ဒီအကြောင်းတွေကိုတွေးရင်းနဲ့
အိပ်မဖျော်နိုင်တော့ဘူး အဲဒီတော့...
ဒီအတိုင်းနေတာထက် စာရင်ကြိုးစား
ကြည့်တာကမှာတော်ဦးမယ်...
ဒါကြောင့် သမီး'နိုင်းတို့မှာကို
စုံစမ်းပြီး သွားနော် သိပ်လည်း
အရဲမကိုးနဲ့ အမှန်တော့ သမီး
ကိုဒီမှာထားပြီး ဒက်ဒီ သွားဖို့ပါ
ဒါပေမယ့် ဖိုးလစ်'ရှိနေလည်း
ဂျိုနေသေးတော့ သမီး'နေလို့
ကတော့ မဖြစ်ဘူး...

ဟုတ်ပါတယ်ဒက်ဒီ..သမီးပဲသွားပါ့
မယ်..သမီးသွားတာပဲအကောင်းဆုံး
ဖြစ်မှာပါ..ဒက်ဒီသာကျန်းမာရေးကို
ဂရုစိုက်ပြီးသမီးအလာကိုစောင့်နော်
စိုင်းဇော်ဒါတံပြန်ရေမည်ဆိုရှိ ဘိုမ်ဝမ်းသာ
သွားသည်။ဒက်ဒီကိုထားရစ်ခဲ့ရမှာစိတ်မချ
သော်လည်း၊သည်လိုမှမလုပ်လျှင်မဖြစ်...
တစ်သက်လုံးတောကြီးမျက်မည်းအတွင်းမှာ
မချစ်ခင် မနှစ်သက်သူနှင့်နှစ်ပေါင်းတည်း၊
ဘိုမ...
ဖီးလစ်အလစ်မှာ
သူ့ဒက်ဒီအား...တ
တွတ်တွတ်မှာကြား
ပြီး၊စတင်ခရီး
ထွက်ခဲ့ဖြ။
၂၅၃

ခရိုးအတန့်ပေါက်သောအခါ.. အဖွယ်ရောက်ထွားကျိုင်းနေပြီဖြစ်သော ဘိုမင်း
ကျားဖြူသည်နောက်ဖွဲ့ကိုက်လာသည်။ သခင်ကိုချစ်သော.. သခင်ကိုတွယ်တာသော
ကျားဖြူကို.. ဘိုမ' ပြန်ခိုင်းချိမရဖြင့်သဖြင့်အတူတကွပင်ခရိုးဆက်ခဲ့ရသည်
ဘယ်အရပ်
ဘယ်ဒေသရောက်ချို
စိုင်းဗေဒါတို့ကွာ'ဘယ်ဆီ
ရှိမှန်းမသိသော ဘိုမ...
တောတွင်းသစ်ခုတ်၊ဟင်း
ရိက်ခူးလာသူများကို
စောင့်ဆိုင်းချောင်း
ကြောင်းပြီး
၂၇၄

မေးမည်ဟု
ကြံစွဲရှိယင်သော်လည်း
ကောက်ကောက်နှင့်
ပါပါနေသောကျားပြု။
ဘိုးတွေ့ဖျံကြားသူကြားသား
ဘို့...ထွက်ပြေးကြ
စမြဲ...
တစ်ခါတရံ'ကျား
ဖြူ'သည်လူများကို
သူ့သခင်မ'အား
ရန်ပြုမည့်သူများ
ဟုအထင်ရောက်
ကာဝင်ရောက်ဖျံ
တိုက်ခိုက်ပစ်တတ်
ပြန်သည်။ ဖိုးမေ...
အလွှာခြင်းသို့ပြန်
ရောက်ပြီးအမည်
မသိကျေးငှာများ
အနီးသို့ရောက်စဉ်
ကလည်း...ငှာမှလူ
များနှင့်ကျွဲနွားများကိုကိုက်သတ်
ပစ်ပြန်သည်။

ဘိုမဇ္ဈိမဂ္ဂါဝဲတော်စင်းတွင်
ကျားဖြူသည်ကြီးစွာသောအသွေး
အယှက်ဖြစ်နေပေပြီ။
မိဖြူရေယ်..
နင့်ကြောင့်ငါတော့
ဒုက္ခပဲ..ဘယ်သူမှမလည်း
မေးထိုးမဖြစ်..ဘယ်ရွာ
နားမှလည်းကပ်ထိုးမရဘဲ
တချို့ဆိုင်ကိုတောင်
ဝင်ရောက်ကြတော့
မယ်..
ဟုတ်သည်..တစ်ည..
ရွာတစ်ရွာအနီးသို့ကပ်
သွားသောအခါသူတို့အား
လင့်စင်ထိုး'ဆောင့်နေသည့်
လူများကိုတွေ့ခဲ့ရဖူး၏။
ထို့ကြောင့်
ဘာမှဆက်မလုပ်
နိုင်တော့သဖြင့်၊ ဘို
မ'သည်မင်းပုန်းကတ်သို့
စခန်းသို့ပြန်လာခဲ့
ရခြင်းပင်။

အင်းဒေကလေးမအဖြစ်က
တော်တော်စိတ်ဝင်စားစရာ
ကောင်းတာပဲ။ ကံကြမ္မာမယေး
လို့ လွှဲခဲ့ရတယ်ပဲအောက်မေ့
ပေါ့ကွယ်...
ကလေးမ'ရောက်
တဲ့ရွာ'ဆိုတာဟာ
ဦးကြီးတို့ ရွာနား
မှာပဲကွယ့်...
ဦးကြီးနဲ့
ခိုင်းလည်းကျား
ဖြူ'သတင်းကြောင့်
အတော်ကိုအလုပ်
များခဲ့ကြတာ
ပေါ့...
ဦးဂေထိကကျားဖြူ'သတင်းဖြစ်ပေါ်ပုံ၊ကျေးရွာများ
ကို၊အနှောင့်အယှက်ပြုဖြန်များသဖြင့်၊ကျားဖြူကို
လိုက်ရင်း...သည်ဒေသသို့ရောက်လာပုံများကို အစ
အဆုံးပြောပြလိုက်သည်။

သြော်... စိုင်းနဲ့
ဘိုဖေဟာ...
နီးလျက်နဲ့ဝေးကွန်
ကြတာပဲနော်..
ဟုတ်ပါ့
ကလေးမလေး...ဒါနဲ့...
နေပါဦး...မင်း'ကျားဖြူ'
ကြီး ဟိန်းပြီးရင် လျှပ်
တွေလက်...မိုးကြိုးတွေ
ပစ်တာဘာသဘော
လဲကွယ်...
ဒါကဒီလိုဦးကြီးရဲ့...တိ
တွေဟာသဘာဝဟာသီ
ပြောင်းလဲမှုကိုလူတွေ
ပိုပြီးကြိုးသိတယ်...ကော
ကင်းကွာလျှပ်ပြက်...မိုးကြ
ပစ်တော့မယ်ဆိုရင်သူ
ကိုယ်ခန္ဓာမှာရှိတဲ့ဆာရ
ကြောတွေကကြိုးသိတယ်
၂၇၈

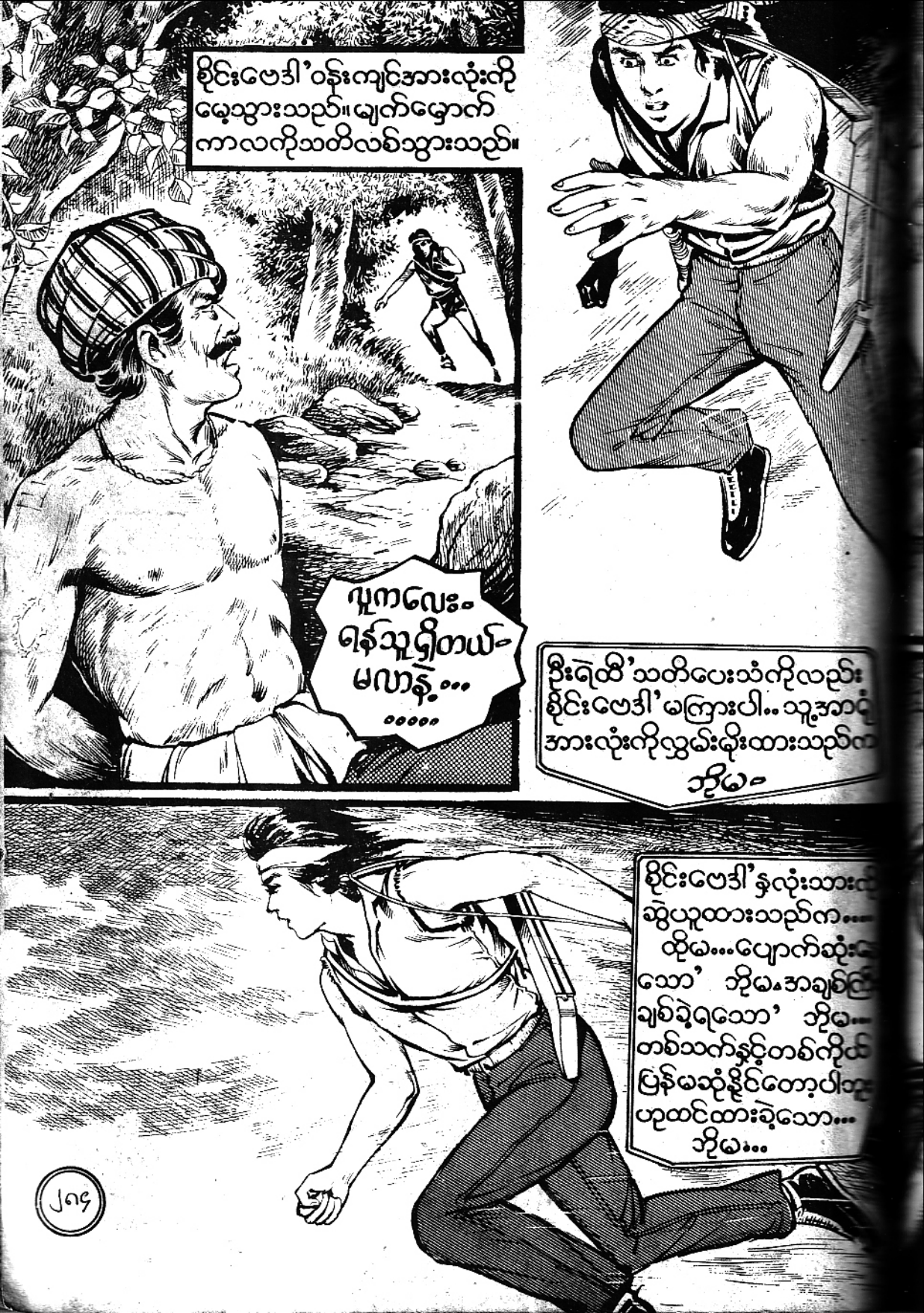

ဒါ့ကြောင့် မိုးကြိုးကျွန်မကို
သတိပေးတဲ့အနေနဲ့ ဟိန်း'
တာ.. သူလည်းဟိန်း.ရော..
မိုးကြိုးပစ်..လျှပ်လက်'ဖြစ်
ကုန်ရော...
ချော်...
သိပါဘူးကွယ်..
တို့ပြန်ကာတွေမှာ..အဲ
ဒါနဲ့ပဲ..ကျားပြုကို...
ဘာကျား'ညာကျား'
ဆိုပြီးကြောက်နေ
လို့ကကြတာ

စိုင်းဖေဒါ'ခြင်ကွင်းတွင်ကြိုးတုပ်ခံထားရသောဦးကြီးရဲ့ဆီနှင့်...
မိန်းကလေးတစ်ယောက်၊နောက်...လက်နက်ကိုင်အစောင့်တစ်ယောက်
တို့ကိုအထင်းသားခြင်နေရသည်။ပတ်ဝန်းကျင်တစ်လျှောက်လုံးလည်း
တခြားရန်မူနိုင်မည့်သူများဂျီဦးမည်လားဟုဂျာကြည့်သည်။
မည်သည့်လူပဂ်ားမှုကိုမျှမတွေ့...
စိုင်းဖေဒါ'ထင်ထားသည်ကဦးကြီးသည်သားရဲ
တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကောင်ဖြစ်အန္တရာယ်နှင့်ကြုံတွေ့
နေပြီဟု...၊သို့သော်သူ'ခြင်တွေ့ရသည်က၊ဘယ်လို
မှမျှော်လင့်မထားသောသက်ဂျီလူသားများနှင့်အတူ
မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်၊သည်လောက်အန္တရာယ်
များသည့်တောခေါင်ခေါင်ထဲတွင်ရောက်နေပြီး...
၂၀၀

ဘာကြောင့်ဦးကြီးကိုဖမ်းဆီးထား
သည်ကိုလည်းမတွေးတတ်...နောက်
အဖမ်းခံထားရသည်မှာဦးကြီး
တစ်ယောက်တည်းလည်းမဟုတ်၊
မိန်းကလေးတစ်ယောက်က၊အပို
ပါနေသေးသည်။
မိန်းကလေး
နှင့်သည်ဒေသ
သည်၊လုံးဝ
မအပ်စပ်၊
ားခွန်းပေါင်းမြောက်များ
ာနှင့်စိုင်းဗေဒါ'မိန်းကလေး
ို့၊သေချာစွာကြည့်မိသည်။
ဖြတ်ပါရောင်ဆံပင်...ကြည့်စင်
ိုင်းစက်သောမျက်လုံး...
ထင်ရှားယဉ်နှစ်အသား...

စိုင်းဗေဒါ
ရင်ဖွင့်လုံးသားတို့၊ ဆတ်ကနဲတုန်သွား၏။
ဘယ်လိုမှမမေ့ပျောက်ချိမရနိုင်သောသည်ရုပ်သွင်...အိပ်မက်ဖြင့်သာ...
ဘတန်တန်ဆုံ စည်းနေသူကလေး
ဘိုမ
ဘိုမ
ဘိုမ
ဘိုမ
ဘိုမ
၂၅

ဘိုမ
ဘိုမ
ဘိုမ

စိုင်းဗေဒါ'ဝန်းကျင်အားလုံးကို
မော့ကြည့်သည်။ မျက်မှောက်
ကာလကိုသတိလစ်သွားသည်။
ယူကလေး
ရေသူရှိတယ်
မလာနဲ့...
.....
ဦးရေထီ'သတိပေးသံကိုလည်း
စိုင်းဗေဒါ'မကြားပါ... သူ့အာ
အားလုံးကိုလွှမ်းမိုးထားသည်က
ဘိုမ
စိုင်းဗေဒါ'နှလုံးသား
ဆွဲယူထားသည်က...
ထိုမ...ပျောက်ဆုံး
သော' ဘိုမ...အာချစ်
ချစ်ခဲ့ရသော' ဘိုမ...
တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ်
ပြန်မဆုံနိုင်တော့ပါ
ဟုထင်ထားခဲ့သော...
ဘိုမ...
၂၈၄

ဘိုဗ...
စိုင်း...
စိုင်းပေါ်... ဆိုပဲကို
ကြေးပွေ့လိုက်သည်။
ထိုဗ..
နော်..
စိုင်း..
ဒိန်း!
မိခင်ဟောက်နေတော့တော့လေ...
မိခင်တို့ကြွန်တွေ့ရတဲ့ကြောင်းဆောင်ကို
လွဲမှားကြောင့်အတွက်ကိုရောကြောင်းများ
သည့်ဝေးနေးကြောင်းတိုးတက်ကြတာ
ဖြစ်နေသော စိုင်းပေါ်...
၂၆

သေနတ်သံတစ်ချက်က
စိုင်းဗေဒါ၏မျက်မှောက်
အရြေအနေကိုပြန်ချ...
သတိရစေလိုက်သည်။
ဝုန်း
စိုင်း...
အစောင့်တစ်
ယောက်ရှိ
တယ်
ဒိုင်း
စိုင်းဗေဒါအားသဲသဲ
မဲမဲလိုက်လံပစ်ခတ်
နေသောအစောင့်ကို
တစ်စုံတစ်ခုသော...
သတ္တဝါကြီးကခုန်အုပ်
ကိုက်သတ်လိုက်၏။
၂၈၆

ရန်သူကို
ခုခံရန်အသင့်ဖြစ်
နေသော စိုင်းဗေဒါ'
ဟု သို့ကျားဖြူသည်
ခန့်ထည်သောဟန်ဖြင့်
ကြွားဝါရွာရောက်
လာသည်။
စိုင်းဗေ
မပစ်နဲ့
သတိပေးသံသည် နောက်ကျခဲ့ပါပြီ...
သို့သော်...ဒူးလေးကို
ဘိုမကပင့်တင်လိုက်
သဖြင့်၊ဆိပ်လူးမြား'
သည်၊ကျားဖြူ'အထက်
မှကျော်ကာ၊သစ်ပင်
ကြီးတစ်ပင်၏ပင်စည်
တွင် နက်ရှိုင်းစွာစိုက်
ဝင်သွားသည်။
ဒိုတ်
၂၈၇

ဟင်!
စိုင်း..
မပစ်ပါနဲ့...ဒါ..
ဘိုမကွေးထား
တဲ့..ကျားဖြူ
ကြီးပါ..
ငယ်ကျွမ်းချစ်သူနှစ်ဦးကား
အရှဲ့ဩဝမ်းသာမှုတို့နှင့်အတူ
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
တင်းကျပ်စွာဖက်တွယ်ထား
မိကြသည်။
ဩော်..
ဘိုမ..
ရယ်..
စိုင်း...
စိုင်းနဲ့အခုမြန်
တွေ့ရတော့..အိပ်
မက်မဟုတ်ဘူး
နော်...
ကောင်းကင်ဘုံမှာ
မဟုတ်ဘူးနော်...
၂၈၇

ဦးရေထိ တို့
ဂျာဂျီလူတစ်စုဝင်
ရောက်လာကြသည်။ ဂျေ့
ဖြူ ပီးလစ်.. နောက်မှာ
တိုး.. နောက်.. လက်ပြန်ကြိုး
ကုပ်နှောင်ခံထားရသော
မစ္စတာစမစ်နှင့်...
ဘတိုး'တပည့်များ
ဒီက.. သေနတ်သံကြား
လို့ ကမန်းကတန်း'
ပြန်လာတာ.. ဘာဖြစ်
တာလဲတော့...
ဟို...
အဘိုးကြီးထွက်
ပြေးမယ်လုပ်
လို့.. လှန့်ပစ်
လိုက်တာ
အေး..
ကောင်း
တယ်..
ဒီနဲ့...
တို့ကောင့်ကိုခေါ်ဖွေ
ရတာ.. နာတယ်...
ကျုပ်အပေးအထူတဲ့
ဒီကောင့်တိုက်ထဲ
စားသွေးရဖွေ
နဲ့ပဲ..

ဖြည်းဖြည်းပေါ့' ဘိုဘတိုး
ရယ်.. ဒီကောင်'ခင်ဗျားလက်
ထဲကမလွတ်ပါဘူး.အာခုလည်း
တစ်ယောက်တည်းကျန်နေ
တော့.ကြောက်ပြီးပြန်ပြေးတာ
နေမှာပါ.. ကျုပ်တို့ကိစ္စ'အလျင်
လုပ်ကြတာပေါ့...
အင်း...
ဒီအတိုးကြိုး
တွေကိုအလျင်
ဖျင်းမလား
ဖိုးလစ်'ကာသူတို့ထွက်သွားစဉ်ကအတိုင်း'မှုမပျက်
ညှိုးငယ်စွာတိုင်နေသော ဦးရေထိန်နှင့် ဘိုမတို့ကိုမျော
လုံး ဝေ့ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။
နေပါဦးလေ...
ခင်ဗျားစကား
မမှန်..ဟိုပစ္စည်
တွေသာသွားယူ
ဦး..ပစ္စည်းကြေ
လာပြီး တွေ့ရင်
ကျုပ်ကျေနပ်
လုပ်စရာရှိတာ
ဆက်လုပ်မယ်
180

အိုကေ စိတ်ချ
အဲဒီကျားရုပ်က
ပတ္တမြားမျက်လုံး
နှစ်လုံးတည်းတင်
ဘယ်လောက်တန်
မယ်ဆိုတာ မခန့်
မှန်းနိုင်ဘူး...
ပြီးလစ်က၊ ဘတိုးအား
ဒဲ့ကြားစွာ ပြောပြီး
ရုပ်ပါက်ရှိရာသို့...
ထွက်သွားသည်။ ဦးရေ
ဘတို့အား ဆောင့်နေ
ယုက၊ ဘတိုး' တို့နှင့်
အနည်းငယ်လှမ်း
သာ၊ ဘိုမ'အနီး
သို့သွားပြီးကျော
ငိုးလျက်ထိုင်နေ
လိုက်သည်။
ဟဲ့ ဟဲ့ ဟဲ့ ဟဲ့
ဘတိုးတို့ကံကောင်း
ချင်တော့ ဆယ်သက်
စားမကုန်တဲ့ ငတုံးတွေ
လည်းရမယ်၊ အချောအလှ
ကြားမလေးနဲ့လည်း
အတွေ့ထူးတွေ့ရ
ဦးမယ်...
120

သံသရေ
ရှည်အောင်...သူ
ကို လမ်းပြလိုက်
လုပ်မယေးနိုင်
ဘူး...
ဟော့ကောင်တွေ
ဖီးလစ်'ရထဲကတွက်
လာလို့ သူပြောတဲ့အ
ရပ်တွေပါလာရင်...
ပစ်သတ်လိုက်ပ
ကြားလား
ဘတိုးဇော်ယုတ်မာသောအကြံကို
ဖီးလစ်တစ်ယောက် မသိပါ။
ဖီးလစ်'တင်ရောက်သွားပြီး၊ မကြာမီမှာ
ပင်...တစ်ခဲနက်ဆူညံသောအသံကြီးပြင့်
ကျောက်တံတိုင်းကြီးတစ်ခြမ်းပြိုကျသွား
သည်။
၂၉၂

ဟာ!
အယ်လီဖြစ်တာလဲ
ဒီးလစ်တော့အသက်
ရင်ဖို့မလွယ်
ဘူးပေ့ဟ
ဒိုင်း
ဗြိုင်း
လူအားလုံးအထိတ်တလန့်
ငေးကြောင်သွားကြသည်။
ဘိုမ'၏
အနီးတွင်ရှိနေသော
အစောင့်က၊လက်ထဲမှ
သေနတ်ကို၊ ဘိုမဲ့ဘေး
သို့ချက်ချင်းခြုံထားသော
စောင်ကြားကိုခွာချ
လိုက်သလို..
ဒီးထုပ်ကိုလည်းဖယ်ရှားလိုက်သည်။နဖူးတွင်ပတ်
စည်းထားသောစိုင်းဇော်ဒါ'ရပ်သွင်ပေါ်လာ၏။
၂၉၃

ဟေ့...
ဟိုး...ဟိုကောင်
အခွင့်အရေးကိုလက်
လွတ်မခံသော၊ ခိုင်း
ဇေဒါ' ဆိပါလူးမြား
တစ်ချောင်းကိုပစ်လွှတ်
လိုက်သည်။
ဦးရေထိအနီးတွင်ရပ်
နေသောအဆောင့်
ရင်ဝ'မြားထိသွား၏
နောက်..
တစ်ယောက်
ကျဆုံးပြန်
သည်။

ဦးရေတီ
ထိုင်ကုမ္ပဏီက
လိုက်သည်။ ဟန်ပြမျှ
သာ၊ချည်နှောင်ထားသော
ကြိုးများသည် ခြေပြင်
ပေါ်တွင် အပုံလိုက်
ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။
သူ့လက်ထဲတွင်ကား၊စိုင်းဖေဒါ၏
ငါးဖယ်ခွံး'တောလိုက်ချား...
ဒက်
ဒက်
ဒက်
ဒက်
ဘတိုး'တို့အား လုံးသတိပြန်ဝင်
လာကြသည်။
ဒက်
ဒက်
ဒက်

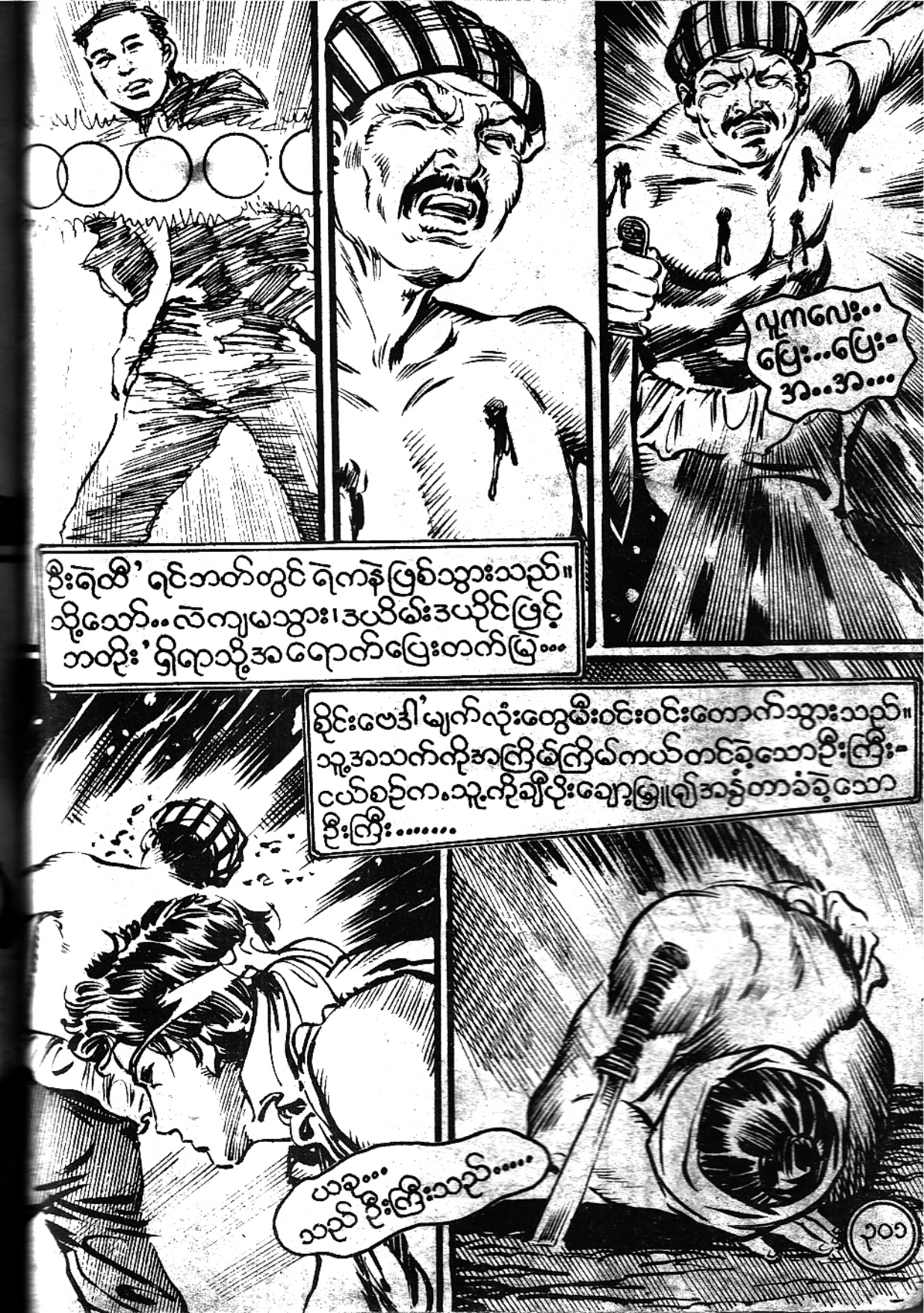

ထိုစဉ် ဘိုမင်း
ကျားပြုကြိုးက
ဆုံကွယ်မှခုန်
ထွက်လာသည်။
ဟာ! ...
ဒါ...ဒါ... ပဒိုကောင်မ
မွေးထားတဲ့ကျားပြု
ပစ်...ပစ်...
အား...အမေယိုလေး
လုပ်ကြပါဦးဗျာ
ပစ်ချက်သည်၊ကျား
ပြု။ကိုတိုက်ပိုက်ထိ
မှန်သွားသည်။ကျား
ပြု။ကြိုးသည်နာကျင်
သွားသောဝေဒနာ
ကြောင့်၊ကြောက်
ဖက်ပွယ်'ဟိန်း
ဟောက်ငြင်းလျှက်
အတွင်းသို့ခုန်ဆင်း
လိုက်သည်။
JEB

ခွက်
ခွက်
ခွက်
ဒရိုင်း
အို!
မိဖြူ...မိဖြူ...
မိဖြူကို...
ထိသွားပြီ
လူကလေး...
ဒီကထိန်းထား...ဦးကြီး
မစ္စတာစမစ်ကို...
သွားဆွဲမယ်
ဘိုမ..မသွားနဲ့...
အားလုံးဒုက္ခဖြစ်ကုန်
မယ်...

ဦးရေထီ'ဟုတ်လတ်စွာခုန်
ထွက်သွားပြီး၊မစ္စတာစမစ်
အား၊ကြိုးဖြင့်တွဲကိုင်ထား
သောအစောင့်ကို၊ဆားစာ
ကျွေးလိုက်ဖို့။
ဒိတ်
မစ္စတာ
စမစ်..လာ..
ဟင်!
ဦး..ရေ..ထီ
ဟာ
ဟိုမှာအဘိုး
ကြီးလွတ်
လာ..မြန်မြန်..
ဦးရေထီတို့အားတွေ့မြင်သွား
သော၊ဘတိုးတပည့်တစ်ယောက်
အော်သံမဆုံးမီပင်၊စိုင်းဗေဒါ
မြားတစ်စင်းက၊ရင်ကိုဖောက်
ဝင်သွားသည်။

အနှောင်အတည်းကြောင့် ...
မလွတ်လပ်သောမစ္စတာစမစ်ကို
တွဲခေါ်ပြေးနေရသဖြင့်၊ခရီးမတွင်း
ပတ်
ပတ်
မစ္စတာစမစ်သည်ဦးရထိကိုလက်
ပေါ်တွင်ပျော့ခွေကျသွားသည်။
ဦး...ဦး...
ဦးရထီ...ပြေး
ပြေး....
သမီးကို
စောင့်...စောင့်
ရှောက်...
မစ္စတာစမစ်ကို၊ဦးရထီ'မထားခဲ့လျက်နိုင်ပါ။
နိုးရာအကွယ်အိုရောက်ရန်အတင်းဆွဲပေးနေသည်။
၂၉၉

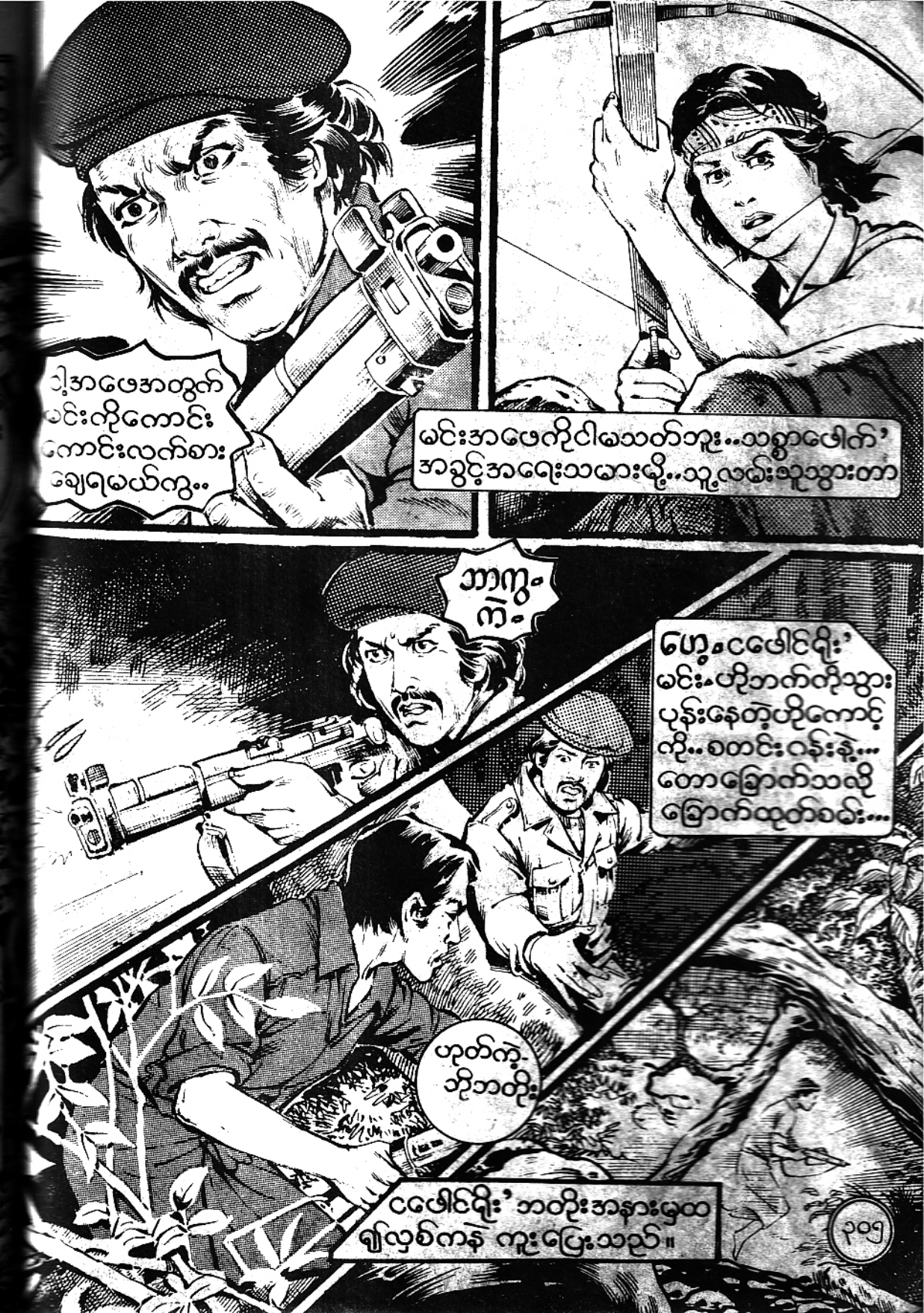

ဆိုပြီ...ဦးရေထီကော...
မစွတ်ာစမစ်ပါခွေကျသွားပြီ။
ဦးကြီး
နောက်..
ဘတိုးရှိရာသို့
တစ်ဟုန်တိုး
ဦးရေထီ'ဒက်ရောကိုလက်ဖြင့်
ဖိရင်း၊ကျန်လက်တစ်ဘက်
က၊ငါးဖယ်ခုံးရားကိုတင်း
ကျပ်ရွာဆုပ်ကိုင်လိုက်ဖြ။
ဒက်ဒြ-
၃၀၀

ဒုံးရဲဆီ' ရင်ဘတ်တွင် ရဲကနဲဖြစ်သွားသည်။
သို့သော်... လဲကျမသွား၊ ဒယိမ်းဒယိုင်ဖြင့်
ဘတိုး' ရှိရာသို့အရောက်ပြေးတက်ပြ...
ယုကလေး..
ပြေး...ပြေး-
အ...အ...
စိုင်းဗေဒါ' မျက်လုံးတွေမှီးဝင်းဝင်းတောက်သွားသည်။
သူ့အသက်ကိုအကြိမ်ကြိမ်ကယ်တင်ခဲ့သောဒုံးကြီး-
ငယ်စဉ်က သူ့ကိုချီပိုးချော့မြဲ့။ ယခုတာခဲ့သော
ဒုံးကြီး.....
ယခု...
သည် ဒုံးကြီးသည်.....

ဒိန်းဒိန်း
ဒိန်းဒိန်း
ဘိုမ...
ဘိုမ...
ဘိုမသည်သူ့ဖခင်၏အဖြစ်
ဆိုးကြောင့်သေနတ်ကိုကျည်ကျန်
သည်ထိပစ်ရင်း၊ဖခင်အလောင်း
ရှိရာသို့ပြေးတက်သွားသည်။
ဘိုမ..မကြားပါ...
ဒိန်း
ဒိန်း
ဘိုမ...
ကျည်ဆန်များက၊ ဘိုမ'အနီးတွင်ပလူပျံလာသည်။ကျည်
များကိုတိမ်းရှောင်ရင်း၊ ဘိုမ'ကံဆိုးစွာခြေချော်သွား
၃၀၂

ကွန်းစောင်းအတိုင်းအဂ္ဂိနိုဖြင့်
လိပ်ကျလာသည်။ နီးရာသစ်
ပင်.. သစ်ကိုင်းများကိုလှမ်း
ဆွဲသည်။
သို့သော်..
မမီ..
ဘိုမ-
ဘိုမ-
နက်ရှိုင်းစွာသောချောက်ကမ်းပါး
အတွင်းသို့ ဘိုမသည်အဆီးအ
တားမဲ့ကျရောက်သွားလေပြီ။
၁၀၃

ကဲကွာ
မထင်မှတ်သောအခြေအ
နေနှင့်အဖြစ်အပျက်တို့ကြ
စိုင်းဗေဒါနှလုံးသားကိုပြင်း
စွာ ရိုက်ခတ်လေပြီ ။
ကဲကွာ
ဗေဒါ
လုံခြုံစွာ
အကာအကွယ်ရှိနေ
သော ဘတိုး'တို့အား
စိုင်းဗေဒါ၏ခြားတံ
တို့သည်ဒုက္ခမပေး
နိုင်ပါ...
ဟော့...စိုင်းဗေဒါ'လက်နက်
ချလိုက်...မင်း'ဦးလေးထက်
တို့သောနတ်ကမြွှန်တယ်ဆို
တာသိတယ်မဟုတ်လား...
အခုမင်း'တစ်ယောက်ပဲကျန်
တော့တယ်...မင်း'လူတွေသေ
ကုန်ပြီ...ဘတိုးကွ...ဘတိုး...
ဟားဟားဟားဟား...

ဒါ့အပေအတွက်
မင်းကိုကောင်း
ကောင်းလက်စား
ချေမယ်ကွ..
မင်းအဖေကိုငါမသတ်ဘူး..သစ္စာဖေါက်'
အခွင့်အရေးသမားမို့..သူ့လမ်းသူသွားတာ
ဟွန်းငဖေါင်ရိုး'
မင်းဟိုဘက်ကိုသွား
ပုန်းနေတဲ့ဟိုကောင့်
ကို..စတင်းဂန်းနဲ့...
တောခြောက်သလို
ခြောက်ထုတ်စမ်း...
ဘာကွ-
ကဲ-
ဟုတ်ကဲ့-
ဘိုဘတိုး
ငဖေါင်ရိုး'ဘတိုးအနားမှထ
ချိလှစ်ကန် ကူးပြေးသည်။
၃၀၅

သို့သော်...တစ်ဘက်သို့မရောက်နိုင်ပါ။
ဒေါင်ကနဲ လေးညှို့သံနှင့်အတူမြားတစ်စင်းကနဲကြားမှမောက်ထွက်သွားရ၏။
ဘတိုး
ဒီတစ်ခါ..မင်းအလှည့်ကွ..ငါ့ဦးကြီးကိုလည်းမင်းသတ်တယ်..ငါ့ချစ်သူကိုလည်း
မင်း'သတ်တယ်
မင်းကိုသတ်ပြီးမှငါသေမယ်ဘထိုး
၃၀၆
ဘတိုး'နဲ့ဗူးတွင်ဆီးကင်းခန့်ချွေးပေါက်တို့သီးလာသည်။ စိုင်းဗေဒါအကြောင်း'သူအသိဆုံး...စောစောက..လူအင်အားနှင့်မို့သူ့အတွက်အခွင့်အရေးသာနေသော်လည်း...ခုတော့.....

ဒိုင်းလေဒါအကြောင်းထန်
သောခြေစောင်းတွင်
ဘတိုး'ခြောက်တက်
သွားသည်။
ဒွတ်
ဒွတ်
ဒွတ်

ဘတ်ဖိုး
သေနတ်တစ်ချောင်း
လူတစ်ချောင်းလုံး
သွားသည်။
ဒီဒီ
ဒီဒီ
ဒီဒီ

ဒုန်း
ဗြောင်း
ဘတိုး
ဖွဲ့အိတ်ပေါ်
ပစ်ကျသွား
သည်။
၁၀၉

သို့သော်ရှိုင်းဖေဒါ၏
ဆူဝေတင်းမာနေသော
စိတ်တို့သည်ချုပ်တိုန်း
ခြင်းဌာနတော်ရှိဝင်သေး၊
မည်းမည်းမြင်ရာကို...
တရကြမ်း'သဲကြီးမကြီး
တိုက်ခိုက်နေသဲ...
သူ့အာရုံ
တွင်းသွေးသံ
ရဲရဲဖြင့်ကျဆုံး
သွားသော...
ဒိုးရေမီ-
နောက်
ချောက်ကမ်းပါး
အတွင်းသို့အဆီး
အတားမဲ့လွှင့်ကျ
သွားသော...
ချစ်သော... ဘိမ်-
၃၁၀

ဟိုး
ဟိုး
ဟိုး
ဝါးပင်တို့
ပြတ်သတ်
ထွက်သွား
သည်။
သစ်ကိုင်း
တို့ကျိုးပဲ့
လွင့်စဉ်ကုန်
သည်။
တစ်ကိုယ်လုံးဆတ်ဆတ်တုန်
လျက်၊မောဟိုက်နွမ်းလျဖြီး
ဘာတစ်ခုမျှသဲသဲကွဲကွဲမပြင်
နိုင်တော့ဘဲ၊ဦးညွတ်ကျသွားမှ
သာ၊တင်းကျပ်နေသောစိတ်
တို့တစ်စတစ်စလျော့ရဲ
ကျလာသည်။
၃၁၁

ခိုင်းဗေဒါရှေ့တွင်
ဆင်နှင်းထားသည့်
ပမာ၊ မြင်မကောင်း
ရှုမကောင်းအောင်
ကြေမွကျိုးပဲ့နေ
သော၊ ဘဝ၏
အလောင်းကား
ပျော့ခွေလျက်
မင်းပုန်းကွက်ကို
ကောင်းမိပါသည်
မိုးမြူတို့ဖြင့်လွှမ်း
စပျယ်ကောင်း
အောင်ဝေမှိုင်း
နေ၏။

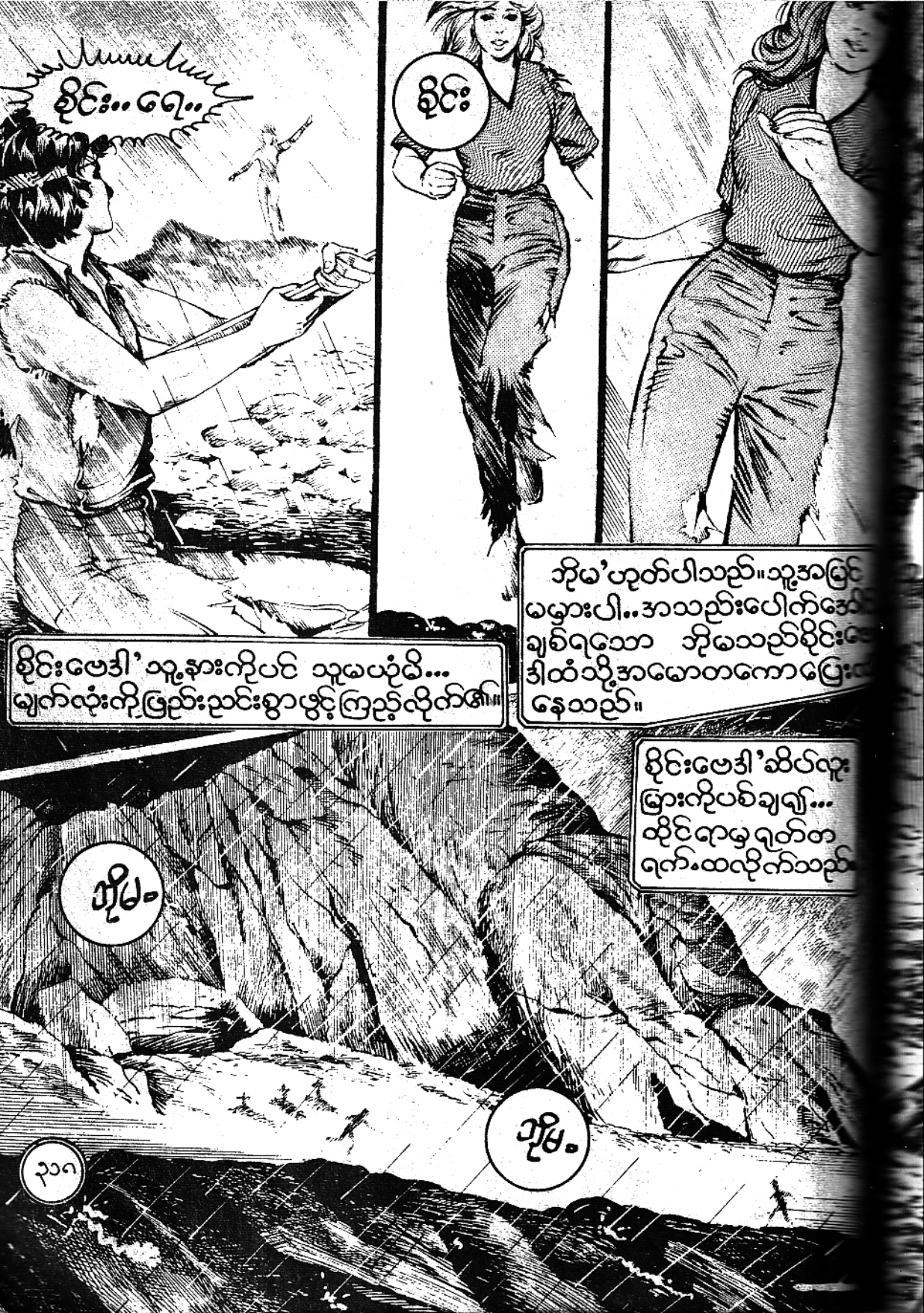

စိုင်းဗေဒါသည်
ကျောက်တုံးများဖြင့်
မြေပုံသုံးခုကိုပင်ပန်း
ကြီးစွာတည်ဆောက်ခဲ့
သည်။ မြေပုံများတွင်
မှတ်တိုင်အသီးသီး
စိုက်ထူလျက်။
ပထမ
မစ္စတာ
စမစ်။
ဒုတိယ
ထိုမ
တတိယ
ဦးရတိ။
စိုင်းဗေဒါ'တစ်ကိုယ်လုံးသွေးစေးတို့ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဗုန်ဟုန့် အဖိုက်သရိုက်တို့ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ စုတ်ပြတ် ပေကျဲလျက်...

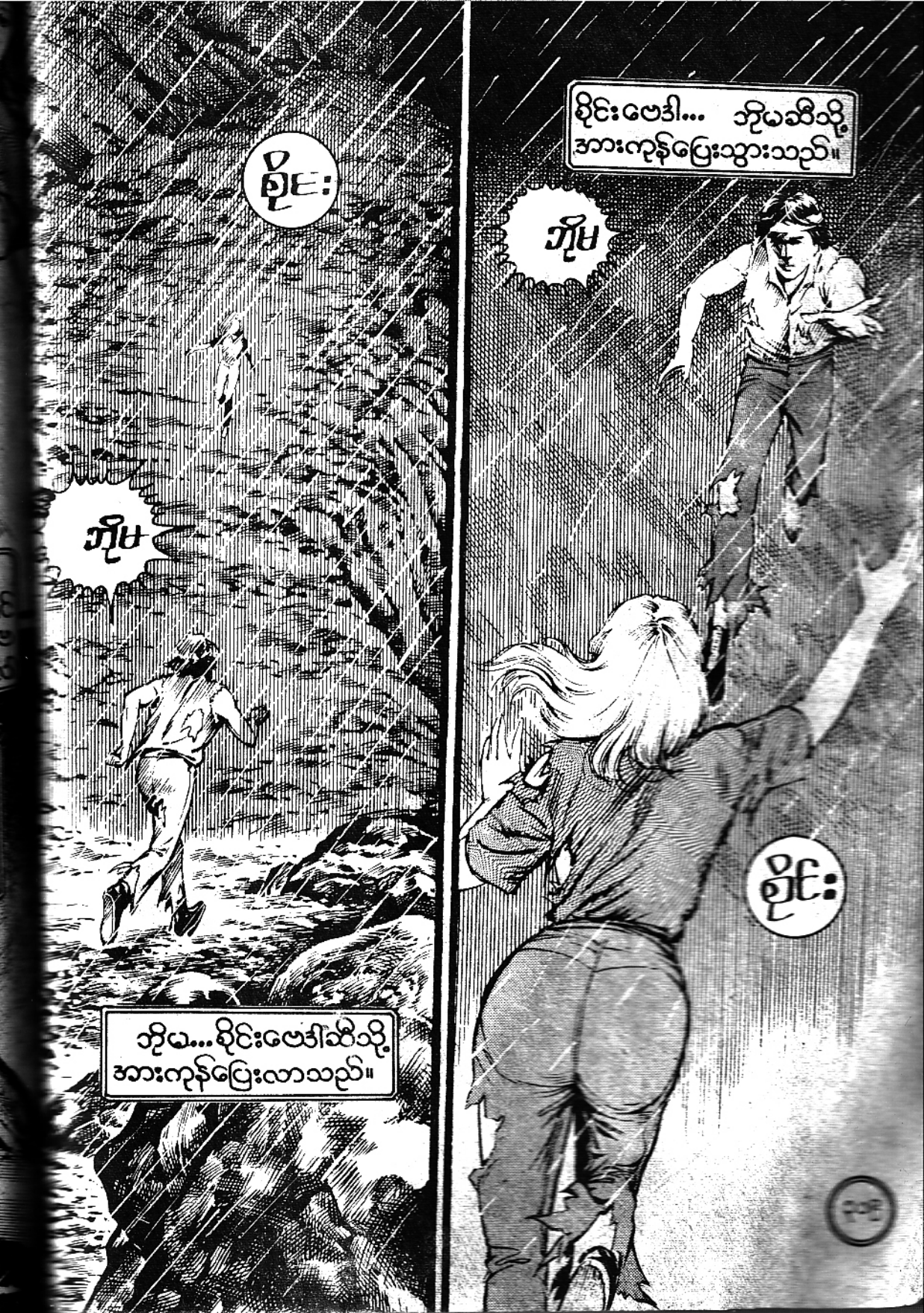

ညစ်ထည်းပေကျံနေသော
ပါးပြင်နှစ်ဘက်ပေါ်တွင်
လည်းမျောက်ရေစီးကြောင်း
တို့ကအထင်းသားပေါ်နေ
သည်။
အုံ့မှိုင်းဂိုဝေနေ
သော မိုးပြာတို့သည်
မိုးမှုန်မိုးပွဲကလေးများ
ပေးခင်ကျဲကျဲရွာချလာ
သည်။ မိုးရေစိမ်မှာပင်
စိုင်းဇော်ဒါသည်အသိ
ညာဏ်ကင်းမဲ့သော..
ခံစားမှုတို့လွှင့်ပြယ်
နေပြီဖြစ်သော...
လူသားတစ်ဦး
ပေးလှုပ်ရှား
နေသည်။
ပြုပြုယ်ကိစ္စတို့ပြီး
သောအခါစိုင်းဇော်ဒါ
သည်၊ဦးရေထိဖြေ
ပုံကိုကျိုးနွံစွာဦး
တိုက်ကန်တော့လိုက်
ရ၏။
ကျွန်တော့်
အပေါ်ဖခင်ရင်း
တစ်ယောက်လိုကျေး
ဇူးကြီးမားလှတဲ့...သံ
ယောဇဉ်ကြီးလှတဲ့ဦးကြီး
ကို.. ကျွန်တော်ဂိုသေ
စွာကန်တော့ပါ
တယ်ဗ
၃၁၄

ဦးကြီးအ
ပေါ်..ကျန်တော်
ပြန်မှား....ပြောမှား
မှားရှိခဲ့ရင်.....
ခွင့်..လွှတ်ပါ
ဆို့နှင့်ကြေကွဲနေသော
စိုင်းဖေဒါအသံသည်
တိုးညင်းတုန်ယင်စွာ
ထွက်ပေါ်နေ၏။ ဦးကြီး
၏အလိုလိုက်မှုဂရု
စိုက်ခဲ့မှုများကို...
တရေးရေးပြန်လည်
မြင်ယောင်နေမိသလို...
အသည်းပေါက်မျှ
အချစ်ကြီးချစ်ခဲ့ရ
သော ဘိုမကိုလည်း
မြင်ယောင်လာပြန်
သည်။
စိုင်း..
ကျည်..တစ်
တောင့်ကို ဘို
မ'အတွက်
ချန်ထားပါ။
အခန်းထဲကို
ဖျပန်တွေ့လောက်
လာတာနဲ့ ဘိုမကို
ပစ်သတ်ကြီး.. စိုင်း
လွတ်အောင်ပြေး
တော့နော်။

အတိတ်မှလွမ်းဆောဖွယ်ပုံရိပ်တို့
သည်၊အာရုံတွင်...
ပြတ်ကနဲ...ပြတ်ကနဲ
ပေါ်ဒေနေသည်။စိုင်းဗေ
ဒါပါးပြင်တွင်မိုးငွေ
ကြိုးပြင့်ရောထွေးသုတ်
ချက်ခြေတိပေါက်ကြီး
များစီးကျလာသည်။
ဘြော်...ဘိုမ...ဂယ်...
တစ်ချိန်က
ဘိုမပြောခဲ့သ
လို...ကောင်းကင်
ဘုံဗာဝစိုင်းနဲ့
ဘို
မ...ပြန်ဆုံကြ
ပါစို့နော်
၃၁၆
စိုင်းဗေဒါ'အပေါ်သို့လက်ကိုစုံကိုင်မြှောက်လိုက်သည်။
လက်တွင်းမှာကားတိသေ'အဆိပ်လူးကျံထားသော...
မြားတစ်စင်း

အချစ်ရေ
စိုင်း...လိုက်
လာခဲ့ပါ
စိုင်းကို
ဆောင့်...
ဆောင့်..
ထိသေ'ဆိပါလူးမြားသည်ငဲ့ဝ
သို့တည့်မတ်စွာထိုးဆင်းလာသည်။
စိုင်း-
စိုင်း-
စိုင်းရေ..
တိတ်ဆိတ်သောတောယံတွင်သဲ့သဲ့မျှသော
ခေါ်သံသည်သူ့လက်ကိုတန့်ရပ်သွားစေ၏
၁၁၇

ဝူးးးးးးးးးး
စိုင်း... ရေ...
စိုင်း
ဘိုမ'ဟုတ်ပါသည်။သူ့အပြင်
မမှားပါ..အသည်းပေါက်အော်
ချစ်ရသော ဘိုမသည်စိုင်း
ဒါထံသို့အမောတကောပြေး
နေသည်။
စိုင်းဗေဒါ'သူ့နားကိုပင် သူမယုံမိ...
ယျက်လုံးကို ဖြည်းညင်းစွာဖွင့်ကြည့်လိုက်၏။
စိုင်းဗေဒါ'ဆိပါလား
မြားကိုပစ်ချ၍...
ထိုင်ရေမှ ရုတ်တ
ရက်ထလိုက်သည်
ဘိုမ...
ဘိုမ...
၃၁၈

စိုင်းပေဒါ... ဘိုမဆိုသို့
အားကုန်ပြေးသွားသည်။
ဘိုမ
စိုင်း
ဘိုမ
စိုင်း
ဘိုမ...စိုင်းပေဒါဆိုသို့
အားကုန်ပြေးလာသည်။

ပြီး
လေးစားစွာ
ကျေးဇူးတင်လျက်
ပန်းချီမောင်ဝင်းမြင့်